

சிவம்பம்.

கடவுண்மாமுனிவர்

இயற்றிய

திருவார்தஞ்சர்புராணம்.

இது

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகம்

அ. குமாரசுவாமிப்புலவரால்

பெரும்பாலுந் திருத்தப்பட்ட

உரையுடன்

கொக்குவில்

இ. சிவராமலிங்கையரால்

சோதிடப்பிரகாசயந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இராகுத்தலு ஆவணிமீ

இதன்விலை ரூபா—க.

உபநியாசம்.

திருவாதவூர்புராணம் என்பது திருவாதவூரருடைய புராணம் என விரியும். திரு—அழகு, செல்வம், இலக்குமி. னாதவூராவார் பண்டைக்காலத்திற் பரவிய பௌத்தம் முதலிய பரசமயங்களைக் கட்டழித்துச் சைவசமயமே சமயம் எனத் தாபநஞ் செய்யுமாறு சிவாஞ்ஞையினாலே வாதவூரிலே சம்புபாதாகிரிதர், அவர் பத்திரியார் சிவஞானவதியார் என்பார் இருவருக்கும் புத்திரராய் அவதரித்த ஒரு சிவபத்தர். “நன்னெறிவிடையிற் போந்தோர் நன்கணத் தலைவர் நாமம்—இன்னெறி வாதவூர ரென்னவந்துதயஞ் செய்தார்” எனத் திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடலும், “திருவாதவூரரெனுந் திருநாமம் தரித்தார்கள்” என இப்புராணமும் கூறும். ஆதலின் இவருடைய பிள்ளைத் திருநாமமும் இதுவேயாம். இந்நாமம்பற்றியே திருவாதவூர்புராணம் என்பதும் இந்நூற்குப் பெயராயிற்று. புராணம்=பழங்கதை. இவரை வடநூலார் வாதபுரேசர் என்பர். மாணிக்கவாசகர் என்னும் பெயரும் இவருக்கு வழங்கும்.

வாதவூர் என்பது பாண்டிமண்டலத்திலே வைகையாற்றங்கரையிலே உள்ளதோர் ஊர். இதனை “விடையேறி தங்கியவூர்” என்றும், “பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்” என்றும், “நீதிமாமதாகநீழனெட்டிலையிருப்பையென்றோர்—காதல்கூர்பனுவல்பாடுங்கபிலனாற்பிறந்தமுதூர்” என்றுங் கூறுவர் வாதவூர் என்னும் பெயர் கலியுகத்திலே வாதராசன் வந்து வழிபாடு செய்த காரணம்பற்றி வந்த பெயர். “கடையுகம் வாதீராசன்—நீதியின் வணங்க வாத புரமென நிகழுமுதூர்” என்பது திருவாலவாயுடையார் திருவினையாடல். வாதராசன்—வாயு. வாதபுரம் என்பது வடமொழி. வாதவூரருடைய அவதாரம் நந்தியந்தேவருடைய அவதாரம் என்பது பின்வருந் தேவாரத்தாற் பெறப்படும்.

உபதீயாசம்.

தனித்திருத்தாண்டகம்

குராமலரோ டார்மதியஞ் சடைமேற் கொண்டார்
குடமுழந் தீசனைவா சகளுக கொண்டார்
சிராமலைதஞ் சேர்விடமாத் திருந்தக் கொண்டார்
தென்றனெடுந் தேரோனைப் பொன்றக் கொண்டார்
பராபரனென் பதுமது பேராக் கொண்டார்
பருப்பதந கைக்கொண்டார் பயங்கன் பணணி
இராவணனென் பவனைப்பே ரியம்பக் கொண்டார்
இடருறுநோய் தீர்தசென்னை யாட்கொண் டாரே.

நந்திசன்—நந்திதேவன். வாசகன்—மாணிக்கவாசகன். பராபரன்—மேலானபரன். இதனால் இவரவதாரமன்றி இவர் மூவருக்கும் முன்னுதித்தவா என்பதும் பெறப்படும்.

வாதஜரரோ வேதம், வேதாங்கம் முகலிய சாத்திரங்களையும், சைவசாத்திரங்களையும், மந்திரைச சாத்திரங்களையும் முற்றக் கற்றவர். “மறைமுடிவிற பயில்கருத்தும் மனனியமெய்ப் பொருள்விருப்புங்—கறைமிடற்றோன் நிருவடிக்கீழ் மெய்யன்புங் கடுந்துயர்நோய்—பறையவரு மிம்முன்றும் பரிநதியல்பாக் கிடைத்தமன—நிறை” வுடைமையும், எண்வகைப்பத்தியும் பெற்றவர். திருவாசகம், திருக்கோவை என்னும் பிரபந்தங்களுஞ் செய்தவர். செயற்கரிய அற்புதங்களுஞ் செய்தவர் “மத்தனெனும் புத்தனுடன் பெருவாது வென்று” சைவஸ்தாபநமுஞ் செய்த சமயகுரவர்.

எண்வகைப்பத்தி

திருக்குற்றலப்புராணம்.

லிம்மிதம்புனகம்போர்த்தல்விழிப்புனன்மொழிதள்ளாடல்
செம்மைசோசரியையாதிதிருத்தொண்டுதுதியாநம்
அம்மவோதிருப்பணிக்கென்றீட்டுவதழிததுண்ணுமை
எம்மையாளுடையான் ஞெண்டரெணவகைப்பத்திமாதோ.

இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த இப்பத்தசிகாமணியின் கதை கூறும் இப்புராணம் எத்துணையுஞ் சிறந்தது என்று யாமெல்லாம் போற்றல் வேண்டும். அன்றியும் இது சிவபுராணம் எனவுஞ் சொல்லப்படும். எப்படியெனின் கூறுதாம். இப்புராணகதை ஆலவா யுவிர்சடைக் கடவுள் செய்தருளிய அற்புதம் அமைந்த அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடற் கதைகளுள் ஒன்று. அதுவும் நரி

பரியான திருவிளையாடற் கதை. திருவிளையாடற் கதைகளுக்கு முதலாக ஆலாசிய மான்மியம். அதற்கு முதலாக “குன்றெறிந்த வேள் வழிபடுங் குறுமுனிக்குரைத்தான்—அன்றுதொட்டேதகத் திய சங்கிதையாகி—நின்றது” எனப்படுஞ் சங்கரசங்கிதை. சங்கரசங்கிதை காந்தபுராண சங்கிதைகள் ஆறனுள் ஒன்று. காந்தபுராணம் சிவபுராணம் பத்தனுள் ஒன்று. சிவபுராண சிரவணத்தாற் பாவம் நீங்கும்! புண்ணியம் ஓங்கும்! பத்தி வாய்க்கும்! பரசதி கிடைக்கும்! அருளெனுங் குழனியும் அணையும்!

காசிரகியம்.

திருத்தகு சிவபுராண சிரவண விசேடத் தாலே
உருத்தகு பாவ வீங்கும் புண்ணிய மொருங்கு மேவும்
மருத்தகு பத்தி வாய்க்கு மாதேவ நருளண டாகும்
சருத்தகு தீமை யெல்லாக் கழன்றுமேற் கதியுண் டாமால்.

இப்புராணகாரர் வரலாறு புலப்படவில்லை இப்புராணம் ஈண்டைச் சைவாலயங்களிலே பெரும்பாலும் படித்துப் பொருளும் சொல்லப்பட்டுவருகின்றது. சைவபாடசாலைகளிலும் பாடமாகக் கொண்டு படிப்பிக்கப்படுகின்றது இங்ஙனமாதலின் இதனை அச்சிட்டுத் தவறாமல் எமக்கும் பிறர்க்கும் நலம் பயக்கும் என்று கருதிச் சுண்ணாகம் அ. குமாரசுவாமிப்புலவரைகொண்டு மூலபாடத்தைச் சுத்திசெய்வித்து முன்னர் அச்சிட்டனம். பின்னர் அதனை நோக்கிய அத்தியாபகர் சிலர் “மூலபாடத்திற் பலபாகம் பழையநிலை மாறிப் புதியநிலையாயிற்று.” என்று புறங்கூறினர். இவர்குற் றெண்ணையோ! என ஐயுற்றுப் பின்னர்ப் புலவரவர்களை வினாவினோம். வினாவியபோது புலவர் நாம் கொண்ட பாடங்கள் நவீன பாடங்களல்ல என்றும், பழையபடிச்சந்தங்களிற்கண்ட பாடங்கள் என்றும், அவையுங் கண்டமாத்திரையிற் கொள்ளாது பொருந்துமாறு நோக்கித் தெரிந்தெடுத்துக்கொண்ட பாடங்கள் என்றும் விடைகூறிச் சிலபாடங்களின் விசேடங்களுங்கூறினர். சிலகூறுதும்.

க. மந்திரிச்சரு. கக. “தலநூல்” என்பதனைத் தவநூல் என்க. தவநூல்—ஸ்மிருதி. வாதவூர் அதனையும் கற்றார் என்று முதலாக கூறும். தலநூல்—தலபுராணம். அதனைப் படிக்கும் வழக்கும் இல்லை! அதற்குக் கணக்கும் இல்லை. அது புராதநூலுள் அடங்கும்!

உ. மந்திரி. உக. “மற்புய வெற்பினனங்கயல்வைத்த வலத்தன்” என்பதனை மற்புயன் வெற்பினி லங்கயல் வைத்தவனத்தம்

என்க. முன்னையபாடம், வைத்த இடம் புலப்படாமையான் மரபு வழுவாகும். “குறித்தோன் கூற்றந் தெரித்து மொழிகிளவி” என்பது தொல்காப்பியம்.

ந. திருப்பெருந்துறை. ந.ந. “பொய்ம்மையிலாச்சிவஞான போதமென்றார்” என்புழிப் “பொய்ம்மையிலா” என்பதனைப் பொய்ம்மையிலார் என்க. விடைக்கியைதலும், அடைகொளிக்கியைதலுமின்மையான் பொய்ம்மையிலா என்பது பொருந்தாது.

ச. திருப்பெருந்துறை. கூஉ. “பிறிதோரோலைப்படியெடுத்தாரைமின்” என்பதனைப் பகாரம் நீக்கிப் பிறிதோரோலை படியெடுத்துரைமின் என்க. இதனுரை நோக்குக. பகர மிகுத்தல் பயனின்மை பயக்கும்.

ந. குதிரையிட்ட. உகூ “கரத்தில்வாங்கி” என்பதனைக் கரத்தில் வாங்க என்க. வாங்கி என்பது “நேசமெய்தினொருவன்” என்பதனோடு முரணும்.

சு. மண்கமந்த. கந. “சாம்பியதவமேயான்செய்தண்டமே தகவிலாமை” என்புழிச் “சாம்பியதவமே” என்பதனைச் சாம்புதறவமே என்க. ஏகாரங்களும் தகவிலாமை என்பதும் ஆவமே என்பதனை மறுத்தல் அறிக.

எ. புத்தரைவாதில்வென்ற. எ. பார்மிதை என்பதனைப் பாரமிதை என்க. பாரமிதை என்பது பெளத்தநூல்களாற் பெறப்படும் ஒரு தொடர்மொழி. பாரம்=கரை. இதை=அடைந்தது.

இங்ஙனம் வருவன பல. ஆங்காங்குக் காண்க. இவற்றுள்ளே முக்கிய பாடங்கள் இங்குங் கொள்ளப்பட்டன. இவ்வுரையும் அ. குமாரசுவாமிப்புலவராற் பெரும்பாலுந் திருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அவகாசமும், அறிஞர்துணையும் பெற்று இன்னுந் திருத்தற்பாலன பல என்பது அவர் கருத்து. அறிஞர்கள் புலப்படும் வழக்களை வெளிப்படுத்துதல் கற்பவர்க்குத் துணையாகும். குதிரையிட்டசருக்கத்திலுஞ் சில கவிகள் புலப்படவில்லை. அவைகளும் ஆராய்தற்பாலன. இவைவன் அருள புரிக.

கோக்குவில்:

இங்ஙனம்,

இராகுத்தஸ்ர ஆவணிமீ. }

ச. இ. சிவராமலிங்கையர்.

திருவாதவூரர் சரித்திரம்.

அரிமர்த்தனபாண்டியன்காலத்திலே பாண்டிமண்டலத்துள்ள திருவாதவூரிலே அமர்த்தியப் பிராமண குலோத்தமராய் விளங்கிய சம்புபாதாசிரிதர் என்பவருக்கு அவர் பத்தினியாராகிய சிவஞான வதியாருடைய திருவயிற்றிலே ஒரு சற்புத்திரர் உற்பத்தியாயினர். அப்புத்திரர்க்குத் “திருவாதவூரெனும் திருநாமம் தரித்தார்கள்.”

அவர் சிவபாதபத்த சிகாமனியாய்த் திருவருட்கணிகள் பாடியும், அற்புதங்கள் பற்பலசெய்தும், பொளத்தம் முதலிய பரசமயங்களைக் கண்டித்தும் சைவசமயமே சமயம் என்று தூபனஞ்செய்த காரணத்தாற் சமயஞாவர் என்றும் வழங்கப்பட்டார். அவர்க்கு மாணிக்கவாசகர் என்னும் பெயரும் உண்டு.

அவர் பதினாறு வயசினுள்ளே எக்கலையுங் கற்றுணர்ந்து மிக்க சாமர்த்தியமுடையராய் விளங்கினார் விளங்கும் நாளிலே அவருடைய சாமர்த்தியாதிகளைத் தக்கோர் வாயாற் கேட்டுணர்ந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் அவரை அழைத்துத் தனக்கு முதன்மந்திரியாக்கித் “தென்னவன் பிரமராயன்” என்னும் சிறப்புப் பெயருங் கொடுத்துத் தன்னரசியலையும் நடாத்தி வரும்படி நியமனஞ் செய்தனன். அரசியலை நடாத்தும் அதிகாரமுடையராயினும் அதன்மேற் பற்றின்றிச் சிவபிரானுடைய திருவடிக்கே திடபத்தியுடையவராய் வந்தனர். அப்போது சோழமண்டலக் கடற்கரையிலே குதிரைகள் வந்திருக்கின்றன என்று தூதுவரால் அறிந்த பாண்டியன் அவரை அழைத்து வேண்டும்பொருள் கொடுத்து ஆண்டுச் சென்று குதிரை வாங்கி வரும்படி அனுப்பினான்.

குதிரைவாங்கச் சென்ற திருவாதவூரர் திருப்பெருந்துறையிலே குருந்தமரநீழலிலே வீற்றிருந்த சிவபிரானாகிய ஞானதேசிகரைக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சிகொண்டு அன்போடும் வணங்கி “அடியேனை அடிமைக்கொண்டருள்க” என்று பிரார்த்தித்து அவரிடத்தே ஞானோபதேசமும் பெற்றுக் குதிரைக்குக் கொண்டுபோன திரவியத்தையுஞ் சிவனடியார் கையிற் சேர்ப்பித்துச் சிவானந்தப் பேறு பெற்றுப் பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கையராயினர்.

அச்செய்தியைக் கேள்வியுற்ற பாண்டியன் பெரிதுங் கோபங் கொண்டு “இவரொடுங்கடிதுவருக” என்று ஒருதிருமுகம் அனுப்பினான். அதனைத் திருவாதவூரர் சிவபிரானுக்கு முறையீடு செய்து அவர்கொடுத்த இரத்தினத்தையும் பெற்றுக்கொண்டு பாண்டியன் பாற்சென்று அதனைக்கொடுத்து அவனை மகிழ்வித்துக் குதிரைகள்

ஆவணித் திங்களின் மூலமாஞ் செழுந்தினத்தினில் இங்கேவரும் என்று சொல்லிச் சம்மானமும் பெற்றுக்கொண்டு தம்மணையிற் சென்றிருந்தார் அப்போது தூதுவர் சிலர் பாண்டியனிடம்போய் “மற்றவர் மொழிந்தவெல்லாம் பொய்யுரை மன்னவென்னப்” பாண்டியனும் பரிகள் ஆண்டுளவோ என்று பார்ப்பித்தபின் திருவாதவூரரை வருவித்துச் சிறைச்சாலையில் வைத்துத் தன்பொருளெல்லாம் தரும்படி சொல்லி வருத்தினன். திருவாதவூரரும் சிவபிரானை முன்னிலையாக்கி முறையிடு செய்தனர். சிவபிரான் நரிகளையெல்லாம் அழைத்துப் பரிகளாக்கிப் பாண்டியனுக்குக் காண்பித்துத் திருவாதவூரைச் சிறைச்சாலையினின்று விடுவித்துப் பரிகளையெல்லாம் நரிகளாக்கினார்.

பரிகளெல்லாம் நரிகளாய்ப்போன செய்தியைப் பாண்டியனும் அறிந்து திருவாதவூரரை வெய்யிலினிறுத்திப் பின்னும் வருத்தினான். வருத்தியபோது சிவபிரான் வைகையாற்றினை மதுரையில் அதிகரித்துப்பெருகவிட்டும், ஒருபிட்டுவாணிச்சக்குக் கூலியாளாய் வந்து வைகைச்செய்கரையடைததற்கு மண்சுமந்து இட்டும், அடிபட்டும் திருவாதவூரர் பெருமையைப் பாண்டியற்கு நன்கு புலப்படுத்தி அவரை விடுவித்தார்.

பின்னர்த் திருவாதவூரரும் பாண்டியனை நீங்கித் திருப்பெருந்துறையிற்சென்று சிலநாள வைகிச் சிவானுளையினால் உததரகோசமங்கை, திருக்கழுக்குன்று முதலிய பறபல சிவஸ்தலங்களுக்குப் போய் அருட்கவிகளும் பாடிச் சிவபிரானைத் துதித்துக்கொண்டு சிதம்பரமடைந்தார். சிதம்பரத்திலே சமயவாதஞ் செய்யவந்த பெளத்தர்களுோடு வாதஞ்செய்து வென்றபின் அவர்கள் யாவரையுஞ் சைவராக்கிச் சிவசமயத்தை நிறுத்திச் “சிதம்பரமே சிவலோகமெனக் கண்டு” வீற்றிருந்தார்.

வீற்றிருக்கும்போது சிவபிரான் ஒரு வேதியராய் அங்கே சென்று திருவாதவூரரை அடைந்து திருவாசகத்தை எழுதிக்கொண்டு, தையல்பங்கினாதம்மைக் கோவைபாடுதல் வேண்டும் என்று அகப்பொருட்கோவையும் பாடுவித்து அதனையும் எழுதித் தமது கைச் சாத்துமிட்டே புத்தகத்தைச் சேமித்துக்கொண்டு மின்னென மறைந்துசென்று பொன்னம்பலத்திற் புகுந்து வாயிற்படியில் வைத்தருளினார். அதனைக் கண்ணுற்ற அடியார் திருவாதவூரரை அடைந்து தில்லையிலெம்பெருமானைச் செப்பிய இத்தமிழ்மலைக்கு நல்ல அரும்பொருள் கூறவேண்டும் என்று பொருள் வினாவினர். வினாவினார்க்குத் திருவாதவூரர் பொன்னம்பலத்திலே போய்த் தம் நூற்குப் பொருள் இவரே என்று நடராஜமூர்த்தியைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டு உள்ளே புகுந்து அவரோடும் கலந்தருளினார்.

திருவாதவூர்புராணம்

மூலமும் உரையும்.

விநாயகவணக்கம்.

பவளரால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
 பரந்த நீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
 நிவளமா துடனின் றுடிய பரமன்
 சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
 தவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு கரத்திற்
 றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
 கவளமா முகத்தின் றிருமுகம் படைத்த
 கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

(இதன்பொருள்.) பவளம் மால் வரையில் - பவளமயமாகிய பெரியமலை யில்,—நிலவு எறிப்பது போல் பரந்த நீற்றழகு - நிலாக்கிரணம் பரப்பது போலத் தமது செம்மேனியிற் பூசப்பட்டுப் பரந்திருக்கின்ற விபூதியின் அழகானது,—பச்சுடம்பில் திவள - உமையம்மையின் பசுமையாகிய மேனியிலே விளங்க,—மாதுடன் நின்று ஆடிய பரமன் சிறுவனை - அவ்வம்மையுடனின் று நடனஞ்செய்கின்ற சிவபெருமானுடைய குமாரரும்,—தவளம் ஆம் மருப்பு ஒன்று ஒடித்து ஒரு கரத்தில் தரித்து - வெண்மையாகிய கொம்பு ஒன்றினை முரித்து ஒருகரத்திலே தரித்து,—பெரும் பாரதப்போர் உயர் கிரிப்புறத்து எழுதும் - பெரிய பாரதயுத்தசரித்திரத்தை உயர்ந்த மேருகிரியில் எழுதிய,—கவளமா முகத்தின் திருமுகம் படைத்த கடவுளை - யானையின் முகம் போன்ற முகத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட கடவுளுமாகிய விநாயகரை,—நினைந்து - தியானித்து,—கை தொழுவாம் - அஞ்சலிசெய்வாம். எ-று.

எறித்தல் பரத்தல் என்னும் பொருட்டாதலைச் சிந்தாமணியிலே “உணர்வுசென்றெறித்தலானும்” என்புழி நச்சிஞார்க்கினியர் கூறிய உரையானும் உணர்க. கவளமா—யானை, யானைமுகம்போன்ற முகமாதல்பற்றிக் “களிற் றின்றிருமுகம்” என்றார்.

கடவுள் வாழ்த்து.

நடராசர்.

இதந்தரு மடந்தையொடிகையிட்டு நுடம்புபோல்
விதம்படுக கங்கனில் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு தூந்துபி வளங்கெழு முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம்.

இ-ள். இதம் தரு மடந்தையொடு உடம்பு உயிர்போல் இயைந்து -
ஆன்மாக்கட்கு நன்மையைத்தருகின்ற சிவகாமியம்மையோடு உடம்போடு
உயிர்போலப் பொருந்தி, - விதம் படு உலகங்களில் விரிந்து ஒளி விளங்கு
வார் - பலவகைப்பட்ட உலகங்களிலெல்லாம் விரிந்து ஒளிவடிவாய் விளங்
குஞ் சபாநாயகருடைய, - மதங்கம் ஒடு தூந்துபி வளம் கெழு முழங்க -
மிருதங்கத்தோடு தூந்துபிகள் தகுதிபொருந்த ஒலிக்க, - சிதம்பரம் நடம்
பயில் செழுங்கழல் இறைஞ்சுவாம் - சிதம்பரத்தின்கண்ணே நடனஞ்செய்
கின்ற திருவடிகளை வணங்குவாம். எ-று.

உயிருடம்பு மடந்தையோடு இயைதற்கு உதாரணம். வளம்-தகுதி. (க)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலாள்
நாடக னனந்தகக நன்குபுனை பங்கினாள்
ஏடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்குகிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம்.

இ-ள். எடு அகம் மணம் பொருவ எங்கணும் இயைந்துளாள் - மல
ரின்கண் மணம்போல எவரும் வியாபித்து நிற்பவரும், - அணங்கு இலாள் -
வருத்தமில்லாதவரும், - நாடகன் அனந்த சுகம் நன்குபுனை பங்கினாள் -
நடராசமூர்த்தியுடைய அளவில்லாத சுகத்தை நன்குபொருந்திய வாமபா
கத்தை யுடையவருமாகிய, - ஆடக சிதம்பர அணங்கு உமை - பொன்மய
மாகிய சிதம்பரத்தின்கணுள்ள அழகிய சிவகாமியம்மையாருடைய, - பாட
கம் இலங்கு சிறு பங்கயம் இறைஞ்சுவாம் - பாடகம் விளங்குகின்ற சிறிய
திருவடிகளை வணங்குவாம். எ-று.

அணங்கிலாநாடகன் என்பதற்கு அணங்கு இல்லாமைக்குக் காரண
மாகிய நாடகன் எனலும் அமையும். (உ)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

தங்கமத சும்பவயர் தும்பிடுக நெம்பிசீர்
தங்குஞ்சு முஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே

மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதாள்
அங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம்.

இ-ள். துங்க மத கும்ப உயர் தும்பிமுகன் எம்பி - உயர்ச்சியாகிய மதம்பொருந்திய மத்தகதையுடைய உயர்ந்த யானைமுகக்கடவுளுக்குத் தம்பியாகிய சுப்பிரமணியக்கடவுளுடைய, —சீர் தனகு றென்கிழம் சிறு சதங் கைகள் புலம்ப - அழகிய சிலம்புகளும் சிறுசதங்கைகளும் ஒலிக்க, —மங்கை உமை கண்குளிர வந்து உலவுகின்ற தாள் - உமையமமைபின் கண்கள் குளிரும்படி அவர்முன் வந்துலாவி வீளாயாடியருளுந் திருவடிகளை, —அங்கை மலர் கொண்டு மிகும் அன்பு உடன் இறைஞ்சுவாம் - உள்ளங்கையிற் பூக்களைக்கொண்டு மிக்க அன்போடும் வணங்குவாம். எ-று.

எம்பி - தம்பி. “எம்பியுமனுசனுமினையோன்” என்பது பிங்கலம். எம்பி தாள் என இயையும். (௩)

வ ர ல ா லு.

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு னெண்ணொன்
இன்பவினையாடலு தெனுங்கடலு னுயேன்
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
துன்பமற நல்குததை சொல்லலுறு சிந்தேன்.

இ-ள். தென் பொதிய மா முனி சிறக்க அருள் - தெற்கின்கணுள்ள பொதியமலைவாசராகிய அகத்தியமகாமுனிவர் மேம்பாடுதும்படி திருவாய மலர்ந்தருளிய, —எண் எண் இன்ப வினையாடல் எனும் கடலுள் - அறுபத்து கான்கெனும் இனிய வினையாடல்களாகிய சமுத்திரத்தினுள்ளே, —மின் பயிலும் மீ - மின்னலை ஒத்த குதிரைகளே, —மதுரை மேவு தமிழ் மாறன் துன்பம் அற நல்கு ததை - மதுரையிலே அரசுவீற்றிருந்த அரிமர்த்தன பாண்டியனுக்குத் துயர்நீங்கக் கொடுத்தருளிப் கதையை, —நாயேன் சொல்லலுறுகின்றேன் - கடையேனாகிய தமிழேன் கூறத்தொடங்குகின்றேன். எ-று.

குதிரைகளாய்க் காணப்பட்டு அற்பநேரத்தினுள்ளே நரிகளாய் மாறி அழிதலினாலே “மின்பயிலுமா” என்றார். மின்பயிலும் என்பதற்கு ஒளி பொருந்திய என்பதும் இயையும். (௪)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முபன்றுபெறு மன்பா ல்
உற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம்.

இ-ள். அற்புதன் இருந்தருள் பெருந்துறை அடைந்து - மகானாகிய சிவ பிரான் இருக்கப்பெற்ற திருப்பெருந்துறையை அடைந்து ஞானோபதே

சம்பெற்று,—சித் பரம் உணர்ந்து திருவாசகம் உரைப்பார் - ஞானரூபி யாகிய சிவத்தைத் திருவருளானறிந்து திருவாசகஞ் சொல்பவராகிய திரு வாதவூரர்,—முன் பகல் அருந்தவம் முயன்று பெறும் அன்பால் - முற்பி றப்பிலே அரிய தவஞ்செய்துபெற்ற வீசிட்ட சிவபததிபினால்,—உற்பவம் ஒழிந்தமை மொழிந்து - பிறவியொழித்துய்ந்த சரித்திரத்தைப் பாடி,—இடர் ஒழிப்பாம் - துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்வாம். எ-று. (இ)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மனபர்செயல் சொன்னநெறி தன்னால்
வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுகுரை குற்றம்
உண்டெனினு நன்கிதென வுள்ளுவர்க ளெள்ளார்.

இ-ள். கொண்டல் அன கண்டன் அருள் கொண்டு தமிழ் பாடி - முகில்போன்ற கரிய கண்டத்தையுடைய சிவனுடைய திருவருளினாலே திருவாசகத்தைப் பாடி,—தொண்டுபடும் அன்பர் செயல் சொன்ன நெறி தன்னால் - அடிமையான திருவாதவூரது சரித்திரத்தைக் கூறிய முறைமை யினால்,—என் உரை குற்றம் உண்டு எனினும் - எனது தூலின்கட் குற்ற முளதாயினும்,—வண் தமிழ் தெரிந்தவர்கள் நன்கிது என உள்ளுவர்கள் - சிறந்த தமிழ்தூல்களை நன்குணர்ந்த அறிஞர் குணமுடையதேயென்று நன்குமதிப்பர்,—எள்ளார் - அஃதொழிந்திகழார். எ-று. (சு)

ப ய ன்.

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்திமகி முப்புவி புரப்பருடல் விட்டால்
அந்தவுல கததினி லரன்சபையில் வாழ்வார்.

இ-ள். இந்த வளம் நல் கதை நயந்து இயம்பினர் - இந்தச் சிறந்த நல்ல கதையை விரும்பிச் சொல்பவரும்,—செவிப்புலம் நிறைப்போர் - கேட்பவர்களும்,—சிந்தையில் நினைப்பவர் - மனத்திற் சிந்திப்பவர்களும்,— புந்தி மகிழப் புலி புரப்பர் - இம்மைக்கண் மனம்மகிழப் பூமியைப் பரி பாவிப்பர்,—உடல் விட்டால் அந்த உலகத்தினில் அரன் சபையில் வாழ் வார் - தேகம் நீங்கியபின் அந்தச் சிவலோகத்திலே சிவசந்திதியில் வாழ்வார் கள். எ-று. (எ)

மந்திரிச்சுருக்கம்.

முக்கண்ணொர் நான்குபுய னேந்துமுகன் முன்னோன்
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மைதிசுழ் நன்னா
டக்கடு விடத்தையர னுற்கருள்வ தென்றே
மைம்கடலில் வைகலொழி வைகைவள நாடு.

இ-ள். முக்கண்ணன் - மூன்றுகண்களுடையவரும்,—நான்குபுயன் - நான்கு புயங்களுடையவரும்,—ஐந்து முகன் முன்னோன் சொக்கன் - ஐந்து முகங்களுடையவரும் முதல்வருமாகிய சொக்கநாதசுவாமி,—அருள் நன்மை பெறு தொன்மை திகழ் நல் நாடு - அருளும் நன்மையைப்பெற்ற பழமைவிளங்காரின்ற சிறந்த நாடாவது,—அ கடுவிடத்தை அரனுக்கு அருள்வது என்று - அந்தக் கொடிய விஷத்தைச் சிவபெருமானுக்குக் கொடுத்தென்று வெறுத்து,—மை கடலில் வைகல் ஒழி வைகை வளநாடு - கரிய சமுத்திரமாகிய நாயகனிடத்துச் சென்று தங்குதலொழிந்த வைகைநீர் வளத்தையுடைய பாண்டிநாடேயாம். எ-று.

(க)

நீண்ட கயிலைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமர சாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு.

இ-ள். நீண்ட கயிலைக்கு இறை அருளாலே நிகழ்த்த - நெடிய கை லாசுகிரிக்குத் தலைவராகிய ஸ்ரீகண்ட பரமசிவனானவர் அருளோடு உப தேசிக்க,—பூண்ட முனி மெய் தமிழ் புகன்ற திருநாடு - அதனைப்பெற்றுக்கொண்ட அகத்தியமுனிவர் மெய்மையாகிய தமிழை நன்மாணக்கர்களுக்குக் கற்பித்த நாடு,—மூண்ட பகை செற்று உலகம் முற்றும் அரசா ளும் - மூண்டுவந்த பகைவரைக்கொன்று உலகமுழுவதையும் அரசசெய்கின்ற,—பாண்டியன் நலங் குலவு பாண்டி வளநாடு - பாண்டியனது நன்மை விளங்காரின்ற பாண்டிவளநாடேயாம். எ-று.

(உ)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிகுந்துளநா டதனினலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுள ஆர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியஆ ரங்குறையுந்
தேவமூர் தனின்மேன்மை சிறந்ததிரு வாதஆர்.

இ-ள். மேவும் ஊர் - எவராலும் விரும்பப்படுமும்,—வளம் பலவும் மிகுந்துள நாடு அதனில் நலம் பாவும் ஊர் - வளங்கள் பலவும் மிகப்பெற்றுள்ள அப்பாண்டிநாட்டின்கண்ணே நன்மைபரந்த ஊரும்,—பழமறை தேர் அந்தணர்கள் பயின்றுள ஊர் - பழைய வேதங்களை அறிந்த பிராம

திருவாதவூர்புராணம்.

ணர்கள் வசிக்கப்பெற்றதொரும, —தாவும் ஊர் - எவராலும் பற்றப்படுகின்ற
தொரும, —விடை ஏறி தங்கிய ஊர் - இடபாருடாகிய சிவபெருமான் இருக்
கப்பெற்ற ஊருமாயுள்ளது, —அங்கு உறையுந் தேவர் ஊர் தனின் மேன்
மை சிறந்த திருவாதவூர் - மேலேவசிக்கும் தேவருலகத்தினுஞ்சிறப்புமிக்க
திருவாதவூரேயாம். எ-று. (௬)

அந்நகரின் மறையோரி லருள்புனைமாந் தியர்குலத்திற்
றன்னிகரில் சைவநெறித் தலைவனவன் றனித்தேவி
மின்னையா டிருவாழிற்றின் மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர் திருவவதா ரஞ்செய்தார்.

இ-ள். அந்நகரில் - அத்திருவாதவூரிலே, —மறையோரில் - பிராமண
ருள்ளே, —அருள்புனை மாத்தியா குலத்தில் - அருள்பொருத்திய ஆமாத்தி
யர்குடியிலே, —தன் நிகரில் சைவநெறி தலைவன் - தனக்கு நிகரில்லாத சை
வசமயத்தலைவர் ஒருவருளார், —அவன் தனி தேவி மின் அனையான் திருவ
யிற்றின் - அவருடைய ஒப்பற்ற மனைவியாகிய மின்போல்பவனது திருவ
யிற்றினின் றும், —மென்கொடி பங்கினன் அருளால் - மெல்லிய கொடிபோ
ன்ற தேவீபாகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளிஞாலே, —தென்ன
வன் செங்கோல் முதல்வர் திருவவதாரம் செய்தார் - பாண்டியனது செங்
கோலை நடத்தும் முதல்வர் திருவவதாரஞ்செய்தார். எ-று.

சைவநெறித்தலைவன் என்றது சம்புபாதாசிரிதரை. தனித்தேவி என்
றது சிவஞானவதியாரை. (௭)

வேறு.

பொய்ம்மையா முலகின் மாயப் பொங்கிரு ளகல வன்னோர்
தம்மையாழ் நரகிற் றள்ளுஞ் சமயதா ரகைம முங்க
வெம்மையா ளுடையா னன்ப ரிதயதா மரைக ளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலர ஞான தினகர ருதயஞ் செய்தார்.

இ-ள். பொய்ம்மை ஆம் உலகில் மாயம் பொங்கு இருள் அகல் -
பொய்ம்மையாகிய உலகின்கணுள்ள அஞ்ஞானமாகிய மிக்க இருளானது
நீங்கவும், —அன்னோர் தம்மை ஆழ் நரகில் தள்ளும் சமய தாரகை மழுங்க-
அவ்வந்தகாரத்துள் அகப்பட்டவர்களை ஆழ்ந்த நரகத்திலே வீழ்த்திக் கெ
டுக்கும் பரசமயங்களாகிய நகத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கவும், —எம்மை ஆள்
உடையான் அன்பர் இதய தாமரைகளெல்லாம் செம்மையாய் மலர - எம்
மையாளுஞ் சிவபெருமானுடைய அடியார்களுடைய இருதயகமலங்களெல்
லாஞ் செவ்வையாய் மலரவும், —ஞான தினகர உதயம் செய்தார் - அப்
புத்திரராகிய ஞானஞாயிர் உதித்தார். எ-று. (௮)

நாமகரணம்.

மருவாத நெறியூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர

ஒருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறாதவர்க்குத்
திருவாத ஓரொணுந் திருநாமம் புனைநதார்கள்.

இ-ள். மருவாத நெறியுண்ட மத்தன் எனும் புத்தனுடன் பெருவாது
வென்று - பொருந்தாத நெறியை மேற்கொண்ட உன்மத்தனாகிய பெளத்த
குருவுடனே பெருவாதஞ்செய்து வென்று, - சிவன் பெரு நாமம் மிக
வளர - சிவனுடைய பெரிய திருநாமம் உலகெங்குத் தழைத்தோங்க -- ஒரு
வாத பிறவியில் சென்று ஒருநாமம் உறாதவர்க்கு - துன்பம்விட்டுக்கொத
பிறவியின்கட் பிரவேசித்து இனி ஒருநாமதேயம் பொருத்தப்பெறாத அப்
புதல்வருக்கு, - திருவாதஞ்ஞர் எனும் திருநாமம் புனைந்தார்கள் - திருவாத
ஞ்ஞர் என்னும் திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள். எ-று. (சு)

வேறு.

தவமெனும் பெரிய வித்துட் டங்கியே யங்குரித்துப்
பவமெனும் பங்க நீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண் டாகி
அவமெனுங் களைக ணீக்கி யாக்குவோ னருளா லுண்பைச்
சிவமெனும் விளைவுண் டாக வளர்ந்தது தெய்வச் சாலி.

இ-ள். தவம் எனும் பெரிய வித்துள் தங்கியே அங்குரித்து-தவம் என்று
சொல்லப்படும் பெரிய வித்தினுள்ளே தங்கியிருந்து முளைத்து, - பவம்
எனும் பங்கம் நீங்கி - பாவமாகிய சேற்றினின்றும் நீங்கி, - பயில் அருள்
குருத்து உண்டாகி - பொருந்திய அருளாகிய குருத்து வரப்பெற்று, -
அவம் எனும் களைகள் நீக்கி - தீவகு என்னும் களைகளைக் களைந்து, - ஆக்கு
வோன் அருளால் - உண்டாக்குபவராகிய சிவபெருமானுடைய திருவருளி
னாலே, - உண்மை சிவம் எனும் விளைவு உண்டாக - உண்மையான சிவமென்
னும் விளைவுண்டாக, - தெய்வச் சாலி வளர்ந்தது - அப்புத்திரராகிய தெய்
வத்தன்மையையுடைய நெற்பயிர் வளர்ந்தது. எ-று. (௭)

அன்னப்பிராசனம்.

தேனிநெடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியும்
ஆனினறும் பாலுமுட னளவியுளங் களிகூர
ஈனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு துண்பார்க்கு நயந்தமுது துகர்வித்தார்.

இ-ள். ஈனம் மிகும் பல யோனி பிறவியெனும் பசி தீர ஞான அமுது
உண்பார்க்கு - இழிவுமிகுந்த பலயோனிப் பிறவி என்னும் பசிநீங்க ஞா
னமாகிய திருவமுதை உண்பவராகிய அப்புதல்வருக்கு, - தேனிநெடு
கரும்பின் எழும் செழும் பாகும் - தேனுங் கரும்பினின்றும்முனதாகுஞ் செ
ழுமைபொருந்திய சருக்கரையும், - முக்கனியும் - மாம்பழம் வாழைப்பழம்
பலாப்பழம் என்னும் முப்பழங்களும், - ஆனின் நறும் பாலும் உடன் அளவி-
பசுவினது நறிய பாலுமாகிய இவற்றை ஒருங்குகலந்து, - உளம் களிகூர

மனவிசமகிழ —நயந்து - விரும்பி,—அமுது துகர்வீத்தார் - அன்னப்பிராச
னஞ் செய்வித்தனர். எ-று. (அ)

சூடாகரணம்.

காயமுட னுயிர்முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றா பமனத் துணர்ந்துவினை த தொகையெழுதி நாடோறும்
ஆயுதுயர் சுதமனிக்கு நமன்கணக்கி லரும்பாவத்
நியசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார்.

இ-ள். காயமுடன் உயிர் முயலுங் கருமம் எலாம் - உடம்போடு
கூடிந்ந் உயிர் செய்யுங் கன்மபேதங்களையெல்லாம்,—பரன் அருளால்
தூய மனத்து உணர்ந்து - சிவபெருமானது திருவருளினாலே சுத்தமாகிய
மனத்திலே அறிந்து,—வினைத்தொகை நான்தோறும் எழுதி - நல்வினை
திவினைகளின் தொகைகளை நாடோறும் எழுதி,—ஆய சுதம் துயர் அளிக்
கும் நமன் கணக்கில் - அவற்றிற்கியைந்த இன்பதுன்பங்களை அநுபவிக்கும்
படி சொடுக்கும் யமனது கணக்கேட்டிலே.—அரும் பாவத் தீய சிகை இல்
லார்க்கு - நீக்குதற்கரிய பாவமாகிய தீய கணக்குத்திரள் எழுதப்பெறாத
அப்புதல்வருக்கு,—சிறந்த சிகை வருவித்தார் - அழகிய செளளகன்மஞ் செய்
வித்தனர். எ-று.

சிகை என்பது கணக்கு எனப் பொருள்படுதலை † “நின் நசித்திரகுத்தனை
நின்சிகை” என்னும் வேதாரணியபுராணத்தாலறிக. (க)

வித்தியாரம்பம்.

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னும்
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறந்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார்.

இ-ள். குவலய மங்கையை நீடு கோலஞ் செய்து - பூமிதேவியை மிக
அலங்கரித்து,—அரும் பொன்னும் நவமணியும் குவை செய்து - அரிய பொன்
னையும் நவரத்தினங்களையும் குவித்து,—நன்குடன் மங்கலநாளில் - நன்
மையோடும் ஒரு சுபதினத்திலே,—தவமணமும் - தவத்தொடர்ச்சியும்,—
திருநீற்றின் தன்மணமும் - விபூதித்தொடர்ச்சியும்,—தவறாத சிவமணமும்
பெற - தவறற்ற சிவத்தொடர்ச்சியும் பெற,—கல்வி செல்வி மணம் புணர்
வித்தார் - அப்புதல்வருக்குக் கல்வியாகிய பெண்ணைச்சேர்த்தார். எ-று. (க)

உபநயனம்.

இது நூன்மற் றல்லது நூ லில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தவநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்

பொதுநூலென் றுலகனைத் தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதனூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள்.

இ-ள். இது நூல் அல்லது மற்ற நூல் இல்லை எனும் அறுசமய
வித நூலும் - இதுவே மெய்த்நூல் இதுவன்றி வேறுநூல் இல்லை என்று
தனித்தனி வாதிக்கும் அறுசமய நூல்களையும், —தவர் நூலும் - மிருதிகளை
யும், —விரிந்த புராதன நூலும் - பார்த்த புராணங்களையும், —பொது நூல்
என்று உலகு அனைத்தும் புகழ் மறை நூலும் - பொதுநூலென்று உயர்ந்
தோரணைவருந் துதிக்கும் வேதநூலையும், —சைவ முதனூலுந் தரிப்பார்க்கு -
சிவாகமமாகிய முதனூலையும் கற்ற அப்புக்ல்வருக்கு, —முந்நூலும் தரித்
தார்கள் - உபநயனமுஞ் செய்தார்கள். ஏ-று.

தவர் நூல் - முனிவர்களாற் செய்யப்பட்டுள்ள ஸ்மிர்திநூல். முனி
வர்செய்த காரணத்தினாலே ஸ்மிர்திநூற்கு ஆரிடம் என்னும் பெயரு
முண்டு. ஆரிடம் - இருடிகளாற் செய்யப்பட்டது. தலநூல் என்னும் பா
டார்தரமுமுண்டு. வாதவூரர் பதினான்கு வித்தைகளுள் ஒன்றாகிய ஸ்மிர்
திகளையும் கற்றுணர்ந்தார் என்று வடமொழி கூறலானும், தலநூல் எனப்
படுந் தலபுராணங் கறகும் வழக்கின்மையானும் அது பொருந்தாது. (கக)

மிக்கலையுந் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவர்
ஆக்கலையுந் தோளர்புலி யதக்கலையர். நல்லருளால்
ஒக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமக்கலையும்
எக்கலையுந் கற்றுணர்ந்தார் ரீரெட்டாண் டெல்லேதனில்.

இ-ள். மிக்கு அலையும் செழு நீரும் மதிக்கலையும் மிலைக்குமவர் - மிகு
ந்து அலைகின்ற செழுமையாகிய கரையைையும் பிறையையுந் தரித்தவ
ரும், —அக்கு அலையும் தோளர் - பிரமவிஷ்ணுக்களின் எலும்புமாலைகள்
ஆசையும் புயங்கலையுடையவரும், —புலி அதன் கலையர் நல் அருளால் - புலித்
தோலாகிய வஸ்திரத்தையுடையவருமாகிய சிவமெருமானது திருவருளி
னாலே, —ஒக்கலையும் பிறக்கலையும் ஒழித்திடும் ஆகமக் கலையும் - சுற்றத்தொ
டர்ச்சியையும் பிறவியையும் பக்குவான்மாக்கட்குநீக்குஞ் சிவாகமக்கலை
களையும், —எக்கலையும் - மற்றும் எவ்விதக்கலையையும், —நர் எட்டி ஆண்டு
எல்லை தனில் கற்று உணர்ந்தார் - பதினாறு வயசினுள்ளே கற்றுத்தெளிந்
தார். ஏ-று. (கஉ)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கனிபாடும் பெரியவர்தீஞ் செயலெல்லார்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோரக ஞ்ரைக்கவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினான்.

இ-ள். உழைக் கரனுக்கு அன்பு ஆகி - மானை ஏற்றிய கரத்தையுடைய
சிவபெருமானிடத் தன்புகொண்டு, —உணமை அறிந்து - மெய்ப்பொருளை

உணர்ந்து,—உலகம் எலாம் பிழைக்க - இவ்வுலகின்கண்ணாவெல்லாம் உய்ந்தேற,—அருள் கவி பாடும் பெரியவர் தம் செயல் எல்லாம் - திருவா சகமாகிய அருட்பாளைப் பாடியருளும் திருவாதவூரருடைய நற்செய்கை களையெல்லாம்,—தழைத்த கலை தமிழ் மாறன் தக்கோர்கள் உரைக்க அறிந்து - தழைத்த கலைகளையுடைய தமிழைவளர்க்கும் அரிமர்த்தனபாண்டி யன் பெரியோர்கள் சொல்லக் கேட்டறிந்து,—அழைத்து - அவரை வரு லித்து,—உரிமைத் திறம் நல்கி - உரிமைத்திறத்தையுங் கொடுத்து,—அக லா நண்பு ஆயினான் - தான் அவரோடு பிரியாநண்பனாயினான். எ-று. (௧௩)

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூர்
எங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதூர்த்து
செங்கோலை முறைநடத்துஞ் செழுந் தலைமைத் திறநல்கி.

இ-ள். சங்கு ஒலமிடும் பழனம் தடம் புடை சூழ் வாதவூர் எம் கோ வின் செய்கை அறிந்து - சங்குகள் ஒலிக்கின்ற வயல்கள் பக்கத்திற் சூழப் பெற்ற திருவாதவூரிலே அவதாரஞ்செய்த நற் தலைவருடைய நற்செய்கை களைப் பாண்டியராசன் ஆராய்ந்தறிந்து,—இயல்பு உடையார் என நாடி - தகுதியுடையவர் என்று கருதி,—பொங்கு ஓத வேலை நிலம் புரந்து - மே லெழுகின்ற அலைகளையுடைய கடல்கூழ்ந்த பூமியைப் பாதுகாத்து,—பெ ரும் பகை தூர்த்து - பெரிய பகைவர்களை ஓட்டி,—செங்கோலை முறை நடத்தும் செழுந் தலைமைத் திறம் நல்கி - தனது செங்கோலை வழுவாமற் செலுத்தும் மாட்சிமைபொருந்திய தலைமை அதிகாரத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்து. எ-று. (௧௪)

வேறு.

தென்னவன் பிரம ராய நென்றருள் சிறந்த நாமம்
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூ ணுடை வெண்மதிக்க விகை தண்டு
பொன்னவிர் சவரி வேழ மளித்தனன் பொருரை நாடன்.

இ-ள். பொருரை நாடன் - தாமிரபர்ணிநதி பெருகுகின்ற நாட்டினை யுடைய பாண்டியராசன்,—வையகம் உய்வதாக - உலகம் உய்யும்பொருட்டு, —தென்னவன் பிரமராயன் என்றருள் சிறந்த நாமம் - தென்னவன்பிர மராயனென்று சொல்லப்பட்ட சிறந்தபெயரை,—மன்னவர் மதிக்க நல்கி - மற்றை அரசர்களும் நன்குமதிக்கும்வண்ணம் அவருக்குக்கொடுத்து,—மின் நவ மணிப் பூண் - ஒளிபொருந்திய நவரத்தினபாணம், — ஆடை - பீதாம் பரம்,—வெள் மதிக்க கவிகை - வெள்ளிய சந்திரன்போன்ற குடை,—தண்டு- முத்துசுவிகை,—பொன் அவிர் கவரி - அழகுவிளங்குஞ் சாமரம்,—வேழம் அளித்தனன் - யானை என்னும் இவைகளையுங் கொடுத்துச் சம்மானித்த னன். எ-று. (௧௫)

இந்திரச் செல்வம் போல வியைந்துள விற்ப மெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத லூர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்க ளோடும்
அந்தரத் திழிந்து மண்மே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார்.

இ-ள். மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாதலூர் - மந்திரியாய் அதிகாரத்தைப்பெற்ற நற்புகழையுடைய திருவாதலூர், - இந்திரச் செல்வம் போல இயைந்துள இன்பம் எய்தி - இந்திரசம்பத்துப்போலத் தமக்குக் கிடைத்த இன்பகாரணமாகிய செல்வங்களைப்பெற்று, - தந்திரத் தொகுதி சூழ-சேனாசமூகங்கள் சூழ, - தாரகாகணங்களோடும் அந்தரத்து இழிந்து மண்மேல் அமர்ந்த வெண் மதியம் ஒத்தார் - நகரத்திர சமூகங்களோடும் ஆகாயத்தினின்றும் இறங்கிப் பூமியின் கண்வந்திருக்கும் வெண்மையாகிய பூரணசந்திரனை ஒத்தனர். எ-று. (௧௬)

பெருங்கட னாக நீதி பெருங்குயே தருக்கு நல்கி
இருங்கட கத்தோண் மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட நாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம பரித்தனர் திருத்த மிக்கார்.

இ-ள். பெருங் கடனாக நீதி பெருக்கி - தமக்கு முக்கியகடனாக நீதியை வளர்த்து, - தருக்கு நல்கி - குடிகளுக்கு மகிழ்ச்சியைக்கொடுத்து, - இரும் கடகத் தோள் மேல் வைத்து ஈண்டு அருள் பூண்ட கோவும் - பெரிய கங்கணமணிந்த புயங்களின்மீதுவைத்துத் தாங்கி மிக்க அருளைப் பொருந்திய பாண்டியராசனும், - கரும் கட நாகம் எட்டும் - கரிய மதத்தை யுடைய அட்டயானைகளும், - காளம் மாநாகம் எட்டும் பரம் கெட - நஞ்சை யுடைய பெரிய அட்டநாகங்களும் பாரத்தினின்று வீங்கி இன்பமடைய, - திருத்தம் மிக்கார் - திருத்தமிருந்த திருவாதலூர், - உலக பாரம் பரித்தனர் - உலகபாரத்தைத் தாமேதாங்கினர். எ-று. (௧௭)

காதலித் தறஞ்செய் வேர்க்குச் சுவசமுங் கண்ணு மாகி
ஏதிலர்க் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
ஆதலர்க் கன்னை யாகி யானடி கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னுனை பொதுவற நடத்து நாளில்.

இ-ள். காதலித்து - விருப்பங் கொண்டு, - அறம் செய்வோர்க்கு சுவசமும் கண்ணும் ஆகி - தருமஞ்செய்பவர்களுக்குக் கலையும் கண்களுமாகி, - ஏதிலர்க்கு இடும்பை ஆகி - பகையாயினர்க்குத் துன்பமாகி, - இறைஞ்சினர்க்கு இன்பமாகி - வழிபடுகின்றவர்க்கின்பமாகி, - ஆதலர்க்கு அன்னை ஆகி - வறியவர்க்கு மாதாவாகி, - அரன் அடிக்கு அன்பு மிக்கார் - சிவபெரு னுடைய திருவடிகளின் கண் அன்புமிருந்த திருவாதலூர், - இறைவன் ஆணை பூதலத்துப் பொது அற நடத்தும் நாளில் - அவ்வரசனது ஆஞ்ஞாசக் கரத்தைப் பூமியின் கண்ணே பொதுமேவக நடத்திவருங்காலத்தில். எ-று.

திருவாதவூர்புராணம்.

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மதனை மேவி
உற்பவ பேத மாண வுடம்புயி ரெடுக்கு மாறும்
அற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாக
தற்பா னடத்து மாறு முணாநதனர் சைவ நூலில்.

இ-ள். பற் பல பொருளாய் உள்ள பாசமும் - பற்பலபொருள்களாய் விரிந்த பாசத்தையும், — அதனை மேவி உற்பவ பேதம் ஆன உடம்பு உயிர் எடுக்கும் ஆறும் - அபாசத்தாற் பந்திக்கப்பட்டு உற்பவபேதமான உடம்பு களை உயிராக எடுக்குநன்மையையும், — அற்புத புத்தி முத்தி அளித்து - அற்புதமான போகங்களையும் மோக்கங்களையுங் கொடுத்தது, — அருளால் - அருளோடு, — மேல் ஆம் தற்பான் நடத்துமாறும் சைவநூலில் உணர்ந்தனர் - மேலாகிய சிவபிரான் நடத்தும் முறையையும் சைவாகமங்களிலே அறிந்துகொண்டனர். என்று. (கக)

அவ்விய மன நடுனிலே யானை துரு வங்கள் கூடி
இவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறத்திடு ரென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முறறா மெய்நிழல் விருடபு மாபோல்
நவ்வியு மழுவு மேந்து நம்பருக கனப ரானா.

இ-ள். இ உயிர் - இந்த உயிரானது — அவ்வியம் மன நடுனிலே அனைத்து உருவங்கள் கூடிப் பிறந்து மீள இறத்திடும என்று இரங்கி - அழக் காறுபொருத்திய மனநகாரணமாக எல்லாவுடம்புகளோடுங் கூடிப்பிறந்து மீள இறந்துவிடுமென்று இரங்கி, — வெவ்வெயில் வருத்தம் உற்றார் மெய்நிழல் விருடபுமா போல் - கொடிய வெயிலின்கட் சூடுண்டு வருந்தினவர் நிலையாய் ிழலை விருட்புமாறுபோல, — நவ்வியும் மழவும் எந்தும் நம்பருக்கு அனபரானா - மாணையும் மழவையுந்நாகிய சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையராயினா. என்று. (உ௦)

சித்திர வினையி னோடு சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பாப தனை ருலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தகிண தனமை வேறு கோலம் வேறு ருக்கு மாபோல்
நித்தனா மனதகிண ருனப்பா விசமுத்தினர் வழுதி நீதி.

இ-ள். சித்திர வினையினோடு சிறைப்படும் உயிரையெல்லாம் பாபத்தனா - கொடிய வினைகளினாலே பாசநீங்காது பிறவியாகிய சிறைப்பட்டமுலும் ஆன்மாக்களையெல்லாம் டோக்கி — உலக வாழ்வில் பயன் இலை என்று தோத்து - இந்தப் பிரபஞ்சவாழ்விலே ஒரு பிரயோசனமுமில்லை என்று தெளிந்தது — கூத்தகிண தனமை வேறு கோலம் வேறு ஆக்குமா போல் - கூத்தாடிகள் உண்மைத்தன்மைவேறும் வேஷம் வேறுமாக்கி நடிக்குமாறுபோல, — மனத்தின் நீத்தனா - மனத்தினின்றும் இப்பிரபஞ்சப்பற்றை முழுதும் நீக்கிவிட்டவராய், — வழுதி நீதி முன்போல் நிகழ்த்தினர் - புண்ணியமனது நீதியை முன்போல நடத்தினதென்றார். என்று. (உ௧)

வரமுடன் புலியிற் றேன்று மறையவர்க் கிறைவ ருண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்திரி பாத மெய்திப்
பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும் பராபர முணர்த்து ஞான
குருபரன் திருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று.

இ-ள். வரமுடன் புலியில் தோன்றும் மறையவர்க்கு இறைவர் -
வரத்தோடு இப்பூமியின்கண் அவதாரஞ்செய்த பிராமணசிரேட்டராகிய திரு
வாதவூரர்,—உண்மை தரும் உணர்வு என்னும் நாலாம் சத்திரி பாதம் எய்தி-
உண்மைப்பொருளைத்தரும் மெய்யுணர்வாகிய அதிதீவிர பக்குவத்தை அடை
ந்து,—பரம அஞ்ச எழுத்தும் ஒன்று ஆம் பரா பரம் உணர்த்தும் - மேலா
கிய பஞ்சாக்ஷரமும் ஏகாக்ஷரமாய்வினனாகும் மேலான சிவத்தைப் போ
திக்கும்,—ஞான குருபரன் திருநதாள் சென்று கூடுதல் வேண்டும் என்று -
ஞானசாரியருடைய திருவடிகளைச்சென்று கூடுதல்வேண்டுமென்று தம்முட்
சிந்தித்து. எ-று. (உஉ)

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவும்
நற்கனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல லெறிவார் போலச்
சற்குரு ளுளனோ வென்று நாடுவார் தர்க்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்லலுற்றார்.

இ-ள். மற்கட விலங்கு தன்னால் - குரங்காகிய மிருகத்தினாலே,—
வளம் கெழு விளவின் மேவும் நல் கனி கொள்ள வேண்டி - வளம்பொருந்திய
விளாமரத்தின்கண்ணுள்ள நற்பழங்களைப்பெற விரும்பி, — நயந்து - விரு
ம்பி,—கல் எறிவார் போல - கல்லெறிபவர் போல,—சற்குரு ளுளனோ என்று
நாடுவார் - சற்குரு ளுளரோ என்று ஆராய்பவராகி,—தர்க்கம் எல்லாம்
சொல் கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்லலுற்றார் - தருக்கங்களை
யெல்லாம் சொல்லப்படும் கலைகளிற்சென்ற அறிவையுடைய சைவர்களோ
டும் பேசுவாராயினர். எ-று. (உ௩)

வளங்கெழு புலியி னுள்ள வாவியுங் காவு மோடி.
விளங்குகை வண்டு தண்டேன மிகுமலர் தேரு மாபோல்
உளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின ருண்மையெல்லாம்
அளநதறி ளுணர்த்து நீரா யாவரென் றாயு நாளில்.

இ-ள். விளங்கு இசை வண்டு - தெளிந்த இசையினைப்படும் வண்டு
கள்,—வளம் கெழு புலியில் உள்ள வாவியும் கரீவும் ஓடி - வளம்பொருந்திய
பூமியின்கண்ணுள்ள தடாகங்களிலுஞ் சோலைகளிலும்போய்,—தண் தேன்
மிகு மலர் தேருமா போல் - தண்ணிய தேன்மிக்க பூவை ஆராயுமாறு
போல,—உளம் கொள நிமலன் நல் நூல் ஒதினர் - மனத்திற் பதியுமாறு
நல்ல சிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த திருவாதவூரர்,—உண்மை எல்லாம்
அளந்து அறியு உணர்த்து நீரர் யாவர் என்று ஆயும் நாளில் - மெய்ப்பொ

ருக்களையெல்லாம் அளவிட்டுணர்ந்து ஞானத்தை உபதேசிக்கும் தன்மை யுடையவர் யாவர் என்று ஆராயுங்காலத்தில். எ-று. (உச)

வேறு.

மேதகு வனிதைய ரெங்ரணும வீசிய கவரி யணுந்திட
மாதவர் முதுவர்க ளந்தனர் மாசறுகவிஞர் செறிந்திட
ஏதமின் மதி குல புங்கவ னோர்கெழு முடி மணி யின்றிரள்
ஆதப மிசையெழு வந்தகரி யாசன மதனி லிருந்தனன்.

இ-ள். மேதகு வனிதையர் எங்கணும் வீசிய கவரி அணுந்திட - மேன்மைபொருந்திய பெண்கள் இருமருங்கினும் வீசுகின்ற சாமரங்கள் அசையவும்.—மாதவர் முதுவர்கள் அங்குணா மாச அறு கவிஞர் செறிந்திட - இருடிகளும் அமைசாரும் பிராமணர்களும் நற்புலவர்களும் நெருங்கவும்,—ஏதம் இல மதி குல புங்கவன் - குற்றமற்ற சந்திரகுல சிரோட்டனாகிய அரிமர்த்தன பாண்டியன்,—ஏர் கெழு முடி மணியின் திரள் ஆதபம் மிசை எழ வந்து - அழகுபொருந்திய முடியினகணுள்ள மணித்திரளினொளி மேலே தோன்றவும் வந்து,—அரி ஆசனமதனில் இருந்தனன் - சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான். எ-று. (உரு)

தாதகி மார்ப நெடும்புனி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதூர கங்கொடு சீர்கெழு ராரியர் வந்தனர்
ஏதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
நெதினி சாவலன் முன்சில மேதகு தூதாவி ளம்பினர்.

இ-ள். மேதகு சில தூதர் - அப்போது மேன்மைபொருந்திய சில தூதவர்,—மேதினி சாவலன் முன் அன்பொடு தொழுது - நிலவுலகவரசனாகிய பாண்டியனுக்கு முன்வந்து அன்போடு வணங்கி,—ஏதம் இலாய் - குற்றமில்லாத அரசனே,—சீர் கெழும் ஆரியர் - சிறப்புப்பொருந்திய ஆரியதேசத்தார்,—தாதகி மார்பன் நெடும புவி சார் தரும் ஆழ் கடலின் கரை - ஆத்திமாலையை அணிந்த மார்பையுடைய சோழனது நெடிய நாட்டினைச் சார்ந்த ஆழமாகிய கடலின் கரையிலே,—தீது இல மாதூரகம் கொடு வந்தனர் - குற்றமற்றனவாகிய நல்ல குதிரைகளைக் கொண்டுவந்தார்கள்.—அது யாம் கண்டனம் என விளம்பினர் - அதனை நாம் கண்டேமென்று சொல்லினர். எ-று. (உசு)

ஏவல்செய் வார்களி லிங்கில ரேபரி வானவ ரென்றிகள்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதூர கங்கொடு வாருமெ னாவுட லுந்தன
தாவி யு மாயர னன்புடை யாமுக நாடி மொழிந்தனன்.

இ-ள். வல் திறல் மீனவர் கோனும் மகிழ்ந்து - மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியரரசனும் மகிழ்ச்சிபுற்று,—இயல் மேவிய தூதரை - தகுதி

பொருத்திய தூதுவர்களைப் பார்த்து.—இங்கிலே ஏவல் செய்வார்களிற் பரிவானவர் என்று - இவர்களை நம்பணிசெய்பவர்களுள்ளே பற்றுள்ளவரென்று பாராட்டி,—பின் - அதன் பின்பு,—தனது உடலும் ஆவியுமாய் அரண் அன்புடையார் முகம் நாடி - தனதுடம்பு முயிருமாகி அரனுக்குமன்பரான திருவாதவூரர் முகத்தைப் பார்த்து.—வாவும் நல் மன தூரகம் கொடுவாரும் என் மொழிந்தனன் - பாய்கின்ற நல்ல பெரிய குதிரைகளைச் சென்று விலைக்கு வாங்கிக்கொண்டுவாரும் என்று கூறினான். எ-று. (உ௭)

மினவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய நேச ரியைந்தபின்
ஆனன சோதி யுடன்புவி யான்பவன் வாசி கொளும்படி
வானனி மான மெனுந்திரு வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
லீனமி லாரெறி வந்தபொன் னேழெழு சோடி வழங்கினன்.

இ-ள். மீனவர் கோன் மொழியின்படி வேணியன் நேசர் இயைந்தபின் - பாண்டியராசனது சொற்படி சிவபெருமானது அன்பராகிய திருவாதவூரர் உடன்பட்டபின்னர்,—புவி ஆன்பவன் ஆனன சோதியுடன் - பூமியைக்காக்கின்ற அவ்வரசன் முகமலர்ச்சியோடும்,—வாசி கொளும்படி - குதிரைகொள்ளும்பொருட்டு,—வான விமானம் எனும் திரு வாழ்வு உள கோயில் புகுந்து - தேவவிமானமென்று சொல்லத்தகுந் திரவியசாலையுட்புகுந்து,—தன் ஈனம் இலா நெறி வந்த பொன் ஏழ் எழு கோடி வழங்கினன் - தனது தருமநெறியால் வந்த பொன் நாற்பத்தொன்பதுகோடி கொடுத்தனன். எ-று. (உ௮)

விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின்
மற்புயன் வெற்றினி லங்கயல் வைத்த வனத்தம் வழங்கிய
பொற்பு மிகுத்த தனங்கொடு பொற்கவ னப்பரி கொண்டிட
நற்பய ணத்தை முயன்றனர் நக்களை நெக்குணர் கின்றவர்.

இ-ள். நக்களை நெக்கு உணர்கின்றவர் - சிவபெருமானை மனம் நெக்குகித் தியானிக்குந் திருவாதவூரர்,—வில் படை வெற்றி மடந்தையும் மிக்க மலர் திருவும் பயில் மல் புயன் - வில்லாகிய படையோடு வீரலக்குமியும் செந்தாமரையாசனியாகிய மகாலக்குமியும் வசிக்கும் வலிய புயங்களைபுடையவனும்,—வெற்றினில் அம் கயல் வைத்தவன் - இமயமலையிலே அழகிய மீனக்கொடியை நிறுத்தினவனுமாகிய பாண்டியன்,—அத்தம் வழங்கிய - கையிற் கொடுத்த,—பொற்பு மிகுத்த தனம் கொடு பொன் கவனம் பரி கொண்டிட - பொலிவுமிக்க திரவியத்தைக்கொண்டு அழகிய வேகத்தையுடைய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டு,—நல் பயணத்தை முயன்றனர் - நல்ல பிரயாணத்தைச்செய்தனர். எ-று. (உ௯)

மெய்த்தவ ருற்ற பெருந்துறை வித்தக ரைக்குறு கும்படி [ன்
இத்தகு நற்பொருள் கொண்டபி னிப்படி யிற்செலு மென்றலி

அந்தரு புத்தி யொழிந்துயி ரற்புத முத்தி பெறும்படி
உய்த்துள சததி யுடன்பொரு வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன்.

இ-ள். மெய்த் தவர் உற்ற பெருந்துறை விசதகரைக் குறாகும்படி - மெய்மையாகிய தவததைபுடைய பெரியோர்கள் வாழும் திருப்பெருந் துறையிலே சாதுரியராகிய ஞானதேசிகரையடையும்படி, — இத்தரு நல் பொருள் கொண்டபின் - இந்தத் தகுதியாகிய நல்ல பொருளைக்கொண்ட பின்;—இப்படியில் செலும என்றலின் - இந்நெறியானே செல்லுமென்று செலுத்துகலினால் —அத தரு புத்தி ஒழிந்து - அம்மந்திரியத்தியோகத்துக்கு வேண்டுஞ் சூட்சுசிகளைத் தவிர்தது —உயிர் அற்புத முத்தி பெறும்படி உய்த்துள சததியுடன் - பாமுதகிபெறும்படி செலுத்துஞ் சததியோடு, —உத்தம பஞ்சவன் பொருவொத்தனன் - உத்தம புருஷனாகிய பாண்டியன் ஒத்தனன். எ-று. (௩௦)

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமிழ்
உற்ற மலைக்கறை வன்றனை யொகக மதித்தருள் கொண்டலை
விறுதுவ சத்த நெடும்படை மிக்க புலிகொடி யன்படை
மற்றுள கொற்றவர் தம்படை வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன.

இ-ள். பற்று இவர் பெற்ற சிவன் கழல் பற்றினரை - இருவரைப் பற்றுசனையுமற்ற மெய்ஞ்ஞானிகளாற்பெறப்பட்ட சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை இறுகப் பற்றினவரும் —கலை வண் தமிழ் உற்ற மலைக்கு இறைவன் தனை ஒக்க மதித்தருள் கொண்டலை - கலைகளையுடைய வளவிய தமிழ் மொழி இருந்து பரவப்பெற்ற பொதியமலைக்குத் தலைவனாகிய பாண்டியன் தன்னை நிகர்க்க நன்குமதிக்கின்ற கிருபாமேகமுமாகிய திருவாதவூரரை, —வில் துவசத்தன் நெடும் படைவார்க்கமும் - விற்கொடியையுடைய சேரனது மிக்க சேனாசமுகமும், —புலிக கொடியன் மிக்க படை வார்க்கமும் - புலிக் கொடியையுடைய சோழனது மிக்க சேனாசமுகமும், —மற்றுள கொற்றவர் தம் படை வார்க்கமும் முற் கொடு எழுந்தன - மற்றுமுள்ள அரசர்களது சேனாசமுகங்களும் முன்னாகக்கொண்டெழுந்தன. எ-று. (௩௧)

உக்கிர நச்சுர கங்களி னுச்சி பணிப்ப வசைத்தடி.
வைக்கு முரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க மலிந்தன
பக்கமும் முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட விபங்குவ
தக்க மனத்தின் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்தன.

இ-ள். உக்கிரம் நச்சு உரகங்களின் உச்சி பணிப்ப அசைத்து அடி வைக்கும் உரத்தன வெம் கயம் - கொடிய நஞ்சையுடைய சேஷன்முதலிய பாம்புகளின் முடிகள் சுமக்கலாற்றாது நடுங்க அசைத்து அடிபெயர்த்துவைக்கும் வலியையுடையனவாகிய வெவ்விய யானைகள், —மைக்கிரி ஒக்க மலிந்தன - தோற்றத்தாற் கரிய மலைகளை ஒக்க நிறைந்தன, —பக்கமும் முன் பிறகும் துடி பற்பல கொட்ட இயங்குவ - இருபக்கங்களினும் முன்னரும் பின்

னரும் உடுக்கைகள் மிகப்பல இயம்ப அவற்றின் தாளகதிக் கேற்ப இயங்கி
கடிப்பனவும்,—தக்க மனத்தின் விரைந்துள - தகுதியாகிய மனோகதியைப்
போல விரைந்துசெல்வனவுமாகிய,—தத்து பரித்திரள் வந்தன - பாய்கின்ற
குதிரைக்கூட்டங்கள் சென்றன. எ-று. (௩௨)

வேறு

கொங்கணா; கலிங்கரோடு கொங்கர் துளு நாடர்
சிங்களாக ஸோட்டியா நெலுங்கரோடு சினர்
தங்குநிறன் மாவவர் மலாட; தமிழ் லொன்றாய்
எங்குணு மிடையதனர்க லொண்ணமுடி வில்லார்.

இ-ள். கொங்கணர்களும் கலிங்கர்களும் கொங்கர்களும் துளுவர்க
ளும் சிங்களவர்களும் ஒட்டியர்களும் நெலுங்கர்களும் சினர்களும் மாவவர்
களும் மலாடர்களும் தம்முட்கலந்து எவ்விடத்தும் நெருங்கினா. அவர் இவ்
வளவினரென்றெண்ண முடிவில்லாதவர் எ-று. (௩௩)

இத்திற மெழுந்தபடை டெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் குழச்
சித்திர மடநயையர் திரண்டிரு மருங்கும்
மொய்த்துவர வீணை குழல் முன்னிசை கொள்ள.

இ-ள். இத்திறம் எழுந்த படை எங்கணும் நெருங்க - இந்தப்பிரகா
ரம் எழுந்த சேனைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்கவும்,—தத்து பரி மீது உள
தமிழ்க் கவிஞர் குழ - தாவுகின்ற குதிரைமேலிவாந்துள தமிழ்ப்புலவர்கள்
தம்மைசுழுவும்,—சித்திரம் மடநயையர் திரண்டு இரு மருங்கும் மொய்த்து
வர - அழகையுடையபெண்கள் தம்முட்குடி இருமருங்கினும் நெருங்கிவர
வும்,—வீணை குழல் முன்னர் இசை கொள்ள - யாழ்களும் குழல்களும்
எதிரே ஒலிக்கவும். எ-று. (௩௪)

கட்டுமள சுத்தினர் கனத்துள தனத்தர்
பட்டுடை மருங்கினா பணிந்தவரி வீச
வட்டமதி வெண்துடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டயுயர் காள்மொடு கோடுகள் கறங்க.

இ-ள். கட்டும் அளகத்தினர் - முடிக்கப்பட்ட கூர்த்தலையுடையவரும்,—
கனத்துள தனத்தர் - கனத்த தனங்கலையுடையவரும்,—பட்டு உடை மரு
ங்கினர் - பட்டுவஸ்திரம் உடுத்த இடையையுடையவருமாகிய பெண்கள்,—
பனிக் கவரி வீச - குளிர்த்தொழிபொருத்திய சாமரங்களை வீசவும்,—வட்ட மதி
வெண் குடை வயங்க - பூரணசத்திரன்போலும் வெண்கொற்றக்குடை பிர
காசிக்கவும்,—முரசு எங்கும் கொட்ட - பேரினைகள் எவ்விடங்களினும் அடிக்
கப்படவும்,—உயர் காளம் ஒடு கோடுகள் கறங்க - உயர்வாகிய சிறுசின்னங்
களோடு சங்குகள் ஒலிக்கவும். எ-று. (௩௫)

மிண்டியுள் பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழுவெழில் சோகுதழலா பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க.

இ-ள். மின்ம உள பாடகா கரவாரம் கொண்டு வியந்து புடை சூழ -
தம்முண்ணெருவகிரிற்கும் மங்கலபாடகா கைவாரகொண்டு துதித்துப் பக்
கத்தேசூழவும்,—எழில் சேர் சூழலா பாட - அழகுபொருந்திய கூந்தலையு
டைய பெண்கள் பாடவும்,—எண் திசை மிகப் புகழ் கயல் கொடி - அட்ட
திக்கினரும் மிகவும் புகழும் பாண்டியானது மீனக்கொடி,—தண தணம் மல்
கிய தனிச் சிவிகை மேல் கொண்டு இலங்க - குளிர்ச்சிபொருந்திய ஒப்
பற்ற முகதுச்சிவிகையிலே உயரத்தப்பெற்று விளங்கவும். எ-று. (௩௬)

மங்கல திவாததினெடு மாளிகை யகாரே
துங்கமணி யகையணி சொருகரை வணங்கி
அங்கனாவிலை பெற நாமறை யநதணரின் மிககார்
திங்கண்மர பிற்றருசில் கோயிறுழை சென்றார்.

இ-ள். மறை அநதணரில் மிககா - வேதங்களை அடதியயனஞ்செய்
யும் பிராமணாசனருகளுளே சிரேட்டராகிய திருவாதவூரா,—மங்கல தினத்
தில் நெடு மாளிகை அகன்று - ஒருசுபதின் கதிலே நெடிய திருமாளிகையை
விட்டகன்று திருவாலவாயின்சட்சென்ற,—அங்கு துங்க மணி அக்கை
அணி சொருகரை வணங்கி விலை பெற்று - அங்கே உயாவாகிய உருத்தி
ராக்கமணியையும் எலும்பையும்ணிந்த சொருகரைச்சுவாமியைவணங்கி அது
மதிபெற்றுக்கொண்டு,—திங்கு மரயில் குரிசில் கோயில் உழை சென்றார் -
சந்திரகுலத்தரசனாகிய அரிமாதனபாண்டியனது மாளிகையின்கட் சென்
றார். எ-று. (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வனாபியின் மேனமையொடு செல்வார்
குன்றணைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கும்
நன்றிமது தையபதியை நனகொடு கடந்தார்.

இ-ள். சென்று தமிழ் மாறன் அருள பெற்று - அவனஞ்சென்று
தமிழைவளாக்கும் பாண்டியனது அநுமதியையும் பெற்று,—எழில் சிறக்
கும் - அழகுமிகுந்த,—வென்றி வளவன் புவியில் மேனமையொடு செல்
வார் - வெற்றியையுடைய சோழனது நாட்டின்கண்ணே வரிசைகளோடுஞ்
செல்பவராகிய திருவாதவூரர்,—குன்று அனைய மாடம் ஒடு கோபுரம் நெ
ருங்கும் நன்றி மதுரைப்பதியை - மலைகளையொத்த மாடங்களோடு கோ
புரங்கள் நெருங்கப்பெற்ற நல்ல மதுரையாகிய இராசதானியை,—நன்
கொடு கடந்தார் - நன்மையோடு விகிதா எ-று. (௩௮)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொயி சிறந்தே
உடைந்துதய நற்றிசைரி லுற்றுவரு மாபோன்
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவதி சென்றுபல காவத மகன்றார்.

இ-ள். நெடுங் குடதிசைக் கடல் - நெடிய மேற்றிசைக்கடலானது,—
நிறைந்து ஒலி சிறந்து உடைந்து - நிறைந்து ஒலியிருந்து அணையுடைந்து,—
நல் உதய திசையில் உற்று வருமாபோல் - நல்ல கிழக்குத்திக்கிலே பாய்ந்து
வருமாறுபோல,—மிடைந்த பதியும் கடமும் வெற்பும் இவையெல்லாம்
கடந்து - நெருங்கி ஊர்களும் காடுகளும் மலைகளமாகிய இவைகளையெல்
லாங்கடந்து,—வதி சென்று - வழியிற்சென்று,—பல காவதம் அகன்றார் -
பல காவததாரம் போனார். எ-று. (நக)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்றுநகர் தேறுஞ்
சென்றுவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வா
நன்றியுள முத்திபெற நம்பாநம தன்பால்
அன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம்.

இ-ள். என்றும் உள பொன்றும் உடல் என்னும் நகர்தோறும் சென்று
வழிமாறி - எஞ்ஞான்றும் பிறத்திற்கும் சரீரங்நகர் என்னும் நகரங்கடோ
றும் சென்று அவ்வழிதப்பி,—ஒரு தெய்வவழி செல்வார் நன்றியுள முத்தி
பெற - இதுபொழுது தெய்வத்தன்மைபொருத்திய ஒரு வழியிற்செல்பவரா
கியதிருவாதலால் நன்மையுள்ள முத்திபெறும்பொருட்டு.—நம்பர் தமது அன்
பால் அன்று உயர் பெருந்துறை அடைந்தபடி சொல்வாம் - கைலாசபதி
தமது அனபுகாரணமாக அதனைத்தின்கண் உயர்வாகிய திருப்பெருந்து
றையை அடைந்த சரித்திரத்தை இனி யாந கூறுவாம். எ-று. (சௌ)

மத்திரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

பழமறை முழுதுண ரத்தனர் பலரொழி நடமுபல் கின்றவர்
மழுவுழை கரமிசை கொண்ட மருவிய சவுரி மல்குநீடு
விழைதரு மிரசத பொங்கொளி விழுமுயர் தயிலை விலங்கலின்
அழகுறு தபனிய மண்டப மதனிலை யருள்கொ டிருநனார்.

இ-ள். பழ மறை முழுது உணர் அத்தனர் பலர் தொழ நடம் முயல்
கின்றவர் - பழைய வேதங்களை ஒதியுணர்ந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் பலர்
வணங்கக் கனகசபையிலே இருந்துஞ்செய்தருளும் சிவபெருமானாவார்,—

மழு உழை கரம் மிசை கொண்டு - மழுவையும் மாணையும் கரங்களிற்கொண்டு,—இடம் மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட - வாமபாகத்திற்பொருந்திய உமையம்மை மகிழாநிற்ப,—விழைதகும் இரசத பொருகு ஒளி விடும் உயர் கயிலை விலங்கலில் - எவரும்விரும்பத்தக்க வெள்ளியினது மிக்க ஒளியைவீசும் உயர்ந்த கைலாசகிரியின் கண்ணுள்ள, —அழகு உறு தபனிய மண்டபமதனிடை - அழகுபொருத்திய பொன்னாலாகிய மண்டபத்திலே,—அருள் கொடு இரு தனர் - திருவருளோடு வீற்றிருத்தனர். எ-று. (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுநின் வழிவழி யடியவ ரென்றாதம் முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங் இதுபர னுணை வழங்கிட மெனவரி ராம ரெழுந்தநம் [கினர் பதநிலை பெறவரு னென்றிரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர்.

இ-ள். முனிவர் மது மலர் கரம் மிசை கொண்டு நின் வழி வழி அடியவர் என்று - அப்பொழுது இருடிகள் தேன்பொருந்திய மலர்களைக் கையிற் கொண்டு அடியேங்கள் தேவரீருக்குப் பரம்பரையான தொண்டரென்று விண்ணப்பஞ்செடுத்து,—தம் முது மறை தெரிய மொழிந்து எதிர் முறை முறை வணங்கினர் - தமக்குரிய பழைய வேதங்களைத் தெரியும்படிசொல்லிச் சந்தித்திலே முறைமுறையாக நமஸ்காரம் செய்தனர்,—அரி பிரமர் பரன் அருளை வழங்கிடம் தீது என எழுத்து - அதுகண்ட விஷ்ணு பிரமா என்னும் இருவரும் சிவபெருமான் நமக்குத் திருவருள்செய்தற்கு இதுவே தக்க சமயம் என்று விரைந்தெழுத்து —நம் பகம் நிலைபெற அருள் என்று பரிபுர இரு கழல்கள் பணிந்தனர் - நமபதவிகள் நமக்கெஞ்ஞான்றும் நிலை பெறத் தேவரீர் திருவருள்செய்யும் என்று பிரார்த்தித்துச் சிவம்புகள்தரித்த திருவடிக்கோ வணங்கிஞா. எ-று. (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிப் பணவா வணியா னங்கமும்
மருவிய தரவ வடநதிகழ் மதி நுதன் மலைநா ளங்கமும்
இரவிய மதியு மிருநதென வெநிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
அரகர சிவசிவ வென்றா ள மயர்வுற வழுதன ரன்பினர்.

இ-ள். பரவருந் மணிகள் விளங்கிய பண அரவு அணி அரன் அங்கமும் - புசுழப்பிகின்ற இரட்சினம்விளங்கும் படத்தையுடைய பாம்பை ஆபரணமாக அணிந்த சிவபெருமானது திருமேனியும்.—மருவிய தரவ வடம் திகழ் மதி நுதல் மலைநாள் ளங்கமும் - வாமபாகத்திற்பொருந்திய முத்து வடம்விளங்கும் மதிநோடும் தெற்றியையுடைய பார்ப்பதியம்மையின் திருமேனியும்.—இரவியும் மசயும் இருந்து என எதிர் எதிர் இலகுதல் கண்டனர் - சூரியனுள் சந்திரனும் ஒருங்கியைநிருத்தாற்போல ஒன்றற்கொன்று எதிர்மேநிரை விளங்குகலெக்கண்டு,—அரகர சிவ சிவ என்று உளம் அயர்வு உற அமுரணர் அன்பினர் - அரகர சிவசிவ என்று உச்சரித்து மனம் அயர்வுபொருந்த அமுதார்தர் அன்பர்கள். எ-று. (ங)

அடியொழி மரமென நொந்துபி னவனியில் விழுவ தொழிந்துநின் னுடனுறைப் பெருமை வழங்குவ துளதுகொ லெனநினை நெஞ்சொடு மடலவிழ் கடிக்க மழைந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன் னிடமிஃ தெனமகி பரிந்திர னிமையவ ரெவரு மிறைஞ்சினர்.

இ-ள். இஃது இடம் என மகிழ் இந்திரன் இமையவர் எவரும் - நாம் பெறற்பாலனவற்றைப் பெறுதற்கு இதுவே நல்லசமயம் என்று மனமகிழும் இந்திரன்முதலிய தேவர்களைவரும், - அடி ஒழி மரம் என நொந்து பின் - அடியற்றமரம்போல நொந்து பின்னர், - அவனியில் விழுவது ஒழிந்து - பூமியின்கண் வீழ்வதைத் தவிர்த்து, - நின்னுடன் உறை பெருமை வழங்குவது உளதுகொல் என நினை நெஞ்சொடு - தேவரீரோடிருக்கும் சாமீப் பியமாகிய பதமுத்தியை எமக்குத் தந்தருளுவதும் ஒருகாலத்துண்டுகொல் லோ என்றிவ்வனம் கருதும் மனத்தோடும், - மடல் அவிழ் கடிக்கமழ் ஐந்தரு மலர் பல சிந்தி முன் வணங்கினர் - இதழ்விரிகின்ற நறுமணக்கமழும் பஞ்ச தருக்களின் மலர்கள் பலவற்றைத் தூவிச் சந்திரியில் வணங்குகிறார்கள். எ-று.

(ச)

வேறு.

திண்டி நன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூறப்
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
அண்டர்மட வாராகுநல கண்ணைபுற மன்ன.

இ-ள். குரு நந்தி - குருவாகிய நந்திதேவர், - தின் திறல் மிகும் சுரிகையும் திகழ் பிரம்பும் கொண்டு அருகு நின்று அருள் கூற - தின்னிய வலிமிக்க உடைவாளையும் விளங்கிய பிரம்பையும் கரவகளிற்கொண்டு மருங்கினின்று திருவருள்கூறவும், - புண்டரிக மாது புவி மங்கை எழில் சிங்கா அண்டர் மடவார்கள் - செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமியும் பூமிதேவியும் அழகுருன்றாத தேவையுள்ளும், - உலகு அன்னை புறம் மன்ன - உலக மாதாவாகிய உமையம்மைக்கருகே கூடிநிற்கவும். எ-று.

(ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர் புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதரை நன்னீர்
என்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய.

இ-ள். துன்னு பல பூதகண நாதர் புடை சூழ - நெருங்கிய பல பூதகணுதிபர்கள் பக்கத்திற் சூழவும், - கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீத இசை பாட - கின்னரர்களும் கந்தருவர்களும் கீத இசைகளைப் பாடவும், - மின்னு முடி மன்னும் நதி வீசு நல் நீர் திரை என்ன - மின்போலும் சடாமுடியிற் பொருந்திய கங்காநதி வீசும் நல்ல நீர் க்சிறைகளைப்போல, - ஒளிர் சாமரை

எழுந்து அழகு செய்ய - விளங்குகின்ற சாமரங்கள் இரட்டப்பட்டுச் சபையையுலங்கரிக்கவும். எ-று. (சு)

இந்தவாறு மல்குசபையின்னல்கெட மன்னுந்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
பெந்தபிழின் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டார்
அத்தமி ல் ருட்கடலை பாண்டருள வேண்டி.

இ-ள். இந்த வளம் மல்கு சபை - இவ்வாறாய் வளங்கள்நிறைந்த சபையின்கண்ணே, —இன்னல கெட மன்னும் தந்தை - ஆன்மாக்களது பிறவித் துன்பம் நீங்கும்பொருட்டு உருவத்திருமேனிகொண்டு வீற்றிருந்தருளும் பரமபிதாவும், —மணி மன்றில் உறை தாண்டவ பதத்தோன், —அழகிய சபையின் கண்ணே தங்கும் அநவரத்தாண்டவபாதருமாகிய சிவபெருமான், —செந்தமிழில் வந்த சிவஞான அமுது உண்டு ஆர் - செந்தமிழிலேவந்த சிவ ஞானமாகிய அமுதம் உண்டு நிறைந்த. —அந்தம் இல் அருள் கடலை - கரையற்ற கிருபாசமுத்திரமாகிய திருவாதவூரை, —ஆண்டருள வேண்டி - அடிமைக்கொண்டருளத் திருவுலங்கொண்டு. எ-று. (ஏ)

மைத்ததடன் மண்ணாவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பத்தாகுநா நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிகா சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுவகயிலே மீயாங்கலது நீங்கி.

இ-ள். அத்தகைய பத்தர் கண நாதரை அழைத்து - அத்தகுதியையுடைய அன்பாகளாகிய கணநாதர்களை அழைத்து, —மைத்த கடல் மண்ணாவர்கள் தம் உருவில் வம்மென்று - நீங்கள் கரிய கடல்கூழ்ந்த மண்ணுல வாசிகளாகிய மனிதர்வடிவமாக நமமுடன் வாருககொன்று பணித்து, —சித்திதரு தேசிகா சிறந்த வடிவம் கொண்டு - சித்தியைக்கொடுக்கும் ஞான தேசிகத் திருமேனிகொண்டு, —உத்தம நெடும் கயிலே ஓங்கலது நீங்கி - உயர்ச்சிபொருந்திய நெடிய கைலாசமலையை விட்டுநீங்கி. எ-று. (அ)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி பெனுஞ்சலச மண்டிசை பொருந்தப்
பன்னுமறை வல்லவர் பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தைனிக வளமபதியில் வந்தார்.

இ-ள். கொன் எறுழி சன் உருவு கொண்டு ஒருவர் தேடும் பொன் அடி எனும் சலசம் மண மிசை பொருந்த - பெரிய பன்றியின் வடிவங் கொண்டிவ்ஷணுவாலே தேடப்பட்ட அழகிய திருவடித்தாமரைகள் பூமியிற் பொருந்த நடந்தருளி, —பன்னும் மறை வல்லவர் - ஒதப்படும் வேதங்களில் வல்லவரும், —பரிந்து அழல் வளர்ப்பார் மன்னும் - அன்புகூர்ந்து நித்தியாக்கினிவளர்ப்பவருமாகிய பிராமணர்கள் மிக்கிருக்கும், —ஒரு தைவிக

நாளம் பதியில் வந்தார் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய வளத்தையுடைய ஒரு பதியின் கண்வந்து சேர்த்தருளினார். ஏ-று. (௬)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளெல்லாம்
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தால்
எம்பர னருட்கரையி லேறுதுறை யாமால்
அம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர்.

இ-ள். (அப்பதி) வெம் பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்கள் எல்லாம் - கொடிய பிறவியாகிய சமுத்திரத்தின்கண் வீழ்த்தழுந்துகின்றவர்களெல்லாம்.— நம்பு சிவ நாமம் எனும் நல் புணை பிடித்தால் - நம்புகின்ற சிவமூலமந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரம் என்னும் நல்ல தெப்பத்தைத் துணையாகப்பற்றிக்கொண்டால்,—எம் பரன் அருள் கரையில் எறு துறை ஆம் - எம்முடைய சிவ பெருமானது திருவருளான்வரும் முகதிக்கரையில் அவர் எறுமிடமாம்,—அம் புவி மொழிந்துள பெருந்துறை அதன் பேர் - அழகிய பூமியிலுள்ளார் ராற் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட பெருந்துறை என்பது அதன் பெயராகும். ஏ-று. (௧௦)

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்ததியின் ஞாங்கர்
கானமிசு புன்னைவளர் கந்தமுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தர்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி.

இ-ள். ஈனம் இல் பெருந்துறை எனும் பதியின் ஞாங்கர் - குற்றமற்ற திருப்பெருந்துறை என்னும் அத்தத்தலத்தின் பக்கத்திலே,—கானம் மிசு புன்னை - வாசனையிருந்த புன்னைமரங்களும்.—வளர் கந்தம் உள சந்தம் - வளராரின்ற மணத்தையுடைய சந்தனமரங்களும்,—வானம் உயர் சண்பகமரம் - ஆகாயத்தின்கணுபார்த்த சண்பகமரங்களும்,—திகழ் நரந்தம் - உயர்ந்து விளங்கும் நாரத்தைகளும்,—தேன் இனம் முரன்று எழு செருந்திகள் பொருந்தி - வண்டிக்கூட்டங்கள் ஒலித்தெழுவின்ற செருந்திமரங்களும் பொருந்தி. ஏ-று. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூதம்
ஏடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் டலிந்து.

இ-ள். கோடு கவினும் பெரிய கோங்கு - கொம்புகள்விளங்கும் பெரிய கோங்கமரங்களும்,—மிக ஓங்கும் பாடலம் - மிகவுயர்ந்த பாதிரிமரங்களும்,—நெடும் பலவு - நெடிய பலாமரங்களும்,—பைங் கமுகு - பசிய கமுகுகளும்,—தெங்கு - தென்னைகளும்,—நீடு அளி இரைத்து எழு நிரை குரவுமிக்க வண்டுகளொலித்தெழும் வரிசையாகிய குராமரங்களும்,—ஏடு அவிழ்

செழும் கவிர் - இதழ்விரிகின்ற செழுமையாகிய முருக்குக்களும்,—இலஞ்சின் மலிந்து - மகிழ்மரங்களும் நிறைந்து. ஏ-று. (௧௨)

மாக்கவின் மிகுங்கலப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செய்யுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மர்தியின முந்துதொறு மென்மேல்
ஆர் தகுநிமி நெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க.

இ-ள். மா கவின் மிகும் கலப மஞ்ஞை - பெருமைபொருந்திய அழகு மிக்க தோஷயிழையுடைய மயில்களும்,—சிறை அன்னம் - சிறகுகளையுடைய அன்னங்களும்,—கூக்குரல் செய்யும் கரிய கோகிலம் நெருங்க - கூவி ஒலிக்கும் கரியசூயில்களும் நெருங்கவும்,—மீக்குலவும் மர்தி இனம் உந்து தொறும் - மரங்களின்மீது சஞ்சரிக்கும் குரங்குகூட்டங்கள் பாயுந்தோறு மெழுத்து.—மெல் மேல் ஆர்க்கு ழிமிறு எங்கணும் அடர்ந்து இசை தொடங்க - மேலும்மேலும் ஒலிக்கும் வண்டுகளும் எவ்விடத்தும்பாந்து இசைகளைப்பாடும்படி தொடங்கவும். ஏ-று. (௧௩)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டி னிசை தோத்திரம தாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்து நகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா.

இ-ள். வீழ்ந்த நறவத் துளி விழிப் புனல் ஆக - பூங்கொத்துக்களினின்றும்வீழ்ந்த தேன்றுளிகள் கண்ணீராகவும்,—சூழ்ந்து முரல் வண்டின் இசை தோத்திரம் ஆக - டுவைகளேச்சூழ்ந்து ஒலிக்கும் வண்டுகளினது கீதம் தோத்திரமாகவும்,—மலர் ஏந்தித் தாழ்ந்து - மலர்களை ஏந்திப் பணிந்து,—இறை திருமுன் நின்று - சிவாந்ரிதியினின்று,—வாழ்ந்து உருகும் அன்பர் என - பெருவாழ்வடைந்து மனம் நெக்குநெக்குருகுஞ் சிவபத்தர்களைப்போல,—ஒரு பூங்கா மன்னும் - ஒருபூஞ்சோலை இருக்கும். ஏ-று. (௧௪)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னுட்பண்
ஏத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக ழுறக்குழை தழைத்துமிக மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமொர் குருந்தம்.

இ-ள். வாய்த்த வளம் இவ்வகை வயங்கும் அதன் நாப்பண் - சிறந்த வளங்கள் இவ்வகையாக விளங்கும் அதன்மத்தியிலே,—ஏ தரு தவச் சினைகள் எங்கணும் நெருங்க - உயர்ந்த தவமாகிய கிளைகள் எவ்விடத்தும் நெருங்க,—மீத்திகழ் அறக் குழை தழைத்து - மேலாகவிளங்கும் தருமமாகிய இலைகள் பொதுளி,—மெய்ம்மை மிக பூத்து - இருவகைக் குற்றமுமற்று மெய்ஞ்ஞானமாகிய பூக்களை மிகப்பூத்து,—அறிஞர் போன்று - அறிஞர்களை ஒத்து,—எழில் பொருந்தும் ஒரு குருந்தம் - அழகுபொருந்திய ஒரு குருந்தமரம் உண்டு. ஏ-று. (௧௫)

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தார்
ஏர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்குது மெனத்திரு வுளத்தருள் சிறந்து.

இ-ள். ஆர்வமுடன் வந்து இனம் அகப்பட அழைக்கும் பார்வை
என - விருப்புடன்வந்து தன்னினம் அகப்படுமபடி அழைக்கும் பார்வை
மிருகத்தைப்போல,—மாந்தர படிவம் கொடு நடந்தார் - திருவாதவூரை
அடிமைக்கொள்ளும்பொருட்டு மாணுவடிவம் கொண டெழுந்தருளியவந்த
சிவபெருமானாவர்,—ஏர்வரு குருந்தம் ஓடு இலகரும் உயர் காவில் சேர்
குதம் எனத் திரு உளத்து அருள் சிறந்து - அழகுபொருந்திய அக்குருந்த
மரத்தோடு சேர்ந்து விளகரும் உயர்வாகிய அப்புந்சோலையின் கண்ணே
சேர்வோம் என்று திருவுள்ளத்தின்கட் கிருபைகூர்ந்து எ-று. (கசு)

வந்துதிசுழ் தொண்டாபுடை சூழமகிழ் வெப்திக்
கொந்தலா மலாப்பொலி குருதசடி பொருந்தி
அந்தமுத லல்லவ ரருடமி முரைப்பார
பந்தமுறு மெலலையது பாதநிணி திருதார்.

இ-ள். அந்தம் முதல் இல்லவர் - அந்தமுமாதியுமில்லாத சிவபிரான்,—
வந்து திசுழ் தொண்டர் புடை சூழ - தம்மொடு வந்து விளங்குகின்ற தொ
ண்டர் பக்கத்திற்குமு,—மகிழ்வு எய்தி - மகிழ்ச்சி படைந்து,—கொந்து அவர்
மலர்ப் பொலி குருந்து அடி பொருந்தி - கொத்துக்களின் மலர்ந்த பூக்
களினுற் பொலியும் அக்குருந்தமரத்தினடியை அடைந்து —அருள் சமிழ்
உரைப்பார் பந்தம் அறும் எலலை இனிது பாதது இருதார் - அருட்பா
வாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் திருவாதவூரது பாசக்கட்டறுங்
காலத்தை எதிர்நோக்கி இருந்தருளினார். எ-று. (கசு)

பொங்குபுனல் யாறு பல போய்விழு கடற்போல்
எங்குமுன நலனுயிர்க் கொய நமொளி யாகுந்
திங்களணி வேண்ப ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாள பலா துன்றநெறி சென்றார்.

இ-ள். பொங்கு புனல் யாறு பல போய் விழு கடல் போல் - மேலே
கிளர்கின்ற நீரையுடைய ஆறுகள் பல போய் வீழ்கின்ற சமுதிரத்தைப்
போல,—எங்கும் உள நல் உயிர்கள் எய்தும் ஓளி ஆரும் திங்கள் அணி
வேணியர் இருப்ப - எவ்விடத்துமுள்ள பக்குவான்மாக்கள் சென்று கலக்
கும் நிம்மலவொளிவடிவாகிய பாலசந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய
சிவபிரான் வீற்றிருப்ப,—அடி சேரும் துங்கமறையாளர் - அவருடைய திரு
வடிகளை அடையும் பிராமணேந்திரமாகிய திருவாதவூர்,—பலர் துன்ற
நெறி சென்றார் - பலரும் நெருங்க அந்நெறிகட்போயினார். எ-று. (கௌ)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வரைமேற் புல்லாத
பொய்ம்முயக்கந் தரும்பாசம் போலமலர்ந் தனபூவை
எம்மயக்கு மொழிவாருக் கினிப்பிறவி யில்லையென்று
கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங் குளகார்தள்.

இ-ள். செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வரை மேல் புல்லாத பொய்ம் முயக்கம் தரும் பாசம்போல - தூய மனத்தையுடைய திருவாதவூரை இனிப் பந்தியாத பொய்யாகிய முயக்கத்தை விளைவிக்கும் பாசங்களைப்போல, - பூவை மலர்ந்தன - காயாமரங்கள் கரிய பூக்களை மலர்ந்தன, - எம் மயக்கும் ஒழிவாருக்கு இனிப் பிறவி இல்லை என்று கை மறிக்குமவர்போல - எவ்வகை மயக்கங்களையும் நீங்கியருளுவாருக்கு இனிப் பிறவியில்லை என்று கையமைத்துத் தடுத்துக் காட்டுவரைப்போல, - அங்குள் கார்தள் மலர்ந்தன - அங்குள்ள கார்த்தட்செடிகள் மலர்ந்தன. ஏ-று. (௧௧)

விற்காட்டுங் கரத்துமத நம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவம்
இக்காட்டி லொழிப்பவரயா ரியருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பணிமுல்லை.

இ-ள். வில் காட்டும் கரத்து மதன் அம்பாகி - வில்லைக் காட்டிங் கையையுடைய மன்மதனுக்கு அம்பாகி, - யாவரையும் வெம் பிறவியிற் காட்டி - ஆடவர் மகளிர் அனைவரையும் கொடிய பிறவியிற்காட்டி, - ஆகுலம் செய் எம் பாவம் - வியாகுலஞ்செய்யு மெமது பாவத்தை, - இக்காட்டில் ஒழிப்பவர் யார் - இக்காட்டிலே நீக்கவல்ல பரமாசாரியர் வேறுயாவருளர் ஒருவருமில்ர் ஆதலான், - ஈ எமக்கு அருள்க என்று பல் காட்டி நிற்பவர் போல் - நீரே யெமக்கருள்செய்க என்று பல்லைக்காட்டி நிற்பவரைப்போல, - மெல் பணி முல்லை மலர்ந்தன - மென்மையாகிய பசிய முல்லைக்கொடிகளை மலர்ந்தன. ஏ-று. (௨௦)

பொற்புடைய தமிழ்பாடும் புண்ணியரெப் பொருளினுமாஞ்
சிற்பரனுண் மையின்விழிக்குந் திருநயனஞ் சேர்தலினால்
நிற்பதுவாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையை புணர்ந்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால்.

இ-ள். நீன் மரங்கள் - அந்நெறியின்கணிற்றும் நெடியமரங்கள், - பொற்பு உடைய தமிழ் பாடும் புண்ணியர் - அழகையுடைய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்பாடியருளும் புண்ணியராகிய திருவாதவூரர், - எப்பொருளினும் ஆம் சித் பரன் உண்மையில் விழிக்கும் திருநயனம் சேர்தலினால் சகல பிரபஞ்சப்பொருளினும் வியாபித்துநிற்கும் சிவபெருமான் உண்மை யாக சோக்கியருளும் நயனநீக்கை பெறுதலினால், - இது பிறவி நிற்பது

ஆம் என்று இரங்கி - எம்முடைய இப்பிறவி தாவரமாம் என்று இரங்கி,—
கற்பனையை உணர்ந்து - தமக்கு நியமிக்கப்பட்ட கற்பனையை அறிந்து,—
மலர்க்கண் நீர் பொழிந்தன - மலர்களாகிய கண்களினின்றும் தேனாகிய
நீரைப்பொழிந்தன போலும். எ-று. (௨௧)

முன்னைவினைப் பெருங்காடு மூடுறவைம் புலவேடர்
துன்னியலைத் திடர்செய்யுந் துன்பவழி செல்லாமல்
உன்னருநற் சிவஞான வுபதேசந் தமிழ்செய்வார்
இன்னவகைத் துளகான மெய்தியவந் நெறிநீங்கி.

இன். உன் அரும் நல் சிவஞான உபதேசம் தமிழ் செய்வார் - இத்
தன்மைத்தென்று நம்மனோரால் நினைத்தற்குமரிய சிவஞானோபதேசத்தைத்
திருவாசமாகச் செய்பவராகிய திருவாதவூரர்,—முன்னை வினைப் பெருங்
காடு மூடுற - பழைய இருவினையாகிய பெரிய காடு மூட,—ஐம்புல வே
டர் துன்னி அலைத்து இடர் செய்யும் துன்ப வழி செல்லாமல் - ஐம்பொ
றிகளாகிய வேட்டுவர் மறைத்துநின்று ஆறலைத்து இடம்பைகளைச்செய்யும்
பிறவிரெறிக்கட் பிரவேசியாமல்,—இன்ன வகைத்து உள கானம் எய்திய
அந் நெறி நீங்கி - இத் தன்மைகளையுடைய வனத்தினாகத் சென்ற அந்நெறி
யை விட்டுநீங்கி. எ-று. (௨௨)

வேறு.

விரிந்தகட லுக்கிடை விழுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றணுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தால்
அருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார்.

இ-ள். விரிந்த கடலுக்கு இடை விழுந்து இடர் உழந்து திரிந்தவர் -
பரந்த சமுத்திரமத்தியில் வீழ்ந்து துன்பத்தை அனுபவித்துத் திரிந்தவர்
கள்,—கரை நயந்து சென்று அணையும் போல் - கரையை விரும்பிச் சென்று
அடையும்போல,—அரும் தவர் - அரிய தவகையுடைய திருவாதவூரர்,—
வருந்த உழல்வித்த வினை ஒத்து அருள் வசத்தால் - வருந்தும்படி பிறவி
யில் உழல்வித்த இருவினையும் ஒத்து அருளின்வசத்தால்,— பெருந்துறை
மருங்கினில் அணைந்தார் - திருப்பெருந்துறையின் பக்கத்திலே அடைந்
தார். எ-று. (௨௩)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச்
சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசீச முரைப்பார்
பர்தமற வந்தமில் பரங்குறாந வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்வாம்.

இ-ள். இந்த உலகம் சிவனிருக்கும் உலகாகச் சிந்தை அருள் கொண்டு -
இந்த உலகம் சிவலோகமாக மனதிலே இருபைகொண்டு,—திருவாசகம்

உரைப்பார் - திருவாசகம் உரைப்பவராகிய திருவாதவூரரானவர், — பந்தம் அற அந்தம் இல் பரம் குறுக என்று வந்துள - பாசம்நீங்க முடிவில்லாத பாசத்தை அடைய என்று வந்து சேர்த்த, — பெருந்துறையின் வண்மை உரை செய்வாம் - திருப்பெருந்துறையின் வளத்தை இனிச சொல்லுவாம். எ-று.

மாததியர் குலத்தலைவா வன்பிறவி யெவ்வந்
தீர்த்துலக வைபாருள செய்யுமிட மெனறே
தோத்திர முரைத்துமிசை வரதுசுரா சிருதாம
பூகதிர ஞநிநாதவகை போன்றதலா பொருகர்.

இ-ள் அலா பொருகா - அலாநத சோலையானது, — மாததியர் குலத் தலைவா வன பிறவி எவ்வந் தீர்த்து - ஆமாகதியகுல முதல்வராகிய திருவாதவூரரது வலிய பிறவீரோயை ஒழித்து, — உலக ஐயா அருள் செய்யும் இடம் என்று - உலகநாயகராகிய சிவபெருமான் திருவருளசெய்யுமிடம் இஃ தென்று கருதி, — சுரா மிசை வந்து தோத்திரம் உரைத்துச் சிருதாம் பூத் திரள உதிராத வகை போன்றது - கேவாகள மேலே வந்துநின்று கோத் திரள்செய்து சொரியும் பூவின கூட்டம் உதிர்ந்துகிடந்தவகையை ஒத்தது. எ-று. (உரு)

வேறு

பேற்றிநது தவமுயலேவா மெனறுபெருந துறைநாடி
ஆறியங்கி யிரோச துமவாச கனிக்கவெதிா நிற்பவாபோற
கூறுமினப நிபு லெயது குறையாத பகதியடன
நிறைநது சோற்றெதி சினைந னுன றியகைகை.

இ-ள் பேறு உழிந்து கலம் முயலவோம் என்று - பெறற்பாலதின் னதெனறறிந்து தவமுயலவோம் என்று கருதி, — பெருந்துறை நாடி ஆறு இயங்கி இஃகாகும் உவாகரு அளிக்க எதிர நிற்பவாபோல் - திருப்பெருந்துறைமை நோக்கி விரிந்து பசுராகக் களான மெலியுந் திருவாதவூரருக்குக் கொடுத்து உபசரிக்குபடி எதிரவந்து நிற்கும் அவரைப்போல, — துனறிய கைகை - பெருங்கிய காமைகள், — கூறும இனப நிழல் செயது - கூறக்கரும் இன்பமெப்பாடுகிய நிழலாசெய்து, — குறையாத பகதி உடன் - நிறைந்த பகதிபடனே — ிறு உழிந்து சோறு எததி நின்றன - நிறையணிந்து சோற்றை எ-தி சினான என்று (உசு)

நிலந்தனிலவந் தெருகுநருக நிரலிலே யெவவுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருநாயடி கணடுமனங் சளிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணிருநு சொரிந்நுகரங் குவித்துமுகம்
மலாந்தபெருந தவாபோல மலாந்தனா ண் டரிசுகங்கள்.

இ-ள். எவவுலகும் கலந்த பொருளா - சாவலோகங்களினும் வியாபித் திருக்கும் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமான், — நிலந்தனில் வந்து ஒரு

குருந்த நீழலில் இருந்தபடி கண்டு - நிலவுலகத்தின்கண் வாந்து ஒரு குருந்தமரநீழலில் எழுந்தருளியிருந்தமையைக் கண்டு,—மனம் களிப்பு எய்தி - மனங் களிப்படைந்து,—துலங்கிய தம் கண்ணீரும் சொரிந்து - விளங்கிய தமது கண்ணீரையும்பொழிந்து,—கரம் குவித்து - கைகளைக்குவித்து,—முகம் மலர்ந்த பெருந்தவர் போல - முகமலர்ச்சியடைந்த பெரிய தபோதனரைப் போல,—புண்டரிகங்கள் மலர்ந்தன - செந்தாமரைகள் மலர்ந்தன. எ-று.

ஆன்றபயன் பிறந்துகர வகத்தினிமை யுளதாகித்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந் தனகன்னல்
என்றகுல மாதர்தம திறைவர்முத நாடி-லவர்
வான்றகைய நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல்.

இ-ள். ஆன்ற பயன் பிறர் நுகர - சிறந்த பிரயோசனங்களைப் பிற ரனுபவிக்க,—அகத்து இனிமை உளதாகித் தோன்றிய நல் அறிவினர் போல்,—உள்ளே இனிமையுளதாகித் தோன்றிய நல்ல அறிவையுடைய மேன்மக்களைப்போல,—கன்னல் துவன்றி எழுந்தன - கரும்புகள் நெருங்கி வளர்ந்தன,—என்ற குல மாதர் தமது இறைவர் முகம் நாடி - தகுதிபொருந்திய குலமகளிர் தவ காதலர்முகத்தை நோக்கியவழி.—அவர் வான் தகைய நிலை போல - நாணியொடுங்கும் அவரது பெருந்தகைமையிலையைப் போல,—செந்நெல் வளைந்து விளைந்தன - செந்நெற்கள் வளைந்து விளைந்தன. எ-று. (உஅ)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணாக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேட நினைந்து,நவ நினையிறிற்
நிலைப்படுவார் தமைவருத்துந் தன்மையினர் வயன்மாதர்.

இ-ள். முலைக்கிரியும் கரும் கூந்தல் மொய்வனமும் அரண் ஆக - முலையாகிய மலையும் கரிய கூந்தலாகிய நெருங்கிய காடும் அரணாகக்கொண்டு,—கொலைப் புருவ வெம் சாபம் குனித்து - கொலைத்தொழிலைச் செய்யும் புருவமாகிய கொடிய வில்லை வளைத்து,—விழிக் கணை ஏவி - கண்ணைய அம்பைச் செலுத்தி,—நிலைப்படு நல் பொருள் தேட நினைந்து தவம் நீள் நெறியில் தலைப்படுவார்தமை - நிலைபெறுகின்ற நல்ல பொருளைத் தேடும்படி கருதித் தவமாகிய மேனெறிக்கணையுருவோரை,—வருத்தும் தன்மையினர் - வருத்தமியல்புடையர்,—வயன் மாதர் - வயலிலுள்ள பெண்கள்.எ-று.

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுந்
கன்னல்வய லுந்திசுழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
இன்னலுட லம்பெற வினிப்புணியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார்.

இ-ள். இன்ன வகை மன்னி வளர் காவும் - இத்தன்மையாக நிலைத்து வளர்கின்ற சோலையும்,—எழில் மேவும் கன்னல் வயலும் திகழ்தல் கண்டு உவகைகொண்டு - அழகுபொருந்திய கரும்புகளையுடைய வயலும் விளங்குதலைக் கண்டு மகிழ்ந்து,—இன்னல் உடலம் பெற இனிப் பூவியில் வாரா மன்னவர் - துக்கமயமாகிய சரீரத்தை எடுத்தற்பொருட்டு இனிப் பூவியின் கணவாராத திருவாதவூரர்.—பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார் - திருப் பெருந்துறையாகிய வளங்களையுடைய நகரில் வந்து சேர்ந்தார். எ-று.(௩௦)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்டர்
ஒதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிலி தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார்.

இ-ள். மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துழி - திருவாதவூரர் பெரிய தபோ தனர்கண் மிக்க அப்பதியின்கட் புகுந்தபொழுது,—மருங்கே நாதன் உறை தண்டலையில் - பக்கத்திலே பரமாசாரியா லீற்றிருக்கும் பூஞ்சோலையில்,— நன்கு புனை தொண்டர் ஒதுறு சிவாகம ஒலிப் பொலிவு கேளா - நன்மையைப்பூண்ட தொண்டர்கள் ஒதுகின்ற சிவாகமவொலியின் கிளர்ச்சியைக் கேட்டு,—எவலர்கள் இஃது யாது அறிந்து உரையின் என்றார் - எவலாளர்களே இவ்வொலி யாது அறிந்து சொல்லுங்களென்று பணித்தருளினார். எ-று. (௩௧)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தார்
என்றலு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார்.

இ-ள். சென்றவர்கள் வந்து - யாதென்றறியும்படி சென்றவர்களாகிய எவலாளர்கள் அதனை அறிந்துகொண்டுவந்து,—சிவ பத்தர் பலர் சூழ - சிவனடியார் பலர் சூழ்ந்து சேவிக்க,—கொன்றை முடி வைத்த குண வெற்பை நிகரொப்பார் - கொன்றைமாலிகையைத் திருமுடியிலே தரித்த குணமலையாகிய சிவபெருமானே ஒத்த ஒருவர்,—நின்றது ஓர் குருந்த மர நீழலில் இருந்தார் என்றலும் - அங்கேநிற்கின்ற ஒரு குருந்தமரநீழலில் வீற்றிருக்கின்றாரென்று சொல்லுதலும் - இனிப் பிறவி இல்லார் மகிழ்ந்தனர் - இனிமேற் பிறவியில்லாத திருவாதவூரர் மகிழ்ந்தார். எ-று. (௩௨)

எவல ருரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்தும்
ஆவலொடு காவினை யணைந்தக டெலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார்.

இ-ள். எவலர் உரைத்த மொழி கேட்டு - எவலாளர்கள்கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு,—அரனை எய்தும் ஆவல் ஒடு காவினை அணைந்து - சிவபெ

ருமானை அடையவேண்டும் என்னும் அவாவோடு அச்சோலையைடைந்து, —அகம் மலர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, —மேலிய மணிச் சிலிகை விட்டு இனிது இழிந்து - தாமிவர்த்துவந்த முத்துச்சிலிகையைவிட்டு இனிதாக இறங்கி, —தேவர் பரவும் பரமர் தெய்வ சபை கண்டார் - தேவர்களும் வழிபடுகின்ற சிவபிரானுடைய தெய்வத்தன்மைபொருந்திய சபையைக் கண்டார். எ-று. (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி
 னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித்
 தொண்டுபடு மடியார்க ணூற்றொன் பான்மேற்
 ரொண் ணூற்றொன் பானென்னுந் தொகுதி சூழ
 ளுண்டொடிபங் கினனிருப்ப விருப்பா லெய்தி
 யுடனுரைத்துச் சிவஞான முணர்வா ரன்பு
 மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல
 மந்திரியார் மேன்மையுடன் வந்து நின்றார்.

இ-ள். அண்டமெலாம் கடந்த பொருள் பகரும் நூலின் அளவு உரைப்பார் - அண்டங்களுள்ளாவற்றையுங் கடந்த வஸ்துவாகிய சிவபிரான் அருளிய ஆகமநூல்களினளவைகளையே சொல்வாரும், —தெளிந்து அயர்வார் - அவற்றின்பொருளைத் தெளிந்து அயர்ச்சிகொள்வாரும், —ஆய்வாராகி - ஆராய்பவருமாகி, —தொண்டு படும் அடியார்கள் ஒன்பான் தூற்று மேல் தொண்ணூற்று ஒன்பான் என்னும் தொகுதி சூழ - அடிமைபூண்ட அடியார்கள் தொள்ளாயிரத்துத் தொண்ணூற்றொன்பதென்னுந் தொகையினையுடையவர்தம்மைசூழ்ந்து சேவிக்க, —ஒன் தொடி பங்கினன் இருப்ப - ஒளிபொருந்திய வளையலைத்தரித்த உமாதேவீபாகராகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்க, —விருப்பால் எய்தி - விருப்பத்தோடு போய், —உடன் உரைத்துச் சிவஞானம் உணர்வார் - சம்பாஷித்துச் சிவஞானத்தை உணருங் கருத்தினராகி, —அன்பு மண்டிய நெஞ்சினில் வணங்கி - அன்புற்றைந்த மனத்தில் வணங்கி, —வணங்கார் போல - காயத்தால் வணங்காதார்போன்று, —மந்திரியார் மேன்மையுடன் வந்து நின்றார் - திருவாதவூரர் மேன்மையுடன் வந்துநின்றார். எ-று. (௩௪)

உருத்திரநற் திருமணியை யிலங்குத்காதி
 லொண்சிரத்திற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற்
 கரத்திலணைந் திலங்குதிரு முண்ட மங்கிக்
 கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித்
 திருத்திகழும் வேதியனா ரம்பொன் மேனி
 திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது.

பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையா வென்னப்

பொய்ம்மையிலார் சிவஞான போத மென்றார்.

இ-ள். நல் உருத்திர மணியை - சிறந்த உருத்திராக்கமணியை, - இலங்கு காதில் - விளங்குகின்ற செவிகளிலும் - ஒன் சிரத்தில் - அழகிய சிரசிலும், - கந்தரத்தில் - கழுத்திலும், - ஒளிகொன் மார்பில் - ஒளிபொருந்திய மார்பிலும், - கரத்தில் அணிந்து - கரங்களிலுந் தரித்தும், - இலங்கு திருமுண்டம் - வெள்ளொளியிளங்குந் திரிபுண்டரத்தை - அவகிக் கண் காந்த நல் நுதல் மேல் கவினச சாத்தி - அக்கினிக் கண்ணை மறைத்த நல்ல நெற்றியிலே விளங்கத் தரித்தும், - திருத் திகழும் வேதியூர் அம் பொன் மேனி திகழ்வது கண்டு அகம் மகிழ்வாரா - அழகுவிளங்குகின்ற சிவபெருமானது அழகிய பொன்போலும் திருமேனி பிரகாசிப்பதைக்கண்டு மனம் களிகூரும் திருவாதவூரர் அவரைநோக்கி, - ஐயா செவகை மீது பொருத்தம் உறும் புத்தகம் ஏது என்ன - சுவாமீ உமது சிவந்த கரத்திலிருக்கும் புத்தகம் யாதென்று வினவ, - பொய்ம்மை இலா சிவஞானபோதம் என்றார் - மெய்ம்மையாளராகிய அவர் சிவஞானபோதம் என்று கூறியருளினார். எ-று.

(௩௫)

என்றலுமே சிவமேநு ஞான மேதிங்

கிலங்கியிடுமே போதமே தியம்பு வீரேல்

அன்றுவட நீழலில்வந திருந்தாரா நீரே

யடியேறு முடாக்கடிமை யாவே னென்ன

நின்றயிவ மொன்றதனைத் தேராதன் ஞானம்

நிகழ்போதந் தேராததனைத் தெளிந லாமென்

றென்றியநந் பொருளவினவி நிற்பார சிரதை

யுருடாவகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார்.

இ-ள். என்றலும் - என்றவளவிலே, - சிவம் ஏது - சிவமாவது யாது, - ஞானம் ஏது - ஞானமாவது யாது, - இவகு இலங்கியிடுமே போதம் ஏது - இறுதிக்கண் விளங்கும் போதமாவது யாது, - இயம்புவீரேல் - இவ்வினாக்களுக்கு விடைகள் சொல்வீராயின, - அன்று வட நீழலில் வந்து இருந்தார் நீரே - அக்காலத்துக் கலலாலவிருக்கநீழலி லெழுந்தருளியிருந்த தக்ஷிணமூர்த்தியுர தேவாரீரே, - அடியேனும் உமக்கு அடிமை ஆவேன் என்ன - தமிழேனுத் தேவாரீருக்கு அடிமையாவேன் என்று சொல்ல, - உவமை இல்லார் - உவமையில்லாதவராகிய பரமாசாரியர், - நின்ற சிவம் ஒன்று - சிவமாவது ஏகவஸ்துவாகிய பரப்பிரமம், - அதனைத் தேர்தல் ஞானம் - அவ்வஸ்துவை உள்ளவாறு அறிதலே ஞானமாம், - நிகழ் போதம் தேர்த்தனைத் தெளிதல் ஆம் என்று - இனிப் போதமாவது அறித்தனைத் தெளிதலாமென்று, - ஒன்றிய நல் பொருள் வினவி நிற்பார் சிந்தை உருகும் வகை உரை செய்தார் - பொருந்திய உண்மைப்பொருளை வினவிநிற்குந் திருவாதவூரருடைய மனம் நெக்குருகும்வண்ணம் சொல்லியருளினார். எ-று.

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திரி பாத மெய்துந் தன்மைய ராத லாலே
அத்திரு மன்றி லாடு மையரிங் கென்னை யான
இத்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி.

இ-ள். உத்தமர் இன்ன ஆறு இவரு உரைத்தலும் - உத்தமராகிய சிவ பெருமான் இந்தப்பிரகாரம் இவகே திருவாய்மலர்ந்தருளுதலும், — உவந்து - திருவாதவூரர் மனமகிழ்ந்து, — நாலாம் சத்திரிபாதம் எய்தும் தன்மையர் ஆதலால் - நான்காஞ் சத்திரிபாதமாகிய தீவிரதரம் பொருந்தப்பெற்ற தன்மையை யுடையராதலினால், — அத் திரு மன்றில் ஆடும் ஐயர் - அக்கனக சபையின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சபாநாயகரே, — இவரு என்னை ஆன இத் திரு மேனி கொண்டார் என்பது மனத்தில் எண்ணி - இவகே தமிழேனை அடிமைக்கொண்டருளும்பொருட்டு இத்திருமேனிகொண்டருளினார் என்பதைத் தம்மனத்திற் சிந்தித்து. எ-று. (௩௭)

மின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டேன்
உன்னடி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டும்
என்னையின் றடிமைக் கொள்வா யெம்முயிர்க் கிறைவா வென்று
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார.

இ-ள். எம்முயிர்க்கு இறைவா - எமதான்மராயகரே, — மின்னினும் நிலைமை இல்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டேன் - மின்னலினும் விரைத்தழி¹ கின்ற விழுமியபொருள்கள் ஒன்றையும் விரும்பமாட்டேன், — உன் அடி அடைந்து நாயேன் உறு பவம் ஒழித்தல் வேண்டும் - தேவரீருடைய திருவடிகளையே புகலிடமாகவடைந்து நாயேனடைந்த பிறவியை நீக்குதல் வேண்டும், — என்னை இன்று அடிமைக்கொள்வாய் என்று - தமிழேனை இப் பொழுது அடிமைக்கொண்டருளும் என்று, — முகம் எலாம் கண்ணீர் வார முன்னுற வணங்கி நின்றார் - முகமெவகும் கண்ணீரொழுக முன்னிலையில் வணங்கிநின்றனர். எ-று. (௩௮)

இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விர தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
அவ்வடி பவரின் மிக்கா ரொருவரிங் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென்² றிறைஞ்சி நின்றார்.

இ-ள். இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற இரங்கி நிற்ப - திருவாதவூரர் இந்தப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்து பரமாசாரியரது சந்நிதியிலே இரங்கி நிற்ப, — அவ்வடியவரின் மிக்கார் ஒருவர் நாடி - அத்தொண்டர்களுக்குட் சிறந்தவரொருவர் அதுகண்டு, — திவ்விரதரம் ஆன செய்தியர்

என்று - இவர் தீவிரதரமுடையவரென்றனுமானித்து, —வெவ்வினை அகற்றி இவ்வடிமை தன்னை ஆள வேண்டும் என்று - கொடிய வினைகளை நீக்கி இவ்வடியவரைத் தேவரீர் அடிமைக்கொண்டருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து, —இறைஞ்சி நின்றார் - வணங்கி நின்றார். எ-று. (௩௬)

கருப்புக் கிணையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற் பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு திருப்புனை மறையோர் போற்றந் தில்லையம் பலத்தே நின்ற அருட்பா னந்த வாரி யாதலி னதற்கி சைந்தார்.

இ-ள். கருப்புக் கிணையார் தம்மேல் கண் அருள் செய்து - கருவிற் பிரவேசிக்க கிணையாத பக்குவான்மாக்கண்மீது கிருபாநோக்கஞ்செய்து, — எடுத்த பொன் பாதம் கொண்டு நெஞ்சில் பரப்பு அற மிதித்தல் வேண்டி - ஊக்கிய திருவடியைக்கொண்டு அவரது சித்தவிருக்தி குன்றும்வண்ணம் சிரசில்வைத்துத் தீகைச்செய்யத் திருவுளம்பொருந்தி, —திருப்புனை மறையோர் போற்றும் - அருட்செல்வத்தையுடைய தில்லையாழந்தணர் துதிக்கும், —தில்லை அம்பலத்து நின்ற அருள் பர ஆனந்த வாரி ஆதலின் - சிதம் பரத்திலே சனகசபையின்கண்ணே நின்றருளுகின்ற காருண்ணியத்தையுடைய சிவானந்தசமுத்திரமாகலின், —அதற்கு இசைந்தார் - அவ்வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டருளினார். எ-று. (௪௦)

அத்தரு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாதம்
ஒததவர் தம்மை நாடி யுண்ணாரின் றடிமைக் கொள்ள
இத்தலத் தணைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சித்தம் திரங்கல் வேண்டா மெனத்திரு வாய்ம லந்தார்.

இ-ள். அத்தரு பகலோன் முன்னர் அவர் செய்யும் அம்புசாதம் ஒத்தவர் தம்மை நாடி - அழகுதக்க சூரியனது சந்திரியிலே அலருகின்ற தாமரைமலரையொத்த திருவாதவூரைப் பரமாசாரியர் நோக்கி, —நீ முன் இயற்றிய தவத்தினாலே இன்று உன்னை அடிமைக்கொள்ள இத்தலத்து அணைந்தோம் - அன்பினே நீமுன்செய்த புண்ணியவசத்தினாலே இன்றைக்கு உன்னை அடிமைக்கொள்ளும்பொருட்டு இப்பெருந்துறையின்கண் வந்தேம், —சித்தம் இரங்கல் வேண்டாம் எனத் திருவாய்மலர்ந்தார் - மனமிரங்குதலை ஒழிக என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௪௧)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பா டென்று
விந்தைபா குலமுற் றேன்கைச் செழும்பொரு ளீதல் செய்வா
கிந்தநா ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே [ர்க்
அந்தநா ணன்ன ளாக வடிமைக் கொண் டருள வெண்ணி.

இ-ள். வந்து - தம்மை நாடிவந்து, —நான் வறுமை உற்றேன் - நான் வறுமையடைந்தேன், —எனது இலம்பாடு மாற்று என்று - எனது வறு

மையை நீக்குக என்று,—சிந்தை ஆகுலம் உற்றோன் கை செழும் பொருள் ஈதல் செய்வார்க்கு - மனோவியாகுலமடைந்த ஒரு தரித்திரன் கையிலே நல்ல திரவியத்தைக் கொடுப்பார்க்கு,—இந்த நாள் அளிக்க வேண்டும் என விதி இன்மையால் - இன்னநாளில் கொடுத்தல்வேண்டும் என்னும் விதியில்லா மையினாலே,—அந்த நாள் நல் நாள் ஆக அடிமைக்கொண்டருள எண்ணி - அந்நாளே நல்லநாளாகப் பரமாசாரியர் திருவாதவூரரை அடிமைக்கொண் டருளத் திருவுளங்கொண்டு. எ-று. (சஉ)

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மநிபரா மவரை நோக்கி
இத்தவ முடையோ நெய்து மிடரொழித் தாள்வ நிற்காள்
வித்தக விதற்கு வேண்டுங் கருமநீ வினாவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார்.

இ-ள். உத்தம வடிவம் காட்டும் உண்மையார் - ஞானதேசிகத் திரு மேனியைத் தரிசிப்பித்தருளும் மெய்ப்பொருளாகிய சிவபெருமானாவர்,— அத்தகு தொண்டர்க்கு எல்லாம் அதிபராம் அவரை நோக்கி - அழகுதக்க தொண்டர்களுக்கெல்லாம் முதல்வராகிய அவரைப் பார்த்து,—வித்தக - சா துரியனே,—இத்தவம் உடையோன் எய்தும் இடர் ஒழித்து ஆள்வது இந் நாள் - தவத்தையுடைய இவ்வன்பன்பொருந்தும் துன்பத்தைக்கி நாம் அடி மைக்கொள்வது இத்தினமே,—இதற்கு வேண்டும் கருமம் நீ விரைவில் செய்க என்று உரைத்தல் செய்தார் - இதற்குவேண்டிய காரியங்களை நீ கா லநீட்டமின்றிச் செய்யக்கடவை என்று சொன்னார். (சங்)

முன்னவர் புகன்ற வாறு முயல்புவ மென்றே யந்த
மன்னிருந் தவததின் மிக்கார் வகைமலர்த் தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம புனைந்தபல் பட்டினாலும்
அந்நெடுங் காவி னாடங் கானபூங் கோயில் செய்து.

இ-ள். அந்த மன் இரும் தவததின் மிக்கார் - அந்த நிலைபெற்ற பெ ரிய தவத்தானமேம்பட்ட தொண்டர்,—முன்னவர் புகன்ற ஆறு முயல் குவம் என்று - முதல்வராகிய ஞானதேசிகர் பணிந்தருளியபிரகாரஞ் செய் வோமென்று,—வகை மலர்த் தெரியலாலும் - பலவிதமாகிய பூமாலையி னாலும்,—பொன் இடை முத்தம் அழுத்தி புனைந்த பல் பட்டினாலும் - பொ ன்னிழைகளுக்கு இடையிடையே முத்துக்களை அழுத்தி அலங்கரித்த நாநாவிதமாகிய பட்டுவஸ்திரங்களினாலும்,—அங்கு அச்செடும் காவின் ஊடு ஆன பூங் கோயில் செய்து - உயர்வாகிய அச்சோலையின்கண்ணே தக்க அழ கிய ஒரு கோயிலைசெய்து. எ-று. (சச)

செய்தநற் கோயி லாடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்திகழ் தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவா ரிறைவற் சார்த்து
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவிலுங் காணநிலலா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைந்தது வாய்ப்ப வென்றார்.

திருவாதவூர்புராணம்.

இ-ள். மெய் திகழ் தொண்டாககு எல்லாம் மிக்கவா - மெய்யம்மை^௧ விளங்குகின்ற தொண்டாகளுக்கெல்லாம் அதிபா, —செய்த நல் கோயில் ஊடு சிறந்த ஆசனமும் சோதது - செய்யப்பட்ட நல்ல கோயிலினுள்ளே சிறந்த ஓர் ஆசனத்தையுமமைத்து, —இறைவற் சாரந்து - பரமாதாரியரை அடைந்து, —ரைதவம் உடையார் நெஞ்சில் கனவிலும் காண நில்லா மை தரு களத்தாய - வருசகாமனத்திலே சொப்பனத்தினும் காணுதற்கு வெளிப்பட்டுநில்லாத காளகண்டத்தை யுடையவரே, — கோட்டம் வாய்ப்பச சமைந்தது என்றா - கோயில் மாட்சிமைப்படச் செய்யப்பட்டு முடிந்தது என்றா எ-று. (சுடு)

ஆயிடைச் குடபால் வெற்பி லாகவன சரந்து ஞாலம்
பாயிருந் பராத பின்னாக சடிகைபன னைந்து சென்று
மேயநல லுயிராக னெல்லாம் விழிதுயில் பரிவுங் காலைத்
தூயதொண் டாசகு மாயை தொலையுநல மையந் தோன்ற.

இ-ள் ஆயிடைக் குடபால் வெற்பில் ஆதவன கரந்து - அங்கே மேற் குத்திக்கிணுள்ள அஸ்தமயகிரியிலே நுரியன மறைய, — ஞாலம் பாய இருள் பரந்த பின்னா - பூமியிலே இருள் பரந்தபின்பு, —கடிகை பனனைந்து சென்று - அரத்தயாமமாகப்பெற்ற, —மேய நல உயிர்கள் எல்லாம் விழி துயில் பயிலும் காலை - பொருந்திய நல்ல ஆனமவாகக்கங்கெல்லாம் நிகத்திரையெய்யும்போது, —தூய தொண்டாககு மாயை தொலையும் நல அமயம் தோன்ற - சுகத்தியையுடைய திருவாதவூரருக்கு மாயாமலந் தொலைதற்கேற்ற சமயந் தோன்ற எ-று. (சுக)

இங்கிவா தமமை யாளுங் ஞாலம் தென்றுதெய்வச
சங்கம தரன்று முனனேன மஞ்சன சாலை சோந்து
குங்குமம் புழுகு சந்தங் குழைத்துமெய்யம் முழுதும் பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென பனிநீ ராடி.

இ-ள். முனனேன இருகு இவாதமமை ஆளும் காலம் ஈது என்று - பரமாதாரியர் இவ்வைப்பரை ஈரம் அடிமைகொள்ளுங்காலம் இதுவே என்று எண்ணி, —தெய்வ சங்கம அகன்று மஞ்சன சாலை சோந்து - அததேவ சபையைவிட்டுநீங்கி ஸ்ரானசாலையை அடைந்து, —குங்குமம் புழுகு சந்தம் குழைத்து மெய் முழுதும் பூசி - குங்குமத்தையும் புழுகையுஞ் சந்தனத்தையுங் குழைத்து மேளியெங்கும் பூசி, —கங்கையின் நல நீர் வாசம் கலந்த மென பனிநீர் ஆடி - கங்கையினது நல்ல நீரினோடு பரிமளங்கலந்த மெல்லிய பனிநீரினாலே ஸ்ரானஞ்செய்து. எ-று. (சுக)

மெய்ப்புன றுகிவான மாற்றி விலைமதிப் பிலாத நல்ல
ஒப்பருஞ் செம்பட் டாடையுடுத றுபா கோட்ட மெய்திச்
செப்பின முலையாள் பாகன நென்றிசை யதனை நோக்கி
அப்பெருந் தவிசின் மேலங் சமுகுற விருந்த பின்னா.

இ-ள். செப்பு இள முலையான் பாகன் - செப்பைநிகர்த்த இளமையான ஸ்தனங்கனையுடைய உமாதேவீபாகராகிய சிவபெருமான், —மெய்ப்புனல் துகிலான் மாற்றி - மேனியிற்பொருந்திய நீரை ஒற்றாடையினாலே ஒற்றிகீக்கி, —விலை மதிப்பு இலாத நல்ல ஒப்பு அரும் செம்பட்டு ஆடை உடுத்து - விலைமதித்தற்கரிய நல்ல ஒப்பற்ற செம்மையாகிய பட்டுவஸ்திரத்தை அரையிலே சாததி, —உயர் கோட்டம் எய்தி - உயர்ச்சிபொருந்திய கோயிலை அடைந்து, —அப் பெரும் தவசின்மேல் தென் திசை அதனை நோக்கி அங்கு அழகுஉற இருந்த பின்னர் - பெருமைபொருந்திய அவ்வாசனத்தின்மீதே தெற்குத்திசைநோக்கி வீற்றிருத்தருளியபின்னர். எ-று.

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தூநீ ராடி.
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திரை தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து.

இ-ள். அண்டரும் மலர் தூய் எத்தும் அன்பரும் - தேவர்களும் பூக்களைத்தூவித் துதிக்கத்தக்க திருவாதவூரரும், —தூ நீர் ஆடி - சுதமமாகிய நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து, —வெண்துகில் புனைந்து - வெண்மையாகிய பட்டுவஸ்திரத்தைத் தரித்தது, —நீறு விளங்கிய மெய்யா ஆடி - விபூதிபிரகாசிக்கின்ற மேனியையுடையவராகி, —முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திரைத் தருள மேனி கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகி - செந்தாமரைமலர் போலத் திருவடிகளைச் சிரசினமீதுசூட்டித் திருவடிநீக்கெடுத்துத் தமக்கு முத்திரைத்தருளமண்ணங் குருமுத்தவகொண்டெழுச்சருளிய சிவபெருமானது சந்நிதியிலே சென்றடைந்து, —அங்கு உவகை கூர்ந்து - அங்கே மகிழ்ச்சிக்குந்து. எ-று. (சக)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றான் விளங்கியர் சனைகள் செய்து
தண்ணமர் பணிநீர் தோய்ந்த சந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந் தபின்னர்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டு.

இ-ள். விண்ணவர் அதிபன் பொன் தாள் விளங்கி அர்ச்சனைகள் செய்து - தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை அபிஷேகஞ்செய்தருச்சுகது, —தண அமா பணிநீர் தோய்ந்த சாகம் மெய் முழுதுஞ் சாத்தி - குளிர்ச்சிபொருந்திய பணிநீர்க்குந்த சந்தனக்குழம்பை மேனி முழுவதுஞ் சாத்தி, —வண்ணம் மெல் கழுநீர் மாலை வளம்பெற அணிந்து - அழகிய மிருதுவாகிய செவகழுநீர்மாலையை அழகுபெறத் தரித்து, —பின்னர் - அதன்பின்னர், —கண் உறு பரிவு தீரக் கண்டு - கண்கொண்ட தன்பந்தீரத் தரிசித்து, —உளம் மகிழ்ச்சி கொண்டு - மனத்திலே பேரானந்தங்கொண்டு. எ-று. (டு)

பருப்பொடு நாளி கேரப் பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை
இருத்திய கனகக் கான்மே லிலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து.

இ-ள். பருப்பு ஒடு செழும் நாளிகேரப் பழத் துருவல் சேர்த்து -
பருப்போடு செழுமையாகிய தேங்காய்ததுருவலைச் சேர்த்து,—சருக்கரை
கலந்து பாலில் சமைத்த நல் அமுது தன்னை - சருக்கரையைக் கலந்து
பாலாற்சமைத்த திருவமுதை,—இருத்திய கனகக் கால் மேல் இலங்கு
பொன் கலத்தின் மீது விருப்பொடு படைத்து - வைக்கப்பட்ட பொற்
காலின்மேல் விளங்குகின்ற பொற்பாத்திரத்தின்கண் விருப்புடன் படை
த்து,—நெய்யும் மிக்க முக்கனியும் பெய்து - அதன்மீது நெய்யையும் மிக்க
முப்பழங்களையும் இட்டி. ஏ-று. (௩௧)

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னாள்
ஆலமுன் டவனே நல்ல வமுதமுன் டருள்வா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைத்துக் கால
காலன்ற் கரங்க னிராற் கவின்பெறக் சழீஇய பின்னர்.

இ-ள். மால் அயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன் நாள்
ஆலம் உண்டவனே - விஷ்ணுவும், பிரமாவும். இத்திரனும், மற்றைத் தேவர்
களும் உய்யு மொருட்டு முட்காலத்தில் விஷ்ணுவை புண்டவரே,—நல்ல அமு
தம் உண்டருள்வாய் என்று - இந்த நல்ல திருவமுதையும் உண்டருளுமெ
ன்று,—சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்கும் சிந்தையின் உரைத்து - சீலம்பொருந்
திய மகிழ்ச்சிபொலிகின்ற மனவிருப்பத்தோடு பிரார்த்தித்து,—காலகாலன்
நல் கரங்கள் கவின் பெற ரீரால் கழீஇய பின்னர் - சிவபெருமானுடைய
நல்ல திருக்கரங்களை அழகுபெற நீரிடும் சமுவியபின்னர். ஏ-று. (௩௨)

வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி விரைநரு தூபந் தேசு
சொன்னுநற் தீபங் காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தென்னொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் தெரிவித் தெங்கும்
உள்ளவர் முடிமே லோங்க வொண்கூடை கவிநதல் செய்து.

இ-ள். வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி - வெற்றிலை பாக்குகளை நீவே
தித்து,—விரைநரு தூபம் தேசு கொள்ளும் நல் தீபம் காட்டி - சுகந்தப்
பொடிதூவிய தூபத்தையும் ஒளிபொருந்திய நல்ல தீபத்தையும் சுற்றி
ஆராதித்து,—கோலால் நீறு சாத்தி - அழகிய நல்ல விபூதியையுஞ்சாத்தி,—
தென் ஒளி விளங்கும் ஆடி திருந்த முன் தெரிவித்து - தெளிவாகிய ஒளி
விளங்கும் கண்ணாடியைத் திருத்தமுற முன்காட்டி,—எங்கும் உள்ளவர்
முடிமேல் ஓங்க ஒண் குடை கவிநதல் செய்து - எங்கும் வியாபகராகிய

சிவபெருமானது திருமுடிமேல் ஓங்க ஒளிபொருந்திய குடையையும் கவித்து. எ-று. (௬)

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ ளால வட்டம்
பற்றியன் புடனே வீசிப் பரிவுட னடியார் சூழப்
பொற்றனி சிடையே மேவும் புண்ணியன் நிருமூன் பைம்போ
துற்றகை புடனே வாத ஜூரங் கிருந்த பின்னர்.

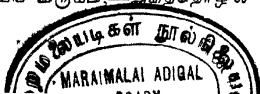
இ-ள். கற்றை வெண் கவரி - கற்றையாகிய வெள்ளிய சாமரத்தையும்,—செம் பொன் காம்பு நீன் ஆலவட்டம் அன்பு உடனே பற்றி வீசி - சிவந்த பொன்மயமாகிய காம்புநீண்ட ஆலவட்டத்தையும் அன்போடு பற்றி வீசி,—அடியார் பரிவு உடன் சூழப் பொன் தவிச இடை மேவும் புண்ணியன் திருமூன் - தொண்டாகள் அன்போடுசூழப் பொன்னானததின மீது வீற்றிருக்கும் புண்ணியவடிவினராகிய பரமாசாரியரது திவ்விய சந்நிதியிலே,—வாதஜூர் பைம்போது உற்றகை உடன் அங்கு இருந்த பின்னர் - திருவாதஜூர் பசிய மலாபொருந்திய கரத்துடனே அவகே இருந்த பின்னர். எ-று. (௭)

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்து வங்கள்
ஐந்துநற் கலைக ளென்னு மறுவகை யரற்றி யந்தச்
சிந்தனைக் கரிய மேலைச சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தமமேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து.

இ-ள். மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் தகதுவங்கள் ஐந்து நல் கலைகள் என்னும் அறுவகை அகற்றி - மந்திரம் பதம் வர்ணம் புவனம் தத்துவம் நல்ல பஞ்சகலை என்னும் ஆறத்துவாக்களிலுங் கட்டுண்டிருந்த போகங்களினைத்தையும் புசிப்பித்துக் தொலைத்தலாகிய அத்துவசத்தியைச் செய்து,—சிந்தனைக்கு அரிய மேலைச சிவத்துடன் அந்த அறிவு சேர - மனத்திமாகிய மேன்மைபொருந்திய சிவத்தோடு அந்த ஆன்மவறிவுபொருந்த,—பந்தனை ஒழிவார் தம்மேல் பரிந்து அருள் பார்வைசெய்து - பாசம் நீயரும் பக்குவராகிய அசசீடர்மீது அன்புகூர்ந்து கிருபானோக்கஞ்செய்து. எ-று.

எவர்க்குமெய்ஞ்ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்த வேண்
அவத்தொழி லகற்றி பாளுஞ் சிவத்தைமுன் னாக மாறித் [டி.
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத்திரு வாய்ப் மலர்ந்தார்.

இ-ள். தவப் பெரு வடிவங் கொண்டார் - தவத்துக்குரிய பெரிய வடிவம்கொண்டவர்,—எவர்க்கும் மெய்ஞ்ஞானம் ஆம் அஞ்செழுத்தையும் உணர்த்த வேண்டி - எவர்க்கும் மெய்யுணர்வுண்டாதற்குக் காரணமாகிய பஞ்சாக்கரோபதேசஞ் செய்ய விரும்பி,—அவத்தொழில் அகற்றி ஆளும்

சிவத்தை மூன்றாக மாறி - அவத்தொழிலை நீக்கி அடிமைக்கொள்ளுகின்ற சிவ என்பதனை மூன்னிற்கும்படி மாறி,—தண் தமிழ் பாடும் அன்பர் செவிய்ப் புலன் வழியே சிந்தை உற - தண்ணிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடியருளும் திருவாதவூரது செவியாகிய பொறியின்வழியே மனத்திற்சென்றுபொருந்த,—திருவாய்மலர்ந்தார் - உபதேசித்தருளினார். எ-று.

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார்
விழித்த பார்வையின் விளக்கின்முன் னிருள்போற்
சுருதி செந்தமிழ் முாக்கியே மொழிவார்
தொலைவி லாதவென துயர்ப்பவ மொழிந்து
பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேற்
படிய வீழ்ந்தனா வாழ்ந்தனர் பரிவான்
மருவு மிங்கவர் சென்னியி லிருதான்
மகிழ்ந்து வைத்தனர் மதிநதி முடிப்பார்

இ-ள். விரவும் அன்பு ஒரு வடிவு கொண்டு அணைவார் விழித்த பார்வையின் - கலந்த அன்பே தமக்கொரு வடிவமாகக்கொண்ட டெழுந்தருளிய பரமாசாரியர்செய்த பார்வையினாலே,—சுருதி செந்தமிழ் ஆக்கியே மொழிவார் தொலைவு இலாத வெம் துயர்ப் பவம் விளக்கின் முன் இருள் போல் ஒழிந்து - வேதத்தைத் திருவாசகமாகப் பாடும் மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் நீங்காத கொடிய துன்பத்தைத்தரும் பிறவி விளக்கின்முன்னிருள்போல விட்டு நீங்கப்பெற்று,—பரவி மென்பதம் பணிபவர் படிமேல் படிய வீழ்ந்தனர் பரிவால் வாழ்ந்தனர் - துதித்து மென்மையாகிய திருவடிகளை வணங்குபவராய்ப் பூமியிலே பொருந்த விழுந்து பேரன்போடு கிடந்தார்,—மருவும் இவகிவா சென்னியில் - இவ்வாறு கிடக்கும் இவருடைய சிவசிலை,—மதி நதி முடிப்பார் மகிழ்ந்து இருதாள் வைத்தனர் - சந்திரனையுங் கங்கையையுந் தரிப்பவராகிய சிவபிரான் மகிழ்ச்சிகொண்டு இரண்டு திருவடிகளையும் வைத்தார். எ-று.

(௫௭)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண்
மாய்ந்து போய்முத லறிவிழந் தருளாற்
றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க
டோன்றலா லருளறி வதிற் றேன்றச்
சென்னி யின்மிசை மேவிய பாதந்
திருந்து கண்ணினை சேர்த்திரு கரத்தால்
உன்னல செய்திடு மிதயமே லணைவித்
துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார்.

இ-ள். மன்னும் முன் உள் - இந்தக் குருவையடையுமுன்னுள்ள, உயிர் கரணங்கள் மாய்ந்து போய் - பசுகரணங்கள் மறைந்துபோக, —முதல் அறிவு இழந்து - முன்னுள்ள அறிவு கெடப்பெற்று, —அருளால் தன்னும் இன் அருள் சிவகரணங்கள் தோன்றலால் - திருவருளாலே அடைகின்ற, இனிய அருளையுடைய சிவகரணங்கள் தோன்றலால், —அதில் அருளறிவு தோன்ற - அதிலே சிவஞானம் தோன்ற, —சென்னியின் மிசை மேவிய பாதம் இரு கரத்தால் திருந்து இணை கண சோதது - சிரசிற்பொருந்திய திருவடிகளை இரண்கெக்களிஞ்ஞந் திருந்திய இருகண்களினும் ஒற்றி, — உன்னல செய்திடும் இதயமேல அணைவித்தது - தியானித்தற்கருவியாகிய இருதயஸ்தானமாயுள்ள மார்பிலணைத்தது, —உவகை கூர்ந்து மெய் உணர்ச்சியின் எழுந்தார - திருவாதஞ்ஞர களிகூர்ந்து மெய்ஞ்ஞானகீதோடெழுந்தார. எ-று. (௫௮)

மேலை யத்தலத திருதிர னிமையோர
மீதெ லாமபொழி விரைமலர் மழைய
போல வித்தலம் புத்தையவந் துதிப
பூத ருங்கண நாகரு மகிழா
சால நற்குணம் புனையுமெப யடியா
தங்கள செங்கையி லொலியுந் தயங்கு
ஆல வட்டமுங் கவரியு மிருபா
லசைய மாமுனிக கணமடி வணங்க

இ-ள். மேலை அத்தலத்து இரதிரன் இமையோர் மீது பொழி விரைமலர் எலாம் - அந்த மேலுலகின்கிடைக்கும் இரதிரனும் தேவர்களும் மேலை சொரியும் வர்சனைப்பொருந்திய பூக்களெல்லாம், —மழையே போல இத்தலம் புத்தைய வந்து உதிர் - மழையேபோல இச்சப பூமிமறையுமபடி வந்து உதிர்வும், —பூதருங் கணநாதரும் மகிழ - பூதர்களும் கணநாதர்களும் மகிழவும், —சால நல குணம் புனையும் மெய் அடியா தங்கள செம் கையில் ஒலியலும் தயங்கும் ஆலவட்டமுங் கவரியும் இருபால அசைய - மிகவும் நற்குணங்களைத் தமக்கணிகலமாகக் கொள்ளுந் தொண்டர்களுடைய சிவந்த கைகளிலுள்ள பீலிகுச்சங்களும் பிரகாசிக்கின்ற ஆலவட்டங்களும் சாமரங்களும் இருபக்கங்களினும் அசையவும், —மா முனிக கணம் அடி வணங்க - பெரிய முனிகூட்டங்கள் திருவடிகளை வணங்கவும். எ-று. (௫௯)

இருந்த வபபெருங் கருணைய நெதிரே
யெய்தி யனபுடை யியல்பின ரிறைஞ்சே
சிரந்த னிறறம் திருகரங் குவியாச
சிறந்த போரு னிறைந்தசிற தையாய

வருந்தி யித்தல மகழ்ந்துமேற் பறந்து

மால யன்றொழ வரிய நீ யடியேன்

அருந்து யர்ப்பவ மகற்றவின் குருவ

மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார்.

இ-ள். இருந்த அப்பெரும் கருணையன் எதிரே அன்பு உடை இயல் பினா எய்தி இறைஞ்சி - வீற்றிருக்கின்ற அந்தப் பெரிய கருணைநிதியாகிய பரமாசாரியரது முன்னிலையிலே அன்புடைய திருவாதவூரர் அடைந்து வணங்கி,—தமது சிரந்தனில் இருகரங் குவியா - தம்முடைய சிரசிலே இரண்டு கைகளையுங் குவித்து,—சிறந்த போ அருள் நிறைந்த சிந்தையர் ஆய் - சீரிய திருவருணிறைந்த மனத்தையுடையராகி,—மால் அயன் வருந்தி இத்தலம் அகழ்ந்தும் மேல் பறந்தும் தொழ அரிய நீ - விஷ்ணுவும் பிரமாவும் முறையே பன்றியும் அன்னமுமாகி வருத்தமுற்று இப்பூமியை அகழ்ந்தும் ஆகாயத்திற் பறந்தும் அடிமுடிகளைத் தரிசித்து வழிபடுத்தற்கரிய தேவரீர்,—அடியேன் அரும் துயர்ப்பவம் அகற்ற இவரு உருவம் ஆவதே என அழுது நெஞ்சு அழிந்தார் - கடையேனாகிய தமிழேனது நீக்குதற் கரிய துயர்பொருளாகிய பிறவியை நீக்கும்பொருட்டு மானுடசசட்டைசாத்தி இவகெழுந்தருள்வதென்னையென்று அழுது மனமழிந்தார். எ-று. (சுஉ)

ஐய நேயெனை யாண்டருள் புரியு

மாதி யேயுழை யணிமழு விருக்குங்

கைப நேகொடுங் காலனை முனியுங்

கால நேயிரு கண்ணினுண் மணியே

செய்ய நேயடி போற்றியென் பெரிப

செல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம்

பொயய நேயடி போற்றியெவ் வுயிர்க்கும்

போத நேயடி போற்றியென் மழுதார.

இ-ள். ஐயனே - பரமபிதாவே,—எனை ஆண்டு அருள் புரியும் ஆதியே - தமிழேனை அடிமைக்கொண்டருளும் முதல்வரே,—உழை அணி மழு இருக்கும் கையனே - மானும் அழகிய மழுவற் தங்கிய கரங்களையுடையவரே,—கொடும் காலனை முனியும் காலனே - கொடிய இயமனை வெகுண்டிதைத்த திருவடிையுடையவரே,—இரு கண்ணின் உள் மணியே - என திருகண் மணியாயுள்ளவரே,—செய்யுனே அடி போற்றி - சிவந்த திருமேனியையுடையவரே திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கப்படுவன,—என் பெரிய செல்வமே அடி போற்றி - எனது பெருஞ் செல்வமாயுள்ளவரே திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கப்படுவன,—பொய்யினர்தம் பொய்யனே அடி போற்றி - பொய்யாருக்குப் பொய்யாயுள்ளவரே திருவடிகள் அடியேனாற் றுதிக்கப்படுவன,—எவ்வுயிர்க்கும் போதனே அடி போற்றி என்று அழுதார்.. சர்வான்

திருப்பெருந்துறைச்சுருக்கம்.

சாந்.

மாக்கட்கும் அறிவுக்கறிவாயுள்ளவரே திருவடிகள் அடியேனும் ஐதிக்கப் படுவன என்று புலம்பினார். எ-று. (சக)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ

தனைத் தும்பர னருட்குரு வடிவந்

தற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்

தொடைய லின்சுமை பொருதெனத் துளங்கித்

கற்று மான்கரத் தேந்திய விறைவன்

கவின் கொண் மரபணி மலர்த்தொடை கழித்தங்

குற்ற வானுய டுகன்றுமெய் யடியா

ருடன் விளங்கினா களங்கமொன் றில்லார்.

இ-ள். அற்றை ஞான்று இருள் வைகறை எனும்போது அணைதலும் - அதனைத் திருங்கழிகின்ற புலரிக்காலஞ் சமீபித்தலும், - களங்கம் ஒன்று இல்லார் - ஒருகுற்றமில்லாத திருவாதவூரர், - பரன் அருள் குரு வடிவம் தற்ற சாந்து உடன் முயங்கு செங்கழுநீர்த் தொடையலின் சுமை பொருது எனத் துளங்கி - சிவபெருமானது அருணமயமாகிய குருமேனியானது சந்தனக்குழம்போடு புரளுகின்ற செங்கழுநீர்மாலையின் பாரததைத் தாங்க மாட்டாதென்று மனம் நடுங்கி, - கற்று மான்கரத்து ஏந்திய இறைவன் கவின் கொள் மார்பு அணி மலர்த் தொடை கழித்த - மான்கன்றைக் கரத்திலே தாங்கிய அச்சிவபெருமானது அழகுபொருந்திய மார்பிலணிந்த பூ மாலையைக் கழித்து, - அங்கு உற்ற வான் துயா அகன்று - அங்கே பொருந்திய பெரிய மனவருத்தத்தை ஒழித்து, - அடியார் உடன் விளங்கினார் - தொண்டர்களோடு விளங்கினார். எ-று. (சஉ)

வாத ஓருறை யிறைவர்தம் பெரிய

மாயை போலிருண் மாய்ந்துபின் னவர்பார்ப்

போத மாதவந் தெழுசுடர் விளக்கம்

போல வெய்யவன் புணரியிற் றோன்ற

வேத நாதர்த் மிருபத மிறைஞ்ச

மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங்

கோது மாகமத் தறிவருப பொருளை

யுரைக்க வேறினை நதாரற முறைததார்

இ-ள். வாதவூர் உறை இறைவர்தம் பெரிய மாயைபோல் இருள் மாய்ந்து - திருவாதவூருடைய பெரிய மாயாமலம்போல இருண்மையை, - பின் - அதன்பின்னா, - அவர் பால் போதம் ஆகி வந்து எழு சுடர் விளக்கம் போல வெய்யவன் புணரியில் தோன்ற - அவரிடத்து ஞானமாகிவந்து தோன்றுகின்ற திபத்தின் பிரகாசம்போலச சூரியன் கிழக்குச் சமுத்திரத்திலே உதிக்க, - வேத நாதர் அறம் உரைத்தார் - வேதமுதல்வரும் முன்ன

ரும் தருமோப்தேசஞ்செய்தவருமாகிய சிவன்,—தம் இரு பதம் இறைஞ்
சும் மெய்யம்மையாளரை வேறுகொண்டு இருந்து - தம்முடைய இரு திரு
வடிவனையும் வழிபடும் அம்மெய்யன்பரைத் தனியிடத்தழைத்துக்கொண்டு
சென்றிருந்து,—ஓதும் ஆகமத்து அறிவு அரும் பொருளை அங்கு உரைக்க
நீனைந்தார் - தாமருளிச்செய்த ஆகமங்களிலேயுள்ள அறிந்துகோடற்கரிய
பொருளை அறிவிக்கத் திருவுளங்கொண்டருளிஞா. எ-று. (சுங்)

களிமபு சோந்தசெம் பெனவுனை மருவுங்
கருமை கூாமலங் கண்டது கலச்சும
பளிங்கு போன்றது நனைமையம் மலத்தின்
பற்றி னுடல் படுமெதே துழன்றாய்
வளங்கு லாமபுவ னாதொறுஞ் செயுமுன்
வலவி னைப்பயன் வருமுறை நெறியே
அளந்து நாந்தர நுகரத் துமே னுகாவு
மாககி யேதிரி தனைமன வழக்கால்.

இ-ள். செம்பு சோந்த களிமபு என கருமை கூர் மலம் உனை
மருவும் - செம்போடுசோந்த களிமபைப்போல இருண்மையமாகிய ஆணவ
மலமானது ஆணமாவாகிய உன்னை அநாதியே சோந்திருக்கும்,—உன்
தன்மை கண்டது கலக்கும் பளிங்கு போன்றது - உன்னியல்பானது சார்
ந்ததன்வண்ணமாய் நிரகும் படிமபோல நின்றது,—அம் மலத்தின் பற்
றினால் உடல் பல எடுத்து வளங் குலாம் புனைந் தொறும் உழன்றாய் -
அம்மலச்சார்பினாலேயே உடம்புகள் பலவற்றையெடுத்துப் பிறந்திற்றிது
காறும் வளம்பொருந்திய உலகங்கடோறும் சுழன்று திரிந்தாய்,—செயும்
உன் வல் வினைப்பயன் - அப்புனைங்கடோறும் நீ செய்துகொண்ட உன்
இருவினைப்பயன்களாகிய சுகதுக்கங்களே.—வரு முறை நெறியே நாம்
அளந்து தர நுகர்தும் - நுகரவரும் கிரமந்தவருமே நாம் நியதி செய்து
தர நீ அதுபவித்தும்,—மன அழககால் மேல் நுகரவும் ஆககியே திரிந்தனை -
அவனம் அநுபவிக்குமிடத்து மனக்குற்றங்களினாலே மேல் உடம்பெடுத்
துற்பவித்தற்கேதுவாகிய வினைகளையும் செய்துதிரிந்தனை. எ-று. (சுசு)

செய்து னோரபெறும் வினைப்பய னெருவர்
சேர்க்க வேண்டிவ திலலெனி னிதுமேல்
எய்து மேலிந் நுகர்வதென் றறிவ
தில்லை நீவினை பென்றிட பறியா
உய்த லாகிய நன்னெறியுணரா
வுனையு முன்னினைப் பயனையு முணாந்து
பைய தாமல மொழிந்தரு வகலா
வாழ்வு நலருவம் யாமென மதிப்பாய்.

இ-ன். செய்துனோர் பெறும் வினைப்பயன் ஒருவர் சேர்க்கவேண்டி
வது இல் எனில் - செய்தவர் தாமே அதுபவிக்கத்தரும் வினைப்பயன்களை
மற்றொருவர் கூட்டவேண்டுவதில்லையெனின், - நீ இது மேல் எய்தும்
இது மேல் நுகர்வது என்று அறிவது இல்லை - நீ அவ்வினைப்பயன்களுள்
இவ்வினை மேல்வரற்பாலது இன்னபயன் மேல் அதுபவிக்கற்பாலது என்று
அறியமாட்டாய், - வினை எனில் சடம் அறியா - அவ்வினைப்பயன்க டாமறி
ந்து கூடாவோ எனின் அவை அசேதனப்பொருளாகலின் அறியமாட்டா, -
நாம் உய்தல் ஆகிய நல் நெறி உணரா உணையும் உன் வினைப் பயனையும்
உணர்ந்து - முற்றிறையுடைய நாமே உய்தியாகிய நன்னெறியை அறி
யாத உன்னையும் உன்வினைப்பயன்களையும் அறிந்து - மையதாம் மலம்
ஒழித்து - உன்னை விட்டுநீங்காத கரிய மலவலியைக் குன்றுவித்து, - அகலா
அருள் வாழ்வு நல்குவம் என மதிப்பாய் - நித்தியமாகிய அருள்வாழ்வை
உனக்குத் தருவோமென்று அறிந்துகொள்வாயாக. எ-று. (சுரு)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா
திருப்ப தென்னெனி லின்னல்கொள் பிறவித்
துவக்கெ னுரதம திருவினைப் பயனும்
துலைபு கும்பொரு ளெனநிறை நிகர்த்தால்
அவர்க்கு நம்பதங் கொடுத்திட ரொழிப்போ
மதுவி லாதவ ரழுங்கியவ் வளவும்
பவப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம்
பார்க்கு மெம்மையுந தம்மையும பாரார்.

இ-ன். எவர்க்கும் இம் மலம் சேர இங்கு ஒழியாது இருப்பது என்
எனில் - யாவருக்கும் இம்மலத்தை ஒருசேர இவ்வனம் நாம் நீக்காதிருப்ப
தென்னையெனில், - இன்னல் கொள் பிறவித் துலக்கு எனும் தமது இரு
வினைப்பயனும் துலை புகும் பொருள் நிறை என நிகர்த்தால் - துன்பத்தை
யுடைய பிறவில்கேதுவாகிய தமது இருவினைப்பயன்களுந் தராசுத் தட்டி
களி லிட்ட பொருள்போலத் தம்முள்ளே நிறையில் ஒக்குமாயின், - அவர்
க்கு நம் பதம் கொடுத்து இடர் ஒழிப்போம் - அவ்வொப்புமையுடைய பக்கு
வர்களுக்கு நமது திருவடிகளைக் கொடுத்து மலத்தை நீக்குவோம், - அது
நீலாதவர் அவ்வளவும் அழுங்கி பெரும் பவக் கடல் வீழ்வர் - அவ்விரு
வினையொப்பில்லாதவரெல்லாம் அஃதையுங்காறும் வருந்திப் பெரிட
னனசாகரத்தில் வீழ்வர், - தம் பருவம் பார்க்கும் எம்மையும் தம்மையும்
பாரார் - மலபரிபாகங்களை எதிர்நோக்கி இருக்கும் பதியாகிய நமமையும்,
பசுக்களாகிய தம்மையும் அறியா அறிவாயாக. எ-று. (சுரு)

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியம்பின்
யாவி ருந்துள் விடந்தொறு மிறைஞ்சி
நன்று சேர்சிவ புண்ணியம புரியு
நன்மை யாலிது நணுருமென் றறிநீ

மன்றி லானவெம் மியல்புனக் குரைக்கின்

மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவம்

ஒன்று பேரொளி யொன்றரு வருவ

மொன்று தானரு ஞ்ருவமென் றுணர்வாய்.

இ-ள். இப்பருவம் என்று கூடும் என்று இயம்பின் - இம்மலபரிபா கம் எஞ்ஞான்று வந்து பொருந்துமென்று நீ வினவின்,—யாம் இருந்துள இடம் தொறும் இறைஞ்சி - நாம் வீற்றிருக்கும் தலங்கடோறும் சென்று நம்மைத் தரிசித்து வணங்கி,—நன்று சோ சிவபுண்ணியம் புரியும் நன்மை யால் இது நனுகும் என்று நீ அறி - பெருமைபொருந்திய சிவபுண்ணியங் களைச் செய்யும் நன்மையினால் இதுவந்து பொருந்தும் என்று நீ அறிவா யாக; அதுநிற்க,—மன்றில ஆன எம் இயல்பு உனக்கு உரைக்கின் - கனக சபையின் உட்பொருந்திய நமது இயல்பை உனக்குச் சொல்லப்புகின்,— மாசு இலா உரு மூன்று - குற்றமற்ற வடிவங்கள் மூன்றுள்ளன,—அவற்று ஒன்று அருவம் - அமலுன்றனின் ஒருவடிவம் அருவமாகும்,—ஒன்று பேர் ஒளி அருவுருவம் - மற்றொருவடிவம் ஒளிமயமாகிய அருவடிவமாம்,—ஒன்று தான் அருள் உருவம் என்று உணர்வாய் - ஒழிந்த மற்றொன்றுதான் அருண் மயமாகிய உருவம் என்று நீயறிவாயாக. எ-று. (சுஎ)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய

விசைந்த பேரரு ளிபம்புமின் வருவம்

வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய்

வரமெ லாந்தர வருமரு வருவம்

பந்த மாகிய மலவீரு ளாகற்றும்

பரிதி யாயுள பல்லுயிர்க் ஞயிராய்

அந்த மாதிகண் டளப்பரு மொளியா

யமல மாகுமன் வருவெனு முருவம்.

இ-ள். இந்த மூன்றினில் உரு உனக்கு அறிய இசைந்த பேர் அருள் இயம்பும் இவ்வுருவம் - இம்மூவகைவடிவங்களுள்ளே உருவடிவமாவது உன க்கு அறியுமாறு பொருந்திய பேரருளைச் சொல்லுகின்ற இக்குருவடிவமே யாம்,—அருவுருவம் யாவரும் வந்து வணங்குதற்கு எளிது ஆய் வரம் எலாம் தரவரும் - அருவுருவடிவமாவது சகலரும் வந்து தரிசித்து வணங்கு தற் கெளிதாய்ச் சகலவடிவங்களையும் கொடுக்கும்படி வந்திருக்குஞ் சிவலிங்க வடிவமேயாம்,—அவ் அரு எனும் உருவம் - அவ்வுருவடிவமாவது,—பந்தம் ஆகிய மல இருள் அகற்றும் பரிதி ஆய் - பந்தமாகிய ஆணவமலவீருளை நீக்கும் பானுவாய்,—உள பல் உயிர்க்கு உயிர் ஆய் - பலதிறத்தான்மாக்க ளுக்கும் அந்தரான்மாவாய்,—ஆதி அந்தங் கண்டு அளப்பு அரும் ஒளி ஆய் - முடிவும் முதலுங் கண்டு அளத்தற்கரிய பேரொளியாய்,—அமலம் ஆகும் - நிருமலமாயிருக்கும். எ-று. (சுஅ)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க
 ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம் மலராத்
 றுவி லாவகை தார்பல சமைத்த
 தணப்பி லெம்புகழ் சாற்றலன் புடனும்
 மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல்
 விளங்க நல்விளக் கிடுதலெம் மடியார்க்
 கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
 யியற்று வார்தமக் கெட்டுல களிப்போம்.

இ-ள். ஆவலால் எமக்கு ஆம் மலர் மரங்கள் ஆக்கல் - விருப்போடும்
 எமக்காகிய புஷ்பங்களைத்தரும் விருகுகளை வைத்து வளர்த்தலும்,—
 அம்மலர் பறித்தல் - அப்புஷ்பங்களைக் கொய்தலும்,—அம்மலரால் தா இலா
 வகை பல தார் சமைத்தல் - அம்மலர்களினாலே விதிப்படி பலவகை மாலை
 களைக் கட்டுதலும்,—தணப்பு இல் எம் புகழ் சாற்றல் - நீங்குதலில்லாத
 எமது புகழைச்சொல்லுதலும்,—நாம் மேவும் ஆலயம் அன்பு உடன் அல
 கிடல் மெழுகல் - நாம் இருக்கும் ஆலயங்களை அன்போடு திருவலகிடுத
 லுந் திருமெழுகுசாததுதலும்,—விளங்க நல் விளக்கு இடுதல் - பிரகாசி
 க்கும்படி நல்ல தீபமேற்றுதலும்,—எம் அடியார்க்கு ஏவலானவை செய்
 தல் - நம்மடியவர்க்குத் தோண்டுகளைச் செய்தலுமாகிய,—இச்சரியை இயற்
 றுவார் தமக்கு - இச்சரியை அந்நிபந்திப்பவர்களுக்கு,—எம் உலகு அளிப்
 போம் - எம்முடைய சாலோகபதத்தைக் கொடுப்போம். எ-று. (சுக)

கந்த வர்க்கமும் கிளர்மணப் புகையுங்
 கவின்கொ டபமும் புனிதமஞ் சனமுங்
 கொந்த விழ்ந்தநன் மலருமற் றுளவுங்
 கொண்டு மாயையின் குணங்களொன் றிலராய்
 ஐந்து சுத்திசெய் தகம்புற மிறைஞ்சி
 யங்கி யின்கடன் முடித்தருள் வழிநின்
 றிந்த நற்பெருங் கிரியையன் புடனே
 யியற்ற வல்லவ ரெம்மரு கிருப்பார்.

இ-ள். கந்த வர்க்கமும் - வாசனைத்திரவியவகைகளும்,—மணம் கிளர்
 புகையும் - நறுமணங்கமழும் தூபமும்,—கவின் கொள் தீபமும் - அழகு
 பொருந்திய தீபமும்,—புனித மஞ்சளமும் - பரிசுத்தமாகிய திருமஞ்சள
 மும்,—கொந்து அவிழ்ந்த நல் மலரும் - கொத்துக்களின் மலர்ந்த சுகந்த
 புஷ்பமும்,—மற்று உளவும் கொண்டு - மற்றுமுள்ள பூசோபகரணங்களை
 யுங் கொண்டு,—மாயையின் குணங்கள் ஒன்று இலர் ஆய் - மாயாகாரியமா
 கிய காமம் முதலிய துர்க்குணங்களுள் ஒன்றுமில்லாதவராய்,—ஐந்து சுத்தி
 செய்து - பூதசுத்தி, தானசுத்தி, திரவியசுத்தி, மந்திரசுத்தி, இலிங்கசுத்தி

என்னும் ஐந்துசதிகளையுஞ் செய்து,—அகம் புறம் இறைஞ்சி - அகப் பூசை புறப்பூசைகளோச செய்து,—அகவியின் கடன் முடித்து - அக்கினிகாரி பழுஞ் செய்து,—அருள் வழி நின்று - திருவருளை முன்னிட்டுநின்று,—பெரும் நல் இந்தக் கிரியை அன்புடன் இயற்ற வல்லவர் எம் அருகு திருப்பார் - பெரிய நன்மையையுடைய இந்தக் கிரியை அன்போடும் அதுட் டிக்கவல்லவா எமது சாம்பபத்தையடைவார். எ-று. (எ)

முக்கு ணம்புல னைந்துட னடக்கி
மூல வாயுவை யெழுப்பிநு வரீயைச்
சிக்கெ னுமபடி யடைத்தொரு வழியைத்
திறந்து தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த்
தருக வஞ்செழுத தோரெழுத் துருவார்
தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே
புக்க முந்தின ரெமதுருப் பெறுவர்
புவியில் வேட்டுவ னெடுததமென் புழுப்போல்

இ-ள். முக்குணம் புலன் ஐந்து உடன் அடக்கி - முக்குணங்களையும் பஞ்சேந்திரியங்களோடு சேர அடக்கி,—மூல வாயுவை எழுப்பு இருவழி யைச் சிக்கெனுமபடி அடைத்து - பிராணவாயுவை மேலெழுப்புகின்ற இடை பிங்கலை என்னும் இருநாடிகளையுஞ் செவ்வோ அடைத்து,—ஒருவழி யைத் திறந்து - சுழுமுனையாகிய நடுநாடியைத் திறந்து,—தாண்டவச் சில ம்பு ஒலி உடன் போய் - நடனச் சிலம்பொலியோடு போய்,—தக்க அஞ் செழுத்து ஓர் எழுத்து உருவாம் தன்மை கண்டு - சுருதியாகிய பஞ்சாக்ஷரங்களும் ஏகாக்ஷரமாகிய தன்மையை ஞானக்கண்ணினாலே தரிசித்து,—அருள் தரும் பெரு வெளிக்கே புக்கு அழுந்தினர் - திருவருள்சுரக்கும் பர வெளியின்கட்புருந்திலயித்த சிவயோகிகள்,—புவியில் வேட்டுவன் எடுத்த மென் புழுப்போல் எமது உருப் பெறுவர் - இப்பூமியின்கண் வேட்டுவன் என்னுஞ் செந்துவினு லெடுக்கப்பட்ட மெல்லிய புழு வேட்டுவனுருவைப் பெறுதல்போல எமதுருவைப்பெறுதலாகிய சாரூப்பியதையடைவார். எ-று.

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கமதூற்
பகுதி யும்பல சமயசாத் திரமுந்
தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின்
செய்தி யேபொரு ளெனமனந் தெளிந்து
புரிந்து போருதுள சிறற்றி வளைததும்
போக்கி யவ்வுறி வெனச சிவபோதம்
விரிந்து தோன்றுநெரு சுடையவித் தகரே
மேன்மை யானநம மெய்ப்பதம் பெறுவார்.

இ-ள். பரந்த வான் கலை முழுதும் - விரிந்த பெரிய கலைகளைத்தையும், —ஆகம நூல் பகுதியும் - ஆகமநூற் பாகுபாட்டையும், —பல சமய சாதிரிமும் - பலதிருத்தனவாகிய சமயநூல்களையும், —தெரிந்து தேர்ந்து - ஒதி உணர்ந்து, —அதில் வாய்ந்த மூப்பொருளின் செய்தியே பொருள் என மனம் தெளிந்து - அந்தநூல்களிற சொல்லப்பட்ட பதி பசு பாசம் என்னும் மூப்பொருளின் செய்தியே மெய்ப்பொருளென்று மனத்தினிச்சயித்து, —புரிந்து போந்துள சிற்றறிவு அனைத்தும் போக்கி - முன் செய்துபோந்த சிற்றறிவு சிறுதொழில்களனைத்தும் பயனில என்று கழித்து, —அ அறிவு என சிவபோதம் விரிந்து தோன்றும் நெஞ்சு உடைய வித்தகரே - அச் சிற்றறிவின் விரிவைப்போலச சிவஞானம் பின்னர் விரிந்து தோன்றப் பெறும் மனத்தையுடைய சாதாரியர்களாகிய சிவஞானிகளே, —மேன்மையான நம் மெய்ப்பதம் பெறுவார் - மேலாகிய எமது சாயுச்சிய முத்தியைத் தலைப்பவொர், எ-று.

(௭௨)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல்
லொழுக்க மில்லவ ரென்றுநம் மளவில்
விருப்பி லாதவ ரெனினுமெய்ந நீறு
மிக்க சாதன வேடமுங் கண்டாற்
றரிப்பி லாதுசென் றெதிருற வணங்கித்
தக்க போனக மளித்தவர்க் கெளிதாய்
இருப்பர் தாமவ ரடியவர்க் கடியா
ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார்

இ-ள். உரு பொலாதவர் - உடற்குற்றமுடையவர், —இழி குலத்தவர் - தாழ்ந்தவருணத்தவர், —நல் ஒழுக்கம் இல்லவர் - தூராசாரமுடையவர், —என்றும் நம் அளவில் விருப்பு இலாதவர் எனினும் - எப்போதும் நம்மிடத்து அன்பில்லாதவர்களேயாயினும், —மெய்நீறும் மிக்க சாதன வேடமும் கண்டால் - மெய்ம்மையான விபூதியையும் உருத்திராக்க வேடத்தையுந் தரிசிக்கப்பெறின், —தரிப்பு இலாது சென்று எதிர் உற வணங்கி - சிறிதுந் தரியாது சென்று எதிராக வணங்கி, —அவர்க்குத் தக்க போனகம் அளித்து - அவர்களுக்குத் தம்மாலியன்ற அமுது கொடுத்து, —எளிது ஆய் இருப்பர் தாம் அவர் அடியவாக்கு அடியார் என்பர் - இங்ஙனம் அவருக்கடியமையாக வழிபட்டொழுதுவாராகிய அவரே நம்மடியவாக்கடியவர் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பவொர், —யான் எனது எனும் செருக்கு அறுப்பார் - அவர் அகங்காரம் மமகாரம் என்னும் மயக்கத்தையும் ஒழிப்பார், எ-று. (௭௩)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும்
விழிக்க வெந்தன விரும்பி முற்செனனம்
புரிந்த வல்வினை யுடலுட னகலும்
புந்தி சேரருள் வருவினை போக்கும

அருந்து யர்ப்பொரு னுயிருடம் புனவே
யல்ல நம்மன வாகுமிங் குளைப்போல்
இருந்த நங்குரு வடிவைநின் கருத்தி
லிருந்து வாய்பொரு ளிதுவென மொழிந்தார்.

இ-ள். விரிந்த சஞ்சித வினைகள் அன்பு உடன் நாம் விழிக்க வெந் தன - விரிந்த நின் சஞ்சிதகன்மங்களெல்லாம் நாம் முன்னரே நின்னிடத் தன்புகொண்டு நோக்கவே தகிக்கப்பட்டொழிந்தன,—விரும்பி முன் சென னம் புரிந்த வல்லினை உடல் உடன் அகலும் - விரும்பி முற்பிறப்பின்கண் ணே செய்த பிரார்த்தகன்மங்கள் இச்சரீரத்தோடு அநுபவிக்கப்பட்டுத் தொ லையும்,—புந்தி சேர் அருள் வருவினை போக்கும் - உன் மனத்திற்பதிந்த நம்மருளானது ஆகாமியகன்மங்கள் ஏறவொட்டாது தடுக்கும்,—உடல் பொருள் உயிர் உனவே அல்ல நம்மன ஆகும் - உடல் பொருள் ஆவி என் னும் இம்முன்றும் இனி உன்னுடையவைகளல்ல நம்முடையனவாகும்,— இங்கு உளைப்போல் இருந்த நம் குரு வடிவை நின் கருத்தில் இருத்து வாய் - இங்கே உன்னைப்போல வந்திருக்கின்ற நமது குருவடிவத்தை உன் மனத்திற் பதிப்பாய்,—இது பொருள் என மொழிந்தார் - இதுவே மெய்ப் பொருளாம் என்று பரமாசாரியர் சொல்லியருளினார். ஏ-று. (எச)

அத்த னாத்திரு வாய்மலர்ந் தருளு
மமல வாசகங் கேட்டக மகிழும்
பத்த னாத்தம தெழுபிறப் பறுக்கும்
பாத மீதுறப் பணிந்தெதி ரெழுந்து
பித்த னானவென் பிழைதனக் கிரங்கும
பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன்
முத்த கைமெய் காட்டினை யெனவே
மொழிந்த ழிந்துகை முடிமிசைக் குவித்தார்.

இ-ள். அத்தனா திருவாய்மலர்ந்தருளும் அமல வாசகம் கேட்டு அகம் மகிழும் பததனா - பரமபிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந் தருளிய சுத்தமாகிய உபதேசவாக்கைக் கேட்டு மனமகிழும் திருவாத்ஜூ ரார்,—தமது எழு பிறப்பு அறுக்கும் பாதம் மீது உற எதிர் பணிந்து எழு ந்து - தமதெழுபிறப்பையும் பற்றறச்செய்யும் திருவடிகளிற் கிரசதோய வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்துநின்று,—பித்தன் ஆன என் பிழை தனக்கு இரங்கும் பிஞ்ஞகா - மயக்கமுடையேனாகிய தமிழேனது குற்றத்திற்குத் திருவுளமிரங்கியருளுக கருணரிதியே,—மிகப் பேதைமை உடையேன் முத் தன் ஆக மெய் காட்டினை என மொழிந்து - மிகவும் அறியாமையுடைய தமிழேன் முத்தனாகும்படி மெய்ப்பொருளைக் காட்டியருளினீர் என்று சொ ல்லி,—அழிந்து - தம்வசமழிந்து,—கை முடிமிசைக் குவித்தார் - கைகளைக் கிரசிலே குவித்துக் கும்பிட்டார். ஏ-று. (எடு)

என்ன வாகமுன் நினைந்துள பொருளு
மில்ல தாகிய வுடலமும் யானும்
நின்ன வாகநின் நருள்கொடு நினைந்தே
னின்ம லாவென நின்றநின் றுருகா
மன்னு தானைத் தம்மேலணி கலன்கண்
மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறையோன்
முன்ன தாகவைத் திறைஞ்சின ரறஞ்சேர்
முதல்வ னுர்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார்.

இ-ள். முன் என்னவாக நினைந்து உள பொருளும் - முன்னே தமிழேன் என்னுடையவாகக் கருதியிருந்த பொருளும், —இல்லது ஆகிய உடலமும் - பொய்யாகிய இந்தச்சரீரமும், —யானும் - ஆன்மாவாகிய யானும், —நின்மலா - மலரகிதரே. —நின்ன ஆக நின் அருள்கொடு நினைந்தேன் என - இதுபொழுது தேவரீருடையனவாகத் திருவருளானறிந்து சமர்ப்பித்தேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, —நின்று நின்று உருகா - ஆன்மபோதமொழிந்துநின்று நின்று மனம் கெக்குருகி. —தம்மேல் மன்னு தானை அணிகலன்கள் மதுரை மீனவன் வான் பொருள் - தம்முடம்பின்மீது பொருந்திய வஸ்திரங்களையும் அணிகளையும் மதுரையை இராசதானியாகவுடைய அரிமர்த்தபாண்டியனது பெருந் திரவியத்தையும், —இறையோன் முன் ஆகவைத்து இறைஞ்சினர் - குருசந்நிதியில் வைத்து வணங்கினார், —அறம சேர் முதல்வனார் முகமலர்வு கொண்டு இருந்தார் - தருமமுதல்வராகிய தேசிகர் முகமலர்ச்சிகொண்டு வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (௭௯)

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெருந்திரு வடியராகி
இருந்தவர் தம்மின் மேன்மை யெய்தினர் முகத்தை நாடித்
திருந்திய பொருளீ தெல்லாந் திருப்பணிக்கு களியு மேலாம்
அருந்தவர்க் குதவு மில்லா தலந்தவர்க் கருளு மென்றார்.

இ-ள். பெருந்துறை உறைவார் - திருப்பெருந்துறையின்கண் வீற்றிருக்கின்ற கடவுள், —அன்பு பெறும் திரு அடியர் ஆகி இருந்தவர் தம்மின் மேன்மை எய்தினர் முகத்தை நாடி - அன்பைப்பெறுகின்ற தொண்டர்களாகி அவகேயிருக்கின்றவர்களுள் மேன்மைபெற்ற ஒருவர் முகத்தைப் பார்த்து, —திருந்திய பொருள் ஈதெல்லாம் திருப்பணிக்கு அளியும் - திருத்தமாகிய இப்பொருள்களையெல்லாந் திருப்பணிக்குக்கொடும், —மேலாம் அருந்தவர்க்கு உதவும் - மேலாகிய அரிய தவநீதையுடையவர்கட்குக் கொடும், —இல்லாது அலந்தவர்க்கு அருளும் என்றார் - பொருளில்லாது துன்பமுற்றவருக்குக் கொடும் என்று பணித்தருளினார். எ-று. (௮௦)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந் தருமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறத்துமார் தொலைத்த பின்னர்

'அம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்திப் பாச
வெம்பிணி யகற்று மந்த வித்தகர் முத்த ரானார்.

இ-ள். அன்பின் திறத்துளார் - பத்திவலியையுடைய ஆத்தொண்டர்,—தம் பெரு முதல்வர் சொல்லும் தகு மொழிப்படியே - தம்முடைய செரிய முதல்வராகிய பரமாசாரியர் பணித்தருளிய தக்க வாக்கின்வண்ணமே,—உள்ள செம் பொருள் யாவும் தொலைத்த பின்னர் - அங்குள்ள நம் பொருள்களையெல்லாவ கொடுத்தாழடித்த பின்னர்,—அம்பரன் அளித்த ஞானம் மருந்தினை அருந்தி - சிதாகாசவடிவராகிய சிவபிரான் கொடுத்த ஞானமாகிய மருந்தை உண்டு,—பாச வெம் பிணி அகற்றும் அந்த வித்தகர் முத்தர் ஆனார் - பாசமாகிய கொடிய ரோகத்தை நீக்கிய சாதாரியராகிய அத்திருவாதவூரர் சேவ்முத்தராயினார். எ-று. (எஅ)

திருத்திகழ் கவினைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வரத்திரு மேவு தானை மன்னவ ரென்ன வந்தார்
உருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரித்துள சிரமுந நன்னீர் மிகப்பொழி விழியு மானார்.

இ-ள். திரு மேவு தானை வர - அழகுபொருந்திய சேனைகள் பக்கத்தே குழ்த்து வர,—திருத் திகழ் கவினைக் கீழும் சிறந்த பொன் சிவிகை மேலும் மன்னவர் என்ன வந்தார் - அழகுவிளங்குகின்ற வெண்குடையின்கீழும் சிறந்த அழகிய சிவிகையின்மேலும் அரசன் என்று சொல்லும்படி வந்தவராகிய திருவாதவூரர்,—உருத் தெரியாத நீறும் - திருமேனி மறையப்பூசிய வீழுகியும்,—கோவண உடையும் - கெனபீனவுடையும்,—குஞ்சி விரித்துள சிரமும் - குடுமிவிரிக்கப்பெற்ற சிரசும்,—நல் நீர் மிகப் பொழி விழியும் ஆனார் - ஆனந்தக்கணனீர் மிகவும் பொழிகின்ற கண்களுமுடையராயினார். எ-று.

அன்புட னோக்கி நிற்ப ரமுவர்கை தொழுவர் வீழ்வர்
இன்புற வெழுவர் பின்பா லேருவ ரிரங்கி மீள்வர்
நன்பகல் கங்குல காணார் ஞானநல் வடிவே கண்டு
கொன்புனை பித்தர் பால பிசாசர்தங் கொள்கை யானார்.

இ-ள். அன்பு உடன் நோக்கி நிற்பர் - ஞானதேசிகரை அன்போடு நோக்கி நிற்பார்,—அழுவர் - அழுவார்,—கை தொழுவர் - கைகளைக் குவித்துக் கும்பிடுவார்,—வீழ்வர் - வீழ்த்து வணங்குவார்,—இன்பு உற எழுவர் - இன்பம் மிக மீண்டு எழுவார்,—பின்பால் ஏருவர் - பின்பக்கத்திற் போவர் —இரங்கி மீள்வர் - பரிதபித்து மீண்டிருவார்,—நன்பகல் கங்குல் காணார் - நல்ல பகலையும் இராவையும் அறியாதவராகி,—நல் ஞான வடிவே கண்டு - நல்ல ஞானவடிவத்தையே கண்டு,—கொன் புனை பித்தர் பாலார் பிசாசாதம் கொள்கை ஆனார் - பயனின்மைபொருந்திய உன்யத்தர் பாலார் பிசாசர் என்னும் இவரது கொள்கையையுடையராயினார். எ-று. (அஅ)

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னின ரெல்லாம் வந்து தோன்றலைத் தொழுது நின்று
தென்னவன் முனியா வண்ணஞ் செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
என்னும் தொன்றுந் தேரா விதுபழு தென்றி ரங்கி.

இ-ள். மன்னும் இந் நிலைமை உற்றார் - பெரிதும் இந்நிலைமையைப்
பெற்ற திருவாதவூரருடைய,—வன் படைச் சுற்றம் ஆகித் துன்னினர்
எல்லாம் வந்து - வலிய படைச் சுற்றமாயுடன்சென்றவரெல்லாம் சமீபத்
திற்சென்று,—தோன்றலைத் தொழுது நின்று - அவரை வணங்கி நின்று,—
தென்னவன் முனியா வண்ணம் செழும் பரித் திரள் கொண்டு ஏக என்
னும் அது ஒன்றும் தேரா இது பழுது என்று இரங்கி - பாண்டியராசன்
வெருளாமல் செழுமையாகிய குதிரைக்கூட்டங்களைக் கொண்டுபோகவே
ண்டும் என்பதனை ஒருசிறிதுஞ் சிந்தியாத இது குற்றமாம் என்று
வருந்தி. எ-று.

(அக)

ஐயநீ வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
றெய்வநீ நணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி
மையலா முணர்வின் மிக்கீர் யாவர்நீர் மாயா பேதப்
பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகல வென்றார்.

இ-ள். ஐய நீ வருதல் வேண்டும் என்று அவர் அழைத்த போதில் -
சுவாமி! நீர் எம்மோடு வருதல்வேண்டும் என்று அவரழைத்த சமயத்தில்,—
தெய்வ நீறு அணிவார் தானைத் திறத்தினர் தம்மை நோக்கி - தெய்வத்
தன்மைபொருத்திய விபூதியைத் தரித்த திருவாதவூரர் சேனாவீரரைப் பார்
த்து,—மையல் ஆம் உணர்வின் மிக்கீர் நீர் யாவா - மயக்கமாகிய அறிவின்
மிக்கீர் நீவிர் யாவர்,—மாயா பேதப் பொய்யெலாம் உரைத்தல் வேண்
டாம் - மாயாபேதமாகிய பொய்களையெல்லாம் நீரின்கே பிதற்றுதல்வேண்
டாம்,—இனி அகலப் போம் என்றார் - இனித் தூரப்போய்விடும் என்று
கூறினார். எ-று.

(அஉ)

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித்
துன்னுநற் றானை வீரர் தமமுனோ துபர மெய்திப்
பன்னுநம் மொழியுங் கொள்ளார் பரிவில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செபபுது மென்று சென்றார்.

இ-ள். துன்னும் நல் தானை வீரர் யாவரும் - நெருங்கிய நல்ல சேனா
வீரர்களனைவரும்,—இவர் புகல்வது என் என்று நின்று இரங்கித் தம்முள்
துயரம் எய்தி - இவர் கூறியது எத்தன்மையதென்று திகைத்துத் தம்முள்ளே
துயருற்று,—பன்னு நம் மொழியும் கொள்ளார் பரிவு இலர் என்று நீங்கி -
சொல்லுகின்ற நமது சொல்லையுங் கைகொள்கின்றிலர், நம்மிடத்துப்
பற்றுமிலராயினார் என்று அவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கி,—தென்னவற்கு

இன்ன ஆறு செப்புதம் என்று சென்றார் - நமது பாண்டியராசனுக்கு இந்தநெறியைச் சொல்லோம் என்று போனார். எ-று. (அ௩)

சென்றவர் வைகை நாடன் திருந்தவை முன்ன செய்தி வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி என்றுபின் வாத ஓரர்க் கெய்திய செய்தி யெல்லாம் ஒன்றிய கவற்சி கூரு முளத்தொடு மோத லுற்றார்.

இ-ள். சென்றவர் வைகை நாடன் திருந்து அவை முன்னர் எய்தி - சென்ற சேனாவீரர்கள் வைகைநதிபொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனது திருந்திய சபைக்கெதிரே போய், -வன் திறல் மன்ன போற்றி மாமதுரேச போற்றி என்று - மிக்க பராக்கிரமத்தையுடைய மகாராசாவே போற்றி மதுரைக்கரசனே போற்றி என்று துதித்து, -பின் - அதன்பின்னர், -வாதவூரர்க்கு எய்திய செய்தி எல்லாம் - திருவாதவூரரிடத்து நிகழ்ந்த செயல்களையெல்லாம், -ஒன்றிய கவற்சி கூரும் உளத்தொடும் ஓதல் உற்றார் - பொருந்திய கவலை அதிகரிக்கின்ற மனத்தோடும் விண்ணப்பஞ் செய்வாராயினார். எ-று. (அ௪)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வார் என்பவர் செய்கை தன்னை யெங்ஙனம் யாங்கள் சொல்லோம் பொன்பொலி மெளலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந்து மன்பெருந் துறையா மந்த வளநகர் புருந்த பின்னர்.

இ-ள். பொன் பொலி மெளலியாய் - பொன்னுற் பொலிந்த முடியையுடைய அரசனே, -நின் பெயர் புனைந்தோர் ஆகி நின் பெரும் கருமம் செய்வார் என்பவர் செய்கை தன்னை யாங்கள் எங்ஙனம் சொல்லோம் - தென்னவன்பிரமராயர் என்னும் சிறப்புப்பெயர் பெற்றவராகி நின் மந்திரியாய உத்தியோகத்தை நடத்துபவரென்று நின்னால் விசுவசிக்கப்பட்ட திருவாதவூரரது செயல்களை யாம் எவ்வாறு சொல்லோம், -நின்புடை விடை கொண்டு போந்து மன் பெருந்துறை ஆம் அந்த வளநகர் புருந்த பின்னர் - நின்மாட்டதும்திபெற்றுக்கொண்டு சென்று திருப்பெருந்துறையாகிய சிறந்த அந்நகரத்தையடைந்தபின்னர். எ-று. (அ௫)

அந்நகர் மருங்கோர் காவி லணைந்துள குருந்தி லீசன் றன்னடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் சூழ மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மருட்சி கொண்டு.

இ-ள். அந்நகர் மருங்கு காவில் அணைந்துள ஓர் குருந்தில் - அந்நகரத்தின் பக்கத்துள்ள சோலையின்கண் ட்குமோர் குருந்தமரநீழலில், -ஈசன் தன் அடியார்கள் ஆகும் தாபதா பலரும் சூழ - சிவபுத்தர்களாகிய முனிவர்களெல்லாம் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேயிக்க, -ஒருவர் அங்கு மன்னி - ஒருவர்

அங்கே வந்து,—மேலாம் மாதவ வேடம் பூண்டு முன் உற இருத்தல்கண்டு -
மேலாகிய தவவேடங்கொண்டு முதன்மைபெற வீற்றிருத்தலைத் தாங்
கண்டு,—முடிவு இலா மருட்சிகொண்டு - முடிவற்ற மருட்சிகொண்டு.எ-று.

அங்கவர் தாமுந் தாமு மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி பென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிப்பூ ணுடை பொருளெலா முவந்து நல்கி.

இ-ள். அங்கவர் தாமும் தாமும் அன்பொடு சில சொல் கூறி - அப்
பெரியவருந் தாமும் அன்போடு சில சொற்களைப் பேசி,—செம் கரம் குவி
த்துச் சென்னி சேர்த்து அவர் தாளில் வீழ்ந்து வந்தனைகள் செய்து சங்கர
சிவனே போற்றி என்று - பின்பு தாம் சிவந்த கைகளைக்கூப்பிச சிரசின்
மேல்வைத்துக் கும்பிட்டு அவருடைய பாதங்களில் வீழ்ந்து பலமுறை வண
ங்கிச் சங்கரா சிவனே போற்றி என்று துதித்து,—பொருகு ஒளி மணிப்
பூண் ஆடை பொருள் எலாம் உவந்து நல்கி - மிக்கவொளியையுடைய இர
த்தினுபாணமும் வஸ்திரமும் திரவியமுமாகிய எல்லாவற்றையும் விரும்பி
அவருக்குக் கொடுத்து. எ-று. (அ)

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடுத்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீறு மெய்யெலா நயந்து பூசி
முறைமையன் நிவைதா மென்று மொழிந்தவெம் முகமும் பாரார்
நிறையழி பித்த ரானார் நிருபவென் நிறைஞ்சி நின்றார்.

இ-ள். குறைவு இலா ஆடை நீத்துக் கோவணம் உடுத்து - குற்றமில்
லாத வஸ்திரத்தை நீக்கிக் கெளரீனந்தரித்து,—சென்னி நறை மயிர் விரி
த்து - சிரசின் கணுள்ள நறுமணமுடைய மயிர்முடித்த குடுமியை விரித்து,—
நீறு மெய்யெலாம் நயந்து பூசி - விபூதியை உடம்பெறாகும் விரும்பிப்
பூசி,—இவை தாம் முறைமை அன்று என்று மொழிந்த எம் முகமும் பா
ரார் - இச்செயல்கள் உமக்கு நீதியன்றென்று கூறிய எம்முகத்தையும் நோக்
காதவராய்,—நிறை அழி பித்தர் ஆனார் நிருப என்று இறைஞ்சி நின்றார் -
நிறை என்னுந் குணமழிந்த பித்தராயினார் மகராசாவே என்று விண்ணப்
பஞ்செய்து நின்றார். எ-று. (அ)

கேட்டலு மதுரை மாறன் கிளர்ந்த மெய்ய் முழுதும் வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண்கனல் வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன வண்மைய ருளரேல் வையம்
ஈட்டுறு செல்வந் தானே யாதில வென்று நக்கான்.

இ-ள். கேட்டலும் - இவ்வார்த்தையைக் கேட்டவளவிலே,—மதுரை
நாறன் - மதுரையில் வசிக்கும் பாண்டியன்,—கிளர்ந்த மெய் முழுதும்
வேர்வு காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண் கனல் வடிவம் ஆகி - விளங்கு

இன்ற சரீரமெங்கும் வெயர்வைகாட்டக் கோபம்விஞ்சிக் கண்கள் அக்கினி மயமாய்ச் சிவந்து,—வாள் திறன் மன்னர்க்கு இன்ன வண்மையர் உள ரேல் - வாள்வலியையுடைய அரசருக்கு இவ்வாறான குணமுடைய மந்திரி கள் உளராயின்,—வையம் ஈட்டுறு செல்வம் தானே யாதில என்று நக் கான் - பூமியும் ஈட்டப்படுஞ் செல்வமும் சேனையும் முதலிய உறுப்புக்களுள் யாதுதானில்லை என்று சிரித்தான். எ-று. (௮௯)

அடுபரி கொள்வா னீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற கேட்டுமா லெய்தி னானைக்
கொடுமைகொ ளிந்த வேலை கொடுத்தொரு தினதது ணம்பாற்
கடுநடைத் தூத ரேகிக கைக்கொடு வமமி னென்றான்.

இ-ள். அடு பரி கொள்வான் ஈந்த அரும் பொருள் கவர்வது ஆக கெடு மதி உரைப்பா தம் சொல் கேட்டு மால் எய்தினானே - பகைவரைக் கொல்லுகின்ற குதிரைகள் கொள்ளும்பொருட்டு நாகுகொடுத்த அரிய திர வியங்களைக் கவரும்படி கேட்டிற்குக் காரணமாகிய புத்தியை உரைப்பாரு டைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு மதிமயங்கிய மந்திரியை,—கடு நடைத் தூதர் எனிக் கொடுமை கொள் ிந்த ஒலை கொடுத்த ஒரு தினததுள் நம்பால் கைக்கொடு வம்மின் என்றான் - வேகம்பொருந்திய நடையையுடைய தூது வர்கள் சென்று கடிய வசனங்களுையுடைய இந்த ஒலையைக் கொடுத்த இவ் வொருதினத்தினுள்ளே நமமாட்டு உடனழைத்து வருக என்றரசன் ஆஞ் ஞாபித்தான். எ-று. (௯௦)

ஏவலிற் சென்ற தூத ரெழிற்பெருந் துறையி லெட்டி
ஆவலிற் சிவன்ற னேதது மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சி
மேவலாக் குருமே றனன வெந்தொழில் வேந்தன் வாய்ந்த
காவலாக் கதிபன் மாறன றிருமுகங் காண்க வென்றார்.

இ-ள். ஏவலில் சென்ற தூதா எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - அரசு னது ஏவலினலே சென்ற தூதுவாகள் திருப்பெருந்துறையையடைந்து,— ஆவலில் சிவன் தாள் ஏத்தும் அண்ணலை கண்டு இறைஞ்சி - பேரவாவி னோடு சிவபெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து வழிபடும் திரு வாதவூரரைக் கண்டு வணங்கி,—மேவலர்க்கு உருமேறு அன்ன வெம் தொழில் வேந்தன் - பகைவர்களாகிய சாப்பககட்டு இடியேறுபோன்ற கொடுந் தொழிலையுடைய அரசனும்,—வாய்ந்த காவலாக அதிபன் மாறன் திரு முகம் காண்க என்றார் - சிறந்த அரசாக்கரசனுமாகிய பாண்டியனது திரு முகம் இதனை வாசித்தறிக் என்றனர். எ-று. (௯௧)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரன்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில் ரிதன்மே லன்பு
பற்றிலா பிறிதோ ரோலை படியெடுத் துறையி னென்ன
உற்றத னியல்பு வல்லா னெமுகிய துவருது சொல்வான்

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

திரு

இ-ள். அற்றம் இல் கொள்கை மிக்கார் அரன் திரு முகம் அன்றி
மற்று ஒரு முகமும் காண மனம் இலர் - சோர்வில்லாத சிவஞானக் கொ
ள்கையையடைய திருவாதவூரர் சிவபெருமானது திருமுகத்தையல்லது
மற்றொரு முகத்தையுங் காண மனமில்லாதவராகலின், - இதன்மேல் அன்பு
பற்றிலர் - இதத்திருமுகத்திலே அன்புபற்றாதவராய், - பிறிதோர் ஓலை -
இஃது எனக்கு அந்நியமான ஓரோலையாகும், - படியெடுத்து உரையின்
என்ன - ஆயினும் படியெடுத்துச் சொல்லுவதன் என்று கூற, - உற்று -
அதனையெடுத்து, - அதன் இயல்பு வல்லான் எழுதியது உவந்து சொல்
வான் - வாசித்ததற்கெழிலில் வல்லவன் அதன்கண்ணெழுதியதை மகிழ்ந்து
வாசிப்பானாயினன். என்று.

படியெடுத்தல் - பிரதியிலிருந்தவாறெடுத்தல் பிறிதோரோலைப்படி என்
பது பொருந்தாது. (கஉ)

தென்னவ நெழுது மோலை தென்னவன் பிரம்மராயன்
என்னுந் மமைச்சா காண்க வெல்லையி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொணா ிது
மன்னாதங் கருமரு செய்வா வண்மையென் றுவதை யுற்றேம்.

இ-ள். தென்னவன் எழுதும் ஓலை தென்னவன் பிரம்மராயன் என்
னும் நம் அமைச்சா காண்க - பாண்டியநெழுதுமோலை தென்னவன் பிரம்
மராயன் என்னும் நம் மாத்திரியார் காண்க, - எவலை இவ் தன்ம கொண்டு
எகி கொன் உறு பரி கொளாமல் கோவணம் கொணமா - ிர் அளவற்ற
திரவியங்களைக் கொண்டிசென்று பெருமைபொருந்திய குதிரைகளைக் கொ
ள்ளாமற் கௌரீனத்தையே கொண் - ா - ாது மன்னாதம் கருமம் செய்
வா வணமை என்று உவமை உட்கீறம் - இஃது இராசகருமத்தை நடத்
தும் மந்திரிகள் நற்செயல் என்றறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேம். என்று. (கங)

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறும்
எய்திய வுதரத் தியா லேரப்பது பெருமை பென்றும்
மெய்தகத் தமமை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்று தோந்தநாற றுணிவுங் கண்டேம்.

இ-ள். வையக மன்னர் ஆகி வாழ்தலின் - இந்நிலவுலக அரசராகி
வாழ்தலினும், - எய்திய உதரத் தியால் மனைகளு டோறும் இரப்பது பெரு
மை என்றும் - வந்த உதரக்கிணி தணிக்குமபொருட்டு வீடுகடோறும் யாசிப்
பது பெருமை என்றும், - மெய் தகத் தமமை ஆண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து
வேறு செவ்வது பலிக்கும் என்றும் - மெய்யாகத் தம்மைப் பாதுகாத்துவந்த
அரசர்க்குத் துரோகஞ்செய்துவிட்டுப் பிறிதொன்றைச் செய்வது அதுகூலமா
ரும் என்றும், - தோந்த தூல் துணியும் கண்டேம் - ிரோதிய நீதிநூற்றுணி
வையும் நாக கண்டேம். என்று. (கச)

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சநஞ் சுயமு நாகந
தன்னுடன் மருவி வாழும் தன்மையென் றுணர்ந்தி ராயிற்
றுன்னுமில் வேலை காணும் பொழுதுநந் தூதர் தம்மோ
டிநநகர் வருக மாற நெழுத்தென வியம்பி நின்றான்.

இ-ள், மன்னரை அடைந்து வாழ்தல் வஞ்ச நஞ்சு உயிழம் நாகம்
தன்னுடன் மருவி வாழும் தன்மை என்று உணர்திர் ஆயின் - மன்னரைச்
சேர்ந்தொழுகி அவர்கீழ் அதிகாரஞ்செய்தல் வஞ்சகம்பொருந்திய நஞ்சை
யுடைய பாம்போடு கூடிவாழும் தன்மையை ஒக்கும் என்று அறிவீரா
யின்,—தன்னும் இவ்வேலை காணும்பொழுது நம் தூதர் தம்மோடு இந்
நகர் வருக - நம்மால் விடுக்கப்பட்டுவரும் இவ்வேலையைக் காணும்பொழுதே
நந்துதுவார்களோடு இந்நகரத்தின்கண் வருக,—மாறன் எழுத்து என இய
ம்பி நின்றான் - பாண்டியன் எழுத்து என்று வாசித்துநின்றான். எ-று. (கூடு)

மீனவ நெழுது மோலை கேட்டபின் மின்பா லன்பர்
ஆனவ ரடியா ரெம்மையடிமையா வுடைய ரல்லாந்
ருனெனக் கண்ண லென்றுந் தன்னை யான் பிழைத்தேனென்றும்
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி.

இ-ள், மீனவன் எழுதும் ஓலை கேட்டபின் - பாண்டியன் எழுதிய
ஓலையின் வாசகத்தைக் கேட்டபின்னர்,—மின்பால் அன்பர் ஆனவர் அடி
யார் எம்மை அடிமை ஆ உடையர் அல்லால் - உமாதேவிமாட்டன்புடைய
சிவபெருமானுக்கடியவர் தமக்கு எம்மை அடியையாகவுடையரல்லது,—
தான் எனக்கு அண்ணல் என்றும் தன்னை யான் பிழைத்தேன் என்றும் -
தான் எனக்கு அதிபதியென்றும் தனக்கு யான் குற்றஞ்செய்தேன் என்
றும்,—மா நில மன்னன் சொன்னது என் என யனத்தில் எண்ணி - இந்
நிலவரசன்கூறியது என்கொலோ என்று மனத்தின்கட் சிந்தித்து.எ-று. ()

அந்தக நெழுது மோலை கொண்டவன் தூதர் தாமும்
வந்தெமையனுகா ரெம்மையுடையவர் மதுகையாலே
வெந்தொரு கணத்தில் வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றார்
தந்தம் ரொருவர்க் கஞ்சத் தருவரோ வென்று சாற்றி.

இ-ள், எம்மை உடையவர் மதுகையாலே - எம்மை அடிமையாகவு
டைய சிவபெருமானது வலிமையினாலே,—அந்தகன் எழுதும் ஓலை கொ
ண்டு அவன் தூதர் தாமும் வந்து எமை அணுகார் - இயமன் எழுதிய ஓலை
யைக்கொண்டு அவனுடைய தூதர்தாமும் வந்து எம்மை அணுகமாட்டார்,—
மேவலர் புரங்கள் ஒரு கணத்தில் வெந்து வீழ செற்றார் தம் தமர் - பகை
வருடைய முப்புரங்களும் ஒரு கணப்பொழுதில் எரிந்து துகள்பட்டு வீழும்
வண்ணம் அழித்த சிவபெருமானுடைய அடியவர்,—ஒருவர்க்கு அஞ்சத்
தருவரோ என்று சாற்றி - ஒருவர்க்கு அஞ்சற்பாலரோ என்று தம்முட்
கூறி. எ-று. (கூடு)

போயரன் திருத்தானேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
ஆயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி
மாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ நெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே னென்று மொழிந்தனர் பழுதி லாதார்.

இ-ள். பழுது இலாதார் போய் அரன் திருத்தான் எத்தி - சுத்தராகிய திருவாதவூரர் சமீபத்தின்போய்ச் சிவபிரானுடைய திருவடிகளைத் துதித்து, —புண்ணிய வடிவே போற்றி - தரும வடிவரே காத்தருளுக. —ஆயிரம் சுடிகைப் பாம்பை அலர் என முடித்தாய் போற்றி - ஆயிரத்தலைகளையுடைய பாம்பை மலர்மாலையிலே சூடினவரே காத்தருளுக, —மா இரு ஞாலம் காக்கும் மன்னவன் எழுதும் ஒலைப் பாயிரம் இது கேள் என்று மொழிந்தனர் - மிகவும் பெரிய பூமிநைப் பாதுகாக்கும் பாண்டியனெழுதிய ஒலையின் வாசகம் இது கேட்டருள்க என்று அதனை வாசித்தனர். எ-று. (கஅ)

கேடிலா வியலி னாருங் கேட்டி னமுறவல் பூத்துப்
பாடலா லேத்துந் தெய்வப் பான்மையர்க் குவநது சொல்வார்
பீடிலா தவா போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிருத
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திளங்கொண் டேகி.

இ-ள். கேடு இலா இயல்பினாரும் கேட்டு இன முறவல் பூத்து - அழியாவியல்பினையுடைய சிவபிரானும் அதனைக் கேட்டுப் புன்னகையெய்து, —பாடலால் எத்தும் செய்வப் பான்மையர்க்கு உவநது சொல்வார் - தமிழ்ப்பாடல்களினாலே தம்மைத் துதிக்குந் நெய்வித்தன்மையையுடைய திருவாதவூரருக்குத் திருவுளமகிழ்த்து சொல்வார், —பீடு இலாதவர்போல் உள்ளம் பேதுறல் ஒழிதி - வலியில்லாதவர்போல மனமயங்குதலை ஒழிக, —இந்த நாடு எலாம் மதிக்க நாமே நல் பரிசு திரள் கொண்டு ஏகி - ஐத் தேசவாசிகளெல்லாம் மதிக்குப்படி நாமே கக்க குதிரைக்கூட்டத்தைக் கொண்டுசென்று. எ-று. (கஆ)

தென்னவற் களிந்து மீள்வோஞ் சொழந்திறற் றாத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னான்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னுவணித திங்கண் மூலம்
என்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிசு ளென்பாய்.

இ-ள். தென்னவற்கு அளித்து மீள்வோம் - பாண்டியனுக்குக்கொடுத்துத் திரும்புவோம், —செழும் திறல் தூதரோடு மன்னனைக் குறுகி - நீ இப்பொழுதே மிக்க வலியையுடைய இத்தூதுவர்களோடும் அவ்வரசனை அடைந்து, —என்பால் வர விடும் ஒலை தன்னால் முன்னுறக் கடிது வந்தேன் - அரசனே! நீ என்மாட்டு வரவிடுத்த ஒலையினான் முன்னாக விரைந்து வந்தேன், —ஆவணித் திங்கண் மூலம் என்னும் அதகினத்தில் இங்கே நல் பரிசுள் எய்தும் என்பாய் - ஆவணிமாசத்து மூலநஷத்திரம் என்னும் அத்

தினத்தில் இங்கே தக்கனவாகிய குதிரைகள் வரும் என்று சொல்லக்
கடவை. எ-று. (க௦௦)

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் துயர்செய்வா னென்று சற்றும்
நின்மனங் கவற்சி கொள்ளா தொழுகென நீறு சாத்திப்
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து.

இ-ள். தொல் மதிக் குலத்து மன்னன் துயர் செய்வான் என்று சற்
றும் நின் மனக் கவற்சி கொள்ளாது ஒழிக என நீறு சாத்தி - பழைய சந்
திரவமிசத்தரசனாகிய பாண்டியன் நின்னை வருசதுவான் என்று சிறிதும்
மனங் கவலைகொள்ளாதொழிக என்று நெற்றியில் வீழ்த்திசாத்தி,—பொன்
மணிக் கலன்கள் மிக்க பூந்துகில் பிறவும் நல்கி - பொன்னிலே இரத்தி
னம் அழுத்திச்செய்த ஆபரணங்களையும், உயர்ந்த பொலிவுபொருந்திய
பட்டுகளையும். பிறபொருள்களையும் கொடுத்து,—மன் மனத்து உவகை கூர
மந்திரிப் பான்மை செய்து - அரசனது மனத்தின்கண் மகிழ்ச்சிமிகும்படி
மந்திரிக்கோலங் கொள்வித்து. எ-று. (க௦௧)

தென்றிரைக் சதிபன் றன்பாற் ரென்றிது கொடுத்துக் காண்டி.
என்றுமா மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க்
கன்றகல் புனிறந் வென்னக் கசிக்நி ரு கண்ணீர் வார
நின்றிவ் நிறைஞ்சி பைபா ந்தநியோ வென்று நொந்து.

இ-ள். தென் திசைக்கு அதிபன் தன்பால் சென்று இது கொடுத்து
காண்டி என்று மா மணியும் நல்கி - தெற்கின்கணுள்ள நாட்டுக்கரசனாகிய
பாண்டியனிடத்துச் சென்று இக்கணைக் கையுறையாகக் கொடுத்துக் காண்
பாயாக என்று ஒரு மாணிக்க மணியையும் கொடுத்து,—ஏகு என விடுத்த
பின்னர் - செல்வாயாக என்று விடைகொடுத்தருளியபின்னர்,—கன்று
அகல் புனிறந் ஆ என்னக் கசிந்து இரு கண் நீர் வார நின்று நின்று
இறைஞ்சி - கன்றைவிட்டு நீங்கும் ஈன நணிமையையுடைய பசுவைப்போல
மனம் டெக்குருகி இருகண்களினின்று நீமொழுக நின்று நின்று அடிக்கடி
வணங்கி,—ஈயா நீதநியோ என்று கொந்து - சுவாமீ ! தமிழேனைக் கை
விடுகின்றீரோ என்று மனம்வருந்தி. எ-று. (க௦௨)

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற்றேகிச்
சுழிப்புனல் வாவி சோலை சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைத் தெழுத்து மோதிப்
பழிப்பறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனார்.

இ-ள். விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற்று ஏகி -
திருவாதவூரர் கண்ணீர் சிந்தச்சிந்தச் சிவிரானிடம் விடைபெற்றுச் செ
ன்று,—சுழிப்புனல் வாவி சோலை சூழ் பெருந்துறையை நீங்கி - சுழிக்கும்

இயல்புபொருந்திய நீர்த்தடாகங்களுள் சோலையுஞ் சூழும் திருப்பெருந்துறையைவிட்டு நீங்கி,—வழிக்கு உறு துணையாய் உள்ள வள்ளல் ஐந்து எழுத்தும் ஒதி - வழிக்கு உயிர்த்துணையாயுள்ள சிவமந்திரமாகிய பஞ்சரக்ஷைக்களையுஞ் செபித்துக்கொண்டு,—பழிப்பறு தாதரோடு மதுரை அம் பதியில் போளூர் - குற்றமற்ற தானுவரோடும் மதுரைமாநகரத்திற் சென்றார். எ-று. (௧௦௩)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலா வணக்கஞ் செய்து
கதிர்மதிச் சடையோ னீந்த கவின்கொண்மா மணிகை நல்கி
எதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுகி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார்.

இ-ள். விரிந்த நூலார் - விரிந்த நூல்களிலே வல்லவராகிய திருவாதவூரர்,—மதுரை மன்னவன் முன் ஏகி மனம் இலா வணக்கம் செய்து - மதுரையரசனாகிய பாண்டியனுக்கெதிரேபோய் மனத்தோடு பொருந்தாத வணக்கத்தினைச் செய்து,—கதிர் மதி சடையோன் ஈந்த கவின்கொண்மா மணிகை நல்கி எதிர் உற நின்ற போதில் - ஒளிபொருந்திய சந்திரனை அணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய அழகிய மாணிக்க மணியைக் கையிற் கொடுத்து எதிரே நிற்கும்போது,—வழுகி இன்பு உற நோக்கி விதிமுறை இவகு இரும் என்ன இருந்தனர் - பாண்டியன் இனிதாகப் பார்த்து இவகேயிரும் என்று உபசாரமுறைப்படியே சொல்ல இருந்தார். எ-று. (௧௦௪)

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கால்
நிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ஞுவகை பெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
சிலைமுகக் கரத்து மன்னன் செய்ததே துரைமி னென்றான்.

இ-ள். சிலை முகக் கரத்து மன்னன் - விற்பொருந்திய கையையுடைய பாண்டியரசன்.—விலை மதிப்பு இல்லா அந்த மேதகு மணியைப் பல்கால் நிலை உற நோக்கி - விலைமதித்தற்கரிய மகிமைபொருந்திய அமமாணிக்க மணியைப் பல்கால் உற்று நோக்கி,—நெஞ்சினுள் வியந்து உவகை எய்தி - மனத்தினுள்ளே அதிசயித்தது மகிழ்ச்சிக்கூர்ந்து,—தலைவனைச் சிந்தை உள் தரிப்பவர் தம்மை நாடி - ஆன்மநாயகராகிய சிவபெருமானே இருதயத்துத் தியானிக்குந் திருவாதவூரரை நோக்கி,—செய்தது ஏது உரையின் என்றான் - குதிரைகொள்ளச் சென்றபின் நீர்செய்தது என்னை கூறும் என்றான். எ-று.

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளரிப் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிக்கொண் டேகி
இலக்கணக் குறைபா டின்றி யீரிரு கதியு முண்டாங்
சூலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர்.

இ-ள். மலக் கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி - மலமாதிய தொடிய பகையை வெல்பவராகிய திருவாதவூரர் அங் வரசனது முகத்தை நோக்கி,—நிலத்து ஒளிர் புகழின் மிக்காய் நீ தரு நித் கொண்டு எகி - நிலத்தின்கண் விளங்கும் புகழான் மேம்பட்ட அரசனே நீ தந்த திரவியத்தை நாம் கொண்டுசென்று,—இலக்கணக்குறைபாடு இன்ற ஈரிரு கதையும் உண்டாம் குலப் பரி இனங்கள் யாவும் விலக்குறக் கொண்ட பின்னர் - இலக்கணங்களு ளொன்றானும் குறைவற்று நான்குகதிகளையு முடையனவாகிய உயர்ந்தசாதிக் குதிரையினங்களையெல்லாம் நாம் விலை பொருட்குத்தகக் கொண்டபின்னர். எ-று. (க௦௯)

வரும்பரித் தொகுதி பெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேசப் பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசுரர் விதியிற் தேர்ந்து திருகுதுமா வணியார் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன இரந்தன நதனை நாடிப் பெருந்துறை பென்னு மூரில்.

இ-ள். வரும் பரித் தொகுதி எல்லாம் அணி திகழ் மதுரைக்கு ஏக பொருந்திய தினம் ஏது என்ன - வருகின்ற குதிரைக்கூட்டங்களெல்லாம் அழகுவிளங்குகின்ற மதுரைநகரத்திற் செல்லுத்தேற்ற சுபதினம் யாதென்று வினவ,—பூசுரர் விதியில் தேர்ந்து திருந்தும் ஆவணி ஆம் திங்கள் மூலம் நல் தினம் ஆம் என்ன - வேதியர்கள் வீதிப்படி ஆராய்ந்து குற்ற மற்ற ஆவணிமாசத்து மூலநகரத்திரம் தக்கதினம் என்று கூற,—அதனை நாடி பெருந்துறை என்னும் ஊரில் இருந்தனன் - அம்மூலநகரத்திர தினத்தை நோக்கித் திருப்பெருந்துறையென்னும் ஊரில் இதுகாறும் இருந்தேன். எ-று. (க௦௭)

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிந் நகருக் கெய்தும் அன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறு கூற மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன் கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார்.

இ-ள். நின்படைச் சுற்றம் எல்லாம் நீடும் இந்நகருக்கு எய்தும் அன்பினில் கடிது மீண்டார் - நின் சேனாவிராகிய சுற்றத்தவரெல்லாரும் உயர் வாகிய இவ்விராசநாகரணிக்குத் தாம் வருதல்வேண்டும் என்னும் அவாவினாலே விரைமாக மீண்டு வந்தனர்,—அவர் பெரும் படிறு கூற - அவர் என்னைக் குறித்துப் பெரும் பொய்களை வகுத்துக் கூற,—மன் பெரு முனிவால் ஓலை வரைந்தனை அதனால் வந்தேன் - நீ பெருங்கோபங் கொண்டு ஓலை எழுதி விடுத்தனை அதுபற்றி முன்வந்தேன்,—கொன்பரித் திரள் கூறும் அந்நாளில் இங்கு எய்தும் என்றார் - பெருமைபொருந்திய குதிரைக்கூட்டம் மேற்கூறிய மூலநகரத்திரதினத்தில் இங்கே வரும் என்று கூறினார். எ-று.

என்பது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான மன்பெரு நண்பு நீங்க லினைத்துள மனத்தர் சொல்லால்

அன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழிவீ ரென்று நன்மையாக் தொன்மை கூறி.

இ-ள். என்பது கேட்டு - என்று திருவாதவூரர் சொன்னதைக் கேட்டு,--மாதன் - பாண்டியன்,--உம்மிடை எமக்கு உண்டான மன் பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தர் சொல்லால் - உம்மிடத்து எமக்குநாகிய நிலைபெற்ற நட்பு நீங்கும்வண்ணம் உபாயங்குழும் மனத்தையுடைய சிலர் வார்த்தையினால்,--அன்பு இலர் போல ஓலை எழுதினம் - உம்மிடத்தன் பில்லாதவர்போல உடக்கோரோலை எழுதியனுப்பிலும்,--அதுகொண்டு இன்னே துன்பு உறல் ஒழிவீர் என்று நன்மை ஆ தொன்மை கூறி - அதுபற்றி இங்ஙனம் துன்புறுதலை ஒழிதிருென்று நன்மையாகப் பழைய நட்புரிமைகளை எடுத்துச் சொல்லி. எ-று. (௧௦௧)

கொன்னெடுங் கோயி லூடு கொடுபுதற் துரிமை கூரத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலைக ணல்கப்
பொன்னணி கலன்கள் யாவும் புனையுமென் றளித்து முன்போன்
மன்னுள கருமங் கூறி மனையிடை யேரு மென முன்.

இ-ள். கொன் றெடுங் கோயில் ஊடு கொடு புருந்து உரிமை கூர தன் அருகு இருத்தி - பெருமைபொருத்திய நெடிய மாளிகையின்கண் அழைத்துக் கொடுசென்று உரிமை முன்னேயினுமிருமாறு தன்பக்கத்திருத்தி,--மேன்மை தக்க நல் கலைகள் நல்கி - மாட்சிமைபொருற்றிய நல்ல வஸ்திரங்களுையுங் கொடுத்தது,--பொன் மணி கலன்கள் யாவும் புனையும் என்று அளித்து - பொன்னொபரணம் இரத்திஒபரணங்களுையெல்லாம் அணிந்துகொள்ளும் என்று கொடுத்தது,--முன்போல் மன் உள கருமம் கூறி மனை இடை ஏகும் என்றான் - முன்னரேபோல அரசியற்குரிய கருமங்களைக் குறித்துப் பேசி இனி நீர் நுமில்லின்கட் செலலும் என்று பாண்டியன் கூறினான். எ-று. (௧௦௨)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபநர் வைகல் பின்னர்
நன்பரிச் சமுதக மெய்து நாள்நிரண் டென்னு முன்னர்
வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி
அம்புவிக்க ரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று.

இ-ள். தாபநர் தம் பெரு மனையில் சென்று வைக - முனிவராகிய திருவாதவூரர் தம் மாளிகையின்கட்சென்று தங்க,--பின்னர் - அதன்பின்னர்,--நன்பரிச் சமுதகம் எய்தும் நாள் இரண்டு என்னும் முன்னர் - நல்ல குதிரைக்கூட்டம் வருமென்று அரசனுக்குக் கூறிய தினத்துக்கு இன்னுமிரண்டு தினங்களுள் என்று சொல்லப்படுவதன்முன்னர்,--விரிந்த நேமி அம்புவிக்கு அரசன் வெம் படைச் சுற்றம் நீங்கி இருந்துழி - பரந்த சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த அழகிய பூமிக்கரசனாகிய பாண்டியன் வெவ்விய படைஞராகிய பரி

வாரத்தைத் தவிர்த்து தனியே இருக்கும்பொழுது, — அமைச்சரில் ஒருவன் முன் சென்று - மந்திரிமார்களில் ஒருவன் அவனுக்கெதிரே சென்று. எ-று.

போற்றியெய் பொருளை நாட போற்றியென் நிறைஞ்சிக் கூறும்
மாற்றமுன் டொன்று நின்னீர் புனைந்துள வரிசை பெற்றோர்
சாற்றருக தூரகங் கொள்ள நேரியன றலததிற் சார்த்து
நீற்றின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார்.

இ-ள். எம் பொருளை நாட போற்றி போற்றி என்று இறைஞ்சி - பொருளுநாட்டையுடைய எமதரசனே போற்றி போற்றி என்று வணங்கி, — கூறும் மாற்றம் ஒன்று உண்டு - தமிழேன் சொல்லத்தரும் வார்த்தையொன்றுள்ளது, — நின் போ புனைந்துள வரிசை பெற்றோர் - கென்ன வன்பிரமராயனென்னும் நின் சிறப்புப்பெயர் புனையப்பெற்ற பட்டத்தையுடைய மந்திரியார் — சாற்ற அருக தூரகம் கொள்ள நேரியன் தலத்தில் சார்த்து - சொல்லுதற்கரிய குதிரைகளைக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சோழதேசத்தையடைத்து, — நீற்றினன் அடியார் கையில் நின் பொருள் யாவும் ஈந்தார் - வீழுகியை அணிந்த சிவபெருமானுடைய அடியார்கள் கையிலே உன் திரவியங்களைமெல்லாவ கொடுத்தார். எ-று. (௧௧௨)

நின்பெருந தூத ரேகி யெழுது நினை னேலை காட்டப்
பின்புவர துனது சேற்ற மொழித்துயி பிழைக்க வெண்ணி
அன்பினா போல நினமுன் குறுகியா வணிமூ லத்தில்
நன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக களிப்ப நென்றார்.

இ-ள். நின் பெரும் தூதா எனி எழுதும் நின் ஓலை காட்ட - உன்னுடைய பெரிய தூதுவர் சென்று நீ எழுதிய திருமுகத்தைக் காட்ட, — பின்பு வந்து உனது சேற்றம் ஒழித்து உயி பிழைக்க எண்ணி - பின் இங்கே வந்து உன் வெகுளியைத் தணித்துத் தாமுயிருயயக் கருதி, — அன்பினர் போல நின் முன்குறுகி - நின்மாட்டனபுடையவாபோல நினக்கெதிர்வந்து, — ஆவணி மூலத்தில் நன் பரித திரள இங்கு எய்தும் - ஆவணிமாசத்து மூலநட்சத்திரதினத்திலே நல்ல குதிரைபிணங்கள் இங்கே வரும், — நான் உனக்கு அளிப்பன் என்றா - நான் உனக்கு அவற்றைத் தருவேன் என்று உறுதிசூறினா. எ-று. (௧௧௩)

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச்
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றாதரை வெருவ நோக்கி
அற்றமில் ஈருதி வல்லா ரருட்பெருந் துறையி லெய்தி
உற்றவெம் பரிசு ஞண்டே லொல்லாவர துரையி னென்றான்.

இ-ள். மன்ன அவர் மொழிந்த எல்லாம் பொய் உரை என்ன - அரசனே! அவ்வமைமசசர் கூறியவைகளைல்லாம் பொய்வார்த்தை என்று அம்மந்திரி சொல்ல, — சொல் தமிழ் வைகை நாடன் தூதரை வெருவ நோக்கி -

இசந்தமிழ்மொழியோடு வைகைநதிபொருந்திய தென்னாட்டையுடைய பாண்டியன் அதுகேட்டுச் சமீபத்தில்திருந் தூதுவரை அஞ்சமாறு கோத்தி;—அற்றம் இல் சுருதி வல்லார் அருள் பெருந்துறையில் எய்தி - சேரர்வற்ற வேதக்களிலே பாண்டித்தயத்தையுடைய பெரியோர்கள் வசிக்குந் திருந் பெருந்துறையில் நீவிர் போய்,—உற்ற வெம் பரிகள் உண்டேல் ஒல்லை வந்து உரைமீன் என்றான் - வந்தடைந்த வேகத்தையுடைய குதிரைகளுள் வாயின் விரைவாகவந்து இவகெமக்கறிவியுங்கள் என்று பணித்தான். எ-று.

அருந்திறற் றாதிரேகி யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுரது மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுந் தேடிச்
கருத்தடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிசு ளென்றார்.

இ-ள். அரும் திறல் தூதர் எனி அந்நினம் கடிது வருந்தி மீண்டு - அரிய வீரத்தையுடைய தூதுவர் உடனே திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அத்தினமே விரைவாக வருதததேநாடு திருப்பிவந்து,—மன்னர் மன்னனை முன் புகுந்து வணங்கி நின்று - மகாராசாவாகிய பாண்டியனை முன் புகுந்து வணங்கி நின்று,—கரும தடம் களிற்று வேந்த - கரிய மலைபோலும் யானைப்படைமையுடைய அரசனே,—பெருந்துறை என்னும் ஊரும் பிற உள பதியும் தேடி பரிகள் கண்டிலம் என்றார் - திருப்பெருந்துறை என்னுமூரிலும் பிறவுள்களிலுந் தேடியும் குதிரைகளைக் கண்டிலம் என்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. (கக௫)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பதர்தலும் வெருட்சி யெய்தி
சங்குநங் கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செப்வான் றன்னைத்
தாங்கருந் துபரஞ் செய்து தனைந் தனநதை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்ட லாள் ரென்றிகன் மன்னன் சொன்னான்.

இ-ள். பாங்கு நின்று இன்னவாறு பதர்தலும் - தூதுவர்கள் பக்கத் திலேநின்று இரத்தப்பிரகாரம் விண்ணப்பஞ்செய்தலும்,—இகல் மன்னன் வெருட்சி எய்தி - வலியையுடைய அரசன் கோபங்கொண்டு,—தண்டலாளர் - தண்டத்தலைவர்களே,—நங்கு நம் கருமம் செய்வன் என்று இடர் செய்வான் தன்னை - இங்கே நவகாரியங்களைச் செய்வேன் என்றுதடம்பட்டு கமக்குத் துன்பம்விளைக்குந் திருவாழ்வுகளை,—நாங்கு அரும் துயரம் செய்து தனைந் நம் தனத்தை எல்லாம் வாங்குமின் என்று சொன்னான் - சகித் தற்கரிய கொடுந் தண்டனைகளைச்செய்துந் தடுத்தும் நந்திரவியங்களை யெல்லாம் வாங்குங்கள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான். எ-று. (கக௬)

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முன்புநின் றிளைய சொல்வார் முனிவுடை முகந்த ராகி
நன்பரிந் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக் கந்நா ளீந்த
தன்பொரு ளெல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற பன்னன்

இ-ள். மன் பெரும் தண்டலாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார் முன்பு முனிவு உடை முகத்தர் ஆகி நீன்று இனைய சொல்வார் - அரசனது பெரிய தண்டத்தலைவர் பிராமணகுலசிரேட்டராகிய திருவாதவூரருக் கெதிரேபோய்க் கோபக்குறிப்புப்பொருந்திய முகத்தையுடையவராய்கின்ற இவைகளைச்சொல்வார்,—சீற்ற மன்னன் நன் பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்து உமக்கு அந் நாள் ஈந்த தன் பொருள் எல்லாம் வாககச் சாற்றி நன் - கோபத்தையுடைய பாண்டியராசன் நல்ல குதிரைகளைக்கொள்ளும் பொருட்டு வீரும்பி உம்மிடத்து அன்றுதந்த தன் திரவியங்களையெல்லாம் வாங்கும்படி இன்றமக்கு ஆஞ்ஞாபித்தனன். எ-று. (கக௭)

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின் மன்னவன் விடுப்ப வென்றி உற்றவன் றாதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி லெய்திக் கொற்றவெம் பரிகள் காணார் மீண்டனர் கோவு நும்பாற் பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான்.

இ-ள். இதன் பயன் யாது என்னின் - அரசன் இங்ஙனங் கூறியகாரணம் என்னையெனின்,—மன்னவன் விடுப்ப - அவ்வரசன் ஐயுற்றனுப்ப,—வென்றி உற்ற வன் றாதர் வல்லை ஒண் பெருத்துறையில் எய்திக் கொற்ற வெம் பரிகள் காணார் மீண்டனர் - வெற்றியையுடைய வலிய தூதுவர்கள் விரைவாகத் திருப்பெருத்துறையிற்போய் வலிமைபொருந்திய வெவ்விய குதிரைகளைக் காணாதவர்களாய்த் திரும்பிவந்தார்கள்,—கோவும் நும்பால் பற்றிய நேசம் விட்டான் - அரசனும் உம்மிடம்பற்றிய நண்பையும் நீக்கி விட்டான்,—இனி பார் ஆள ஒட்டான் - இனி நீர் பூமியை அரசாளவும் உடன்படமாட்டான். எ-று. (கக௮)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர் சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந் தீமை கூறும் நினைவுட னரசர் வாழ்வி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர் தனியுற வலிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி னார்கள்.

இ-ள். வன் தண்டலாளர் தனம் இனித் தருதல் வேண்டும் என்று சினம் உடன் புகல - வலிய தண்டத்தலைவர்கள் அரசனுடைய திரவியத்தை நீர் இப்பொழுதே தரல்வேண்டும் என்று சினக்குறிப்புடன் கேட்ப,—மெய் வாக்கின் மன்னர் வாளா இருத்தலும் - உண்மையான வாக்குத்தலைவராகிய திருவாதவூரரானவர் அதற்கு ஒன்றும்பேசாது வாளா இருத்தலும்,—தீமை கூறும் நினைவு உடன் அரசர் வாழ்வின் நீக்கி வலிதில் தனி உற காவல் சாலையில் ஆக்கினார்கள் - அவர்கள் தண்டனைசெய்யும் எண்ணத்துடன் அவரை அரசவாழ்வினின்றுநீக்கி வலிந்துகொண்டுபோய்த் தனித்திருக்கும்படி சிறைச்சாலையில் அடைத்தார்கள். எ-று. (கக௯)

சுறுமுட் டளர்வ் லாத தன்மையின் வாத வூரர் மற்றவர் செலுத்தச் சென்று வன்சிறைச் சாலை யெய்த

நற்றவர் வருத்தங் காண நாணமுற் றொளிப்பான் போன்று
பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன் போய்க்குட பான்மறைந்தான்.

இ-ள். வாதவூரர் அவர் செலுத்த சற்றும் உள் தளர்வு இலாத தன்மையின் சென்று - திருவாதவூரர் அத்தண்டத்தலைவர் இவருவனஞ் செலுத்தாநிற்ப, அதற்குத் தாமொருசிறிதும் மனந்தளராத தன்மையோடு சென்று, — வன் சிறைச்சாலை எய்த - வலிய சிறைச்சாலையை அடைய, — தடம் பொன் தேரின் வெய்யோன் - விசாலமாகிய அழகிய தேரையுடைய சூரியன், — நல் தவர் வருத்தம் காண நாணம் உற்று ஒளிப்பான் போன்று போய்க்குடபால் மறைந்தான் - நல்ல தவத்தையுடைய வாதவூரருக்கெய்திய துன்பத்தைத் தான் காணுதற்கு வெட்கமுற்றொளிப்பவன்போலப்போய் மேற்குத்திக்கின்கணுள்ள அஸ்தமயனகிரியிலே மறைந்தான். எ-று. (௧௨௦)

கள்ளாலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைபபற் றேன்ற விழுங்கவங் காந்த பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம்.

இ-ள். செக்கர் வானம் - செவ்வானம், — கள் உலாம் இதழி மாலை கவின் பெற முடித்த வேணி வள்ளலா எவ - தேனொழுதுவ கொன்றை மாலை அழகுபெற முடித்த சடையையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுள் ஏவி விட, — சென்று வழுதி மேல் வெகுட்சி எய்தி - சென்று பாண்டியன்மேற் கோபுரகொண்டு, — வெள்ளை வான பிறைப் பல் தோன்ற விழுங்க அங் காந்த பேயின் கொள்ளிவாய் அனைய வண்ணம் கொண்டது - வெண்மையாகிய பெரிய பிறை என்னும் பல்லு வெளியேதோன்ற அவ்வரசனை விழுந் தும்படி திறந்த பேயினது கொள்ளிவாய்போலும் செந்நிறத்தைக்கொண்டது. எ-று. (௧௨௧)

தெண்டிரை யுலகி னன்மைத் திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்ணெர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
ஒண்டமிழ் வாத லூரர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம்.

இ-ள். கவின் கொள் முல்லை - அழகைக்கொண்ட முல்லைக்கொடி களானவை, — தென் திரை உலகில் நன்மை திறத்தினர்க்கு உற்ற தீங்கு கண்டு உணர் சிறியோர் போல நகைத்தன - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகத்துள்ள நன்மக்கட்கெய்திய தீவினையைக்கண்டு மகிழுந ழீழ்மக்களைப்போல அரும் புகள் விரிந்து விளங்கின, — கமலம் எல்லாம் - தாமரை மலர்களெல்லாம், — ஒன் தமிழ் வாதவூரர்க்கு உற்றதை உணர்ந்து துன்பங் கொண்டவர் இதயம் போல குவிந்தன - செந்தமிழில்வல்ல திருவாதவூரர்க்கு எய்திய சிறைத் துன்பத்தை அறிந்து வருந்துகின்ற பெரியோர்களது இதயங்களைப்போலக் கூம்பின. எ-று. (௧௨௨)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வம்
அன்னவ ரொருவர் காணி னுணமுற் றபர் வரென்றே
இன்னல்கொண் மனத்தாள் போல விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குள் மங்கை.

இ-ள். கங்குல் மங்கை - இராக்காலமாகிய பெண்ணுணவன், —தென்னவன் வைத்த காவல் சிறையினில் உறையும் தெய்வம் அன்னவர் - பாண்டியனால் வைக்கப்பட்ட காவலையுடைய சிறையிலிருக்கின்ற தெய்வம்போன்ற திருவாதவூரர், —ஒருவர் காணில் நாணம் உற்று அயர்வர் என்றே இன்னல் கொள் மனத்தாள் போல - ஒருவர் தமமைக காணப்பெறின் நாணமுற்று அயாவரென்று, தன்மனத்திலே துன்பபுகொண்டவள்போல, —இருள் சுரம் கொண்டு கூடல பொன நகர் உள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் - இருளாகிய கைகளைக்கொண்டு மதுரையாகிய அழகிய நகரத்தின்கணுள்ளவாகளது கண்களைப் பொதினள். எ-று. (கஉந)

மன்பதை புரப்ப திர்த மந்திரித தலைவர்க் குண்டாம்
என்பது முள்தோ வந்தோ வென்செய்து மென் றிரங்கி
அன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழலெழ வுயிர்த்தது மாழ்குந்
துன்புடை மடவார போலத துயின்றிலா மதுரை யுள்ளார்.

இ-ள். மதுரை உள்ளார் - மதுரைநகரவாசிகளெல்லாம், —மன்பதை புரப்பது - மக்கட்பரப்புகளைப் பாதுகாப்பது, —இந்த மந்திரித தலைவர்க்கு உண்டாம் என்பதும் உள்தோ - இந்த மந்திரிததலைவராகிய திருவாதவூரருக்கு உளதாகும் என்பதும் ரிகமுமா, —அந்தோ என செய்தும் என்று இரங்கி - ஐயோ இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று மனமிரங்கி, —அன்பரை அகன்று அழல் எழ உயிர்த்து நெஞ்சு மாழ்கும் துன்புடை மடவார போல - தங்காதலரைப்பிரிந்து அககினிசித்தத தமமுள் நெட்டுயிர்ப்பெறிந்து மனமறுகு துன்பதையுடைய மகளிரைப்போல, —துயின்றிலா - நித்திரை செய்திலா. எ-று. (கஉச)

செமமனப் புனிதர்க் குண்டார் தீங்குநங் கிழமை யாலே
ஐமமுசுக சடவு ின்ற வறமுதற் குரைநகு மாபோல்
விமமுசெரு சூட்டு முட்டாள வியனசிறைச சேவ லெல்லாந்
தம்மனை யிடங்க டோற்ற தழங்கின புலரிக காலே

இ-ள். புலரிக காலே - விடியற்காலையில் —விம்மு செம் சூட்டு முள் தாள் வியன் சிறைச சேவல் எல்லாம் - விமமுசிறை சிவந்த சூட்டினையும் முட்பொருந்திப் காலகளையும் பெரிய சிறகுகளையுமுடைய சேவறகோழிகளெல்லாம், —செம மனப் புனிதர்க்கு உண்டாம் தீங்கு - செம்மையாகிய மனததையுடைய திருவாதவூரருக்குளதாகிய சிறைததுன்பத்தை, —ஐம் முசுக் கடவுளான்ற அறுமுதற்குத் தம் கிழமையால் உரைக்குமா போல் - ஐந்து முகங்களையுடைய சிவபெருமான் தந்தருளிய ஆறு முகங்களை

யுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுளுக்குத் தம்முரிமையினாலே விண்ணப்பஞ்செய்ய
யுமாறுபோல,—தம் மனை இடங்கள் தோறும் தழுவகின் - தமது வாசஸ்தா
னமாகிய இல்லங்கடோறும் ஒலித்தன. ஏ-று. (௧௨௬)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி மோது நீதிப்
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொறுதுசென் றுரைப்ப போல
விற்பொலி சடிவன் சூல வேலவ னுல வாயில்
அற்புதன் கோயின் முன்றி லாடகன சங்க மெங்கும்.

இ-ள். சிற்பரம் உணர்ந்து - சித்தாகிய பரசிவத்தை அதுபவத்திற்கண்
டுணர்ந்து,—ஞானச் செந்தமிழ் ஒதும் நீதி பொற்பினை உடையோர் இன்
னல் பொறுது சென்று உரைப்ப போல - ஞானத்தைத்தருகின்ற திரு
வாசகத்தைப் பாடியருளும் நீதிசுசிறப்பினையுடைய திருவாக்கூரது தன்
பத்தைக்கண்டு சகிக்கலாற்றாது சமீபத்திற்சென்று விண்ணப்பஞ்செய்வன
போல,—வில் பொலி சடிவன் சூலவேலவன் ஆலவாயில் அற்புதன் கோ
யில் முன்றில் எங்கும் - செவ்வொளியாற பொலிந்த சடையையுடையவரும்
சூலப்படையையுடையவரும் திருவாலவாயில் வீற்றிருக்கின்ற மகானுமா
கிய சோமசுந்தரக்கடவுளது கோயின் முன்றிலெங்கணும்,—சங்கம் ஆர்த்
தன - சங்குகள் ஒலித்தன. ஏ-று. (௧௨௭)

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்சு குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிக் தூரம போல
அம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிகுழ் போந்து
மைமமிசு கடன்மேல வந்து முழைத்தது வால பாணு.

இ-ள். வால பாணு - இளஞ்சூரியன்,—அம் மலை மிசையே வைகி -
அவ்வஸ்தமயன்கிரியிலே தங்கி,—ஆடக கிரி குழ் போந்து - மேருகிரியைச்
சுற்றிச்சென்று,—மை மிசு கடல் மேல் வந்து - கருமைமிசுந்த கிழக்குச்
சமுத்திரத்தின்மீது வந்து,—எம் இறை பரியில் என்றும் நாள இதோ என்று
பார்க்கும் செம்மலர் மடவான் - எம் தலைவராகிய சிவபெருமான் குதிரை
யிலேறியருளும் தினம் இதுவோ என எட்டி கோக்கும் செங்காமரைமல
ரசனியாகிய இலக்குமி,—இட்ட சிவனார் திலகம் போல முளைத்தது -
தன்னுதலின்கணிட்டு சிவனார்திலகத்தைப்போல உதித்தது. ஏ-று. (௧௨௮)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைநறை பெழுது பின்னர்க்
கண்கழீஇ நீர தாழக் கண்ணுதல பூசை செய்து
தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற கலன்க டாங்கி
விண்கிளர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தான்.

இ-ள். மண் கெழு செம் கோல் வேந்தன் - மண்ணுலகெங்குஞ் செல்
லுஞ் செங்கோலையுடைய பாண்டியராசன்,—வைகறை எழுந்து - விடியற்
கண் நித்திரைவிட்டெழுந்து,—கண் கழீஇ நீரது ஆடி - கண்களைக் கழுவி

நீரிலே முழுதி, —கண்ணுதல் பூசை செய்து - சிவபூசை முதலிய நித்தியகரு
மங்களை முடித்து, —தன் கதிர் முத்த மாலை தரித்து நல் கலன்கள்
தாங்கி - தண்ணிய ஒளியையுடைய முத்துமாலைகளைத் தரித்து நல்ல ஆப
ரணங்களையுந் தாங்கி, —விண் கிளர் செம் பொன் கோயில் முகப்பினில் வீற்
றிருந்தான் - விண்ணின்கணுயர்ந்த செம்பொன்மயமாகிய அத்தாணியின்
முகப்பிலே வீற்றிருந்தான். எ-று. (க௨௮)

வன்றிற லாள ரெல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றர னடியார்க் கீந்த செழும்பொரு டாரீ ராகில்
இன்றுமை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீன்பெரும் புகழி னிற்பார்.

இ-ள் வல் திறலாளர் எல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்று - வலிய தண்டத்தலைவாகளெல்லாம் பாய்கின்ற குதிரைக்கூட்
டங்களைக் கொள்ளும்பொருட்டுச் சென்று, —அரன் அடியார்க்கு ஈந்த செ
ழும் பொருள் தாரீராகில் - சிவனடியார்களுக்குக் கொடுத்த திரவியங்களைத்
தாராதொழிவீராயின், —இன்று உமை வருத்தம் செய்தும் என்று - இன்
றைக்கு உம்மை வருத்துவோம் என்று அசகறுத்தி, —எறி வெயிலின் ஊடு
நின்றிடம் என்ன - எறிக்கின்ற இவ்வெய்யிலின்கண் நில்லும் என்று கூற, —
நீன் பெரும் புகழின் நிற்பார் நின்றார் - நெடிதாகிய பெரிய புகழுடம்பான்
நிலைபெறுந் திருவாதவூரர் அவ்வாதே நின்றார். எ-று. (க௨௯)

அங்குநின் றிளைப்பார் தம்மை யாண்டவாண் டகையை யுன்னி
இங்குணர்ந் திலையோ நாயே னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச்
சங்கவெண் குழையாய் மாறன் றனக்குவாம் பரிக ளீதல்
நங்கட னாகு மென்று நவின்ற்சொற் பொய்ம்மை யாமோ.

இ-ள். அங்கு நின்ற இளைப்பார் தம்மை ஆண்ட ஆண்டகையை உன்னி -
அங்கே வெய்யிற்கணின்று இளைக்குந் திருவாதவூரர் தம்மை ஆட்கொண்
டருளிய சர்வவல்லமையினையுடைய சிவனைத் தியானித்து, —இங்கு நா
யேன் இடும்பை உணர்ந்திலையோ என்று இரக்கம் எய்தி - இங்கே கடை
யேனாகிய தமியேன்படுந் துன்பத்தைத் தேவரீர் அறிந்திலீரோ என்று
தம்முளிரக்கங்கொண்டு, —வெண் சங்கக் குழையாய் - வெண்மையாகிய சங்
கக்குண்டலத்தையுடையவரே, —மாறன் தனக்கு வாம் பரிகள் ஈதல் நம்
கடன் ஆகும் என்று நவின்ற் சொல் பொய்ம்மை ஆமோ - பாண்டியராச
னுக்குத் தாவுகின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்தல் நமது கடனாகுமென்று தேவ
ரீர் தமியேனுக்குக் கூறியருளிய வாக்குப் பொய்ப்படுமோ. எ-று (க௩௦).

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை பொழித்துனக் கடிமை யென்று
மாவிலம் புகலா நிற்ப வந்துணை யடைந்தேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலை நீருள்
ஆனபின் னநீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ.

இ-ள். ஊன் உடம்பு உடைய வாழ்க்கை ஒழித்து - இந்தவுடம்போடு கூடிவாழும் வாழ்க்கையைப் பொய்யென்று ஒழித்து,—மா நிலம் உனக்கு அடிமை என்று புகலாரிற் படுத்து உனை அடைந்தேன் தன்னை - பெரியவுலகத்தவர் தேவரீருக்குத் திருவாக்ஷரன் அடிமையென்று பேசாரிற் படுத்து தேவரீரையே சரணடைந்த தமியேனை,—மீள மீனவன் தன்பால் விடுத்தனை - மீளவும் பாண்டியனிடத்து அனுப்பினீர்,—ஆற்று நீர் வேலை நீருள் ஆனபின் அந் நீர் என ஆவது உண்டோ - ஆற்றுநீரானது சமுத்திரநீருட் சென்று கலந்தபின்னா சமுத்திரநீராவதல்லது ஆற்றுநீரே என வேறுபிரிந்து மீளுவதுமுண்டோ. எ-று. (கநக)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்திடி னடி யேற் கிங்கு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்க ளெல்லாஞ் செற்றவ ரடியான் நன்னை
சிறுத்தினர் வெயிலி லென்றா னின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ.

இ-ள். அறத் தனிச் செல்வி பாக - உமையம்மையை வாமபாகமாக வுடையவரே—நின்பால் அன்பு இலேன் என்று வெறுத்திடின் - தேவரீர் மாட்டிப் பத்தியில்லேன் என்று அடியேனை வெறுத்தொழியின்,—அடியேற்கு இங்கு வேறு ஒரு துணையும் இல்லை - தமியேனுக்கு இங்கே வேறொரு துணையுமில்லை—செறுத்தவர் புரங்கள் எல்லாம் செற்றவர் அடியான் தன்னை வெயிலில் நிறுத்தினர் என்றால் - பகைவரது முப்புரங்களையும் அழித்த சிவபெருமானுக்கு அடியானொருவனை வெயிலின்கணிற் றத்தினர்கள் என்று சொன்னால்,—நின் புகழ்க்கு ஏற்றம் ஆமோ - அது தேவரீரது கீர்த்திக்குப் பெருமையாகுமோ. எ-று. (கநஉ)

வானநா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை விப்போ
தானநா னிடம்பை யுற்றா லாருனக் கடிமை யாவார்
நானொரு மனத்தார் சொல்லு நல்லூரை யன்றி நின்ற
ஈனொ மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார்.

இ-ள். வான நாடவர்க்கு மேலோய் - விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்கட்கும் மேலானவரே,—இப்போது வந்து உனக்கு அடிமை ஆன நான் இடம்பை உற்றால் - இதுபொழுது வந்து தேவரீருக்கு அடிமையாகிய தமியேன் துன்பத்தை அதுபலித்தால்,—உனக்கு ஆர் அடிமை ஆவார் - இனித் தேவரீருக்கு ஆர்தாம் அடிமையாவார்,—நான் என் மனத்தார் சொல்லும் நல் உரை அன்றி - யான் எனதென்னுஞ் செருக்கற்ற மனத்தையுடைய மெய்ஞ்ஞானிகள் சொல்லும் நல்லவார்த்தையன்றி,—நின்ற ஈனன் ஆம் ஒருவன் சொல்வது உளத்தில் ஏறுமோ என்றார் - செருக்கொடு நின்ற இழிஞ்ஞகிய தமியேன் கூறும் விண்ணப்பமும் தேவரீரது திருவுள்ளத்தில் ஏறுமோ என்று திருவாக்ஷரர் கூறி. எ-று. (கநங)

அவத்தொழில் புரியா மெய்ம்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவீ ழாமற் பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்

தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர் செப்பிய மாற்ற மெல்லாம்.

இ-ள். அன்பர் செப்பிய மாற்றம் எல்லாம் - மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரர் சொல்லிய வாசகங்களெல்லாம்,—அவத்தொழில் புரியா மெய்ம்மை அன்பருக்கு அன்பு செய்து - அவத்தொழில்செய்யாத மெய்ம்மையை யுடைய தொண்டருக்கு அன்புசெய்து,—தவப் பெரு வடிவம் கொண்டு பவக் கடலிடை வீழாமல் பரிந்து அருட்பார்வை நல்கி - தவத்தையுடைய குருவடிவங்கொண்டு வந்து பிறவியாகிய கடலின்கண் வீழ்ந்தழுந்தாவண்ணம் அன்புடனே கிருபானோக்கஞ்செய்து,—தான் அளித்து ஆளும் ஐயர் செவிப்புலன் புகுந்த - திருவடிகளைத் தந்து ஆளுகின்ற சிவபிரானது செவியின்கட்புக்கு துழைந்தன. எ-று. (கருசு)

காம்படு தோரி பாகன் கண்ணுத லண்ண லன்பர்
தாம்படு துயர பெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலங்கன் மாபிற் றென்னவன் தனக்கு வென்றி
வாமபரி யளித்தல் சொலவாம வலவினைப் பகையை வெல்வாம்.

இ-ள். காம்பு அடு தோரி பாகன் கண்ணுதல் அண்ணல் - மூங்கிலை வென்ற சோள்களையுடைய மீனாகியம்மை பாகரும் நெற்றிக் கண்ணையுடைய இறைவருமாகிய சோமசுந்தரககடவுளானவர்,—அன்பர் தாம்படு துயரம் எண்ணி அத்துயர் தணிக்க வேண்டி - தம்மன்பராகிய திருவாதவூர்படுத் துன்பத்தையறிந்து அத்துயரை நீக்கியருளத் திருவுளங்கொண்டு,—தேம் படும அலங்கல் மாபில தென்னவன் தனக்கு வென்றி வரம்பரி அளித்தல் சொலவாம் - தேன்பொருந்திய மாலையையணிந்த மார்பையுடைய பாண்டியனுக்கு நெறிப்பொருந்திய பாங்கின்ற குதிரைகளைக் கொடுத்த திருவினையாடலை இனிக கூறுவாம்,—வல் வினைப் பகையை வெல்வாம் - அத்தனே வலிய இருவினையாகிய பகையையும் வெல்வாம். எ-று. ()

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கருட.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட னுதலால்
அந்த மின்றிய காத லன்ப ராமுங்கல் சண்டபி னரியெலாம்
வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ்
சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவார்.

இ-ள். தந்தை என்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்பதே கடன் ஆதலால் - பிதாவாயுள்ளவர் புதல்வரது துன்பத்தேக்கிக் காப்பதே முறை

ஹையாதலான்,—அந்த மால் விதி தேடுவார் மதி குடுவார் - அஃவ்விஷ்ணுவர்
ஆம் பிரமாவாலும் தேடப்படுபவருஞ் சந்திரனைச் சூடினவருமாகிய சிவ
பெருமான்,—அந்தம் இன்றிய காதல் அன்பர் அமுதகல் கண்டபின்—அள
வில்லாத விருப்பினையுடைய திருவாதவூரர் வருந்துதலைக்கண்டபின்,—நரி
எலாம் வந்து வெம் பரி ஆகவும் வானவா பரி வீரா ஆகவும் சிந்தை கொண்
டனர் - நரிகளெல்லாம்வந்து வெவ்விய குதிரைகளாகவும் தேவர்கள் குதிரை
வீரர்களாகவும் வரும்படி நினைத்தாரா. எ-று. (4)

தேசி லாநரி வநது வநது திரண்டு வெம்பரி யானபின்
ஆசி லாவிமை யோர்க டாமு மமைந்த சேவக ராயினா
மாசி லாமணி மன்ற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
ஏசி லாவுரு மாறினா மறை யிவுளி யினபுற மேறினா

இ-ள். தேச இலா நரி வநது வநது திரண்டு வெம்பரி ஆனபின் -
அழகற்ற நரிகளெல்லாம் வநதுவநது ஒருங்குதிரண்டு வேகமுதையுடைய
குதிரைகளானபின்னா,—ஆச இலா இமையோராகள தாமும் அமைந்த
சேவகர் ஆயினா - குற்றமற்ற தேவரும் அவைகளுக்கேற்ற வீரராயினா,—
மாச இலா மணி மன்றா - குற்றமில்லாத அழகிய வெள்ளியம்பலமுடைய
வரும்,—மறை இவுளியின் புறம் ஏறினா - வேதமாகிய குதிரையின்மீது
ஏறினவருமாகிய சிவபிரான்—ஆரிய வாசி வாணிகா போலவே உரு மாறி
னார் - ஆரியதேசக குதிரைவாணிகாபோல வடிவங்கொண்டார். எ-று. (உ)

சேடு கொண்டு திரண்ட வீர ரிரண்டு ஞாங்கா சிறககவே
ஊடு முநதுக ளிமப ரெபகணு முமப ருங்கினா வெய்தவே
கோடு டன்றடி விமம நீடிய கூடல் சூழ்மதில் வாயிலவாப்
ஆடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன ராதியா ருமை பாதியார்.

இ-ள். ஆதியா உமை பாதியா - முதல்வரும் அாததநாரீசுவருமா
கிய சிவபெருமானாவர்,—சேடு கொண்டு திரண்ட வீரா இரண்டு ஞாங்
கர் சிறக்க - கையிற் சவுகைக்கொண்டு கூட்டமாகிய வீரர்கள் இருமருங்
கினும் மிக்குவரவும்,—ஊடு எழும் துகள் இம்பா எங்கணும் உம்பரும் கிள
ர்வு எய்த - இடையே எழுந்த தாளிகள் இவவுலகம் எவ்விடத்தும் மேலுல
கத்துங் கிளராநிற்பவும்,—கோடு உடன் தடி விமம - கொம்புகளோடு உடு
க்கைகளொலிப்பவும்,—நீடிய கூடல் சூழ் மதில் வாயில் வாய ஆடல் வெம்
பரி கொண்டு சென்றனர் - நெடிய மதுரையிற சூழ்நத மதிலின்கணுள்ள
கோபுரவாயிலே அடுதலையுடைய வெவ்விய குதிரைகளைக் கொண்டு சென்
றருளினார். எ-று. (ங்)

அங்கு நின்றவர் சென்று நிமப வலங்க லானை வணங்கியே
எங்க ணுந்துகள் பொங்கி விமம வெழுநது சாகன மார்ப்பவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேச வெம்பரி யின்றநந்
துங் தவிஞ்சி யிடங்கொள்வாயி றுவனறி வந்த வெணத் சொனார்.

இ-ள். அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப அலங்கலானை வணங்கி - அங்கேநின்றவர்கள் சென்று வேப்பமாலையையணிந்த பாண்டியனை வணங்கி,—திங்கள் வெண் குடை மன்ன - சந்திரன்போன்ற வெண்கொற்றக் குடையையுடைய அரசனே,—எங்கனும் துகள் பொங்கி விம்ம காகளம் எழுந்து ஆர்ப்ப - எவ்விடங்களினுந் தூளிகள் எழுந்து நெருங்கவும் சிறுசின்னங்கள் ஆரவாரிக்கவும்,—ஆரிய தேச வெம்பரி இன்று நம் துக்க இஞ்சி இடங்கொள் வாயில் துவன்றி வந்த எனச சொனார் - ஆரியதேசத்து வெவ்விய குதிரைகள் இன்று நமது உயர்ச்சியாகிய மதிவிற்பொருந்திய வாயில் நெருங்கிவந்தன என்று சொன்னார்கள். எ-று. (ச)

வாசி யின்றிரள் வந்த தென்றலும் வாத லூருறையையர்மேன்
நேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன ரழைத்து நீள்கலை யாதிதந்
தாசில் வெம்பரி காண வாமமி னெனாவெ முந்தெதி ரடையலார்
கூச தன்படை சூழ வேயிறை கோயி லீன்புற மெய்தினான்.

இ-ள். வாசியின் திரள் வந்த என்றலும் - குதிரைக்கூட்டம் வந்தது என்று கூறுதலும்,—வாதவூர உறை ஐயர் மேல் நேசம் வைத்து - திருவாதவூரிலிருக்கும் பெரியாயிது பற்றுவைத்து,—அவர் தம்மை முன்னர் அழைத்து நீள்கலை ஆதி தந்து - அவரைத் தனக்குமுன் வருவித்து உயர்வாகிய வஸ்திரம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து உபசரித்து,—ஆசு இல் வெம்பரி காண வம்மின் என எழுந்து - குற்றமற்ற வெவ்விய குதிரைகளைக் காணும்பொருட்டு நீர் வருக என்று கூறி எழுந்து,—எதிர் அடையலார் கூச தன் படை சூழ இறை கோயிலின் புறம் எய்தினான் - எதிர்க்கின்ற பகைவர்களும் அஞ்சத்தக்க தன் சேனைகள்சூழப் பாண்டியராசன் கோயிலின்புறத்தே சென்றான். எ-று. (இ)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோன் மாறன்
மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர்
கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற
கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண்ணிச்
செண்டு வெளி தனிற்போநது பனிநீர் தோய்ந்த
செங்கமுநீர் மதுமலை சிறந்து தூங்குந்
தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ ழும்பொற்
றவிசின்மிசை யினிதிருந்தான் றுனை சூழ.

இ-ள். வண்டு படி அலங்கல் நெடும் தடந்தோன் மாறன் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை அணிந்த நெடிய அகன்ற புயங்களை யுடைய பாண்டியராசன்,—மதுரை மூதூர் கண்டு இருகண் களிக்கும்வகை - மதுரையாகிய பழைய நகரிலுள்ளார் பார்த்து இருகண்களும் களிக்கும்படி,—ஆவலா

யில் கடவுள் இடம் பரி வரவு காண்பான் எண்ணி - திருவால்வாயில் வீற்
றிருக்குஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் கொண்டெவ்வுகொடுக்குங் குதிரைகளின்
வரவைக் காணும்படி கருதி, —மணிச சிவிகை மீது ஏறி செண்டு வெளி
தனில் போந்து - முததுச்சிவிகையின்மீதேறி வையாளிவீதியின்கட் செ
ன்று, —பணிநீர் தோய்ந்த மது செங்கழுநீர் மாலை சிறந்து தூங்கும் தண்
தரள மணிப் பந்தர் நிழல் கீழ் - பணிநீரிலே தோயப்பெற்ற தேனையுடைய
செங்கழுநீர்மாலை சிறப்புற்றுத்தூங்குந் தண்ணிய முத்துப்பந்தரின் நிழலி
லே, —அம் பொன் தவிசின் மிசை தானே சூழ இனிது இருந்தான் - அழ
கிய பொன்னுசைத்தின்மீது சேனைகள்கூழ இனிதாக இருந்தான். எ-று. ()

முத்தமிழின் நிறநவிலும் புலவா சூழ
முதுமறையோர் மங்கலச்சொல் முறையிற் கூறக்
கைத்திகழும் வளைபுலாபக் கலன்கண்மீன்னக்
கன்னியர்க றிருபருங்ருங் கவரி வீசக்
கொத்துலவும் பலமலர் வாரந் தோய்நது
குலவுமினா தென்றலவரக் குழலி பாட
மெத்துமணி முத்தமெனும் பணியே பூண்டு
வெண்மதியின் றேற்றம்போல் வீற்றி ருந்தான்.

இ-ள். முத்தமிழின் திறம் நவிலும் புலவா சூழ - இயல் இசைநாட
கம் என்னும் முத்தமிழின் வகையைக் கூறும் புலவர்கள் சூழவும், —
முறையோர் மங்கலச சொல் முறையின் கூற - பழைய பிராமணர்கள் மங்
கலவாழ்த்துக்களை முறையானே கூறவும், —கை திகழும் வளை புலம்ப
கலன்கள் மின்ன கன்னியர்கள் இரு மருங்கும் கவரி வீச - கையின்கண்
விளங்கும் வளையல்கள் ஒலிக்க ஆபரணங்கள் பிரகாசியாறிப்ப மகளிர்
கள் இருமருங்கினும் நின்று சாமரங்களை வீசவும், —கொத்து உலவும் பல
மலரின் வாசம் தோய்த்து குலவும இளந்தென்றல் வர - கொத்தின்கண்
பொருந்திய பலவகைப் புஷ்பங்களின் வாசனையோடாளாவிவரும் மெல்
லிய தென்றல் வீசவும், —குழலா பாட - இசைக்கருவியாளா பாடவும், —
மெத்து முத்தம் எனும் மணிப் பணியே பூண்டு வெண்மதியின் தோற்
றம்போல் வீற்றிருந்தான் - மிக்க முத்தென்னும் இரத்தினாபரணங்களுடையே
தரித்து வெள்ளிய சந்திரோதயம்போலப் பாண்டியராசன் வீற்றிருந்
தான். எ-று. (௭)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாந ஓரர்
மனங்களிப்ப விழிகளிப்ப மறுவி லாத
திங்களெ னுந் தன்மரபு விளங்க வென்றந்
திருநீறு மஞ்சொழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச்
சங்கினுடன் காகளங்கண் முழுவ மார்ப்பத்
தயங்கியெழுந் துசஞ்ஞயர்வான் றன்மேற் செல்லத்

துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத்

துவன்றிவரும் பரித்திரளின் றேறறங் கண்டான்.

இ-ள். மனகுல் படி தடம் புரிசை வாதவூரர் மனம் களிப்ப விழி களிப்ப - முகில்கள்படிகின்ற விசாலமாகிய மதிக்குழந்த திருவாதவூரில் அவதரித்த மாணிக்கவாசகசுவாமிகளது மனமும் கண்ணும் களிகூரவும்,—மறு இலாத தன் திங்கள் எனும் மரபு விளங்க - மறுவற்ற தனது சந்திரவமிசம் என்னும் வமிசம் பிரகாசிக்கவும்,—என்றும் திருநீறும் அஞ்ச எழுத்தும் சிறந்து மல்க - எஞ்ஞான்றும் விபூதியும் பஞ்சாக்காரமும் சிறந்து வளரவும்,—சங்கின் உடன் காகளங்கு முழுவம் ஆர்ப்ப - சங்குகளும் சின்னங்களும் மிருதங்கங்களும் ஒலிப்பவும்,—தயங்கி எழும் துகள் உயர் வான் மேல் செல்ல - பிரகாசித்தெழும் தாளிகள் உயாந்த ஆகாயத்தின்மீது செல்லவும்,—துங்க நெடும கடல் பரந்து வருதல் போல துவன்றி வரும் பரித்திரளின் தோற்றம் கண்டான் - உயாச்சிபொருந்திய நெடிய கடல் பரந்து வருவதுபோல நெருங்கிவருகின்ற குதிரைக்கூட்டங்களின் தோற்றத்தை அரசன கண்டான். எ-று

(அ)

வேறு.

ஆங்கெழின் ம மரையம் பதியி லாவணித்
திங்களின மூலமாளு செழுந தினத்தினில்
எங்கனு நீறுமஞ செழுதது மேலங்கிடச
சங்கர விடுமபரிச சமுகம வந்தவால்.

இ-ள். அங்கு எழில் மதுரை பதியில் ஆவணித் திங்களில் மூலமாள் செழும தினத்தினில் - அங்கே அழகிய மதுராபுரியில் ஆவணிமாசத்து மூலநகத்திரத்தில,—எங்கனும் நீறும் அஞ்ச எழுத்தும் ஒங்கிட - எவ்விடங்களிலும் விபூதியும் பஞ்சாட்சாரமும் தழைத்தோங்கும்படி,—சங்கரன் இடம் பரிச சமுகம வந்த - சிவபிரானுலே கொடுக்கப்படுக குதிரைக்கூட்டங்கள் வந்தன. எ-று

(க)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடிப்
பார்த்திவன விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினா செயலெனக குலாய வாமபரிச
சாததவா வருமபெருந தன்மை கூறுவாம்.

இ-ள். தூ திரன் மணி கெழு சோதி மா முடிப் பார்த்திவன் விழிநலம் பருக - சுத்தமாகிய திரண்ட மணிகள்பதித்த ஒளியைவிசும் பெரிய மகுடத்தையுடைய பாண்டியராசனது கண்கள் அழகைக்கவர,—வீதியில் கூத்தினர் செயல் எனக குலாய வாம் பரிச சாததவர் வரும் பெருந் தன்மை கூறுவாம் - வீதியிலே நாடகரது செயல்போலக் குலாவிய குதிரைவியாபாரிகள் வரும் பெருந்தன்மையைக் கூறுவாம். எ-று.

(கஉ)

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர்.

இ-ள். கட்டிய சுரிகையர் - அரையிலே கட்டப்பட்ட உடைவாளை யுடையவர், —கவின் கொள் வாளினர் - கையிலே அழகிய வாட்படை யையுடையவர், —பொட்டு அணி நுதலினர் - பொட்டணிந்த நெற்றியையு டையவர், —பொலன் செய் மேனியர் - பொன்னொளியீசுகின்ற சரீரத்தை யுடையவர், —பட்டு உடை மருங்கினர் - பட்டுவஸ்திரமுடித்த அரையையு டையவர், —நீள் பவள வடம் ஒளி விட்டு விளங்கிய வியன் கொள் மார்பி னர் - நெடிய பவளமாலையுடன் ஒளிவிட்டு விளங்கிய பரந்த மார்பையுடை யவர், எ-று. (கக)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர்.

இ-ள். புன் 'மயிற் பீலியர் - மெல்லிய மயிற்பீலியையுடையவர், — புலியின் தோலினர் - புலித்தோலையுடையவர், —மலர்ப் பாசு இலை பிணை த்த பின் குஞ்சியர் - பூக்களோடு பசுசிலைகளை வைத்துப் பின்னிய பின்னாங் குக் குடுமியையுடையவர், —வல் மொழிக் குரலினர் - வன்மொழியமைந்த குரலையுடையவர், —வயங்கு தூணியர் - முதுகில்விளங்கும் அம்புக்கூட்டை யுடையவர், —வில் மலி கரத்தினர் - விற்பொருந்திய கைகளையுடையவர், — வெறித்த பார்வையர் - வெறிப்பான பார்வையையுடையவர். எ-று. (கஉ)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாத்தினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட்டு நெதனப் பிணித்த குஞ்சியர்.

இ-ள். பொன் இயல் குழையினர் - பொன்னாலாகிய குண்டலங்களை யுடையவர், —பொலன் கொள் மாலையர் - அழகைக்கொண்ட மாலையு டையவர், —பல் நிறச் சாத்தினர் - பல நிறம்பொருந்திய தலைச்சாத்துக் களையுடையவர், —பணைத்த தோளினர் - பருத்த புயங்குளையுடையவர், — சென்னியில் கதிர் மணி இலங்கு சேடனைப் பின்னிவிட்டுள்ளது என - தலை யில் ஒளிபொருந்திய மணிவிளங்குகின்ற சேடனைப் பின்னிவிட்டுள்ளது போல, —பிணித்த குஞ்சியர் - பிணித்த குடுமியையுடையவர், எ-று. (கங)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாங்
ஞாங்கரி லிவர்வர நாப்பட் டோன்றினர்
தேங்கிய நதிமதிச செனனி யண்ணலார்.

இ-ள். இவர் தாங்கிய சுரிகையும் - இவர் அரையிலே தாங்குகின்ற உடைவாள்களும்,—தயங்கு வேல்களும் - ஒளிசெய்தின்ற வேற்படைகளும்,—வாங்கிய சிலைகளும் - வீளைக்கப்பட்ட வீற்களும்,—கணையும் - அம்புகளும்,—வாளும் ஆய - வாட்படைகளாய் கொண்டவராய்,—ஞாங்கரில் வர - பக்கங்களிலே வர,—தேங்கிய நதி மதிச சென்னி அண்ணலார் நாப்பண் தோன்றினர் - ததும்புகின்ற கங்காநதியையும் சந்திரனையும் அணிந்த திரு முடியையுடைய சிவபெருமானாவா இவாகூருக்கு மத்தியிலே தோன்றியருளினார். எ-று. (கச)

வேறு

நச்சுரக வுச்சிமணி நன்னுமொரு வண்ணம்
கச்சிடை விசித்துளா கவின்கொருடை வாளுந்
பசுசைமுழு நீலமொடு பணவிற வடஞ்சோ
செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிறு தோளும்.

இ-ள். நச்சு உரக உச்சி மணி நன்னும் ஒரு வண்ணம் கச்சு இடை விசித்துள - நஞ்சினையுடைய பாம்பின் சிவந்தலுள்ள இரத்தினம் பதிக்கப் பெற்றதனாலாய ஓரழகினையுடைய கச்சினிடத்தே இடப்பட்ட,—கவின் கொள் உடைவாளும் - சிறப்பினைக்கொண்ட உடைவாளும்,—பசுசை முழு நீலம் ஒடு பல் நிற வடம் சோ - பசுசையும் முழுத்தலைமுமாகிய இவற் றோடு ஒழிந்த பலநிறங்களையுமுடைய இரத்தினமாலேகன்பொருந்திய,—செச்சை நிறம் மன்னிய திரண்ட இரு தோளும் - செவ்விறம்பொருந்திய திரண்ட இரண்டு திருப்புகளும். எ-று. (கரு)

ஒப்பரிய சட்டையு முடிநதிலுந் படடுங்
தொப்பியு முகநதுளா துலக்குமுள ராகிச
செப்பரு நலங் குலவு செண்டொருநை கொண்டே
இப்படியி லிப்படிவம் யாவருளா ரென்ன.

இ-ள். ஒப்பு அரிய சட்டையும் - உவமைகூறுதற்கரிய சட்டையும்,— உடுத்து இலகு பட்டும் - அரையின்கணுபித்து விளங்கும் பட்டுவஸ்திரமு ம்,—தொப்பியும் - தொப்பியும்,—முகத்துளா துலக்கும் உளர் ஆகி - முகத் துப்பொருந்தப்பெற்ற பிரகாசமுமுடையவராகி,—செப்பு அரு நலம் குலவு செண்டு ஒரு கை கொண்டு - இததன்மைதென்று கூறுதற்கரிய அழகு பொருந்திய சவுக்கை ஒரு கரத்திற்கொண்டு,—இப்படியில் இப்படிவம் யாவர் 'உளர் என்ன - இந்தப்பூமியில் இவ்வடிவத்தை வேறுயாவருளரென்று கண்டோ தம்முள் வியநது கூற. எ-று. (கசு)

கட்டுப்படி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பின்
இட்டபல பக்கமணி யின்னொலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பணிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேறி.

இ-ள். படி மீது கட்டு மணி - அககவடியின்மீது கட்டிய மணியும்,—
கச்சை மணி - கச்சையின்மீது கட்டிய மணியும்,—முன் பின் இட்ட -
முன்னும் பின்னுமிட்ட,—பல பக்க மணி - பலவாகிய பக்கமணிகளுமா
கிய இவை,—இன் ஒலி புலம்ப - செவிக் கின்னிசையாக ஒலிப்ப,—பட்டு
இலகு பக்கரை பணிக் கவரி எட்டும் விட்டு ஒளி விளங்கும் ஒரு வெண்
பரியில் ஏறி - பட்டினாற்செய்து விளங்குகின்ற கலணையிற்கட்டிய குளிர்ச்சி
பொருந்திய சாமரங்கள் எட்டும் ஒளியிட்டு விளங்கப்பெறும் வெண்மையா
கிய ஒரு குதிரையின்மீதேறி. எ-று. (௧௭)

விசுகவ நித்திரண் மிடைநதொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யுடே
மாசில்குல வாரியரின் பன்னனென வந்தார்.

இ-ள். விசுகவரித் திரன் மிடைந்து ஒளிர - விசுகின்ற சாமரக்கூட்
டங்கள் நெருங்கி விளங்க,—மீது தேசு ஒடு கவித்துள செழும் குடை
வயங்க - முடியின்மீது அழகோடு கவிக்கப்பட்ட செழுமையாகிய குடை
பிரகாசிக்க,—பூசல் புரி வெம்பரி பொருந்து படை ஊடே - யுத்தஞ்செய்
கின்ற வெவ்விய குதிரைகள்பொருந்திய சேனைகளின் மத்தியிலே,—மாசு
இல் குல ஆரியரின் மன்னன் என வந்தார் - குற்றமற்றயுயர்ந்த ஆரியதேச
வாசிகளது தலைவனைப்போல வந்தருளினார். எ-று. (௧௮)

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யானாய்
அன்னமெனு மூர்திரெடு பாரணை யல்லால்
இன்னவெழில் யாவருள ரென்றதிர யித்தான்.

இ-ள். மன்னவனும் இங்கு இவர் வரும் தகைமை கண்டு தன் தடம்
இரு கண் இமையானாய் உளம் மகிழ்ந்து - பாண்டியராசனும் இவர்வருந்
தன்மையேநோக்கித் தனது பெரிய இருகண்களு மிமையாமல் மனமகிழ்
ந்து,—அன்னம் எனும் ஊர்தி நெடு மால் அரணை அல்லால் இன்ன எழில்
யாவர் உளர் என்று அதிசயித்தான் - அன்னவாகனத்தையுடைய பிரமாவும்
நெடிய விஷ்ணுவும் சிவபெருமானுமல்லாமல் இப்பேரழகை வேறு யாவ
ருளரென்று அற்புதமடைந்தான். எ-று. (௧௯)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தயி நயந்தனார் வியந்தார்

எண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றார்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார்.

இ-ள். புண்ணிய மறைத் தமிழ் புகன்ற திரு வாயார் - புண்ணியத் தினையுடைய தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப் பாடிய திருவாயினையுடையவராகிய வாதவூரர்,—பண்ணிய தவத்து உள பயன் பரியின் மீது நண்ணியது என - நாம் செய்துகொண்ட தவப்பயன் இதுபொழுது குதிரையின் மீதே வந்ததென்று,—தமில் நயந்தனர் வியந்தார் - தம்முள்ளே மகிழ்ந்து வியந்தாராய்,—எண்ணிய முடித்தனர் எனக் கருதி நின்றார் - நாமெண்ணியவைகளைச் செய்து முடித்தருளினாரெனக் கருதி நின்றனர். ஏ-று. (௨௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பரிசல் வாணினை விதிப்பார்
நேயமொடு தமயிலணி நின்றுசமர் செய்வார்
ஆயின ரரன்புடையி லானபரி வீரர்.

இ-ள். அரன் புடையில் ஆன பரி வீரர் - சிவபெருமானது மருங்கில் வந்த குதிரைவீரர்கள்,—தூய சுடா வேல் பல சுழற்றி எதிர் செல்வார் - சுத்தமான ஒளியையுடைய வேற்படைகள் பலவற்றைச் சுழற்றி ஒருவர்க் கொருவர் எதிரே செல்வாரும்,—வாய் ஒலி விளைப்பர் - வாயாற்சத்தமிழி வாரும்,—இசை வாளினை விதிப்பார்-வலிய வாட்படைகளை வீசுவாரும்,—நேயம் ஒடு தம்மில் அணி நின்று சமா செய்வார் ஆயினர் - அன்போடு தம்முள் அணிவகுத்துநின்று யுத்தஞ்செய்வாருமாயினர். ஏ-று. (௨௧)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளும்
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை ஈழைத்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
ஏறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான்.

இ-ள். நீறு சிவ நீதி நிலை நிற்க உலகு ஆளும் மாறனும் மகிழ்ந்து - விபூதியும் சைவசமயநீதியும் நிலைபெற உலகத்தை அரசாரும் பாண்டியரா சனும் மகிழ்ச்சியடைந்து,—தவ மன்னரை அழைத்து - தவமுதல்வராகிய திருவாதவூரைத் தன்சமீபத்தில் வருவித்து,—கூறு அரிய ஆரிய குல ஈசர் ஒரு வீதி ஏறும் வகை - கூறுதற்கரிய இவ்வாரியகுலாதிபரை ஒருவீதியிலே குதிரையேற்றஞ் செய்யுமாறு,—சென்று உரையும் என்று இனிது சொன்னான் - சென்று சொல்லக்கடவீர் என்று இனிதாகக் கூறினான். ஏ-று. (௨௨)

என்னிவன் மொழிந்தன நெனத்தமி லோங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முக மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனியைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று.

இ-ள். மன்னிய அரும் தவரும் - நிலைபெற்ற அரிய தவத்தை யுடைய திருவாதவூரரும், — இவன் என் மொழிந்தான் எனத் தமிழ் இரங்கா வான் முகம் மலர்ந்து - இவ்வரசன் எதனைப் பணிததானென்று தம்முண்ணுந்து புறத்தே முகமலர்ச்சிகாட்டி, — கன்னலை நலம் கொள் கனியைக் குறுகி நெஞ்சால் முன் உற வணங்கி - கரும்பினதுசாறும் நல்ல கலியும் போன்ற சிவபிரானே அடைந்து மனத்தான் முன்னர்வணங்கி, — வீழி முதது உதிர நின்று - கண்ணீர் சொரிதரநின்று. எ-று. (உந)

மன்றன்மல ரோணுநெடு மாலுமுரு வேறாய்
அன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்
வென்றிவிடை யன்றியுயா வெம்பரியின் மீதே
இன்றுணை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன்.

இ ன். மன்றல் மலரோணும் நெடு மாலும் உரு வேறாய் - மணங்கம முத் தாமரைமலரை ஆசனமாகவுடைய பிரமாவும் நெடிய விஷ்ணுவும் வடி வுவேறுகொண்டு, — அன்று முதல் இன்றும் அறியாத வகை நின்றாய் - அன்றுமுதலின்றுவரையுந் தேடி அறியாதபிரகாரமின்றறருளும் கடவுளே, — வென்றி விடை அன்றி உயர் வெம் பரியின் மீது இன்று உணை வணங்க - வெற்றியையுடைய இடபவாகனத்தின்மீதன்றி உயர்ந்த வெவ்விய குதிரை யின்மீது இததினம் உமமை வணங்குதற்கு, — முனம் எத்தவம் முயன்றேன் - பூர்வசன்மவகளில் என்ன தவஞ்செய்தேன். எ-று. (உச)

வந்தவடி வில்வுயிர வணங்குமிது வல்லால்
அநதவடி வாகிலுணை யாரறிப வல்லார்
இநதவகை கண்டடிய வாக்கெளியை யென்றே
சிறதைதனி லன்பொடு தெளிந்ததுல கெல்லாம்.

இ-ள். வந்த வடிவு இவ்வுயிர வணங்கும் - தேவரீர் கொண்டுவந்த வடிவாகிய இதனை இவ்வுயிர தரிசித்து வணங்கும், — இது அல்லால் - இஃ தன்றி, — அந்த வடிவு ஆகில் உணை ஆர் அறிய வல்லா - அவ்வருவத் திரு மேனியை மேற்கொள்ளின் தேவரீரை யாவர் அறிந்து வணங்கவல்லநர், — உலகு எல்லாம் இந்த வகை கண்டு - இவ்வுலகத்தினரெல்லாம் இப்பெருங் கருணைத்திறத்தை நேரே கண்டறிந்து, — அடியவாக்கு எளியை என்று சிந்தைதனில் அன்பொடு தெளிந்தது - தேவரீரை அடியவர்க் கெளியீர் என்று தம்மனத்தின் மிக அனபுகொண்டு நிச்சயித்தறிந்தனர். எ-று. (உரு)

என்றுமுத மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாரும் திசைந்துகொடை மாறன்
நன்றியொடு காணும்வகை நற்பரி யுகைத்ததார்.

இ-ள். என்று முகமன் பல இயம்பி - என்றிவ்வாறு சம்மான வசனங் கள் பலவற்றைக் கூறி, —அருளால் - திருவருளினாலே, —வென்றி புனை மீனவன் விளம்பு மொழி சொன்னார் - வெற்றியையணிந்த பாண்டியன் கூறிய வார்த்தையைக் கூறினார், —கொன்றை முடியாரும் அது இசைந்து - கொன்றைமாலிகையைத் தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமானும் அதற் குடன்பட்டு, —கொடை மாறன் நன்றியொடு காணும் வகை நல் பரி உகை த்தார் - கொடையையுடைய பாண்டியராசன் நன்மையோடும் காணும்படி நல்ல குதிரையைச் செலுத்திக்காட்டினார். எ-று. (உச)

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
என்னுமிவு ளித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
உன்னுமன வேகமென வேடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார்.

இ-ள். மன் - நிலபெற்ற, —அரவ பந்தம் உடன் வட்டம் நெடு வீதி என்னும் இவ்வுளித் தொழில்கள் யாவும் இனிது ஏறி - நாகபந்தம் வட்டம் நெடிய வீதி என்னும் பாருபாட்டையுடைய குதிரையேற்றத்தொழில்களை யெல்லாம் இனிதாக ஏறிக்காட்டி, —உன்னும் மன வேகம் என ஒடும் உயர் பாய்மா நல் நடம் இடும்படி நடாத்தி எதிர் வந்தார் - நினைத்தற் கருவியாகிய மனவேகம்போல விரைந்தோடும் உயர்ந்த குதிரை நல்ல நட னமிடும்படி செலுத்திக்கொண்டு அரசனுக்கெதிரே வந்தருளினார். எ-று. ()

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்று
அம்பொன்விலை யில்லதொ ரருங்கலை யளித்தான்
எம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றநகை செய்தார்.

இ-ள். தமிழ் மாறன் வெம் பரியின் அண்ணலை வியந்து - தமிழை யுடைய பாண்டியராசன் குதிரைத்தலைவனைப் புகழ்ந்து, —முடி கம்பம் எய்த ஒரு கை விரல் சுழற்று - தலையுமசையுமாறு ஒரு கைவிரலைச் சுழற்றி, — விலை இல்லது ஓர் அரும் அம் பொன் கலை அளித்தான் - விலைமதித்தற் கரிய அருமையாகிய அழகையுடைய பீதாம்பரம் ஒன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான், —எம் பரமர் செண்டின் மிசை ஏற்று நகை செய்தார் - எம் முடைய சிவபெருமான் அதனைத் தமது செண்டின்மீதேற்றுப் புன்னகை செய்தருளினார். எ-று. (உஅ)

வேறு.

ஏற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினு நொருவன் சென்று
காற்றென விரைவி னெய்திக் கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கப்
போற்றிலன் முடியின் மீது புனைந்தில னென்று மாறன்
நீற்றினன் மறைப்பி னாலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான்.

இ-ன். ஏற்ற ஒண் கலையை - செண்டின்மேலே ஏற்ற சிறந்த வஸ்திரத்தினை,—நேசம் எய்தினான் ஒருவன் - விரும்பினவனொருவன்,—காற்று என சென்று விரைவின் எய்தி - காற்றுப்போலச் சென்று விரைவில் டைந்து,—கழுது தன் கரத்தில் வாங்க - விரைந்துதன் கையில் வாங்க,—போற்றிலன் முடியின் மீது புனைந்திலன் என்று மாறன் - யான் கொடுத்த பீதாம்பரத்தினைப் பேணிவைத்தானுமல்லன்; முடியின்மேலே தரித்தானுமல்லன் என்று பாண்டியராசன்,—நீற்றினன் மறைப்பினாலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான் - சிவபிரானுடைய மறைப்பினாலே உண்மையுணராத மனத்தில் வெகுட்சிகொண்டான். எ-று.

வாங்கி என்று பாடமோதுவாருமுளர். அது பொருந்தாமையை “நேசமெய்தினனொருவன்” என்பது இனிது விளக்கும். (உக)

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணாவன் கண்ணு நெஞ்சங்
களிப்புற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னி நாடன்
ஒளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞானம்
அளித்திடி- னன்றி யாவ ரவன்றி மறிய வல்லார்.

இ-ன். வெளிப்பட அரிய மேனி விண்ணாவன் - காணுதற்கரிய வடிவையுடைய சிவபிரானாவர்,—கண்ணும் நெஞ்சம் களிப்புற வருதல் கண்டும் - கண்ணும் மனமுங் களிகூர ஈண்டு வருதலை நேரே கண்டும்,—கன்னி நாடன் கண்டிலன் - கன்னிநாட்டையுடைய பாண்டியராசன் காணப்பெற்றிலன்,—உலகு எங்கும் ஒளித்து நிற்போன் உறு பவம் ஒழித்து ஞானம் அளித்திடின் அன்றி - உலகெங்கும் மறைந்துவின்றறாரும் அம்முதல்வன் மிக்க பாவத்தைப் பற்றறக் கழித்துத் தமது ஞானத்தைக் கொடுத்தாலன்றி,—அவன் திறம் அறிய வல்லார் யாவர் - அக்கடவுளது உண்மைத் தன்மையைக் கண்டுணரவல்லவர் யாவர்? எ-று. (ங௦)

எண்டி சை மன்ன ரன்பா லீந்தமென் கலைகள் யாவுஞ்
செண்டிடைக் கோட லன்றோர் தேயநல் லியற்கை யென்றே
வண்டமிழ் வாத வூரர் மாமது ரேச நெஞ்சிற்
கொண்டு முனிவு தீரக் குறைந்துமன் னின்று சொன்னார்.

இ-ன். வண் தமிழ் வாதவூரர் முன் நின்று - செந்தமிழில்வல்ல திருவாதவூரர் அவ்வரசனுக்கெதிர்தென்று நின்று,—எண் திசை மன்னர் அன்பால் ஈந்த மென் கலைகள் யாவும் செண்டு இடைக் கோடல் அன்றோர் தேய நல் லியற்கை என்று - அட்டதிக்குகையுள் புரக்கும் அரசர்களால் லாந் தம்மிட்டம்பற்றிக் கொடுக்கும் மென்மையாகிய வஸ்திரங்களையெல்லாஞ் சவுக்கின்மீது ஏற்றுக்கோடல் அவரது தேசத்துள்ள இயற்கை என்று,—மா மதுரேசன் நெஞ்சில் கொண்டு முனிவு தீர குறைந்து சொன்னார் - பெருமைபொருந்திய மதுராபுரிக்கரசனாகிய பாண்டியன் மனத்தின்கட்கொண்ட கோபத் தணியுமாறு தாழ்ந்து சொன்னார். எ-று. (ங௧)

நலத்தகு மிந்த நீர்மை கேட்டபி னயந்து மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி
இலக்கண விதியா லுள்ள விரும்பரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற தும்மி னாடி யெம்முடன் சொல்லு மென்றான்.

இ-ள். நலத்தகும் இந்த நீர்மை கேட்டபின் மன்னன் நயந்து -
விரும்பத்தகும் இந்தத் தன்மையைக் கேட்டபின்பு பாண்டியராசன் கேள்
பந் தணிந்து,—கலக்கம் இல் இவுளி நல் நூல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி -
மயக்கமில்லாத அசுவசாததிரங் கற்றவர்களை நோக்கி,—உள்ள இரும் பரி
மேன்மை இழிவு இலக்கண விதியால் துலக்குற தும்மில் நாடி - இங்குள்ள
பெரிய குதிரைகளின் உயர்வழிவுகளை அசுவலக்கண நூல்விதிப்படி விள
க்க உவகளுள் ஆராய்ந்து,—எம்முடன் சொல்லும் என்றான் - எமக்குக்
கூறுமினென்று பணிததான். எ-று. (௩௨)

சொற்றிகழ் துரக நூலின் துணிபொரு ளுணர்ந்து னோருங்
கொற்றவெம பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர் கோன்மு னிவ்வகை விளம்பலுற்றார்.

இ-ள். சொல்திகழ் துரக நூலின் துணி பொருள் உணர்ந்துனோரும் -
கீர்த்திவிளங்குகின்ற அசுவலக்கண நூல்களின் துணிபொருளை அறிந்தவர்
களும்,—கொற்ற வெம் பரிகட்டு உள்ள குணமும் குற்றமும் நாடி - வெற்றி
யையுடைய வேகம்பொருந்திய குதிரைகளிடத்துள்ள குணங்களையும் குற்
றங்களையும் ஆராய்ந்து,—பொன் தடம் கிரியின் மீது பொரு கயல் பொறி
த்து மீண்ட வெற்றி கொள் மன்னர் கோன் முன் இவ்வகை விளம்பல்
உற்றார் - பொன்மயமாகிய பெரிய மேருகிரியின்மீது சென்று பொருகின்ற
கயலை எழுதித் திரும்பிய வெற்றியையுடைய அரசர்க்கரசனாகிய பாண்டி
யன்முன்னின்று இவ்வாறு கூறுவாராயினார். எ-று. (௩௩)

வேறு.

தாவிடுசந் திரகழியா மண்டா வர்த்தந்
தண்டையடி யிற்கழியா முடலின் பக்க
மேவுசுழி கௌவகமாங் காகா வர்த்த
மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னாகும்
பாவுசெழுங் கேதாரி யடியிற் சேர்ந்த
பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்
பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப்
புகன்றசுழி யிச்சுழிகள் புணரா வாகி.

இ-ள். தா இடு சந்திர சுழி ஆம் அண்டாவர்த்தம் தண்ணடையடியில் சுழி ஆம் - கேட்டினைக்கொடுக்கின்ற சந்திரசுழியாகிய அண்டாவர்த்தம் என்பது வாலடியிலுள்ள சுழியாகும்,—கௌவகம் உடலின் பக்கம் மேஷ சுழி ஆம் - கௌவகம் என்பது உடலின்பக்கத்துப்பொருந்திய சுழியாகும்,—காகாவர்த்தம் மேன்மை திகழ் முன்வளையசுழி தான் ஆகும் - காகாவர்த்தம் என்பது மேன்மை விளங்குகின்ற முன்வளையசுழியாகும்,—பாவு செழும் கேதாரி அடியில் சோந்த பயனில் கொடுஞ்சுழி (ஆகும்) - பரந்த செழுமையான கேதாரி என்பது அடியிற பொருந்திய பயனில்லாத கொடுஞ்சுழியாகும்,—கேசாவாததம் பூ அமரும் கச்சையில் பட்டடையே ஆக புகன்ற சுழி (ஆகும்) - கேசாவாததம் என்பது அழகுபொருந்திய கச்சையிலே பட்டடையாகச் சொல்லப்பட்ட சுழியாகும்,—இச்சுழிகள் புணரா ஆகி - இந்தச்சுழிகளைப் பொருந்தாதனவாகி. எ-று. (நசு)

கொம்புகன்னந் திரிகன்ன நஞ்சு பாதந்

கொள்ளிககால வெள்ளிககண் கனற்கண் குன்று

வெம்புதழற் சுடலைமுகம் பாணேர் கண்ட

மண்டப்பாழ் விலங்குபல வண்ட மாதல்

செம்பொறியா ரககினிசித திரங்கண் மூன்று

சிறந்தினிய மட்டி றபாழ் பொல்லா தென்றே

அம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையு மின்றி

யடிநாவிற் குரமிரட்டை யாகா வாகி.

இ-ள். கொம்பு கன்னம் - கொம்புபோன்று உயர்ந்த காதும்,—திரி கன்னம் - வேறுபட்ட காதும்,—நஞ்சபாதம் கொள்ளிக்கால் வெள்ளிக்கண் கனற்கண் - நஞ்சபாதமும் கொள்ளிக்காலும் வெள்ளிபோன்ற கண்ணும் அக்கினிமயமான கண்ணும்.—குன்று வெம்பு தழல் சுடலை முகம் - குறையாதனவாய்ச் சுவாலிக்கின்ற சுடலைபோன்ற முகமும்,—பரன் நேர் கண்டம் - சிவபிரானுடைய கண்டம்போன்ற கண்டமும்,—அண்டப்பாழ் விலங்கு பல அண்டமாதல் - அண்டம் பாழாகலும் விலங்கிய பல அண்டமாதலும்,—செம் பொறியாம் அககினி சித்திரங்குள மூன்று சிறந்து இனிய மட்டிற்றாழ் பொல்லாது என்றே - * * * * ,—அம்புவியோர் மொழிந்த பழுது இவையும் இன்றி - பூமியிலுள்ளவர்கள் சொல்லிய பழுதுகளாகிய இவையுமில்லாமல்,—அடிநா வில் குரம் இரட்டை ஆகா ஆகி - அடிநாவும் ஒளிவிராந்த குழமும் இரட்டையாகாது. எ-று.

நஞ்சபாதம் - மூன்றுகால் விளாதது ஒருகால் கறுத்திருப்பது என்றும், கொள்ளிக்கால் - மூன்றுகாலுங்கறுத்தது ஒருகால் விளாததிருப்பது என்றும் கூறுவர். (நடு)

சிரமதனி லிரண்டுசெழுந் துளைப்பி னுன்கு

சிறந்தவுரந் தனிலிரண்டு துதன்மே லொன்று

குரவமிசை நின்றசுழி யொன்றி னோடு
 குலவியவீ ரைந்துசுழி குறையா வாகி
 நரிவெருகு கருங்காக மலகை கோழி
 ஞானிசெழுங் கேழலெனுங் குரலின் ருகி
 விரவுபெருந் திரைவேலை மங்குல் சங்கம்
 விடைமுழுவம் போன்முழக்க மிகவுண் டாகி.

இ-ள். சிரமதனில் இரண்டு - தலையில் இரண்டுசுழிகளும்,—செழும் துளைப்பின் நான்கு - செழுமையாகிய குளம்பில் நான்குசுழிகளும்,—சிறந்த உரத்தனில் இரண்டு - அழகிய மார்பில் இரண்டுசுழிகளும்,—நுதல் மேல் ஒன்று - நெற்றியில் ஒருசுழியும்,—குரவமிசை நின்றசுழி ஒன்றினோடு - சகனத்தின்கணுள்ள சுழியொன்றுடனே,—குலவிய ஈர் ஐந்து சுழி குறையா ஆகி - விளங்காநின்ற இப்பத்துசுழிகளும் குறையப்பெருதனவாகி,— நரி வெருகு கரும் காகம் அலகை கோழி ஞானி செழும் கேழல் எனும் குரல் இன்று ஆகி - நரியும் பூனையும் கரியகாகமும் பேயுங் கோழியும் நாயும் கொழுத்தபன்றியும் என்னுமிவற்றின் குரல்போன்ற குரலில்லாதனவாகி,— விரவு பெரும் திரை வேலை மங்குல் சங்கம் விடை முழுவம் போல் முழக்கம் மிக உண்டு ஆகி - ஒன்றன்பின்னொன்றாக வரும் பெரிய திரைகளையுடைய சமுத்திரமும் முகிலும் சங்கும் இடபமும் மிருதங்கமும்போல மிகவுஞ் சத்தமுடையனவாகி. எ-று.

(௩௬)

உருத்திகல்செய் புலியுளியங் கழுதை செந்நா
 யொண்பூளை நரியினுடன் கரிய காகந்
 தரித்தவழற் புனைநிறமும் புனையா வாநித்
 தருக்கிமருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி
 விரித்தகதிர் வெண்டரளந் திங்க ணீல
 மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா
 அரத்தமலர் நல்லபசுங் கிள்ளை போல
 வமைந்தவொளி தயங்கியவங் கத்த வாகி.

இ-ள். உருத்து இகல் செய் புலி உளியங் கழுதை செந்நாய் ஒண் பூளை நரியினுடன் கரிய காகம் அழல் தரித்த புனை நிறமும் புனையா ஆகி - வெகுண்டு யுத்தஞ்செய்யும் புலி கரடி கழுதை செந்நாய் அழகிய பூளை நரி கரியகாகம் அக்கினியின்கணுள்ள புகை என்னும் இவற்றினிறம் பொருந்தாதனவாகி,—தருக்கி - களிப்புக்கொண்டு,—மருத்து எனும் கவனத் தன்மை எய்தி - வாயு எனத்தரும் வேகம்பொருந்தி,—விரித்த வெண் கதிர் தரளம் திங்கள் நீலம் மென் கமலத் தாது செழும் கனகம் காயா அரத்த மலர் நல்ல பசுங் கிள்ளை போல - பரப்பிய வெள்ளொளியையுடைய முத்து சந்திரன் நீலரத்தினம் மெல்லிய தாமரைப்பூவின் மகரந்தம் செழுமையாகிய

பொன் காயாம்பூ செவ்வரத்தமலர் நல்ல பசிய கிளி என்னும் இவற்றைப் போல,—அமைந்த ஒளி தயங்கிய அங்கத்த ஆகி - பொருந்திய ஒளிவிளங் காநின்ற உடம்பையுடையனவாகி. எ-று. (௩௭)

நெற்றியகன் றுயர்குரவம் படைத்து வெண்மை
நிறைந்துதமிழ் லொத்திலகு மெயிற்ற வாகித்
துற்றநறுங் கந்தமிகச் சிறந்து நரவுஞ்
சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே
உற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி
யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி
முற்றுமெயிற் நசையின்றி யுள்வ னோந்து
முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி.

இ-ள். நெற்றி அகன்று - நெற்றி விசாலித்து,—உயர் குரவம் படைத்து - உயர்ந்த சகனத்தைப்பொருந்தி,—வெண்மை நிறைந்து தமிழ் ஒத்து இலகும் எயிற்ற ஆகி - வெண்ணிறமிசுந்து தம்முள் ஒத்து விளங்கும் பற்களையுடையனவாகி,—துற்ற நறும் கந்தம் மிகச் சிறந்து - நெருங்கிய நறுமணத்தான் மிகவும் மேம்பட்டு.—நாவும் சூத இளம் தளிர் போலும் அருணம் தோய்ந்து - நாக்கும் மாவின் இளந்தளிர்போன்ற செந்நிறம்வாய்ந்து,—உற்ற இரண்டு இமை மயிரும் தொகை உண்டாகி - பொருந்திய இரண்டிமைமயிரும் தம்முளரப்பெற்று,—உக்கிரம் ஆம் விழிப்பார்வை உடைய ஆகி - கொடிய கட்பார்வையை யுடையனவாகி,—மெயில் முற்றும் தசை இன்றி - உடம்பின்கண் முழுதுத் தசைப்பற்றின்றி,—உள் வளைந்து முக்கோணம் எனத் திகழும் முகத்த ஆகி - உள்வளைப்பெற்று முக்கோணமாகி விளங்கும் முகத்தையுடையனவாகி. எ-று. (௩௮)

உளையினுடன் தலைமயிரு நிறமொன் றுகி
யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று
வளைசிறந்த தொணிபரந்து குவிந்து வளங்கி
மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து
கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னென்றிக்
கிளர்முழந்தா னெளித்தபதங் கெழும் லின்றி
நெளிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை
நீண்டுடல நெய்த்திற நீர்மை யாகி.

இ-ள். உளையினுடன் தலைமயிரும் நிறம் ஒன்று ஆகி - பிடர்மயிருத் தலைமயிரும் ஒரே நிறமாகி,—உரத்தினுடன் கழுத்து உரக படம்போன்று - மார்புங் கழுத்தும் சர்ப்படம்போன்று,—வளை சிறந்த தொணி பரந்து - சங்குபோலச் சிறந்த தொணி விரவப்பெற்று,—குவிந்து உள்வளங்கி மண்

உலம் உண்டாய் உரங்கொன் குரங்கள் சேர்ந்து - குவிந்து உட்குளித்து வட்ட
நடிவமாய் வலிமைபொருந்திய குளம்புகளையுடையனவாகி,—கிளை கொள்
நரம்புகள் கரந்து - கிளைத்த நரம்புகளெவரும் மறையப்பெற்று,—தசை
தான் ஒன்றித் கிளர் முழந்தான் நெளித்த பதம் செழும் இன்றி - தசைப்
பற்றுத்தான் செறிந் தொன்றிப் பருத்துக் கிளரநின்ற முழந்தாள்கள்
உள்வளையப்பெற்ற கால்கள் பொருந்துதலின்றி,—நெளி முதுகு புனைந்து -
நெளித்த முதுகுபொருந்தி,—தொடை திரண்டு - தொடைகள் திரண்டு,—
தண்டை நீண்டு - வால் நீண்டு,—உடலம் செய்த நிற நீர்மை ஆகி - உட
ம்பு நெய்ப்புப்பொருந்திய நிறம்வாய்ந்த நீர்மையுடையனவாகி, எ-று. ()

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன்

விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தம்பான்
மைக்கடன்மே லமிர்த்தத்தி லங்கி மீதின்

மல்குகருப் பையிலுலூக வண்டந் தன்னிற்
நெருக்கவெழு பேதமெனு மிலற்றிற் றேன்றற்
தொன்மையவா யீரிரண்டு துணைத்தா ணெற்றி
ஒக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி

லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி.

இ-ள். மிக்க செழு மறை நாவில் - சிறந்த செழுமையாகிய வேதத்
தின் நாவிலும்,—கமலநாதன் விழிப் புனலில் - பிரமதேவருடைய கண்ணீ
ரிலும்,—அங்கி மீதில் - அக்கினியிலும்,—விண்ணோர்கள் எண்மர் தம்பால் -
இந்திரன் முதலிய திக்குப்பாலக ரெண்மரிடத்திலும்,—மைக் கடல் மேல்
அமிர்த்ததில் - கரிய சமுத்திரத்திற்றேன்றிய அமிர்த்ததிலும்,—மல்கு கரு
ப்பையில் - நிரம்பிய கருப்பையிலும்,—உலூக அண்டம் தன்னில் தொக்க
எழு பேதமெனும் இவற்றில் தோன்றும் தொன்மைய ஆய் - கோட்டான்
முட்டையிலுந்தோன்றிய எழுவகையாகிய இக்குதிரைகளின் மரபிற்பிறந்த
பழைய உற்பத்திக்கிரமத்தை யுடையனவாய்,—நர் இரண்டு துணைத் தான்
நெற்றி ஒக்க வெளுக்கும் பரிகள் உள ஆய் - நான்குநூல்களும் முகமும்
ஒருககு வெண்ணிறம் வாய்த்திருக்கும் பஞ்சகல்யாணி என்னுங் குதிரை
களுடையனவாய்,—வானில் ஓண புனலில் செல்லும் நெறி உளவும் ஆகி -
ஆகாயத்திலும் அழகிய நீரிலுஞ் செல்லும் கதிகளை உடையனவுமாகி, எ-று.

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன்

மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான்
குங்குமச்சோ ரான்கரியா நீலன் சாரன்

குலவுமள்ளா னுராஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான்
தங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறற்

தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித்

துங்கமிகும் பரியிசையென் நவற்றின் நன்மைத்

தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் நெழுது நின்னா

இ-ள். மங்காளன் * * * உள - மங்காளனும் சாரங்கனும் கங்காளீல
னும் மௌவழகனும் கொங்காளனும் சன்னசம்பானும் குங்குமச்சோரனும்
கரியானும் நீலனும் சாரனும் விளங்குகின்ற மள்ளானும் உரஞ்சிவந்தானும்
கல்லானும் பொல்லானும் பொருந்திய கருங்காற்சம்பானும் என்று கூறப்
படும் தன்மையுள்ள, —பல் நிறமும் புனைந்த சாதித் துங்க மிகும் பரி இவை
என்று - பலநிறமும்பொருந்திய சாதிகளையுடைய உயர்ச்சிமிக்க குதிரைகள்
இவை என்று, —அவற்றின் தொன்மைத் தன்மை உரைத்து அரசனை முன்
தொழுது நின்னார் - அவைகளின் பழைய முறைமைகளைச் சொல்லிப் பாண்
டியரசனை எதிரே வணங்குகின்றனர். எ-று. (சக)

நற்பரியி னியல்புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு

நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயந்து வெள்ளி

வெற்பனைய விடைபோழி யளிநகு தெய்வ

வெம்பரிகள் யாவுமிறை மதித்த பின்னர்

பொற்புடைய தன்பொருள் மே லெண்மடங்கு

பொலிதலாற் பொங்குமகிழ வெய்தி மாறன்

தற்பரனை முகநாடி கயிறு மாறிந்

தருகதூர சுந்தொகுதி தன்னை பென்றான்.

இ-ள். நல் பரியின் இயல்பு உணர்ந்தோர் இன்ன ஆறு நவின்ற
மொழி மாறன் கேட்டு - நல்ல குதிரையினிலக்கணங்களை அறிந்தவர்கள்
இந்தப்பிரகாரங் கூறிய வார்த்தைகளைப் பாண்டியன் கேட்டு, —மிக நயந்து -
முன்னையினும் மிக விரும்பி, —வெள்ளி வெற்பு அனைய விடையேறி அளி
க்கும் தெய்வ வெம்பரிகள் யாவும் விலை மதித்த பின்னர் - கைலாசமலையை
ஒத்த இடபவாகனராகிய சோமசுந்தரர்கடவுள் கொடுத்த தெய்வத்தன்மை
பொருந்திய வெவ்விய குதிரைகளையெல்லாம் விலைமதித்த பின்னர், —
பொற்பு உடைய தன் பொருள் மேல் எண்மடங்கு பொலிதலால் - அழகிய
தன் திரவியத்தின்மேல் எண்மடங்கு பெறுமாறு பொலிந்திருத்தலால், —
பொங்கு மகிழ்வு எய்தி - மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து, —தற்பரனை முக நாடி -
சோமசுந்தரர்கடவுளைப் பார்த்து, —தூரகத் தொகுதிதன்னைக் கயிறுமாறித்
தருக என்றான் - குதிரைக்கூட்டங்களைக் கயிறுமாறித்தருக என்று கூறி
னான். எ-று. (சஉ)

வேறு

காத்துல கனைத்து முப்பயக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்

பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்

சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர் சார்பினர் கயிறு மாறி
சார்த்தனர் பந்தி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம்.

இ-ள். உலகு அனைத்தும் காத்து உய்ய கண் அருள் செய்யும் நீதிப்
பார்த்திவன் கருமம் செய்வார அம் கரத்தில் பற்றி வாங்க - உலகங்களெல்
லாம் பாதுகாத்து உய்யும்வண்ணம் அருள்செய்யும் நீதியையுடைய பாண்
டியராசனது காரியங்களைச் செய்பவர் அழகிய கையிற்பற்றி வாங்க, —சாத்த
வர் தம்மில் ஆங்கோர் சார்பினர் கயிறு மாறி சார்த்தனர் - குதிரைவீரர்க
ளுக்குள்ளே சிலர் கயிறுமாறி இழுத்து —இவுளி எல்லாம் பந்தி ஊடு சேர்
த்தனர் - குதிரைகளையெல்லாம் பந்தியின்கட் சேர்த்தனர். எ-று. (சங்)

திண்டிற் றல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வண்டமிழ்த் கிறையுங் காண வந்திடு திசையி லேகிப்
பண்டைநற் படிவ மாகிப் பணிநதுவிண் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில் புக்கார்.

இ-ள். கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் - முந் லேகிக்குங் கரிய கண்
டத்தையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளானவர், —தின திறல் கெழுவும் நேமி
தென் திசைக்கு இறையும் வான டெய்ய கழிக்கு இறையும் காண
வந்திடு திசையில் எகி - மிக்க வலிமைபொருதிய ஆஞ்ஞாசக்கரதையுடைய
தென்னாட்டுக்கதிபளுகிய பாண்டியராசனும் எனவிய செந்தமிழ்க்கதிபராகிய
திருவாதவூரருங் காணத தாம் முன்னெழுந்கருளிவந்த திக்கைநோக்கிப்
போய், —பண்டை நல் படிவம் ஆகி விண்ணவாகன் பணிந்து சூழ குலவு தம்
கோயில் புக்கார் - பழைய திருமேனிகொண்டு தேவர்கள் வணங்கிச சூழ
விளங்குகின்ற தமது கோயிலின்கட் சென்றருளினார். எ-று. (சச)

வாய்ந்தன பரிக ணும்மா லென்றெழில் வாத வூரின்
வேந்தனார் மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந் தானையுஞ் சூழ வேகி
ஆய்ந்தநற் றமிழ்தூல் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான்.

இ-ள். ஆய்ந்த நல் தமிழ் தூல் வல்ல அரசனும் - முச்சங்கங்களாலும்
ஆராயப்பட்ட தமிழ்தூலில் வல்ல பாண்டியராசனும், —உளம் மகிழ்ச்சி
கூர்ந்து - மனம் மிகமகிழ்ந்து அதன்பின்பு, —நும்மால் பரிகள் வாய்ந்தன
என்று எழில் வாதவூரின் வேந்தனார் மனையில் எக விடுத்து - நும்மால் எம்
க்குக் குதிரைகள் வாய்த்தன என்று பிரியவசனங்களைக் கூறி அழகிய
வாதவூரர் தந்திருமாளிகையிற் றெல்லம்படி அனுப்பி, —சார்ந்த மெய்
தகைமையோரும் தானையும் சூழ எகி கோயில் புக்கான் - தன்னைச்சார்ந்த
பெரியோர்களுக்கு சேனையுஞ்சூழ சென்று தன்மாளிகையிற் பிரவேசித்
தான். எ-று. (சரு)

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிக ளெல்லாம்
நித்தன தருளி னாலே நெடுங்குர னரிக ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
தத்தமி லுடன்று கூடித் தனித்தனி களித்து ரின்று.

இ-ள். அத்தினம் அகல மாலை அணைதலும் - அப்பகற்காலம் நீங்க
இராக்காலம் வருதலும்,—பரிகள் எல்லாம் நித்தனது அருளினாலே நெடுங்
குரல் நரிகள் ஆகி - குதிரைகளெல்லாம் நித்தியராகிய சிவபெருமானுடைய
ஆணையார் பெருங்குரலையுடைய நரிகளாகி,—மெய் தமிழ் மதுரை மூதூர்
விழித் துயில் ஒழிந்து இரங்க - மெய்மையாகிய தமிழையுடைய பழைய
மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம் நித்திரையொழிந்திரங்காரித்க,—தத்தமில்
உடன்று கூடித் தனித்தனி களித்து ரின்று - தம்மிந்ருமே பகைகொண்டு
கூடியும் தனித்தனியும் செருக்குற்றுகின்ற. ஏறு. (சசு)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடுமபரி யாநாமேற்
சென்று வெப்பகை செய்து வெப்பி டியே
துன்று கின்ற தூங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றபர் கூனிநிக் கொண்டவால்

இ-ள். நின்ற நின்ற நெடும் பரிபாளர் மேல் சென்று வெம் பகை
செய்து வெருட்டி - ஆங்காங்குநின்ற நெடிய குதிரைக் காவலாளரீது
எதிர்த்துச்சென்று வெவ்விய பகைவிளைத்து அவரை வெருட்டி,—துன்று
கின்ற தூங்கம் ஒருங்கு கொன்று நின்று உயர் கூவ்ளிககொண்ட -
நெருங்கிய குதிரைகளையெல்லாம் ஒருசேரக் கொன்று நின்று பெருங்குர
லிட்டன. ஏறு. (சஎ)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
அரச வீதியு மாவண வீதியும்
முரச வோசை முழக்கொழிந் தேமிகக்
குரைகொள் வாய்நடுந் கூக்குர லானதால்.

இ-ள். வரைசெய் கோபுரம் மாடம் நெருங்கிய அரச வீதியும் ஆவண
வீதியும் - மலைபோன்ற கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் நெருங்கிய அரச
வீதிகளிலுங் கடைவீதிகளிலும்,—முரச சூசை முழக்கு ஒழிந்து மிக குரை
கொள் வாய் நடுந் கூக்குரல் ஆனது - முரசுகளின் பேரொலி நீங்கி மிகக்
குரைக்கின்ற வாயையுடைய நரிகளின் கூக்குரலாயிற்று. ஏறு. (சஅ)

பாடி யாரணம் போற்றமன் றிற்பயின்
முடி பார்வின யாட்டி ன் புதுமையால்

ஒடி யாரு மொளித்திட வொன்றொரு
கோடி யானது கூடு நரிக்குழாம்.

இ-ள். ஆரணம் பாடிப் போற்ற - வேதங்கள் பாடி நின்று துதிக்க, —
முன்னில் பயின்று ஆடியார் விளையாட்டின் புதுமையால் - வெள்ளியம்பலத்
தின்கணின்று ஆடியருளிய சோமசந்தரக்கடவுளது திருவிளையாட்டின்
புதுமையினால், —கூடம் நரிக் குழாம் - கூடுகின்ற நரிக்கூட்டம், —ஒடி
யாரும் ஒளித்திட ஒன்று ஒரு கோடி ஆனது - ஒடி என்றும் ஒளிக்கும்படி
ஒன்றொருகோடியாகிப் பெருகிற்று. எ-று. (சக)

துங்க மாறன் மெகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கலை
எங்கு மான நரிகெல் லாங்கொடுஞ்
சிங்க மாயமர் செய்யத் தொடங்குமால்

இ-ள். துங்க மாறன் தொகு படை வெங் கொலை தங்கும் ஆயுதம்
தாங்கி எதிர்க்க - உயாச்சிபொருந்திய பாண்டியனது தொகுதியாகிய
சேனைகள் வெவ்வித கொலைத்தொழில்தங்கிய படைக்கலங்களைத்தாங்கி
எதிர்க்க, —எங்கும் ஆன நரிகள் எல்லாம் கொடும் சிங்கம் ஆய அமர் செய்
யத் தொடங்கும் - அநங்கரெங்கும் பரந்த நரிகெல்லாம் கொடிய சிங்கம்
போன்று அச்சேனைகளோடு யுகத்தஞ்செய்யத் தலைப்படும். எ-று. (கூ)

நீடு வாயி டெநதொறு நினரணி
கூடு வாயிகக கூவி வெருட்டுவா
ஒடு வாரோளி, தோடிப் புகுமிடந்
தேடு வாரெதி சென்றமர் செய்குவார்

இ-ள். நீடு வாயில் இடம் தொறும் நின்று அணி கூடுவார் - நெடிய
வாயில்கடோறும் நின்று அணியணியாகக் கூடுவார்கள், —மிகக் கூவி வெரு
ட்டுவார் - மிகக் கூக்குரலிட்டு அச்சுறுத்துவார்கள். —ஒளித்து ஒடுவார் -
ஒளித்தோடுவார்கள், —ஒடிப் புகும் இடம் தேடுவார் - ஒளித்தோடிப் புகு
மிடந்தேடுவார்கள், —எதி சென்று அமா செய்குவார் - எதிர்சென்று யுத்த
முஞ்செய்வார்கள். எ-று (கூ)

எங்க ளாருயி நாத்தரு ளின்றணி
திங்க ளாயெனத் தெய்வம் பராவுவா
அங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிநிலையேறுவா.

இ-ள். அணி திங்களாய - முடியின்கண் அணந்த பிறையையுடைய
வரே, —இன்று எங்கள் ஆருயிர் காத்தருள் எனத் தெய்வம் பராவுவார் -

இத்தனம் எங்கனது அரிய உயிரைப் பாதுகாத்தருளும் என்று சூவதெய்து
மாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளைத் துதிப்பார்கள்,—அம் கபாடம் அடைத்து
அரண் செய்குவார் - அழகிய கதவினையடைத்துக் காவல்செய்வார்கள்,—
மங்குல் ஆடும் மதில் தலை ஏறுவார் - மேகந்தவகியகைசின்ற மதிவச்சியி
லும் ஏறுவார்கள். எ-று. (௫௨)

நற்ற வச்செய னன்கில தானதோ
கொற்ற வன்செய்ய கோல்கொடி தானதோ
இற்றி தன்பய னென்னென வின்னணம்
உற்றி ரங்கினர் கூடலு ளோரெலாம்.

இ-ள். நல் தவச செயல் நன்கிலது ஆனதோ - நல்ல தவத்தொழி
லானது தீயதாயிற்றே,—கொற்றவன செய்ய கோல கொடிது ஆனதோ -
நம்மரசனது செங்கோல் கொடுங்கோலாயிற்றே,—இற்றிதன் பயன் என்
னென இன்னணம் உற்று இரங்கினர் - இசன் காரணம் என்னையோ! என்று
இவ்வாறு துயருற்று இரங்கினா,—கூடலுள்ளோர் எலாம் - மதுரையிலுள்
ளவர் யாவரும். எ-று. (௫௩)

தூய வன்றர கத்தொழி லாளர்கள்
கோயி லின்கடைக கூக்குரல் செய்துபோய்
மாய வெம்பரி வந்தவெ லாநரி
ஆய வென்றர சற்கெநிா கூறினா.

இ-ள். தூய வன் துரகத தொழிலாளர்கள் கோயிலின் கடை கூக்
குரல் செய்துபோய் - சுதமமாகிய வலிய குதிரைகளைக் காக்கும் காவலாளர்
மாளிகையின் வாயிலில் ஆரவாரஞ்செய்துகொண்டு போய்,—வந்த எலாம்
மாய வெம்பரி - இங்கே வந்தனவெல்லாம் மாயததையுடைய வெவ்விய குதி
ரைகள்,—நரி ஆய என்று அரசற்கு எதிர் கூறினார் - அவை இப்பொழுது
நரிகளாயின என்று அரசனுக்குமுன்னே விண்ணப்பஞ்செய்தார். எ-று. ()

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையும்
கூக்குரற் செய் குறுநரி யோசையும்
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகின தொத்தவே.

இ-ள். மாக்கள் ஓசையும் - மனிதர்களின் ஆரவாரமும்,—வாம் பரி
ஓசையும் - பாய்கின்ற குதிரைகளின் ஆரவாரமும்,—கூக்குரற்செய் குறு நரி
ஓசையும் - ஊரையிலுமின்ற குறுநரிகளின் ஆரவாரமும்,—மீக்கொள் மா முடி
மீனவன் தன் செவி தீச கொள் வேலைச் செருகினது ஒத்த - சிரசின்மீது
கவிக்கின்ற பெரிய முடியையுடைய பாண்டியனது செவித்துவாரங்களிலே
அக்கினியிற் காய்ச்சிய வேலைச் செருகினதுபோல வருத்தின. எ-று. (௫௫)

இந்த வாரொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவியர்ப் பெய்திட
அந்த மாறன் வெகுட்சிசண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார்.

இ-ள். இந்த ஆறு ஒலி கேட்டு - இத்தப்பிரகாரம் அவ் வொலிகளைக் கேட்டு,—இரு கண் தழல் சிந்த ஆகம் சிறு வியாப்பு எய்திட அந்த மாறன் வெகுட்சி கண்டு - இருகண்களும் அக்கினிப்பொறிசெதறச் சரீரம் குறு வியர்வைகொள்ள அவ்வரிமர்த்தனபாண்டியன் பெருங்கோபமுறுதலைக் கண்டு,—அண்ணலார் வந்த மாயம் நரிப்படை மாற்றினார் - சோமசுந்தரக் கடவுள் அங்கே வந்த மாய,புஷ்புடைய நரிப்படைகளை மாற்றினார். எ-று.

பொன்னொ ணுடன் புனைந்த கலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம் விளங்கிய மார்பினான்
தன்க ணாகி நடப்பவா தண்டல்செய்
வன்க ணுனரை வம்மெனக் கூவினான்.

இ-ள். பொன் கொள் நாடன் புனைந்த கலம் திகழ் மின் கொள் ஆரம் விளங்கிய மார்பினான் - சுவாக்கலோகாதிபனாகிய இத்திரன் கொடு வந்து தரித்த அழகுவிளங்கும் ஒளிரெறிந்த பதக்கம் பிரகாசியாரின்ற மார் பையுடைய பாண்டியனானவன்.—தன் கண ஆகி நடப்பவர் தண்டல் செய் வன்களுனரை வம்மெனக் கூவினான் - தன் கணபோன்று நடப்பவராகிய வன்கண்மையையுடைய தண்டலானரை வம்மின்கள் என்று அழைத்தான். எ-று. (டு௭)

வேறு

நரியினிற் தொகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ளாக்குஞ்
சரிதியைக் கொணர்நி ரென்வந் தாடொழு தவர்க ளோடி.
இருபிறப் புடைய ராகி யினியபிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற் குறுகி நும்மை யழைத்தனன் வேந்த னென்றார்.

இ-ள். நரியினிற் தொகுதி எல்லாம் நல் பரித் திரள்கள் ஆக்கும் சரிதியைக் கொணர்நிர் என்ன - அததண்டலானரேநோக்கி நரிக்கூட்டங் களையெல்லாம் தக்க குதிரைக்கூட்டஙதளாக்த திரித்துக்கொண்டு வந்த கபட்சசெயலுடையோனை அழைத்து விலகாணடுவருக என்று பணிப்ப,— தான் தொழுது அவர்கள் ஓடி இருபிறப்பு உடையா ஆகி இனிப் பிறப்பு இல்லார் தம்மை விரைவினில குறுகி - அவ்வரசனது பாதங்களை வணங்கி அவர்கள் விரைந்துசென்று, இருபிறப்புடையராகி இனி ஒருபிறப்புமில் லாத திருவாதவூரரை விரைவ்னடைந்து.—வேந்தன் நாமமை அழைத்த னன் என்றார் - அரசன் நும்மை அழைக்கின்றான் என்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். எ-று. (டு௮)

சித்தருக் கன்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப்
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் சூடி
முத்தமிழ்ப் பொருளை நாடன் முன்புசென் றருகு நின்றார்.

இ-ள். சித்தருக்கு அன்பு பூண்ட சித்தரும் முறுவல் செய்து - எல்
லாம்வல்ல சித்தராகிய சோமசுந்தரக்கடவுண்மாட்டன்புபொருந்திய சித்
ததையுடைய திருவாதவ்யமும் புன்முறுவல்செய்து, — நித்திலத்து ஒளி
போல் மின்னும் றீறு எனும் சாந்து பூசி - முத்தின் ஒளியைப்போலப் பிர
காசிக்கும் விபூதியாகிய சாந்தைப் பூசி, — பத்தருக்கு ஏவல் செய்வார் பத
மலர் முடியில் சூடி - தம்மெப்பன்பருக்கெளிபராகி அவர்பணிசெய்வாரா
கிய சோமசுந்தரக்கடவுளிடைய பாத்தராமரைகளை வணங்கி, — முத்தமிழ்ப்
பொருளை நாடன் முன்பு சென்று அருகு நின்றார் - முத்தமிழ்வல்ல பாண்
டியராசனுக்குமுன்சென்று பக்கத்துநின்றார். - எ-று. (கூக)

மூட்டெழு பழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னாகி
ஈட்டுநம் பொருள்க னெல்லா மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக னெல்லா நற்பரி யாகி நம்முன்
காட்டின றிவரெய் மாயங் கண்ட ரோ வமைசெ ரென்றான்.

இ-ள். மூட்ட எழும் அழல் போல் மன்னன் முனிவு உடை முகத்
தன் ஆகி - மூட்ட எழுகின்ற அக்கினிபோலப் பாண்டியராசன் கோபம்
பொருந்திய முகத்தை உடையவனாகி, — ஈட்டு நம் பொருள்கள் எல்லாம் இர
ப்பவர் தமக்கு நல்கி - சம்பாதித்த நந்திரவியங்களை யெல்லாம் யாசகர்களுக்
குக் கொடுத்தொழித்து, — நாட்டு உள நரிகள் எல்லாம் நல் பரி ஆக்கி நம்
முன் காட்டினர் - இங்காட்டின்கண்ணுள்ள நரிகளையெல்லாம் நல்ல குதிரை
களாக்கி நம்முன் கொடுவது வஞ்சித்துக் காட்டினர், — அமைச்சர் இவர்
செய் மாயம் கண்டிப்போ என்றான் - நம்மந்திரிகளே! இவர்செய்த மாய வித்
தையை நீங்கள் கண்டிங்களோ என்று கூறினான். - எ-று. (கூடு)

தன்றொழில் வழுவினோர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவ லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பாலர்
என்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பன் றென்று.

இ-ள். தன் தொழில் வழுவினோர்கள் தமக்கு - தமது தொழிலினிள்
றுத் தவறினவர்க்கு, — உறு துயரம் செய்தல் வன் திறல் அரசர் நீதி ஆயி
னும் - தக்க தண்டஞ்செய்தல் மிக்க வலிமையையுடைய அரசருக்கு நீதி
தூற்றணிபாயினும், — மறைவலாளர் சென்று உயர் தவத்தில் நிற்பார்
தெரிவையர் விருத்தர் பாலர் என்ற இவர்க்கு - வேதத்தில்வல்ல பிராமண
ரும் சென்றுயர்வாகிய தவவொழுக்கத்தினிற்கும் முனிவரும் பெண்களும்

வயோதிகரும் சிறுவரும் என்று சொல்லப்படும் இவர்கட்கு,—உறுகண் செய்வது எம்மனோர் இயல்பு அன்று என்று - தண்டஞ்செய்வது நம்மனோர்க்குத் தகுதியின்றென்று கூறி. எ-று. (சுக)

தண்டல்செய் வன்க ணுளர் தங்களை நோக்கி நங்கண் கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி லிவர்கொண்டேகி, மண்டழல் வெயிலி னோடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற் கொண்டுள தனங்க ளெல்லங் குறைவற வாங்கு மென்றான்.

இ-ள். தண்டல் செய் வன்கணுளர் தங்களை நோக்கி - வன்கண்மையையுடைய தண்டதகிலவர்களை அரசன் பார்க்கது,—நம கண் கண்டிட முன் நிலலாமல் கடிதினில் இவர் கொண்டு ஏகி - நங்கண்காணுமாறு நம் முன்னில்லாமல் விரைவாக இவரை அப்பாற் கொண்டுசென்று,—மண்டு அழல் வெயிலின் ஊடு வளைப்பினில் நிறுத்தி - சுவாலிக்கின்ற அக்கினி போலும் வெயிலிலே கோட்டினுள்ளே நிறுத்தி,—நம்பால் கொண்டின தனங்கள் எல்லாம் குறைவு அற வாங்கும் என்றான் - நம்மிடம்பெற்ற திரவியங்களுையெல்லாம் முழுவதும்வாங்குவகள் என்று ஆஞ்ஞாபித்தான்.எ-று.

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி ஒன்றிய வளைப்பி னோடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்றும் நன்கொன் வாத ஷூர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித் தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார்.

இ-ள். வன் திறல் ஏவலாளர் அவர்தமைக் கொண்டு ஏகி ஒன்றிய வளைப்பின் ஊடு நிறுத்தலும் - மிக்க வலியையுடைய ஏவலாளர்கள் ஆத் திருவாதவூரைக் கொண்டுசென்று பொருந்திய கோட்டினுள் நிற்பச்செய்தலும்,—உலகோர் போற்றும் நன்கொன் வாதவூர் - இந்நிலவுலகத்தவர் துதிக்கும் நன்மையையுடைய திருவாதவூர்,—நரி எலாம் பரிகள் ஆக்கித் தென் திசை நிருபற்கு ஈந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார் - நரிகளையெல்லாம் குதிரைகளாக்கித் தென்னாட்டுக்கரசனாகிய பாண்டியனுக்குக்கொடுத்த சோமசுந்தரக்கடவுளைத் தியானித்தது இவ்வனம் சொல்வாராயினர்.எ-று.

தொல்லையோ நிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன் தில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன் இல்லையோ கருணை நிற்பா லின்றெனை யடிமைக் கொண்டாய் அல்லையோ தமிழே னின்ன லறிதியோ வறிந்தி லாயோ.

இ-ள். தொல்லையோர் இருவர் தேடும் சோதியே யாது செய்வேன் - முன்னாளில் பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவராலுந் தேடப்படும் சோதிவடிவரே தமிழேன் யாதுசெய்வேன்,—தில்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன் - தில்லவாழ்ந்தணர் வழிபடுமாறு நின்ற தெய்வமே தமிழ்

யேன் யாது செய்வேன்,—கருணை இன்று நின்பால் இல்லையோ - திரு
வருள் இன்று தேவரீர்மாட்டில்லாதொழிந்ததோ,—எனை அடிமைக்கொண்
டாய் அல்லையோ - தமிழேனை அடிமைக்கொண்டால்லீரோ,—தமிழேன்
இன்னல் அறிதியோ அறிந்திலாயோ - தமிழேனது துன்பத்தை அறிந்தீரோ
அறியாதொழிந்தீரோ. எ-று. (௧௪)

பரித்திர ணரியே யான பான்மைகரை டடியேன் நன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ மாற்றா யாயிற் [ள்
றரித்தனை விடத்தை யென்னுந் தகைமையும் புரங்கண் முன்னு
ளரித்தது மிலதா மென்றென் றிரங்கின ரெவர்க்கு மிக்கார்.

இ-ள். பரித் திரள் ணரியே ஆன பான்மை கண்டு அடியேன் தன்னை
வருத்தினர் - குதிரைக்கூட்டங்கள் நரிகளேயாகிய தன்மை கண்டு அடி
யேனை வருத்தினர்,—இதனை மாற்ற வல்ல நீ மாற்றாயாயின் - இவ்வருத்
தத்தை நீக்க வல்ல தேவரீர் நீக்காதொழிதிராயின்,—விடத்தை முன்னுள்
தரித்தனை என்னும் தகைமையும் புரங்கண் எரித்ததும் இலதாம் என்று -
விஷத்தைக் கண்டததிலே முன தரித்தருளினீர் ஏன்னும் பெருமையும் புரங்
களைத் தகனஞ்செய்கது பொய்யாகும் என்று பலகூற சொல்லி,—எவர்க்
கும் மிக்கார் இரங்கினா - எவரினுமிக்க திருவாதவூர புலம்பினார். எ-று.

நன்றிகொள் கடவுட் கருகை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூர! பேரிடர் றீரென் றேவி
அன்றொரு மடந்தைக் காளா யடியவாக கெளரியார் கொன்றை
துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமந்தது முறை ததல் செய்வாம்.

இ-ள். அடியவர்க்கு எளியார் - அடியவர்க்கெளியவராகிய சோமசுந்
தரக்கடவுளானவர்,—நன்றி கொள் கடவுள் கருகை நதியினை வைகை ஊடு
சென்று எழில் வாகவூர! பேர் இடர் றீர் என்று ஏவி - நன்மையைக்
கொண்ட கடவுட்டன்மையையுடைய கங்காநதியை வைகைநதியின்கட்செ
ன்று திருவாதவூரது பெருநதுன்பத்தை நீக்கக்கடவை என்று முன்னர்
அனுப்பிவிட்டு,—அன்று ஒரு மடந்தைக்கு ஆளாய் கொன்றை துன்றிய
முடியின்மேல் மண் சுமந்ததும் உரைத்தல் செய்வாம் - அதனைத்து ஒரு
பெண்ணுக்குக் கூலியாளாகிக் கொன்றைமாலையொருந்திப் முடியின்மீது
மண்சுமந்த சரித்திரத்தையும் கூறுவாம். எ-று. (௧௫)

குதிரையிட்டசருக்கம் முடிநிற்று.

ஆகத திருவிருத்தம் ௨௪௬.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாம்படு மிடும்பை யுன்னி
அங்கண வர்பா லுற்ற வருந்துய ரகற்று கென்று
கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கிடும் பெருக் கெடுத்து வையைப்
பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரி போல.

இ-ள். அங்கணர் தங்கிய அருளின் மிக்கார் படும் இடும்பை உன்னி -
அருட்கண்ணையுடைய சிவபெருமானானவர் பொருந்திய கிருபையின்மேம்
பட்ட திருவாதவூரர் அனுபவிக்குந் துன்பத்தைத் திருவுளத்தடைத்து, -
அவர்பால் உற்ற அரும் துயர் அகற்றுந் என்று கங்கையை விடுப்ப - அத்
திருவாதவூரரிடத்துப் பொருந்திய சகித்தற்கரிய பெருந்துன்பத்தை நீக்கக்
கடவை என்று கங்காநதியை அனுப்ப, - ஏகிக் கிடும் பெருக்கெடுத்து
வையைப் பொங்கு அலைப் புனலாய் - அதுசென்று மிக்க பெருக்கெடுத்து
வையையாற்றின் மிக்க அலைபொருந்திய நீராடி, - புணரிபோல எங்கும்
புரண்டது - கடலைப்போல எங்கும் பெருகிற்று. எ-று. (க)

சேர்ந்தொளிர் முத்த மூரல் செப்தலர்க் கலைமே லார்த்துக்
கார்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குரும்பை காட்டி
மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை ளெகிழி யார்ப்பப்
போந்துள கணிகை மாதர்ப் போன்றது வையை யாறு.

இ-ள். வையை ஆறு - வையைநதியானது, - சேர்ந்தொளிர் முத்த
மூரல் செய்து - சேர்ந்து விளங்கும் வெள்ளிய முத்துகளாகிய பற்கடோ
ன்றச் சிரித்து, - அலர்க் கலை மேல் ஆர்த்து - அலராகிய வஸ்திரத்தை
மேலே கட்டி, - கார்தள அம் செங்கை வீசி - செங்கார்தண்மலராகிய அழ
கிய சிவந்த கைகளை வீசி, - குரும்பைக் கனதனம் காட்டி - தெங்கின்
குரும்பைகளாகிய கனத்த தனங்களைக் காட்டி, - மாந்தளிர்ப் பதங்கள் மீது
வரு திரை ளெகிழி ஆர்ப்ப - மாந்தளிராகிய கால்களின்மீது ஒன்றன்பி
னென்றாய் ஒழியாது வருந் திரைகளாகிய சிலம்புகள் சத்திக்க, - போந்துள
கணிகை மாதர் போன்றது - வந்துள்ள பொதுமகளிரை ஒத்தது. எ-று. (க)

திரைப்பெரு மருப்பி னாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயால்
நுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மண லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தலின் மத்த வேழ நிகர்த்தது வையை யாறு.

இ-ள். திரைப் பெரு மருப்பினாலே செழும் கரை இரு பால் குத்தி -
தியையாகிய பெரிட கொம்புகளினாலே செழுமையாகிய கரைகளை இருபக்

கத்துங் குத்தி,—மரத் திரள் முறித்து - மரக்கூட்டங்களை முறித்து,—வயல் சாலி எலாம் அழித்து - வயற்கணுள்ள நெற்களையெல்லாம் அழித்து,— வாயால் நுரைத் திரள் சிந்தி - வாயினாலே நுரைக்கூட்டங்களைச் சிதறி,— மீதே நுண் மணல் இறைத்து - மேலே நுண்ணிய மணலை வீசி,—வண்ண ரிரைத்தலின் வண்ணெகள் வரிசையாக மொய்க்க வருத்தலின்,—வையை ஆறு மத்த வேழம் நிகர்த்தது - வையைநதி மத்தயானையை நிகர்த்தது. எ-று. (

மைத்திகழ் குழலாள் எந்த மலைமகன் முலையில் தோய
அத்தனை வருத்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
ஒத்தெழுந் தொளிருங் கன்ன லோங்குசெங் கழுநீர் கஞ்சம்
புய்த்தவை யழிக்க வேண்டிப் புரண்டது பழன மெல்லாம்.

இ-ள். மைத்திகழ் குழலாள் அந்த மலைமகன் முலையில் தோய அத் தனை வருத்தும் மேன்மை அருங்க ஆயுதம் என்று எண்ணி - கருமைவிளங் குங் கூந்தலையுடைய அப்பார்ப்பதினது தனங்களிற் புணரும்படி சிவ பெருமானே வருத்தும் மகிமையையுடைய மன்மதனது படைகள் என்று கருதி,—ஒத்து எழுந்து ஒளிரும் கன்னல் ஓங்கு செங்கழுநீர் கஞ்சம் புய்த்து அவை அழிக்கவேண்டி - தம்முளொன்றையொன்றெடுத்து வளர்ந் தொளிருங் கரும்பு ஓங்கிய நீலோற்பலம் தாமரைமலர் என்பவற்றைப் பிடுங்கி அழிக்க விரும்பி,—பழனம் எல்லாம் புரண்டது - வையைநதி வயல் களிலெல்லாம் பெருகிற்று. எ-று. (ச)

வடம்படைத் துடைய பார வனமுலை முகத்து மாதர்
இடும்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னரின் றழகு செய்யத்
தடம்படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்குசெங் குரும்பை மீது
நெடும்புனற் றிரைபோய் மீள நிவந்தது சோலை யெல்லாம்.

இ-ள். வடம் படைத்துடைய பாரம் வனம் முலை முகத்து மாதர் இடும்துகில் கடுகி வீழ்வது என்ன - முத்துவடம்பொருந்தப்பெற்ற பாரமாகிய அழகிய முலையின்கண் மகளிரிடம் வஸ்திரம் வீரைந்து வருவிவிழுவது போல,—ரின்று அழகு செய்ய - நிலைத்து அழகினைச்செய்யும்படி.—தடம் பட கிடந்த தெங்கின் தயங்கு செம் குரும்பை மீது நெடும் புனல் திரை போய் மீள - கரையிற்பொருந்தநிற்குத் தெங்குகளின் விளங்குகின்ற செவ்விய குரும்பைகளின்மீது ஈட்டிய நீர்த்திறைகள் போய் மூடி மீள,—சோலை யெல்லாம் நிவந்தது - வையைநதி சோலையெங்கும் பெருகி உயர்ந்தது. எ-று.

மீதெழும் பரிதி கையால் ஈடுங்கனல் வெம்மை தீரப் .
பூதல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் மிகிலே போல
யாதலர்ப் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பரந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ-ள். மீது எழும் பரிதி கையால் வீடும் கனல் வெம்மை தீர பூதன மடவாள் போகுகும் புதிய வெண் துகிலே போல - மேலெழுகின்ற சூரியன், கிரணமாகிப் புகாரால் வீசும் கனலாகிய வெம்மைமீங்கப் பூமிதேவீ போக்கும் புதிய வெண்பட்டுப்போல, —அவர் பழனம் யாது சோலையாது எனப் பரந்து - மலரையுடைய வயல்யாது சோலையாது என்றற்குள்ளார் வினவித் தடுமாற ஆகைகளை மூடிப் பரந்து —கஞ்சு மாது உறை மதுரை மூது ஊர் சென்று மதிற் புறஞ் சோந்து - இலக்குமிவசிக்கும் மதுரையாகிய பழைய நகரியிறசென்று மதிலின்பக்கத்தை அடைந்து. எ-று.

தாங்கிய துவச நாஞ்சிற றடமதி லீடித்துத் தள்ளி
ஆங்கெழின மதுரை முது ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க வெல்லாம பரந்தது வையை நன்னீர் [ர்.
சங்கிதற் கெதுசெய வோமென நிபாவருங் கவறசி கொண்டா

இ-ள். தாங்கிய துவசம் நாஞ்சில் தட மதில் இடியக தள்ளி ஆங்கு எழில் மதுரை மூது அடிப்பது போன்று செல்ல - தாங்கிய கொடிகளையும் உறுப்புக்களையுமுடைய பெரிய மதிலை இடித்துச் சாய்த்து அங்குள்ள அழகிய பழைய மதுரைமாநகரை அழிப்பதுபோன்று வையைநதி குதி கொண்டு பெருக, —பாங்கு உள இடங்களை எல்லாம் வையை நல் நீர் பரந்தது சங்கு இதற்கு எது செய்வோம் என்று யாவரும் கவறசி கொண்டார் - பக்கத்துள்ள இடங்களிலெல்லாம் வையையினது நல்லநீர் பரவியற்று, நாம் நண்டு இதற்கு யாதுசெய்வோம் என்று யாவரும் கவலைகொண்டார். எ-று.

மைக்ககடுங் களிற்றத் தானை வழுதியுங் கடிது வந்து
தொக்கந் தாலந் முகத்துத் துகிலமணிப் பணியு நல்கித்
தககவண் புளியி லுள்ளாரா தமக்குயி ரென்னு மன்னே
மிககரின் கோப மாறல வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றான்.

இ-ள். மை கடும் களிற்றத் தானை வழுதியும் கடிது வந்து தொக்க நன் மலரும் முத்தும் துகிலமணிப் பணியும் நல்கி - அப்பொழுது கடுமையாகிய கரிய பாலைப்படையையுடைய பாண்டியராசனும் வீரைத்துவந்து தொகுதியாகிய நல்ல மலர்களையும் முத்துகளையும் துகிலிற்பொதிந்த இரத்திஞ்சுபரணங்களையுமிட்டு, —தக்க வண புலியில் உள்ளோர் தமக்கு உயிர் என்னும் அன்னே மிகக நின் கோபம் ஆறல் வேண்டும் என்று இறைஞ்சி நின்றான் - தகுதியாகிய வளவிய பூமியிலுள்ளோருக்கு உயிர் என்று சொல்லப்படும் அன்னே! மிகுதியாகிய நின் கோபத்தணிதல்வேண்டும் என்று வணங்கிநின்றான். எ-று.

(அ)

கலைமதிக் குலத்து மன்னன் கன்னிநன் னுடன் கூறுந்
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழித் தின்றி

மலையெனத் திரைகண் மென்மேல் வருதல்கண் டிதுவென் னெ
நிலையுறச் சிந்தை யுள்ளே நேடினா னேடிப் பின்னர். [ன்னு

இ-ள். கலைமதிக்குலத்து மன்னன் கன்னிநன்னாடன் கூறும் தலைமை
மிக்குடைய சொல்லால் - கலைகளையுடைய சந்திரகுலத்தரசனாகிய பாண்டி
யன் கூறும் தலைமைப்பாடுமிக்க சொற்களினுற்றானும்,—தன் சினம் தணி
தல் இன்றி மலை எனத் திரைகள் மெல் மேல் வருதல் கண்டு - தன்
கோபத்தணியாத மலைபோலத் திரைகள் மேலுமேலும் அடர்ந்து வருதலைக்
கண்டு,—இது என் என்னா சிந்தை உன் நிலை உற நேடினான் - அவ்வரசன்
இது அடர்த்தற்குக் காரணம் என்னையோ என்று நெடிது சிந்தித்தாராய்ந்
தான்,—நேடிப் பின்னர் - அருமனமாராய்ந்து பின்னர். எ-று. (க)

ஆதியாங் கடவு ளெந்தை யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ
நீதியார் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற்
நீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்சி ரென்றான்.

இ-ள். ஆதி ஆம் கடவுள் - முதர்கடவுளும்.—எந்தை - எம்பிதாவும்,—
ஆலவாய் அமலன் - மதுரையில் வீற்றிருக்கும் மலரகிதரும் —மங்கை பாதி
யான் சிறந்த பூசை பண்டையின் குறைந்தது உண்டோ - அர்த்தநாரீசுவரரு
மாகிய சொக்கநாதசுவாமியுடைய சிறந்த பூசை முன்னையிலுஞ் சுருங்கிய
துண்டோ,—நீதி ஆர் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண் மேல்
நீதி யாம் செய்தது உண்டோ - நீதியார்ந்த தவத்தான்மேம்பட்ட பெரி
யோர் மனம்புழுங்கப் பூமியிலே நாம் கொடுமை செய்தது உண்டோ,—
அமைச்சிர் செப்புவின் என்றான் - மந்திரிகளே சொல்லுவதன் என்று
வினாவினான். எ-று. (க0)

விளங்கின மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளந்திகழ் வாத லுரார் வருந்திய வளைப்பு நீக்கி
உளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லூர்கொள் ளாதென்
றளந்தறி யநிவு கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார்.

இ-ள். விளங்கு இள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்தர் ஆன வளம்
திகழ் வாதலுரார் வருந்திய வளைப்பு நீக்கி - பிரகாசிக்கின்ற இளம்பிறை
பொருந்திய முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கன்பராயுள்ள அருட்செல்வம்
விளங்குந் திருவாதலுரார் துன்பமுறுகின்ற கோட்டினை நீக்கி,—உளங்கொள
மகிழ்ச்சி செய்யின் உறு புனல் ஊர் கொள்ளாது என்று - மனங்கொள்ளு
மாறு அவரை மகிழ்விக்கின் மிக்குவந்த நீர் நம்மதுரையை அழிப்பதென்று,—
அளந்து அறி அறிவு கூறி ஆவகு அவர் தொழுது நின்றார் - அனைவரெய்
தறிந்த அறிவைக்கூறி அம்மந்திரிகள் அஞ்சலியெடுத்து நின்றனர். எ-று. (1)

மன்னனு மவர்க டம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
என்னுள மதித்த வாரிங் கினிதுந் ருரைத்தீ ரென்று .
கொன்னுறு வலோப்பி னுடு நிற்குநற் குணத்தி னுரை
முன்னுற வமைத்து நட்பான் முகமலர்ந திதுமொ ழிந்தான்.

இ-ள். மன்னனும் மகிழ்ந்து அவர்கள் மேல் அருள் பார்வை நல்கி -
பாண்டியராசனும் அதுகேட்டு மனமகிழ்ந்து அவர்கண்மீது கிருபானோக்
கஞ்செய்து,—என் உளம் மதித்த ஆறு நீர் இவரு இனிது உரைத்தீர்
என்று - என்மனம் உற்சேசித்தபிரகாரமே நீங்களும் ஈனாடி இனிதாகக்
கூறினீர்கள் என்று,—கொன் உறு வலோப்பின் ஊடு நிற்கு நல் குணத்தி
னுரை முன் உற அழைக்கது நட்பால் முகமலர்ந்து இது மொழிந்தான் -
அச்சந்தருகின்ற கோட்டினுள்ளேநிற்குங் குணக்குன்றாகிய திருவாதவூர
ரைத் தன்முன்வருவித்து நட்புரிமைகளோடு முகமலாச்சிகொண்டு இத
னைக் கூறினான். -எ-று. (கஉ)

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பாம்பர னடியார் கையில்
ஆம்பொரு னாமதே யானு லறாபிறர்க் காவ துண்டோ
தேமபடு மலங்கன் மாபீர செயலிதற குமது மேனி
சாம்புத தவமே யான்செப் டுண்டமே தகவி லாமை.

இ-ள். பாம்பு அணி செய்ப வேணி பரம் பரன் அடியார் கையில்
ஆம் பொருள் நமதே ஆனால் - பாம்பையணித்த சிவந்த சடையையுடைய
சிவபெருமானது அடியார்கையிறசேர்த்த திரவியம் நமமுடையதேயானால்,—
அறம் பிறர்க்கு ஆவது உண்டோ - அக்கொடையால்வரும் புண்ணியம் பிற
ர்க்காகுமோ ஆகாது,—தேம் படு அலங்கல் மாபீர செயல் இதற்கு
உமது மேனி சாம்புதல் தவமே - வாசனேபொருத்திய மாலையை அணிந்த
மார்பையுடையவரே இச்செயற்கு உமது திருமேனி வருந்துவது தவச்
செயலாயிற்று,—யான் செய தண்டமே தகவு இலாமை - வருந்தும்படி
யானுமக்குச்செய்த இத்தண்டமே தகுதியற்றதாயிற்று. -எ-று. (கங)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருபிவ் வுணர்வி லாமை
குற்றமித் துணையு நா மேற் செகண்டனங் குறைவில் லாமன்
மற்றினிப் புகலு மாறென் வைகைநம் முர்கொ வரது
நற்றவத் தலைவா நீபோ யடைபடியு மெனந வின்ருன்.

இ-ள். உற்ற இத்தகைமை முன்னே உணரும் இ உணர்வு இலாமை -
நிகழ்ந்த வித்தகைமை முன்னரே பகுதசறியும் அறிவின்மையாலாயிற்று,—
குறைவு இல்லாமல் குற்றம் இத்துணையும் நம்மேல் கொண்டனம் - குறை
வில்லாதபடி குற்றங்கள் இவ்வளவையும் நம்மேற் கொண்டேம்,—மற்று
இனிப் புகலும் ஆறு என் - நாம் இனிச்சொல்வது என்னே,—வைகை நம்

ஊர் கொளாது நல் தவத் தலைவர் நீர் போய் அடைப்பிபும் என நவின்
முன் - வைகைநதி நம்மதுரையை அழியாதபடி நல்ல தவமுதல்வராகிய
நீரே போய் அடைப்பிபும் என்று கூறினான். எ-று. (௧௪)

அருட்பெரு வழிதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதும்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந் தழுவென வெகுண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பு யில்லா மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன லூர்கொ ளாமல்.

இ-ள். அருள் பெரு வழிதி இ ஆறு அன்பு உரை பகர்ந்த போதும் -
அருளையுடைய பெரிய பாண்டியன் இந்தப்பிரகாரத் தன்னன்பை வெளிப்
படுத்தும் உரைகளைக் கூறியபோதும்,—தரிப்பு அரிது என்ன முன்னம்
தழல் என வெகுண்ட போதும் - சகிததற்கரியதென்று கூறுமாறு மூன்னர்
அக்கினிபோலக் கோபித்தபோதும்,—விருப்பு ஒடு வெறுப்பும் இல்லா மெய்
ம்மையார் வைகைச் செழும் புனல் ஊர் கொளாமல் தம்மை ஆண்ட திருப்
பதம் நினைந்தார் - விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத திருவாதவூரர் வைகைநதியி
னது செழுமையாகிய நீர் அம்மதுரையைக் கவராதிருக்கும்பொருட்டுத்
தம்மை அடிமைக்கொண்டருளிய திருவடிகளைத் தியானித்தார். எ-று. (௧௫)

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி லுன்னி
அந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடாட்கிளர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் செல்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றார்.

இ-ள். சுந்தரம் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தில் உன்னி அந்
தரத்து இறைஞ்ச - அழகிய குதிரையின்மேல் எழுந்தருளியவந்த திருவுரு
வத்தையே மனத்திலே தியானித்து ஆகாயத்தைநோக்கி வணங்க,—நல்
நீர் அடங்கி உள் வாங்கிச் செல்ல - அப்பொழுது நல்ல வைகைநதி நீர் பிர
வாகங்குரைந்துள்வாங்கிச்செல்ல.—வெம் துயர்ப் பிறவி ஆன விடாய்
கிளா வேலை நீந்தி வந்து அருள் கரையில் செல்வார் - கொடிய துன்பத்
தைத்தரும் பிறவியாகிய தாகம் உண்டாகுங்கடலை நீந்திவந்து அருட்கரை
யிற்செல்பவராகிய திருவாதவூரர்,—வைகை அம் கரையில் சென்றார் -
அழகிய வைகைநதிக்கரையின்கட் சென்றார். எ-று. (௧௬)

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி
அறை திரை நெடுநீர் வைகை யடைப்பது கடிது வேண்டும்
முறையுமீம் மாந்த ரெல்லா மொல்லையில் வம்மி னென்று
பறையறை வித்து நம்மூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார்.

இ-ள். முறை முறை வணங்கி நின்ற ஆரியர் முகத்தை நோக்கி -
திருவாதவூரர் தம்மை முறை முறை வணங்கிநிற்கின்ற காரியகாரருடைய

முகத்தைப்பார்த்து, —அறை திரை நெடுநீர் வைகை அடைப்பது கடிது வேண்டும் - ஒலித்தின்ற திரைகன்மறியும் மிக்க நீரையுடைய வைகைநதியை விரைந்து அடைத்தல்வேண்டும், —உறையும் இம் மாந்தர் எல்லாம் ஒல்லையில் வம்மின் என்று பறை அறைவித்து நம் ஊர்க்கு இவ்வுரை பரப்பும் என்றார் - ஈண்டு வசிக்கும் மனிதர்களைல்லாம் விரைவாக வருக என்று பறையறைவித்து நம்மதுராபுரிக்கு இவ்வார்த்தையைப் பரப்புவர்கள் என்று பணித்தருளினார். எ-று. (க௭)

ஆரியர் கடிதி னேடி வன்பறை யறைவித் தம்பொற்
நேரியல் வீதி தோறஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சோ கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனா மதுரை மாந்தர்

இ-ள். ஆரியர் கடிதின் ஓடி அம்பொன் தேர் இயல் வீதி தோறும் சென்று வன் பறை அறைவித்து உரை பரப்பு முன்னே - காரியகாரர் விரைந்தோடி அழகிய பொன்மயமாகிய தேரோடும் வீதிகடோறுஞ்சென்று வலிய பறை அறைவித்து இவ்வுரையைப் பரப்புகன்முன்னரே, —மதுரை மாந்தர் கூரிய கொட்டும் மண்சோ கூடையும் கொண்டு வைகை நீர் இயல் கரை மேல் வந்து நின்றனா - மதுரை மாந்தர்களைல்லாம் கூரிய மண் வெட்டிகளையும் கூடைகளையுங் கொண்டு வைகைநதியின் நீரையுடைய கரையின்கண் வருதுநின்றனா. எ-று. (க௮)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறையவர் நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறு மாசியர் விரைவிற் சென்று
கூறுகொண் டெவர்க்கும வேறு கோலறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டுறுககி வைகை வன்கரை யடைக்க லுற்றார்.

இ-ள். நீறு கொண்டு இலங்கும் மேனி மறையவர் நியமம் செய்த வீறு கொண்டு இடங்கள் தோறும் ஆரியர் விரைவில் சென்று - விபூதியினால் விளங்குந் திருமேனியையுடைய வேதியராகிய திருவாதவூரர் தமக்கு நியமித்த அதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, இடங்கடோறும் காரியகாரர் விரைவாகச்சென்று, —கூறு கொண்டு எவர்க்கும் வேறு கோலறை அளந்து - பிரித்து யாவர்க்கும் வேறு வேறு கோலறையாக அளந்துவிட்டு, —செங்கை மாறு கொண்டு உறுக்கி வைகை வன்கரை அடைக்கலுற்றார் - சிவந்த கைகளிற் பிரம்பைக்கொண்டு உறுக்கி வைகைநதியின் வலிய கரையை அடைப் பாராயினார். எ-று. (க௯)

கண்பெறு கழையின் முத்துங் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின் முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும்
வண்புனற் றிரைகள் வீசி வரையெனக் குவைகள் செய்யப்
பண்படப் பொருந்த நீருட் பதித்துயா வரம்பு செய்வார்.

இ-ள். கண் பெறு கழையின் முத்தும் - கணுக்களையுடைய மூங்கின் முத்துக்களையும், —கடகரி மருப்பின் முத்தும் - மதயானைகளுடைய கோடுகளிலுள்ள முத்துக்களையும், —வெண் பணிலத்தின் முத்தும் - வெண்மையாகிய சங்கின் முத்துக்களையும், —மேதகு கரும்பின் முத்தும் - மேன்மைபொருந்திய கரும்பின் முத்துக்களையும், —வண் புனல் திரைகள் வீசி - அழகிய நீர்த்திரைகள் கொடுவந்தொதுக்கி, —வரை எனக் குவைகள் செய்ய - மலை போலக் குவித்துவிட, —பண்படப் பொருந்த நீர் உள் பதித்து உயர் வரம்பு செய்வார் - தம்முளியைபுடப் பொருந்துமாறு நீரின்மீழ்ப்படுத்து உயர்ந்த அணைகளைக் கட்டுவாராயினார். எ-று. (உ0)

பரித்திர னிறுத்து மென்பார் பாம்புக ளுருட்டு மென்பார் திரைப்புனன் மிகுத்த தென்பார் தேவர்கட் கபய மென்பார் நிரைப்படு மகிலோ டாரம் வரவர வொதுக்கி நீடு வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பா ராயினர் மதுரை யுள்ளார்.

இ-ள். மதுரை உள்ளார் - மதுரைமாநகரவாசிகளெல்லாம், —பரித்திரன் நிறுத்தும் என்பார் - குதிரைப்பாய்ச்சலாக மரங்களை நிறுத்தும் என்பாரும், —பாம்புகள் உருட்டும் என்பார் - வைக்கோற்பழுதைகளை உருட்டும் என்பாரும், —திரைப் புனல் மிகுத்தது என்பார் - திரைகளையுடைய நீர் அதிகரித்தது என்பாரும், —தேவர்கட்கு அபயம் என்பார் - தெய்வங்கட்கு நாம் அடைக்கலம் என்பாரும், —நிரைப்படு அகிலோடு ஆரம் ஒதுக்கி வரவர நீடு வரைப்பு இடைக் குவித்து நிற்பார் ஆயினர் - வரிசையாகிய அகின் மரங்களோடு சந்தனமரங்கள் மென்மேலும் வர வர அவற்றை ஒருசாரொதுக்கி றெடிய கரையின்கட் குவித்து நிற்பாருமாயினர். (உ1)

ஏருடைப் புதுநீர் வைகை யில்வகை யடைக்கு மெல்லே நீருடைப் பொலிந்த வேணி நின்மலற் கன்பு மிக்காள் சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும் பேருடை நரை மூதாட்டி பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்.

இ-ள். ஏர் உடைப் புது நீர் வைகை இவ்வகை அடைக்கும் எல்லை - அழகிய புதுநீரமைந்த வைகைநதியை இந்தப்பிரகாரம் அடைக்கும்பொழுது, —நீருடை பொலிந்த வேணி நின்மலற்கு அன்பு மிக்காள் - கங்கா சலத்தையுடைய பொலிந்த சடையையுடைய மலரகிடராகிய சிவபெருமானிடத்துப் பேரன்புடையவள், —சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் - புகழையுடைய தவநெறியின் மேம்பட்டவள், —செம்மனச் செல்வி என்னும் பேர் உடை நரை மூதாட்டி - செம்மனச்செல்வி என்னும் பெயரையுடைய நரைத்த வயோதிகப்பெண்ணொருத்தி, —பிட்டு விற்று உணவு கொள்வாள் - பிட்டு விற்றுச் சீவனஞ்செய்பவள். எ-று. (உ2)

ஆங்கவட் களந்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி ஓங்கலைப் புதுநீர் வைகை யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லேக்

திங்குள தறுகணுள் சென்றவட் குறுகண் செய்ய
சங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி.

இ-ள். ஆங்கவட்கு அளந்து நீக்கும் கோலறை அடைப்பது இன்றி - அந்த வயோதிகப்பெண்ணுக்குக் கோலாலளந்துவிடப்பட்ட பங்கொன்று மாத்திரம் அடைக்கப்படுவதின் தி, —ஒங்கு அலைப் புது நீர் வைகை உடைப்பு எலாம் அடைக்கும் எல்லை - உன்னதமாகிய திரைகளையுடைய புதிய நீர் பொருந்திய வைகைகளையின் உடைப்புகளெல்லாம் அடைக்கப்படும்பொழுது, —தீங்கு உள தறுகணுள் சென்று அவட்கு உறுகண் செய்ய - கொடுமையையுடைய வன்கண்ணர்களாகிய கருமவதிகாரிகள்போய் அவளுக்குத் துன்பஞ்செய்ய, —சங்கு எனக்கு உறுதி ஆவார் யாவரோ என்று இரங்கி - அவ்வம்மை இங்கே தமிழேனுக்குறுதுணையாவார் யாவரோ என்று சொல்லி அழுது. எ-று. (உரு)

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த கொங்கை மாப்பினிற் கண்ணீர் வார
எட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சினிற் றினைய கூறும்.

இ-ள். பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெரும் கரை அடைப்பார் இன்றி - பிட்டினையே கூலியாகப்பெற்றுக்கொண்டு பெரிய வைகைகளிற் கரையை அடைக்குக கூலியாளர் ஒருவருமில்லாமையான், —நெட்டு இலைச் சூலம் எந்தும் நின்மலன் கோயில் எய்தி - நெடிய இலைபோன்ற சூலப்படையைத் தாங்கும் நிருமலராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் வீற்றிருக்குக் கோயிலை அடைந்து, —மட்டு அறத் தளர்ந்த கொங்கை மாப்பினில் கண்ணீர் வார - அனலின்றித் தளர்ந்த தனங்களையுடைய தன்மாப்பிலே கண்ணீரொழுகிவர, —எட்டுருத் திரண்ட பாதம் இறைஞ்சி நின்று இனைய கூறும் - அஷ்டமூர்த் தந்திரண்ட அக்கடவுளுடைய திருவடிகளை வணங்குகின்றிவைகளைச் சொல்வாளாயினள். எ-று. (உரு)

வேறு

நெட்டரவக் கச்சடையாய் நீலநிறத் திருமாதின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும் பேரிடும்பை யுளதாமோ.

இ-ள். நெட்டு அரவக் கச்ச உடையாய் - நெடிய சர்ப்பக்கச்சையுடையவரே, —நீல நிறத் திருமாதின் வட்ட முலைத் தழும்பு பட வந்து அணையும் திருமார்பா - பசிய நிறத்தையுடைய காமாட்சியம்மையின் வட்டவடிவையுடைய ஸ்தனங்களினாலே தழும்புண்டாக வந்தணைந்த திருமார்பையுடையவரே, —கட்டிய செம் சடையாய் - கட்டப்பட்ட சிவந்த சடையை

புடையவரே,—நின் கண் அருள் கொண்டு எப்பொழுதும் பிட்டினை விற்று உண்பேற்கும்—தேவரீரது கிருபாநோக்கத்தினாலே எப்போதும் பிட்டுவீற்றுச் சீலிக்கும் தமிழேனுக்கும்,—பேர் இடம்பை உளது ஆமோ - பெருநீ துன்பம் சம்பவிக்குமோ. ஏ-று. (உடு)

யாருடனா னினிப்புக்ல்வே னெனையுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியையெனும்
பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமோ.

இ-ள். எனை உடையாய் - என்னை அடிமையாகவுடையவரே,—வைகையின் நல் நீர் உடையாது அடைக்கும் வகை நீ சிறிது இன்று அருளாயேல் - வைகையினியின் நீர் உடையாதடைத்தற்குத் தேவரீர் சிறிது அநுக்கிரகஞ் செய்யாதொழிவீராயின்,—நான் இனி ஆருடன் புகல்வேன் - யான் இனிவேறு யாரோடு சொல்வேன்,—சீருடையாய் - சிறப்பையுடையவரே,—உனக்கு அடிமை செய்யும் அவாக்கு எளியை எனும் போ உடையாய் எனப் பலரும் பேசும் மொழி பழுது ஆமோ - தேவரீருக்கு அடிமைசெய்யுந் தொண்டர்களுக்கெல்லாம் தேவரீர் எளியராயிருக்கின்றீர் என்னும் பொருளமைந்த பேருடையீர் என்று பலரும் பேசும் வார்த்தை இன்று என்னளவிற்பிழைப்பட்டுவிடுமோ. ஏ-று. (உசு)

தாயுமிலைத் தந்தையிலைத் தமருமிலைத் தமிழேனைப்
பேயினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணாது
தீயதென திலம்பாடென் சிந்தையிலவெந் துயர்தீர
நீயருளா தொழியினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய்கேன்.

இ-ள். தாயும் இலை தந்தை இலை தமரும் இலை - எனக்கு மாதாவும் இல்லை; பிதாவும் இல்லை, உறவாகளும் இல்லை —பேயினுடன் நின்றாலும் தமிழேனைப் பிரித்து அறிய ஒண்ணாது - பேயோடொருவருகிற்பினும் தனித்தவளாகிய என்னைப் பிரித்துணர ஒருவாக்குவகூடாது,—எனது இலம்பாடு தீயது - என் வறுமை மிகக் கொடியது,—என் சிந்தையில் வெம் துயர் தீர நீ அருளாது ஒழியின் உயிர் நீப்பேன் - என் மனத்துள்ள வெய்ய துயர் தீரத் தேவரீர் அநுக்கிரகஞ்செய்யாதொழிமிற் பிராணத்தியாகஞ்செய்வேன்,—மற்று என் செய்கேன் - அஃகொழிந்து வேறியாதுசெய்வேன். ஏ-று. (உஎ)

வேறு

இன்றெனைக் குறுதி யாகி யானிடும் பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வன்கரை யடைப்பா ரில்லை
உன்றனக் கடிமை யானென் றுரைப்பவ டன்மே லன்பு
சென்றவட் காளா மாறு துணிந்தனர் தேவ தேவர்.

இ-ள். இன்று எனக்கு உறுதி ஆகியான் இடம் பிட்டு வாங்கி - இன்றைக்கு எனக்கு துணையாகிய யான் கொடுக்கும் பிட்டினையே கூலியாகப் பெற்று,—வன் திறல் கூலி ஆளாய் வன் கரை அடைப்பார் இல்லை - மிக்க வலியையுடைய கூலியாளாகி வலிய அணையைக்கட்டுவார் ஒருவரும் இல்லை ஆகலான்,—யான் உன் தனக்கு அடிமை என்று உரைப்பவன்மேல் அன்பு சென்று - தமிழேன் தேவரீருக்கடிமை என்று சொல்லும் அவளிடத்தே அன்பு பெற்று,—தேவ தேவர் அவர்கு அளமாறு துணிந்தனர் - மகாதேவராகிய சோமசுந்தரகடவுள் அவளுக்குத் தாங் கூலியாளாகும்படி திருவுளங்கொண்டருளினார். எ-று. (உஅ)

ஆடையுந் அணிந்த னொயாச்சுபே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேற் கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப்
பீடைகொண் டயர்வாள் காணப் பெருமபசி யுடையா போல
வேடைகொண் டொல்லை வந்தா வேண்டிய வடிவம் கொள்வார்.

இ-ள். வேண்டிய வடிவம் கொள்வா - ஆங்காங்குத் தமக்குவேண்டிய உருவங்கொள்ள வல்லவராகிய சிவபிரான்,—ஆடையும் துணிந்த சீரை ஆக்கி - வஸ்திரமூங்கி பூந்த வஸ்திரமாகக்கொண்டு,—கூலியாளாய் - கூலியாளாகி,—கூடையும் தலைமேல் கொண்டு - கூடையைபுஞ் சிரமேற்கொண்டு,—கொட்டி உடை தோள் ஆகி - மணவெட்டி தங்குந் தோளையுடையவராகி,—பெரும் பசி உடைபா போல வேடை கொண்டு - மிக்க பசியுடையார்போல வீருப்பவகொண்டு —பீடை கொண்டு அயாவாள் காண ஒல்லை வந்தார் - துன்பங்கொண்டயரும் அவள் காண விரைவாக வந்தருளினார். எ-று. (உக)

வந்தெனை யேவல் கொள்வா றுளாகொலோ மற்றிங் கென்று
புந்தியின் மகிழ்நது கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதில்
அந்தநன் மொழியைக் கேளா வனளை தன் னயர்ச்சி கூருஞ்
சிந்தனை யொழிந்து கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள்.

இ-ள். வந்து எனை ஏவல் கொள்வா இவரு உளர் கொலோ என்று புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில் வாயிலில் புகன்ற போதில் - அங்கே வந்து என்னைக் கூலியாளாகக்கொள்வார் இங்கே யாரும் உளரா என்று மன மகிழ்ந்து கோயில்வாயிலினின்று வினாவியபோது,—அன்னை அந்த நல் மொழியைக் கேளா அயாச்சி கூரும் தன் சிந்தனை ஒழிந்து - அவ்வம்மை அந்த நல்ல வசனத்தைக் கேட்டு மகிழ்ந்த சிந்தை நீங்கி,—கூலியாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள் - அக்கூலியாளரைச்சென்று சமீபித்தனள். எ-று. (உ௦)

புடையின்பே ளுடையாவின்றிப் புனைந்துள புலித்தோ லாடை
உடையின்மே லரைகருங் கச்சா யோங்குநச் சுரக மின்றிச்
சுடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாங்கிய மழுமா னின்றி
விடையின்மே லின்றி வின்ற வெளிபனை வெளிபிற் கண்டாள்.

இ-ள். புடையின் மேல் உடையாள் இன்றி - பாகத்திலே உமையம் மையின்றியும்,—புனைந்துள புலித்தோல் ஆடை உடையின்மேல் அசைக்கும் கச்சாய் ஒங்கும் நச்சு உரகம் இன்றி - புனையப்பெற்ற புலித்தோலாகிய வஸ்திரவுடையின்மேலே கச்சாய் விளங்கும் நஞ்சையுடைய பாம்பு இன்றியும்,—சடையின்மேல் மதியம் இன்றி - சடையின்மீதே பாலசந்திரன் இன்றியும்,—தாங்கிய மழு மான் இன்றி - திருக்கரங்களிலே தாங்கிய மழுவு மானுமின்றியும்,—விடையின் மேல் இன்றி நின்ற வெளியினை - இடபவாகனத்தின்மேல் இவர்தலின்றியும் வந்து நிற்கின்ற சிதாகாச வடிவையுடைய சிவபெருமானாகிய கூலியாளரை,—வெளியில் கண்டான் - வெளியே நிர்ப்பக் கண்டான். எ-று.

(ருக)

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கூலி
தந்தியேல் வருவ நென்று சாற்றலு துகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம் போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லால்
அந்திவா யிதனை விற்றா லளிப்பனின் கூலி யென்றாள்.

இ-ள். மைந்த நீ எனக்கு இங்கு ஆளாய் வருக என - மகனே நீ எனக்கு இப்பொழுது கூலியாளாய் வரக்கடவை என்று கேட்ப - முன்னர்க் கூலி தந்தியேல் வருவன் என்று சாற்றலும் - அதற்கவர் முன்னர்க் கூலி தருவாயாயின் வருவேன் என்று கூறுதலும்,—துகர இப்போது ஆர் அமுதம் போலும் இனிய இந்தப் பிட்டு அளிப்பேன் - நீ உண்ணும்பொருட்டி இப்போது அரிய அமிர்தம்போலும் இனிய பிட்டை உனக்கு முற்கூலியாகத் தருவேன்,—அல்லால் அந்திவாய் இதனை விற்றால் நின் கூலி அளிப்பன் என்றாள் - அல்லாமல் அஸ்தமயனகாலத்தில் இப்பிட்டை விற்றால் நின் கூலியைத் தருவேன் என்று கூறினாள். எ-று.

(ருஉ)

இரும்பசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின்மே லிட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா யென்றனள் விருப்ப மிக்காள்.

இ-ள். அன்னே இரும் பசி உடையேன் இனிய பிட்டு அளிப்பை ஆகில் - மாதாவே! நான் இப்பொழுது பெரும்பசியுடையேன் இனியன வான பிட்டினைத் தருவாயானால் அதனை உண்டு பசிதீர்ந்து,—கோலறை முழுதும் யானே குரம்பு கொண்டு அடைப்பன் என்ன - கோலால் வரையறுக்கப்பட்ட நின்பாகமுழுவதையும் யானே வரம்புகட்டி அடைப்பேன் என்று கூற,—கரும்புறத் துகில்மேல் இட்ட பிட்டினைக் கரத்தால் அள்ளி விரும்பி இங்கு இதனைக் கொள்வாய் என்றனள் விருப்ப மிக்காள் - கறுத்த புறத்தையுடைய வஸ்திரத்தை மேலே இட்டி மூடிய பிட்டைக் கைகளால் அள்ளி மகனே நீ இதனை விரும்பி உண்ணுதி என்று கூறினாள் விருப்பம் மிக்க செம்மனச்செல்வி. எ-று.

(ருங)

கூற்றடுக் கமல பாதர் குறுந்துணிக் கரிய சீரை
ஏற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யின்புற வழது செய்து
மாற்றரும் பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
ஆற்றினின் கூற்றி லுண்டா மருங்கரை யடைப்ப னென்றார்.

இ-ள். கூற்று அடிக் கமல பாதர் - இயமனைக்கொன்றருளுந் திரு
வடித்தாமரையினைபுடைய சிவபெருமானாகிய கூலியாளர்,—குறும் கரிய
துணி சீரை ஏற்று - குறுத்த கரிய கந்தைவஸ்திரத்தை விரித்து எந்தி,—
இடும் பிட்டு வாங்கி இனபு உற அமுது செய்து - கொடுத்த பிட்டை வாகுகி
இனிதாக அமுது செய்தருளி.—மாற்று அரும் பசியை அன்னே மாற்றினை -
மாற்றுதற்கரிய பசியை அன்னையே மாற்றினாய்,—இனி வைகை ஆற்றிற்
போய் நின் கூற்றில் உண்டாம் அரும் கரை அடைப்பன் என்றார் - இனி
நான் வைகைநதிக் கரையிறசென்று நின் பங்குக்குளதாகிய பெரிய அணை
யைக் கட்டுவேன் என்று கூறியருளினார். எ-று. (௩௪)

நன்றுநன் நின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டும்
என்றுதந் துணிந்த சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதிந் தலைநீர் வைகைச் செழுங்கரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார்.

இ-ள். அன்னே பிட்டு நன்று நன்று நயந்து இன்னும் அளித்தல்
வேண்டும் என்று தம் துணிந்த சீரை ஏற்று அது நிறைய வாகுகி - மாதாவே!
இப்பிட்டு மிகவு நன்று என்மேல் விருப்பங்கொண்டு இன்னுந் தரல்வேண்
டும் என்று தமது கந்தைவஸ்திரத்தை விரித்தேந்தி அது நிறையவாங்கி,—
தின்று தின்று அலை நீர் வைகைச் செழும் கரை அதனில் சென்று - அத
னைத் தின்று தின்று அலைமறிகின்ற நீரையுடைய வைகைநதியின்தழுகிய
கரையின்கட்போய்,—குன்று எனும் தவத்தாய் உன்றன் கோலறை காட்டு
கென்றார் - மலையென்று சொல்லத்தகுந் தவத்தையுடையானே! உன் பங்
கைக் காட்டுக என்று கூறியருளினார். எ-று. (௩௫)

மெய்த்தவம் புரிவார் தமயின் விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
இத்தடங் கரையை வல்லே யெம்பிநீ யடைப்பா யென்னப்
பைத்தவெம் பருவாய் நாகம பனிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார கோலறை யடைக்க லுற்றார்.

இ-ள். மெய்த்தவம் புரிவார் தமயின் விழுப்பம் மிக்குடைய அன்னை -
மெய்ம்மையாகிய தவத்தைச் செய்பவர்களுள் மிகவும் மகிமையையுடைய
மாதாவாகிய வந்தியானவன்,—இ தடம் கரையை வல்லே எம்பி நீ அடைப்
பாய் என்ன - இவ்விசாலமாகிய கரையினை விரைவாக என்றம்பி நீ அடைப்
பாயாக என்று கூறி,—பைத்த வெம் பருவாய் நாகம் பனி மதிப் பாதி
கொன்றைக் கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் - படம்பொருத்திய பருவாயை

புடைய பாம்பையும் குளிர்ச்சிபொருந்திய பாலசந்திரனையும் கொன்றைப் பூக்கொத்தோடு சூட்டவல்ல சிவபெருமானாகிய கூலியானர்,—கோலறை அடைக்கல் உற்றார் - அவ்வம்மையின் பகுகினை அடைப்பாராயினார். எ-று. (1)

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர் பிறைதவிர் முடிச் சும்மாடு
சேர்ப்பர் பின் சுமந்து சென்றச் செய்கரை சொரிந்து மீள்வர்
வேர்ப்பர்மெய் யிளைப்பர் முன்போல் மென்றுபிட்ட டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்வர்.

இ-ள். மண் பேர்ப்பர் - மண்ணை வெட்டுவார்,—கூடை பெய்வர் - அதனைக் கூடையின்கணிவார்,—பிறை தவிர் முடிச் சும்மாடு சேர்ப்பர் - பிறைதவிர்ந்த முடியின்மேற் சுமையடைகோலிவைப்பர்,—பின் சுமந்து சென்று அச செய்கரை சொரிந்து மீள்வர் - பின்னர் அதனைச் சுமந்து சென்று கட்டப்படும் அவ்வரம்பிற் கொட்டித் திரும்புவர்,—மெய் இளைப்பர் முன்போல் வேர்ப்பர் - சரீரம வரூந்தி இளைப்பர் முன்போலக் குறுவேர்வை கொள்வர்,—பிட்டி மென்று இரதம் நாவிற் பார்ப்பர் - பிட்டை அள்ளி வாயிலிட்டு மென்று தின்று சுவையை நாவிலுணர்வர்,—அ அன்னை மேல் பரிந்து அருள் பார்வை செய்வர் - அப்பிட்டமுதைத் தமக்குக்கொடுத்த அவ்வம்மைமீது முன்னையினும் மிக அன்புகூர்ந்து கிருபானோக்கஞ் செய்வார். எ-று. (௩௭)

பிட்டுநன் றென்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பர் வேடன்
இட்டமென் றசையிற் சால வீசனுக் காமி தென்பர்
கொட்டுடன் கவித்த கூடை கொண்டுநின் றூடல் செய்வர்
வெட்டுமண் குளிப்ப ரோடி விரைந்தடிப் பாய்ந்து மீள்வர்.

இ-ள். பிட்டு நன்று என்று கூறிப் பிறை முடி அசைப்பர் - இப்பிட்டி மிக நன்றாயிருக்கின்றதென்று உபசாரங்கூறிப் பிறையைபுடைய சிரசை அசைப்பர்,—வேடன் இட்ட மென் தசையின் ராசனுக்கு இது சால ஆம் என்பர் - கண்ணப்பநாயனாகிய வேடுவர் படைகத மென்தசையமுதினும் இஃது இம்மதுரைச் சோமசுந்தரககடவுட்குப் பிரீதியாகுமென்பர்,—கொட்டு உடன் கவித்த கூடை கொண்டு நின்று ஆடல் செய்வர் - தோளின்கணிட்ட மண்வெட்டிபுடன் சிரசிற்கவித்த கூடையைபுகு கொண்டுநின்று ஆனந்தக் கூத்தாடுவர்,—வெட்டும் மண் குவிப்பர் - வெட்டிய மண்ணைக் குவிப்பர்,—விரைந்து ஓடி அடிப் பாய்ந்து மீள்வர் - விரைந்தோடி அடிப் பாய்ந்து திரும்புவர். எ-று. (௩௮)

பரிவுடை மனத்தி னூறும் பரமர்தஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறார்
உரனுடை வழுதி தூதர் காண்பரே லுறுகண் செய்வார்
இருவினை யுடையேன் மற்றிங் கென்செய்யே னென நினைந்தான்.

இ-ள். பரிவு உடை' மனத்தினாலும் பரமர்தம் செய்தி கண்டு - அன்பு பொருந்திய மனத்தையுடைய வந்தியுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுளினது திரு விளையாடலைக் கண்டு, —கரையினை அடைத்தல் வேண்டும் என்று தன் கரு மம் கூறாள் - அணைக்கட்டுதல் செய்யவேண்டும் என்று தன் காரியத்தைக் குறித்தொன்றும் பேசாதுவளாய், —உன் உடை வழி தூதர் காண்பரேல் உறுகண் செய்வார் - வலியையுடைய பாண்டியனது தூதுவர் காண்பாரா யின் எமக்குத் துன்பஞ்செய்வார், —இரு விளை உடையேன் மற்றிகு என் செய்வேன் என வினைந்தாள் - இருவிளையையுடைய தமியேன் இதற்கு யாது செய்வேன் என்று பலவற்றையும் எண்ணினாள். எ-று. (125)

மற்றவ னிலைமை வெள்ளி மன்றுணின் முடு கின்ற
சொற்றவ ரறிந்து ின்னுங் கூடைமண் கரைமேற் கொட்டி
உற்றவிக் கரையை யின்னே யொல்லையி லடைப்ப னன்னே
சற்றிதற் கிரங்கா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றார்.

இ-ள். அவள் நிலைமை வெள்ளி மன்றுள் ின்று ஆடுகின்ற கொற்ற வர் அறிந்து - அவ்வந்தியினது நிலைமையை வெள்ளியம்பலத்தின்கணின்னு திருநடனஞ்செய்தருளுஞ் சோமசுந்தரக்கடவுள் என்னும் கூலியாளர் திரு வுளத்தடைத்து —பின் னும் கூடை மண் கரை மேல் கொட்டி - பின்னரும் ஒருகூடைமண்ணைக் கரையிலே கொட்டிவிட்டு, —உற்ற இக்கரையை இன் னே யான் ஒல்லையில் அடைப்பன் - உனக்காக விடப்பட்ட இக்கரையை இப்போது நான் விரைவாக ஆடைப்பேன், —நீ சற்றும் இதற்கு இரங்காது உன் தகவு உடை மனையில் அன்னே எகு என்றார் - சிறிதும் இகன்பொ ருட்டு மனமிரங்காது உன் தகுதியையுடைய வீட்டிற்கு மாதாவே! செல்வாய் என்று கூறியருளினார். எ-று. (126)

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப வேகித்
தோறிரை முகத்தி னுடன் றென்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறருந் தவத்தின் மிககாள் கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னாற் றெழுதனன் வைகை மங்கை.

இ-ள். நீறு அணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப - வீழ்தியை அணிந்த சுதமாகிய திருமேனியையுடைய சோமசுந்தரக்கடவுளனுப்ப, —தோல் திரை முகத்தினுள் எகித் தன் தொல் மனை புகுதும் எல்லை - தோல்திரை ந்த முகத்தையுடைய வந்தி ரென்று தன் பழையவீட்டிற்கும்பொழுது, — கூறு அரும் தவத்தின் மிக்காள் கோல் அறை அடைப்ப - கூறுதற்கரிய தவத்தான் மேம்பட்ட வந்தியினது பாகமாகிய கோலறையைச் சிவபெரு மான் அடைக்கும்பொழுது, —அஞ்சி வைகை மங்கை மாறிடு திரைக் கை ஆல் தொழுதனன் - பயந்து வைகைநதியாகிய பெண் வேகந்தணிகின்ற திரைகளாகிய கைகளினாலே சுவாமியை அஞ்சலி செய்தனள். எ-று. (127)

சிறந்தமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறந்திகழ் கொன்றை நீழ் நிறைமண லீணையே யாக
உறுந்தொழின் முயற்சி யாலே யுயங்கிமெய் யிளைத்தார் போல
மறைந்துல கெங்கு மான வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார்.

இ-ள். சிறந்த மண கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை ஆக - சிறந்த
மண்சுமக்குங்கூடை சடையையுடைய திருமுடிக்குத் தலையணையாகவும்,—
நிறம் திகழ் கொன்றை நீழல் நிறை மணல் அலையே ஆக - பொன்னிறம்
விளங்கும் பூவையுடைய கொன்றைமரநீழலிலேயே நிறைந்த மணல் சயன
மாகவும்,—உறும் தொழில் முயற்சியால் உயங்கி மெய் இளைத்தார் போல -
உற்றதொழின்முயற்சியாலே வருந்திச் சரீரமிளைத்தார்போன்று,—உலகு
எங்கும் மறைந்து ஆன வள்ளலார் பள்ளிகொண்டார் - உலகெங்கும் வியா
பித்து மறைந்துகிற்கும் வள்ளலாராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பள்ளிகொண்
டருளினார். எ-று. (சஉ)

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கார்
ஓங்கிய கருமஞ் செப்வா ராகிபொண் பிரமபு தாங்கிப்
பாங்குரின் றவரை நாடிப் பகிரந்தகோ லன்றி லுள்ள
தீங்குநன் குணாவீ ரென்னச ரென்றகன் கரையிற் சேர்ந்தார்.

இ-ள். ஆங்கு அவா துயிலும் எல்லை - அங்கனமவர் நித்திரைசெய்த
ருளுஞ் சமயத்தது,—அருள் பெரு வாழ்வின் மிக்கார் - திருவருளானாய்
பேரானந்தப் பெருவாழ்வின் மிக மகிழ்பவராகிய திருவாதவூரர்,—ஓங்கிய
கருமம் செய்வார் ஆகி ஓண பிரம்பு தாங்கிப் பாகு நின்றவரை நாடி -
உயர்வாகிய காரியங்களைத் தங்கீழ்நின்று நடத்தபவராகிக் கையில் அழ
கிய பிரம்பைக்கொண்டு பக்கத்தேநிற்குங் கருமவதிகாரிகளைப் பார்த்து,—
பகிரந்த கோலறையில் உள்ள தீங்கு நன்கு உணாவீர் என்ன - வகுத்துக்
கொடுக்கப்பட்ட பாகங்களிலுள்ள குற்றங்களையுங் குணங்களையும் பார்த்
தறிமினென்று பணிக்க,—சென்று அகன கரையில் சேர்ந்தார் - அவர் செ
ன்று விசாலமாகிய கரையையடைந்தார். எ-று. (சங)

நன்குற வடைத்தல் செய்தார் யாவரு மென நயந்து
சங்கர னடைக்கு நீடு தடங்கரை யவாக னெய்தி
எங்கணு முயர்ந்து தாழ்ந்த திவவிடம் யார்க்கு நேர்ந்த
பங்கிது மொழிமி னென்ன நின்றவ ரிவை பகாததார்.

இ-ள். அவர்கள் யாவரும் நன்கு உற அடைத்தல் செய்தார் என
நயந்து - கருமவதிகாரர் பங்காளரனைவரும் உடைகரையைச் செவ்விதாகக்
கட்டினார்களென்று மனமகிழ்ந்து,—சங்கரன் அடைக்கும் நீடு தடம் கரை
எய்தி - சுந்தரேசராகிய கடலியாளர் நின்றடைக்கும் நெடிய விசாலமாகிய
கரையையடைந்து,—எங்கணும் உயர்ந்து இவ்விடம் தாழ்ந்தது - இவ்வணை

மற்றெவ்விடங்களுமுயர்ந் திவ்விடமாத்நிரந் தாழ்ந்திருக்கின்றது,—இது யார்க்கு நேர்ந்த பங்கு மொழியின் என்ன - இஃகியார்க்கு வகுத்துவிடப் பட்ட பங்கு சொல்லுங்கள் என்று வினவ,—நின்றவர் இவை பகர்ந்தார் - அங்கே நின்றவர்கள் இவைகளைக் கூறினார்கள். ஏ-று. (சச)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள்
ஒருமுது மடர்தைக் காளா யொருவன்வந் திங்ங னெய்தி
இருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பன் மீள்வன் சிந்துவன் குவித்தல் செய்வான்.

இ-ள். பெரு வளம் நீடு கூடல் பிட்டு வற்று உணவு கொள்வாள் ஒரு முது மடர்தைக்கு ஆளாய் ஒருவன் வந்து இங்ஙனம் எய்தி - பெருஞ்செல்வத்தான்மிக்க இம்மதுரைமாநகரத்திலே பிட்டுவிற்றுண்பவளாகிய வந்தி என்னுமொரு வயோதிகப்பெண்ணுக்குக் கூலியாளாய் ஒருவன்வந்திவ்விடத்தையடைந்து,—இரு நிலம் அகழ்ந்து கூடையுள் சொரிந்து இரங்கி நிற்பன் - பெருமைபொருந்திய மண்ணைவெட்டிக் கூடையின் கணிட்டு ஆரவாரித்து இரங்கிநிற்பன்,—சிரமிசை எடுப்பன் மீள்வன் - பின்பு தலைமீதெடுப்பான் மீள்வான்,—சிந்துவன் - சிதறுவான்,—குவித்தல் செய்வான் - பின்பு குவிப்பான். ஏ-று. (சக)

பாடுவ னூடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதிண் கரையி லேறிச் சொரிசுவ னெடிது நிற்பன்
ஒடுவ னேடி மீள்வ னொருகைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னில் வருவன்வா வென்னிற் போவன்.

இ-ள். பாடுவன் ஊடல் செய்வன் - பாடுவான் கூத்தாடுவான்,—பைய ஓர் கூடை மண்ணை நீடு திண் கரையில் ஏறிச் சொரிசுவன் - பின்பு மெல்ல ஒருகூடைமண்ணை நெடிய திண்ணிய கரையில் ஏறிக் கொட்டுவான்,—நெடிது நிற்பன் - நெடுநேரம் அசையாது நிற்பான்,—ஒடுவன் ஓடி மீள்வன் - பின்னர் விரைந்தோடுவான் ஓடிக்கடிதுதிரும்புவான்,—ஒரு கை மண் கரையில் ஏறப் போடுவன் - ஒரு கைப்பிடிமண்ணை மறித்துங் கரையில் வீழப் போடுவான்,—போக என்னில் வருவன் - நீ போ என்றால் வருவான்,—வா என்னில் போவன் - நீ வா என்றாற் போவான். ஏ-று. (சக)

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுநன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன் செங்கை காணி லரசிளங் குமர னெப்பான்
நெட்டலர்க் கொன்றை நீழ் னெடுந்துயில் கொள்கின்ற னங்
கட்டுரை சிறிதுங் கேளா னன்னவன் காண்மி னென்றார்,

இ-ள். பிட்டினை நுகர்வன் - பின்னர்ப் பிட்டை அள்ளி உண்பான்,—ஐயா பெரிதும் என்று என்று கையைக் கொட்டுவன் - ஐயா இப்பிட்டி

மிகவும் நன்றென்று கூறிக் கையோடு கையைக் கொட்டுவான்,—செங்கை காணில் அரசு இளம் குமரன் ஒப்பான் - அவனது செங்கைகளை நாமுற்று நோக்குமிடத்து அரசினவகுமரனையே ஒக்கின்றான்,—நெட்டி அவர்க் கொன்னை நீழல் நெடும் துயில் கொள்கின்றான் - அவன் நெடிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரநிழலிலே நெடுநித்திரை செய்கிறான்,—நம் கட்டுரை சிறிதும் கேளான் - நாககூறும் உறுதிமொழிகளை ஒருசிறிதும் கேளான்,—அன்னவன் காண்மின் என்றார் - அவன் பாருவகளென்று சுட்டிக்காட்டிக் கூறினார். (சஎ)

என்றலு மவனை யிங்கே கொணர்மினென் றவரு ணின்ற வன்றிற லொருவன் கூற வாரியன் வல்லே யோடிச் சென்றலு ஞான யோகச் செழுந்துயி லொழிந்து மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றார் துண்ணென விழித் தெழுந்தார்.

இ-ள். என்றலும் - என் நிவ்வாறவர்கள் கூறுதலும்,—அவருள் நின்ற வன் திறல் ஒருவன் அவனை இங்கே கொணர்மின் என்று கூற - அக்கரும வதிகாரிகளுள் நின்ற மிக்க வலிமையுடைய ஓர் அதிகாரி அக்கூலியா ளனை இங்கே எம்முன் கொடுவருக என்று பணிக்க,—ஆரியன் ஒடிச் சென்றலும் - அதுகேட்ட கருமவதிகாரிகளில் ஒருவன் விரைந்தோடிச் சென்று சமீபித்தலும்,—மூன்று துன்றிய புரங்கள் செற்றார் ஞான யோகச் செழும் துயில் ஒழிந்து துண்ணென விழித்து எழுந்தார் - சிவபெருமானு கிய கூலியாளர் ஞானயோகமாகிய ஆனந்தநித்திரைசெய்தலை நீக்கி விரைந்து கண்களைவிழித்தெழுந்தார். எ-று. (சஅ)

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி மொழிக்கனல் சிந்தி யந்த முன்னவன் றன்னை யெய்த அழைத்தலும் வருதல் செய்யா தஞ்சிரின் றிரங்கல் கண்டு பழிப்பருஞ் செங்கை பற்றி யீர்த்தனன் பரிவி லாதான்.

இ-ள். விழித்தலும் - அவர் நித்திரைவிட்டெழுதலும்,—கடிது சென்ற ஆரியன் வெருவ நோக்கி - விரைந்துசென்ற அக்கருமவதிகாரி அவர் அஞ்சும்படி பார்த்து,—மொழிக் கனல் சிந்தி - கொடுஞ்சொற்களாகிய அக்கினியைச் சிந்தி,—அந்த முன்னவன் தன்னை எய்த அழைத்தலும் - அவ்வ திகாரியிடத்து வரும்படி அழைத்தலும்,—வருதல் செய்யாது அஞ்சி நின்று இரங்கல் கண்டு - அவர் வாராது பயந்தான்று அழுதலைக்கண்டு,—பரிவு இலாதான் பழிப்பு அரும் செங்கை பற்றி ஈர்த்தனன் - அன்பில்லாத அக் கருமவதிகாரி குற்றமற்ற அவருடைய சிவந்த கையைப் பிடித்திழுத்தான். எ-று. (சக)

ஆங்கவன் கடிதிற றள்ளி யண்ணலை யெண்ணி லாத திங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு சேறலும் வெகுட்சி யெய்திப்

பாங்குநின் நவரு ணின்ற பாவியைப் பாவி நோக்கி
ஈங்குவெங் குருதி சோர வடித்திடுங் கிவனை யென்றான்.

இ-ள். ஆங்கவன் அண்ணலை கடிதில் தள்ளி - அவன் கூலியாளாகிய சிவபிரானை லிரைந்து தள்ளி, —என இலாத தீங்கினன் முன்னர் கொண்டு சேறலும் - அளவில்லாத தீங்கினையுடைய அதிகாரிக்கு முன்னே கொண்டு சென்றவளவில், —பாவி வெகுட்சி எய்தி - பாலியாகிய அவ்வதி காரி கோபங்கொண்டு, —பாங்கு நின்றவருள் நின்ற பாவியை நோக்கி - தன்பக்கத்து நிற்பவர்களுள் ஒரு பெரும் பாவியைப் பார்த்து, —ஈங்கு வெம் குருதி சோர இவகு இவனை அடித்திடு என்ருன் - இவகே வெவ்விய இரத்தமொழுமும்படி நீ இவனுக்கு அடியென்றான். எ-று. (௫௦)

கடுத்தசொல் வன்க ணுளன் கதத்துடன் மாறு கையில்
எடுத்தனன் முனிவர் விண்ணோ ரெடுத்தனர் தொழுது செங்கை
அடித்தன னடித்த போதி லன்புடை யரிவை பாகங்
கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த மறைந்தனர் குறைவி லாதார்.

இ-ள். கடுத்த சொல் வன்கணுளன் கதத்துடன் மாறு கையில் எடுத்தனன் - கடுஞ்சொல்லைப்பேசும் அததறுகண்ணன் கோபத்துடன் கையிற் பிரம்பை எடுத்தான், —முனிவர் விண்ணோர் செம் கை எடுத்துத் தொழுதனர் - அதுகண்ட இருடிகளுந் தேவர்களுந் தமது சிவந்தகைகளை உயர்த்திக் கூப்பிட்டு சிரசில்வைத்துக் கும்பிட்டனர், —அடித்தனன் - அப்பொழுது அடித்தான், —அடித்த போதில் - அடித்தசமயத்திலே, —அன்புடை அரிவை பாகம் கொடுத்திலர் குறைவிலாதார் - அன்பையுடைய உமாதேவிபாகங் கொடாதவராகிய சிவபெருமான் ஒரு குறையுமிலாதவராகி, —துணுக்கம் எய்த மறைந்தனர் - யாவரும் நடுங்கும்படி மறைந்தார். எ-று. (௫௧)

வேறு.

தார்மேனின் நிலங்குபுய வழுதி மேலுந்
தன்மனை மீங் ரைபர்மேலு மமைச்சர் மேலும்
ஆர்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேனை மேலு
மயமேலு மரிமேலு மறவோர் மேலுந்
தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ்
சிறந்துளவிந் திரன்மேலுந் தேவர் மேலும்
பார்மேலுங் கனன்மேலு நீரின் மேலும்
பட்டதரன் மெய்யிலடி பட்ட போதே.

இ-ள். ஆரன் மெய்யில் அடி பட்டபோது - சிவபெருமானது திரு மேனியில் அடிப்பட்டபோது அவ்வடி —தார் மேல் நின்று இலங்கு புய வழுதி மேலும் - மாலைபானது மேனின்று விளங்குதற்குக் காரணமாகிய

புயங்குளையுடைய பாண்டியராசன்மீதும்,—தன் மனை மக்கையர் மேலும் - அவ்வரசனது தருமபத்தினிகண்மீதும்,—அமைச்சர் மேலும் - அவனது மந்திரிகண்மீதும்,—ஆர் மேலும் சென்று பொரும் சேனை மேலும் - வலிமையுடைய பகைவர்மாட்டும் அஞ்சாது சென்று யுத்தஞ்செய்யும் அவனுடைய சேனைகளின்மீதும்,—அயன் மேலும் - பிரமாவின்மீதும்,—அரி மேலும் - விஷ்ணுவின் மீதும்,—அறவோர் மேலும் - முனிவர்கண்மீதும்,—தேர் மேல் வெம் பகல் மேலும் - தேரின் கணிவாந்துசெல்லும் வெவ்விய சூரியன்மீதும்,—மதியின் மேலும் - சந்திரன்மீதும்,—சிமந்துள இந்திரன் மேலும் - சிறப்பையுடைய இந்திரன்மீதும்,—தேவர் மேலும் - ஒழிந்த தேவர்கண்மீதும்,—பார் மேலும் - பூமியின்மீதும்,—கனல் மேலும் - நெருப்பின்மீதும்,—நீரின் மேலும் பட்டது - நீரின்மீதும் ஒருங்கே பட்டது. ஏ-று. (௫௨)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி துருவ மாகிச்
சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலும்
அந்தமுத நெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற
வண்ணலார் வடி விலடி பட்ட போதில்
எந்தவுல கங்களினு மிருந்து ளோராக
ளொழுடலி லடியுறைத்த தென்று கூற
முந்தியெழும் பன்மொழிக ளுநகரந வெல்லை
மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம போன்ற.

இ-ள். சதுர் முகனும் சகரு ஆழி தரித்த மாலும் தம் தம் உரு ஒழிந்து பிறிது உருவம் ஆகி - நான்கு முகங்குளையுடைய பிரமாவுஞ் சகருசக் கரங்களைத் தாங்கும் விஷ்ணுவுந் தத்தம் உருவங்களைவிட்டு முறையே அன்னமும் பன்றியுமாகிய வேற்றுருக்கொண்டு தேடி,—அந்தம் முதல் அறிவு அரிது ஆய் வெளியே நின்ற அண்ணலார் வடிவில் அடி பட்டபோது - முடிவும் முதலும் அறிதற்கரிதாகி வெளிப்பட்டு நின்றருளும் எப்பொருட்கும் இறைவராகிய சோமசுந்தரக்கடவுளினது திருமேனியில அவ்வடிபட்ட போது,—எந்த உலகங்களினும் இருந்து ளோராக எம் உடலில் அடி உறைத்தது என்று கூற முகநி எழும் பல மொழிகள் - எல்லாவுலகங்களினும் வசிப்பவர்களும் எவகன் சரீரத்தில் அடிபட்டதென்று கூறுதலான் முற்பட்டெழும் பலதிறசொற்களினொலிகள்,—உகாந்த எல்லை மோகரிக்கும் எழுகடலின் முழக்கம் போன்ற - உகமுடிவின் கண முழகருஞ் சத்தசமுத்திரங்களின் பேரொலிபோன்றன. ஏ-று. (௫௩)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள்
வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டத துள்ளும்
ஏயவகை யெண்பத்து நான்கு நூறு
யிரமான பலயோனி யெவற்றி னுள்ளும்

ஆயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந் தன்மை
யவனிதலத் தஞ்ஞான ரறிந்து பாதச்
சேயமலர் வழுத்துதற்கோ கூலி யாளாய்ச்
சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லை நாதர்.

இ-ள். மாயை எனும் கரும் பெரிய புனல் மேல் மொக்குள் வண்
ணம் எனும் இலா அண்டத்து உள்ளும் ஏய - மாயை என்று சொல்
லப்படுக கருமையாகிய பெரிய கடலிலே தோன்றும் குமிழிகள்போலும்
அளவற்ற அண்டங்கடோறுமுள்ள, —பல எண்பத்துநான்கு நூறுயிரயோனி
வகை ஆன எவற்றின் உள்ளும் ஆய உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நிற்குந் தன்மை -
பலவாகிய எண்பத்துநான்கு நூறுயிரயோனி பேததையுடைய ஆன்ம
வர்க்கககட்கெல்லாம் பரமான்மாவாகி உண்ணின்றியக்குந் தமது சூக்குமத்
தன்மையை, —அவனிதலத்து அஞ்ஞானர் அறிந்து பாதச சேயமலர் வழுத்
துதற்கோ - இந்நிலவுலகத்துள்ள அஞ்ஞானிகளும் அறிந்து தமது சிவந்த
திருவடித்தாமரைகளாவணங்கித துதித்து உய்தற்பொருட்டேயோ, —தில்லை
நாதர் கூலியாளாய்ச் சென்று முடி மண சுமந்தார் - சிதம்பரசபாநாயகர்
கூலியாளாகிச் சென்று தந்திருமுடியில் மண்சுமந்தருளினார். ஏ-று. (இசு)

வேறு.

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூர்
ஐயருடம் பினுமவந்து பதிதலுமே யயர்வெய்தி
உய்யவெனை யாட்கொள்வா னுவநதொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென்றென்று மிகநொந்து.

இ-ள். மை அணையும் திரு மிடற்றார் மெய்யில் அடி வாதவூர் ஐயர்
உடம்பினும் வந்து பதிதலும் அயர்வு எய்தி - நஞ்சுக்கறைபொருந்திய கூண்
டத்தையுடைய சிவபெருமான் திருமேனியின்கட்பட்ட அவ்வடி திருவாத
வூரருடைய திருமேனியினும் வந்து பதிதலும் அவர் அறிவழிந்து பின்னர்த்
தேறி, —உய்ய எனை ஆட்கொள்வான் உவந்து ஒருவர்க்கு ஆள் ஆகி மெய்யர்
எழுந்தருளினரோ என்று என்று மிக நொந்து - உய்யும்பொருட்டு என்னை
ஆட்கொண்டருளும்படி நாயேனை உவந்து தாமொருவர்க்குக் கூலியாளாகி
மெய்ப்பொருளாகிய நஞ்சிவபெருமான் ஈண்டெழுந்தருளினாரா என்றெ
ன்று சிந்தித்து மனம் மிகவுமிரங்கி. ஏ-று. (இரு)

தம்பெருமை யறிபாத தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் னிரியர்கள் விரைந்தோடி
உம்பர்பிரான் றிருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள்.

இ-ள். தம் பெருமை அறியாத தம் இறைவர் தமக்கு இரங்கி - திருவாதவூரர் தம்பெருமையைத் தாம் அறியாத தம் கடவுளாகிய சிவபெருமான் பொருட்டு மனமிரங்கி, —கம்பிதமும் கண்ணீரும் வரக் கவற்சி உறுப்போதில் - சரீரநடுக்கமும் கண்ணீரும் உண்டாக மனம் கவலைமிகுஞ்சமயத்தில், — ஆரியர்கள் வெம் பிறவி தொலைத்தார் முன் விரைந்து ஓடி - கருமவதிகாரிகள் கொடிய பிறவியை நீக்குந் திருவாதவூரடிகளுக்குமுன் விரைந்தோடிச் சென்று, —உம்பர்பிரான் திருவிளையாட்டு எல்லாம் அவரு உரைத்தார்கள் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடல்களையெல்லாம் அங்கே சொன்னார்கள். எ-று. (௫௬)

வேட்டுருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமெனத் தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணல் மண்சுமந்த விடங்கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்வயினே கடிதெய்தி.

இ-ள். வேட்டு உருகும் பெரும் காதல் வித்தகர் இத் தன்மை எலாம் கேட்டு - மனம் நெக்குநெக்குருகும் பேராசையையுடைய சாதுரியராகிய திருவாதவூரர் இச்சம்பவங்களையெல்லாங் கேட்டு. —மனம் மிகத் தளர்ந்து விழிப்புனல் கிளர்ந்து பெருக - மனமிகமெலிந்து கண்ணீர்ததும்பிப் பெருக. —வாள் திகழும் சடை அண்ணல் மண சுமந்த இடம் கொடுபோய்க் காட்டும் என மொழிந்து - செவ்வொளிவிளங்குஞ் சடையையுடைய சொக்க நாதசுவாமி மண்சுமந்தருளிய இடத்தை என்னைக்கொண்டுசென்று கீவீர் காட்டுங்கள் என்று, —அவரோடு அவ்வயின் கடிது எய்தி - அக்கருமவதிகாரிகளோடு அவ்விடத்து அதிசிக்கிரததிற் சென்று. எ-று. (௫௭)

அழுங்கியரும் பெருநரகி லடியேனும் வீழாமல்
எழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்கணுளா யென்றென்று
தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர்.

இ-ள். மெய் அன்பாளர் - மெய்யன்பையாளுந் திருவாதவூரர், —அடியேனும் அரும் பெரு நரகிவ் அழுந்தி வீழாமல் எழுந்தருளும் பெரியோனே - தமியேனும் ஏறுதற்கரிய பெரிய நிரயமாகிய படுகுழியின்கண் வீழ்ந்து வருந்தி அழுந்தாவண்ணம் முன்னர்க் குருமூர்த்தங்கொண்டெழுந்தருளிவந்த பெருநதகைமையையுடையவரோ, —எங்கண் உளாய் என்றென்று - எங்கே இருக்கின்றீர் எங்கே இருக்கின்றீர் என்று, —தொழும் கரமும் கண்ணீரும் துளங்கிய மெய்ப் புளகமும் ஆய் - கும்பிடுங்கைகளும் கண்ணீரும் நடுங்குகின்ற சரீரத்தில் அரும்பிய புளகமுமாகி, —வீழ்ந்து புரண்டு இவ்வாறு புலம்பினர் - வீழ்ந்து புரண்டு இந்தப்பிரகாரம் வியாகுலங்கொண்டு புலம்புவாராயினர். எ-று. (௫௮)

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
ஆறுபடுஞ் சடைமுடியா யடிவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரிததாய் மாறுபடும் போதுடலிற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொம்பினுளங் குழையாதோ.

இ-ள். நீறு படும் பொன் மேனி நின்மலனே - விபூதிதிரித்த பொன் போலுந் திருமேனியையுடைய மலரகிதரே,—நெடும் கங்கை ஆறு படும் சடைமுடியாய் - செடிய கங்காநதி பிரவாகிதகுஞ்சடாமுடியையுடையவரே,— அடியவாகட்கு எளியானே - அடியவாகட்கு எளியவரே,—மாறுபடும் புரம் எரித்ததாய் - மாறுபட்ட புரங்களை எரித்தவரே,—உடலில் மாறு படும்போது - தேவரீருடைய திருமேனியிற் பிரமபடிபடும்போது —உடலில் கூறுபடும் சிவஞானக் கொம்பின் உளம் குழையாதோ - அத்திருமேனியின்கட் கூறு பட்ட சிவஞானக்கொம்பாகிய உமையமமையினது திருவுளம் வருந்திற் தில்லையோ. எ-று. (௫௧)

கொங்கையான் மணியாபிற் குறியிடுமவ் வீறுடைய
மங்கையாள் பெருமானே மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா ளலைககரத்தாற் கரைத்திலனோ புள்ளுருவாம்
பங்கையா சன்னறியாப் பணிமுடியென் றறியாளோ.

இ-ள். கொங்கையால் மணி மார்பில் குறியிடும் அவ் வீறு உடைய மங்கையாள் - தமது தனங்களால் திருமார்பிலே அழகிய தழும்புபடுத்திய அந்த மேன்மைபுடைய உமையமமையாள்,—பெருமானே மண சுமக்க மதித்தாளோ - தமது பிராணநாயகரைக்கொண்டு மணசுமப்பிக்கத் திருவுள மிசைந்தாரா,—கங்கையாள் அலைககரத்தால் கரைத்திலனோ - மற்றைக் கங்கையானவள் திரையாகிய கைகளால் அமமண்ணைக் கரைத்தழித்தாளில்லையோ,—புள் உருவம் பங்கையாசன்ன அறியாப் பணி முடி என்று அறியாளோ - அன்னப்பறவைவடிவாகிய பிரமாவால் அறியப்படாத பாம்பினை அணிந்த திருமுடியென்று அறியாளோ. எ-று. (௫௨)

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகல்ப் பலநாலும்
பரவியிடுந்ரு பலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிரவாய்
வாயிரவின் பலபடமோ மண்குநத் சுமமாடு.

இ-ள். மண சுமந்த சுமமாடு - தேவரீர் மணசுமந்தருளிய சுமையடையானது,—பிரமனுடன் திருமாலும் பிறப்பு அசலப் பலகாலும் பரவி இடும் நற் மலரோ - பிரமவிஷ்ணுகளாகிய இருவருந் தம் பிறவியுறும்படி பல முறையும் சாததிய பூக்களோ,—பத்தரிடும் பச்சிலையோ - அன்பர்கள் அருசுகித பச்சிலைகளோ,—புரி தரு செஞ் சடையோ - முறுக்கைத்தரும் சிவந்தசடையோ,—நல புது மதியோ - நல்ல புதிய சந்திரனோ,—வரி அரவின் பலபடமோ-இரேகையையுடைய சார்பத்தினது பலபடங்களோ,எ-று.

கலையெறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
அலையெறியும் புனலோசை யந்தரதுந் துபியாகத்
தலைவனடங் கண்டார்க ளரவமெனுந் தவமுனியுந்
கொலைதவிரும் புலியென்னுந் குலமுனியு மாளுரோ.

இ-ள். கலை எறியும் புகழ் வைகைக் கரை திரு அம்பலம் ஆக - தேவா
ரப்பதிகம் எழுதிய எழுதப்பட்ட புகழையுடைய வைகைநதிக்கரை அழ
கிய வெள்ளியம்பலமாக, - அலை எறியும் புனல் ஓசை அந்தர துந்துபியாக -
திரைமறிக்கின்ற நீரின்தொலி தேவதுந்துகிகளாக, - தலைவன் நடம் கண்
டார்கள் - பசுபதியாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளினுடைய திருநடனத்தை
கேரே தரிசித்தவர்கள், - அரவம் எனும் தவமுனியும் கொலை தவிரும் புலி
என்னும் குல முனியும் ஆளுரோ - பதஞ்சலியென்னுந் தவத்தையுடைய
முனிவரும் கொலையில்லாத வியாக்கிரபாதர் என்னும் உயர்ந்த முனிவரு
மாயினார்களோ. ஏ-து. (௪௨)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைநூகந்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொந் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடி மேன் மண்ணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வின்னாது.

இ-ள். மீன் ஏறும் கொடித் தென்னன் விழிக்கு ஏற - மீனே எழுதும்
கொடியையுடைய பாண்டியராசனது கண்களுக்குப் புலப்பட, - விரை நூ
கம் தான் ஏறுவது கண்டு தரும் கலை பொன் செண்டு ஏற - விரைந்துசெல்லு
மியல்பையுடைய குதிரையின்மீது தாமிவர்தலைக் கண்டு அவ்வரசன்
பரிசாகக் கொடுக்கும் பீதாம்பரம் அழகிய சென்டினீது தங்குதலானும், -
தேன் ஏறு கொன்றை மலர்த திருமுடிமேல் மண் ஏற - தேன்பொருந்திய
கொன்றைப்பூமாலையைத் தரித்த திருமுடியின்மீதே மண்சுமை யேறுத
லானும், - யான் ஏறுஞ் சிவபதமும் எனக்கு ஏற இன்னாது - யான் எய்
தக்கடவதாகிய இனிய சிவபதப்பேறும் இனி எனக்கின்றொமையை யுடை
யதாயிற்று. ஏ-து. (௪௩)

பொன்னுலகத் துன்னோரும் புரந்தரனும் திருமாலும்
மன்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
அன்னையனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்தடி யுண்
டென்னையருட் பணிகொள்ள விசைந்தனையோ விறையோனே.

இ-ள். பெரன் உலகத்து உள்ளோரும் - சுவர்க்கலோகவாசிகளாகிய
தேவர்களும், - புரந்தரனும் திருமாலும் மன்னும் மறைக்கு உரியோனும்
வழி அடிமைத் தொழில் செய்ய - இந்திரனும் விஷ்ணுவும் நிலபெற்ற
வேதங்கட்குரிய பிரமாவும் தேவர்களுக்கு வழித்தொண்டு செய்யாரிற்கவும், -

இறையோனே அன்னை தனக்கு ஆள் ஆகி அணி வைகை அடைத்து
அடியுண்டு என்னை அருள் பணி கொள்ள இசைந்தனையோ - சுவாமீ! மா தா
வாகிய வந்திக்குக் கூலியாளாகி அழகிய வைகைநதிக்கரையை மண்கமல்
தடைத்துப் பிரமபடியுண்டு கடையேனாகிய தமிழேனாயுந் திருவுளத்து
முகிழ்த்த பெருங்கருணைத் திறத்தினாலே அடிமைகொண்டருளத் திருவுளம்
பொருந்தினீரோ. எ-று (கச)

கட்டுமரைத் துணிச்சீரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது சலித்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற நவமுடையான் பின்புலநுந் திருக்கோலம்
இட்டமுறத் தொழுமபடி நான சலையுலே விறையோனே.

இ-ள். அரை கட்டும துணிச் சீரைக் கச்சையும - திருவரையிற் கட்டிய
கந்தையாகிய வஸ்திரக்கச்சையும, - அந் திரு தோளில் கொட்டி - அந்த
அழகிய திருப்பயத்தின்கட்கொண்ட மணவெட்டியும, - முடித் தலை மீது
கலித்தது ஒரு கூடையும் ஆய - சடையே முடியாகக்கட்டிய சிரசின்மீது
கலிக்கப்பட்டதொரு கூடையுமாகி, - பிட்டு இடுநல தவம் உடையான் பின்பு
வரும் திருக்கோலம் - பிட்டமுதுகொடுத்த நல்ல தவத்தையுடைய வந்தியின்
பின் வந்தருளிய திருக்கோலத்தை, - இட்டம் உறத் தொழுமபடி
இறையோனே நான் கண்டிலேன் - எனநிச்சைப்படியெல்லாம் தரிசித்து
வணங்குதற்குத் தமியேன அத்தருணத்துத் தேவரீரைத் தரிசிக்கப்பெற்றே
னில்லையே. எ-று. (கசு)

தாருருநு சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்கள்
நீருரும புகழுவைகை நெடுங்கரைமே னினருரோ
சீருருங் கனகமுடித் தென்னவென மதுரையெனும்
பேருரி விருப்பவரோ பிட்டமுதிட டருளவாளோ.

இ-ள். தா ஊரும சடை முடியாய - கொன்றைமாலே அசைகின்ற
சடைமுடியையுடையவரே, - தவம் பெரிதும் முயன்றவர்கள் - தவத்தினை
மிஷ்ஞ செய்தவர்கள், - நீ ஊரும புகழ் வைகை நெடும கரைமேல் நின்
ருரோ - நீர் பிரவாகிக்கும் புகழையுடைய இவ்வைகைத்தியினது நெடிய
கரையின் கண் நின்றவர்களோ, - சீர் ஊரும கனகமுடித் தென்னவென -
அழகொழுகும் பொன்முடியையுடைய பாண்டியராசனோ, - மதுரை எனும்
பேர் ஊரில் இருப்பவரோ - மதுரை எனும் பெயரையுடைய இவ்
விராசதானியின்கணுள்ளவரோ, - பிட்டு அமுது இட்டருளவாளோ - தேவ
ரீருக்குப் பிட்டமுதிட்டருளிப் அவ்வமமையோ பணித்தருளுக. எ-று. (கக)

பொன்மவுலித் தலைமீது புண்ணியாமண் சுமந்தேறுங்
கொன்மலியுங் கோலறையுங் குளிரவைகைப் பேராறுங்
கனமமெனும் பகைநீங்கக் கண்ணுதல்வெம் பரியேறுந்
தென்மதுரை முதுரு மல்லவோ சிவலோகம்.

இ-ள். புண்ணியர் பொன் மவுலித் தலை மீது மண் சுமந்து ஏறும் கோன் மலியும் கோலறையும் - அறவியல்பினராகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் பொன்போலுஞ் சடாமுடியையுடைய திருமுடியின்மீது மண்சுமந்தேறி யருளப்பெறும் பெருமைமிகுந்த வந்தியினது இப்பங்குரிலும், - குளிக் கைகைப் பேர் ஆறும - குளிராசசிபொருந்திய கைகை என்னும் பெயரையுடைய இந்நதியும், - கனம் எனும் பகை நீககக் கண்ணுதல் வெம் பரி ஏறும் தென் மதுரை மூது ஊரும் அல்லவோ சிவலோகம் - தரிசித்த தம் மெய்யன்பரைக் கன்மம் என்னும் பகை விட்டு நீங்கும்படி சிவபிரான் வெர்விய குதிரையின்மீதேறப்பெறுந் தெற்கின்கணுள்ள மதுரையாகிய பழைய இந்நகரமுன்றோ சிவலோகமாவது. எ-று. (௧௭)

இன்னவகை யன்புடையார் நிரங்கினராயிடைகைகைத் துன்னுதிரைப் பேராறுந் தொலைபவடிந் தகாபின்னர்த் தென்னவனுஞ் செயல்செயலா மெனத்தெனிகது வாதவூர் மன்னவர்தம பாலவந்து வணங்கியிது கூறுவான்.

இ-ள். இன்னவகை அன்பு உடையார் இரங்கினர் - இந்தப்பிரகாரம் அன்பாகிய திருவாதவூரர் இரங்காரின்னா, - ஆயிடை துன்னு திரைப் பேர் கைகை ஆறும தொலைய வடிந் தது - அங்கே நெருங்கிய அலைகளையுடைய பெரிய கைகைகளையும் முற்ற வடிந்தது - பின்னா தென்னவனும் சிவன் செயலாம் எனத் தெனிகது - பின்னாப் பாண்டியராசனும் சோம சுந்தரக்கடவுளுடைய திருவிடையாடலையாமென்று சிவசயித்தறிந்தது, - வாதவூர் மன்னவர்தமபால வந்து வணங்கி இது கூறுவான் - திருவாதவூரரை அடைந்து வணங்கி இதனைச் சொல்வாரு டிடுன. எ-று. (௧௮)

அந்தரத்தம் பதியினிழிந் தருபுபுனைமாத் தியர்குலத்தில் வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி எந்தைவயப பரியேறல் காட்டி யெனக் கொழியாத பந்தமறத் திருவுள்ளம் பற்றினை நற நவதீதானே.

இ-ள். நல் தவத்தோனே - சிறந்த தவத்தைபுடையவரே, - அந்தரத் தம் பதியின் இழிந்து - மேலுலகத்தினின்றும் வந்து, - அருள் புனை மாத் தியர் குலத்தில்வந்தருளி - அருளையுடைய ஆமாகியவரது குலத்தின்கண்ணே திருவவதாரஞ்செய்தருளி, - தமியேற்கு மந்திரி ஆய் மகிழ்வு எய்தி - தமியேனுக்கும் மந்திரியாகி மகிழ்ச்சியை அடைந்து - எந்தை வயப் பரி ஏறல் காட்டி - எம்பரமபிதாவாகிய சோமசுந்தரக்கடவுள் வலிய குதிரையின் மீதிவந்தருளுதலைக் காட்டி இவ்வாறெல்லாம் - எனக்கு ஒழியாத பந்தம் அறத் திருவுள்ளம் பற்றினை - தமியேனுகுகுதாரும் நீங்காத பாசக்கட்டறம்படி தேவரீர் திருவுள்ளம்பற்றினீர். எ-று. (௧௯)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினென் றுணராமற்
நிருமாலும் பரவரியான் நேவருடன் பரியேறும்

அருமாயச் சூழலின லழுக்காடை யண்டர்தொழும்
பெருமானுக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன் பெரியோனே.

இ-ள். திருமாலும் பரவு அரியான் தேவருடன் பரி ஏறும் அருமா யச சூழலினல் - விஷ்ணுவாலும் இத்தன்மையா என்றறிந்து துதித்தற்கரிய சிவபெருமான் தேவர்களோடு குதிரையின்மீ திவர்த்தருளினந்த அறிதற்கரிய மாயசசூழ்ச்சிமிஷன் மயங்கி,—சருமாளத திருமேனி காட்டினன் என்று உணராமல் - உமியேனது பிறவியறும்படி உருவத்திருமேனிகொண்டு தம் மைத் தரிசிப்பித்தருளினொன்று அறிந்துகொள்ளமாட்டாமை மேலும்,— அண்டா தொழும் பெருமானுக்கு அழகு ஆடை அளிக்கேன் - தேவர் களுந்தொழும்பெருந்தகைமைமீனையுடைய அக்கடவுளுக்கு அழகுருவஸ்திரம் ஒன்றைப் பரிசுகொடுத்தேன்,—பெரியோனே என பிழை செய்தேன் - எம்பெருமானே எத்துணைப்பெருங் குற்றத்தைச் செய்தேன். எ-று. (எ0)

அப்பணிசெஞ் சடையானே யரும்பரிமே லாளாக்கும் [ண்டிச்
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல் வெய்யவினைப் பொருள்வே
செப்பருமிந் தறுகண்மை செயனிக்தேன் சிறுமையுளேன்
எப்பிரைபும பொறுத்தருளா யானாதிற் புருதாமல்.

இ-ள். அப்பு அணி செம் சடையானே அரும் பரிமேல் ஆள் ஆக்கும் மெய்ப் பொருள் என்று உணராமல் - சங்கராநதியைஉடிகத்த சிவந்த சடை யையுடைய சிவபெருமானே அரிய குதிரையின்மேல் மனிதவடிவாக வரச் செய்யும்மெய்ப்பொருள் தேவரீரானபதுணாமாட்டாமல்,—வெய்ய வினைப் பொருள் வேண்டி - கொடிய வினையைத்தரும் பொருளாயே விரும்பி,— சிறுமை உளேன் செப்பு அரும் இந் தறுகண்மை செயவித்தேன் - சிறுமையை யுடைய பாவியேன் வாயாற சொல்லுகற்கரிய இக் கொடுங்கண்டங்களைச் செய்வித்தேன்,—யான் நரகில் புருதாமல் எப்பிழையும் பொறுத்தருளாய் - யாரிரயத்தின்கட் பிரவேசியாதொழியுமபொருட்டு எவ்வகைக் குற்றங்களை யுந் தேவரீர் பொறுத்தருளுக. எ-று. (எ1)

தூநாக மணிநதிரான் துங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சுமந்தபுகழ் போதாதோ
யானாளு நின்பணியே ரெய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானாள் வேண்டுமினி பென்றிரதான் றமிழ்மாறன்.

இ-ள். தூ நாகம் அணிந்த பிரான் துங்கம் மிகும் பரி ஏறி - சுத்தமா கிய பாம்பையணிந்த சிவபிரான் உயர்ச்சிமிகுங் குதிரையின்மீ திவர்த்தருளி வரப்பெற்றதன்மேலும்,—பூ நாறும் சடை மேல் மண் சுமந்த புகழ் போதாதோ - கொன்றைப்பூமணங் கமழுஞ் சடாமுடியின்மேன் மண்சுமந் தருளிய கீர்த்தி ஒன்றும் எனக்குப் போதாதோ,—யான் நாளும் நின் பணியே செய்து ஒழுக - தமியேன் நாடோறுந் தேவரீரது பணிகளையே செய்துநிகாண்டு திரிய,—இனி இவ்வுலகம் ஆளவேண்டும் என்று தமிழ்

மாறன் இரந்தான் - இனி இவ்வுலகத்தைத் தேவரீரே அரசாளுதல்வேண்டும் என்று தமிழையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியராசன் குறையிரந்து விண்ணப்பஞ்செய்தான். எ-று. (எஉ)

வேறு.

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா நிரத்தலும் வாத லூர்
தென்றிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
பின்றிகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேக
இன்றெனை விடுபட தேமற் நிவ்வுல களிப்ப தென்றார்.

இ-ள். வன் திறல் மன்னன் இவ்வாறு இரத்தலும் - மிக்க வலிமையையுடைய பாண்டியராசன் இவ்வாறு குறையிரந்து கூறுதலும், -வாத லூர் தென் திசை புரக்கும் நீதித் தென்னவன் தன்னை நோக்கி - திரு வாதலூர் தென்றிசையைக் காக்கும் நீதியையுடைய பாண்டியராசனைப் பார்த்து, -பின் திகழ் சடையான் மன்னும் பெருந்துறை நகரில் ஏக - பின்னாக விளங்காநீருஞ் சடையையுடைய கடவுள் வீற்றிருக்கப்பெறுந் திருப்பெருந்துறையாகிய நகரிற் செல்லுமாறு, -இன்று எனை விடுப்பதே மற்று இவ்வுலகு அளிப்பது என்றார் - இன்றைக்கு என்னை விடுவதே இவ்வுலகத்தைத் தருதலாமென்று கூறினார். எ-று. (எஉ)

தென்புலத் தலைவன் றுனுஞ் சிந்தையி னோர்ந்து முன்னோன்
அன்பருக் சரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் றானே குழ.

இ-ள். தென்புலத் தலைவன் தானும் - தென்றிசைக்கு அரசனாகிய பாண்டியனும் அதுகேட்டு, -முன்னோன் அன்பருக்கு இங்கு அரசர் வாழ்வில் ஆசை உளதோ என்று சிந்தையில் ஓர்ந்து - சிவபத்தருக்கு இங் குள்ள அரசாவாழ்க்கையில் இன்பம் உளதோ என்று மனத்திலே ஆலோசித் தறிந்து, -மென் பதத்து இறைஞ்சி ஐயா வேண்டிய செய்க என்று - மெல்லிய திருவடிகீழ் வணங்கிச் சுவாமீ நீர் வேண்டியவைகளைச் செய்தருளுக என்று விண்ணப்பஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு, - தானே குழத் தன் புகழ்க் கூடல மூதூர் புகுந்தனன் - சேனைகன்குழத் தனது புகழையுடைய கூடலாகிய பழைய ஊரினுள்ளே பிரவேசித்தான்.

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்னர்
அற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்
கொற்றவர்க் குற்ற கோலங் குறையென நீத்து மேலாம்
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கன்பு மிக்கார்.

இ-ள். சற்று அவத் தொழில் செய்யாத தானை மன் போன பின்னர் - சிறிதும் வீண்டொழில் செய்யாத சேனைகளையுடைய பாண்டியராசன்

நன்னகருட் சென்றபின்னர்,—நம்பனுக்கு அன்பு மிக்கார் - சிவபெருமா
னிடத்து அன்புடைய திருவாதவூரர்,—அற்றவர்க்கு அற்ற சோதி அருள்,
பெரு வாழ்வு வேண்டி - பற்றற்றவர்க்கு இரண்டற்ற சோதியாகிய சிவ
பெருமானது திருவருளிதலே பேரின்பவாழ்வைப் பெறவிரும்பி,—கொற்
றவர்க்கு உற்ற கோலம் குறை என நீத்து - அரங்கட்குரிய வேடம் குற்ற
முடையதென்று அதனை ஒழித்து,—மேலாம் நல் தவக் கோலம் கொண்
டார் - உயர்வாகிய நல்ல தவவேடத்தைக்கொண்டருளினார். எ-று. (௭௫)

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
மைத்திகழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்மிம்
பித்தினர் சடிது சென்றா பெருந்துறை பொருந்த வெண்ணி.

இ-ள். அத்தனை ஆலவாயில் அண்ணலை இறைஞ்சி - திருவாதவூரர்
பரமபிதாவும் திருவாலவாயின்கண் வீற்றிருக்கும் தலைவருமாகிய சோம
சுந்தரக்கடவுளைத் தரிசித்து வணங்கி அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு,—மைத்
திகழ் சோலை நீடு அந்த மதுரையம்பதியை நீங்கி - முகில்கள் விளங்குஞ்
சோலைஞாயந்த அமமதுரையாகிய இராசதானியைவிட்டு நீங்கி,—வித்த
கர் தம்மை ஆண்ட மேனிகண்டு இறைஞ்ச வேண்டும் பித்தினர் - சாதாரிய
ராகிய கடவுள் வந்து தம்மை ஆட்கொண்டருளிய ஞானதேசிகத் திரு
மேனியைத் தரிசித்து வணங்கவேண்டும் என்னும் பிரார்த்தையுடையவ
ராய்,—பெருந்துறை பொருந்த எண்ணிக் கடிது சென்றார் - திருப்பெருந்
துறையை அடையும்படி கருதி விரைந்துசென்றனர். எ-று. (௭௬)

மிடைகெட வைத்த பாத வித்தக ருரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விரைவுங் காற்றுந்
தடைபடு கன்றை நாடுங் கபிலையுந் ததும்பி நின்று
மடைபிடை யுடைச்சு நீரு மாயினர் வாத வூரர்.

இ-ள். வாதவூரர் மிடை கெட வைத்த பாத வித்தகர் ஊரை நோக்கி
நடை இடம் எல்லை தன்னில் - திருவாதவூரர் தமது வறுமை கெடத் திருவடி
திணைசெய்தருளிய பரமாசாரியர் வீற்றிருக்குந் திருப்பெருந்துறையை
நோக்கி நடக்கும்பொழுது —நல்மன விரைவுங் காற்றும் தடைபடும் கன்றை
நாடும் கபிலையும் ததும்பி நின்று மடைபிடை உடைக்கும் நீரும் ஆயினர் -
நல்ல மனோவேகத்தையும் வாடிவேகத்தையும் கடைபுண்டு காணாது நின்ற
தன்கன்றை நாடிச்செல்லுந் தலைமீறறுப்பசவினது வேகத்தையும் அணையை
இடையே உடைத்தோடும் நீர்வேகத்தையும் ஒத்தார். எ-று. (௭௭)

கண்ணுழை யாத காலும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி
எண்ணறு முனிவா மேவு மெழிற்பெருந் துறையி லெய்திப்
புண்ணிய விரதர் சூழ முன்புபோ லிருந்த போதில்
விண்ணவ ரதிபன் பொற்றான் வீழ்த்திது தாழ்த்து சொல்வார்;

இ-ள். கண் துழையாத கானும் பதிகளும் கடிது நீங்கி என் அது முனிவர் மேவும் எழில் பெருந்துறையில் எய்தி - திருவாதவூரர் கட்டார் வையும் துழைதற்கரிய காடுகளையும் ஊர்களையும் சீக்கிரத்திற் கடந்துபோய் அளவில்லாத இருடிகள் வசிக்கும் அழகிய திருப்பெருந்துறையை அடைந்து, —வின்னவர் அதிபன் புண்ணிய வீரதர் சூழ முன்புபோல் இருந்த போதில் பொன் தான் வீழ்ந்து தாழ்ந்து இது சொல்வார் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் அப்புண்ணியபுருஷர்களாகிய அடியார் பக்கத்தே சூழ்ந்து சேவிப்ப முன்னரே போல வீற்றிருந்தருளுஞ்சமயத்து, அவரது பொன்போலுந் திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கி இங்ஙனம் சொல்வாராயினார். எ-று. (எஅ)

திண்டுதற் கரிய மார்பிற் சேயிறை தனத்தி னாலும்
ஈண்டொரு மாற்றி னாலு மெய்திய தழும்ப போற்றி
வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேலகொண் டெம்மை
ஆண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி.

இ-ள். தீண்டுதற்கு அரிய மார்பின் சேயிறை தனத்தினாலும் ஈண்டு ஒரு மாற்றினாலும் எய்திய தழும்ப போற்றி - தீண்டுதற்கரிய மார்பினை யுடைய உமாதேவியின் தனத்தினாலும் இங்கே ஒரு பிரம்பினாலும் வந்த தழும்பையுடையவரே காததருள்க, —வேண்டிய வடிவம் ஆகி வெம்பரி மேல் கொண்டு எம்மை ஆண்டு அருள் செய்ய வந்த அண்ணலே போற்றி போற்றி - விரும்பிய வடிவை எடுத்து வெவ்வித குதிரையின்மேலிவந்து அடியேவர்களை ஆட்கொண்டனாகிரகஞ் செய்யும்பொருட்டு எழுந்தருளிவந்த எப்பொருட்குமிறைவரே தமிழேனைக் காததருள்க காததருள்க. எ-று. ()

அண்டருக் சரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கனிய மேனி காட்டி யென் சென்னி மீது
முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி.

இ-ள். அண்டருக்கு அரியாய் போற்றி - தேவர்களுக்கரியவரே காத் தருள்க, —அடியவர்க்கு எளியாய் போற்றி - அடியவர்கட்கு எளியவரே காத் தருள்க, —வண தமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழ மண் சுமந்தாய் போற்றி - செந்தமிழையுடைய பாண்டிநாடு வாழும்படி மண்சுமந்தருளினவரே காத் தருள்க, —கண் தனக்கு இனிய மேனி காட்டி என் சென்னிமீது முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி - என் கண்க ளுக்கினிய ஞானதேசிகத்திருமேனியைக் காண்பித்து என் புன்மலமீது செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளைச் சூட்டியருளிய அநாதிமலமுத்தரே தேவரீர் அடியேனைக் காத் தருள்க. எ-று. (அ௦)

போற்றியென் நின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
ஏற்றியங் கினிய கூறி யெழுநென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந் தன்பர் சூழ விளங்கினர் களங்க மில்லார்.

இ-ள். போற்றி என்று இன்னவாறு புகன்றவர் முடிமேல் செங்கையேற்றி - தேவரீர் காத்தருளுக என்று இந்தப்பிரகாரம் தோத்திரஞ் செய்த திருவாதவூராகிய சீடரது சிவசின்மீதே தமதருமைத்திருக்கரத்தை வைத்து, - நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறை அருள் பார்வை நல்கி - தமதருமைத்திருக்கரத்தினாலே விபூதியையுந் தரித்து ஞானத்தை முறுகுவிக்கும் பூரண கிருபானோக்கமுஞ்செய்து, - அவரு இனிய கூறி எழுக என எழுந்த பின்னர் - அங்கே இனிய வசனங்களைத் திருவாய்மலர்ந்து அன்பனே நீ எழுத்திரு என்று அருளிச்செய்ய எழுந்தபின்பு, - களங்கமில்லார் - குற்றமில்லாதவராகிய திருவாதவூரார், - அன்பர் சூழ வீற்றிருந்து விளங்கினர் - திருத்தொண்டர் சூழ இனிதிருந்து விளங்கினார். எ-று. (அக)

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி.
வந்துள கரும மெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டி நந் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல் வேண்டும்.

இ-ள். அந்தமும் முதலும் இல்லார் அடியவர் தம்மை நாடி - முடிவுமுதலுமில்லாதவராகிய சிவபிரான் தம்மடியார்களைநோக்கி, - வந்துள கருமம் எல்லாம் முடித்தனம் - நாம் உத்தேசித்துவந்த கருமங்களை யெல்லாம் இனிது முடித்துக்கொண்டேம், - நல் கயிலை உள்ளார் நம் திகழ்வடிவங் காணவேண்டி சிந்தனை செய்தார் - நல்ல கைலாசகிரியில் வசிக்கும் நம்மன்பர்களெல்லாம் நமது விளங்காரின்ற உருவத்திருமேனியை நேரே தரிசிக்கவிரும்பித் தியானிக்கின்றார்கள் ஆகலின், - மகிழ்ச்சி கூர நாம் ஆண்டு வல்லே சேறல் வேண்டும் - அவர்கட்கு மகிழ்ச்சிமிக நாமினி அவ்விடத்து விரைந்து செல்லுதல்வேண்டும். எ-று. (அஉ)

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாழு மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளருவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி நிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயார் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார்.

இ-ள். இன்பின் வாழ்ந்து இரும் யாமும் ஏகுவம் என்ன - நீங்கள் இன்பத்தோடிங்ஙனம் வாழ்ந்திருங்கள் நாமுங் கைலாசகிரிக்குச் செல்வேம் என்று பரமாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருள், - அருள் உருவாம் அன்பர் எதிர் வந்து தாழ்ந்து இறைஞ்சிச சூழ்ந்து தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து

அன்புருவாகிய திருத்தொண்டர்கள் அதுகேட்டுச் சந்திரியில்வந்து வீழ்ந்து வணங்கி வலம்வந்து பலதோத்திரங்களையுஞ் சொல்லித் துதித்து, — ஐயா கரிப்பு அரிது என்று மண்மேல் வீழ்ந்து அயர்ந்து அழுதார் - சுவாமீ! அடியேங்கள் தேவரீரது பிரிவைச்சகிததீண்டிருப்பபரிது என்று விண்ணப் பஞ்செய்துமறித்தும் பூமியில்வீழ்ந்தழுது அறிவழிந்தார், — எம்மைவிடுதியோ என்று நொந்தார் - தேவரீர் அடியேங்களைக் கைவிடுகின்றீரோ என்று வருந்தினார். எ-று. (அ௩)

பரிந்தழு மடியார் தம்மேற் பரமரு மன்பு கூர்ந்து வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற் பொருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே திருந்திய மறையுந் தேடு நம்பத மாகச் செய்து.

இ-ள். பரிந்து அழும் அடியார் தம்மேல் பரமரும் அன்பு கூர்ந்து - மனம்வருந்தி அழுகின்ற தம்மடியார்மீதே பரமாசாரியரும் அன்புகூர்ந்து, — வருந்துவது ஒழியின் - நீவீ வருந்துகலை இனி ஒழியுங்கள், — மணமலி இந்தக் குருந்த நீழல் பொருந்திய தெய்வம் பீடம் பொலிவு ஒடு குயிற்றி - மணமிருந்த இநதக் குருந்தமரமீழலிலே தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பீடிகையொன்றை அழகோடுசெய்து, — மீதே திருந்திய மறையுந் தேடும் நம் பதம் ஆகச் செய்து - அப்பீடிகையின்மீதே திருத்தமாகிய வேதங்களும் இன்னுந் தேடும் நமமுடைய பாதங்களை நிருமித்து. எ-று. (அ௪)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி யாமெனூந் தன்மை கண்டு நீங்கரு மன்பி னாலே நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி ஈங்கருண் மனத்த ரெல்லா மினிதிரு மொருநா ளிரந்தத் தீங்ககல் பொய்கை யூடே செந்தழல் வந்து தோன்றும்.

இ-ள். தாங்கு அரும் அரந்தை நீங்கி - சகித்தற்கரிய துன்பத்தி னின்று நீங்கி, — யாம் எனூந் தன்மை கண்டு - அவற்றை நாமே என்னும் பூவண்பண்ணி, — நீங்கு அரும் அன்பினாலே நித்தலும் நயந்து இறைஞ்சி - நீங்குத்தற்கரிய அன்பினாலே நாடோறும் வீருமபி வணங்கி, — அருள் மனத்தர் எல்லாம் ஈங்கு இனிது இரும் - நமமாட்டன்புபொருந்திய மனததையுடைய நீவிரெல்லாம் இவகே இனிதிருங்கள், — தீங்கு அகல் பொய்கை ண்டே ஒருநாள் செம் தழல் வந்து தோன்றும் - தீங்கற்ற இப்பொய்கையின்கண்ணே ஒருதினம் செம்மையாகிய அக்கினி வந்து தோன்றும். (அ௫)

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னூடு விழுந்துபின் னெய்தும் நம்பால் வீடுநுங் கவற்சியென்று [ச் தொழுந்தவ யிபற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மெல்ல செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர்.

இ-ள். தடத்தின் ஊடு எழும் தழல் விளைந்த போதில் யாவரும் விழுந்து - அப்பொய்கையின்கண்ணே தோன்றும் அக்கினிசவாலிக்குஞ்சம யத்தில் நீவிரெல்லாம் அதன்கண்வீழ்ந்து,—பின் நம்பால் எய்தும்—பின்னர் நம்மையடையும்,—நும் கவற்சி வீடும் என்று - நம்பிரிவானாய் நும் துன்பம் முழுவதும் நீங்கும் என்று திருவாய்மலர்ந்து,—தொழும் தவம் இயற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்து பின் செல்ல - எவருந் தொழ்த்தருந் தவத்தை இயற்றுந் தொண்டர்கள் ஒருநகு திரண்டு தம்பின்காவர,—தில்லைநாதர் செழும் திருக் கயிலை நாடி மெல்லச சென்றனர் - சபாநாயகர் செழுமையாகிய திருக்கைலாசகிரியைநோக்கி மெல்லச் சென்றருளினார். எ-று. (அக)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா நில்லுமி னென்று கூற
ஆங்கவ ரிறைஞ்சி பெந்நா லையநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மிரக்க மெய்தித் தாபகன் மகவு போலப்
பூங்கழல் வணங்கி நின்றார் போயினர் மாயை வல்லார்.

இ-ள். நீங்கு அரும் அன்பர் எல்லாம் நில்லுமின் என்று கூற - பிரிதற்கரிய நம்மன்பர்களெவரும் இனி நில்லுங்கள் என்று சிவபெருமான் பணித்தருள,—ஆங்கவர் இறைஞ்சி ஐய நின் காண்பது எந்நான் என்று - அத்தொண்டர்கள் வணங்கிச் சவாமி! அடியேங்கள் தேவரீரை இனிக் காணப்பெறுவது எந்நான் என்று வருந்தி,—தாய் அகல் மகவு போல தாகு அரும் இரக்கம் எய்தி - தாயைநீங்குங் குழந்தைகளைப்போலச் சகித்தற்கரிய துயர் அடைந்து,—பூங் கழல் வணங்கி நின்றார் - அழகிய திருவடிகளை வணங்கி அவரது பணிமறுக்க அஞ்சியின்றனர்,—மாயை வல்லார் போயினர் - அப்பொழுது மாயங்களில் வல்ல சிவபெருமான் சென்றருளினார். எ-று. (அஎ)

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாதவூரர்
தங்கிலை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பங்கர் புரிந்திவர் வரவு காணு
அங்கொரு கொன்றை நீழ லிருந்தன ரரந்தை நீக்க.

இ-ள். இங்கு இவர் நின்ற பின்னும் - இங்கே இவ்வுடையார்கள் செல்லாது நின்றபின்னரும்,—இன் அருள் வாதவூரர் தம் கிலை வாழ வந்த தலைவர் பின் சென்றபோதில் - இனிய திருவருளையுடைய திருவாதவூரர் தமது சுற்றம் வாழும்படி குருமூர்த்தவகொண்டெழுந்தருளியவந்த சிவபெருமானுக்குப் பின்னாகச் செல்லுகின்ற சமயத்தில்,—பொங்கு இள முலையாள் பங்கர் புரிந்து இவர் வரவு காணு - மேலெழுகின்ற இளமையாகிய தனங்களையுடைய உமையம்மையினது வலப்பாகராகிய சிவபெருமான் விரும்பி இவர் வருதலைக்கண்டு,—அரந்தை நீக்க அங்கு ஒரு கொன்றை நீழல் இருந்தனர் - இவரது துன்பத்தை நீக்கும்பொருட்டு அங்கே ஒரு கொன்றைமரநீழலிலே வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. (அஅ)

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி நிரந்த மாலேப்
பொன்படைத் தனைய கொன்றை பொலிவுற விருந்த போதின்
மென்பதத் திறைஞ்சிக் கண்ணீர் விழவிழத் தொழுது நிற்கும்
அன்பரைப் பரிவா லைய ருருவைத் தருளிச் செய்வார்.

இ-ள். ஓர் தடங் கிரி தன்புடைக் கவடு கொண்டு - ஒரு பெரிய
மலையானது தன்பக்கத்தே விசாலமான கொம்பர்களைக்கொண்டு,—நிரந்த
பொன்மலை படைத்து அனைய கொன்றை பொலிவு உற இருந்த பொதில் -
நிறைவுபொருந்திய பொன்மலைகள் தூவகப்பெற்று நின்றாற்போன்ற
கொன்றைமரமானது பொலிவுபெறப் பரமாசாரியர் வீற்றிருக்குஞ்சமயத்
தில்,—மெல் பதத்து இறைஞ்சிக் கண்ணீர் விழ விழத் தொழுது நிற்கும்
அன்பரை - மென்மையாகிய திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்து
கண்ணீரானது இடையருதொழுக அஞ்சலிசெய்து நிற்கும் மெய்யன்ப
ராகிய திருவாதவூரை,—பரிவால் ஈயர் அருகு வைத்து அருளிசெய்வார் -
அன்போடும் பரமாசாரியர் தம்பக்கத்திருத்தித் திருவாய்மலாந்தருளுவா
ராயினார். எ-று. (அக)

அவ்விய மில்லார் தங்கட் கருட முன்ன மன்னுர்
திவ்விய தலமா மிந்தச் சிறந்துள குருந்த நீழல்
எவ்வுல கெங்கு முள்ளோ மாயினு மிங்கு னோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள் வேண்டியீண் டிறைவோ மென்றும்.

இ-ள். இந்த சிறந்துள குருந்த நீழல் - இந்தச்சிறந்த குருந்தமரத்தின்
நீழலானது,—அவ்விய மில்லார் தங்கட்கு அருள் தர முன்ன மன்னும்
திவ்விய தலம் ஆம் - பொருமைமில்லார்க்கு அருள் செய்யும்படி முதன்மை
யாக வீற்றிருக்குந் தைவிகதலமாகும்,—எவ்வுலகு எங்கும் உள்ளேம் ஆயி
னும் - எவ்வுலகத்தும் வியாபித்திருப்பேமாயினும்,—இங்குளோர்கள் வெம்
வினை அகற்றி ஆள் வேண்டி - இங்குள்ளருடைய வெவ்விய வினைகளை
அகற்றி ஆளும்படி விரும்பி,—என்கு என்றும் உறைவோம் - இங்கே
விசேடமாக என்றும் வசிப்பேம். எ-று. (க௦).

பொங்கொளிச் சுழுனை யூடு புலம்பிசைக் குறியே யான
மங்கல சங்க மல்லால் வாப்நதபல் லியங்கள் யாவும்
இங்கெமக் காகா வேசை யடங்கிட மாத லாலும்
நங்குலக் கவுரி காணு நடமில் தாத லாலும்.

இ-ள். ஓசை அடங்கு இடம் ஆதலாலும் - இஃது நாதமடங்கும் ஸ்தா
னமாதலினாலும்,—நம் குலக் கவுரி காணும் நடம் இலது ஆதலாலும் - நங்
குலமகளாகிய பார்ப்பதிகாணும் நிருத்தமில்லாதது ஆதலினாலும்,—பொங்கு
ஒளிச் சுழுனை ஊடு புலம்பு இசைக் குறியே ஆன சங்கம் அல்லால் வாய்ந்த
பல் இயங்கள் யாவும் இங்கு எமக்கு ஆகா - மேனோக்கிக் கிளராரிற்கும்

ஒளியையுடைய சுழுமுனாடியிலே ஒலிக்கும் இசைக்குறியான சங்கராதி
தியமொன்றல்லது வாய்ந்த பலவிதமாகிய வரிசையினங்களெல்லாம் இந்தத்
தலத்தின்கண்ணே நமக்காகாவாம். எ-று. (கக)

ஒழுங்குடனின்ன வாறிங் குணர்துநற் குருந்த நீழற்
செழுந்தவர் குழுவினீயு நங்கழல் சேவை செய்தே
எழுங்கனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழுமபொழுது துடன்வீழாம லவ்வுழை விரைவினீங்கி.

இ-ள். ஒழுங்கு உடன் இன்னவாறு இங்கு உணர்ந்து - கிரமமாக இத்
தன்மைகளை இங்கே அறிந்து, - நல் குருந்த நீழல் செழுந்தவர் குழுவின்
நீயும் நம் கழல் சேவை செய்து - நல்ல குருந்தமரநீழலிலே செழுமையா
கிய தபோதனாகூட்டத்தோடு நீயும் நமமுடைய பாதகளை வழிபட்டுக்
கொண்டிருந்து, - மடுவில் எழும் கனல் காணின் யாவரும் அதனில் சென்று
விழுமபொழுது உடன் வீழாமல் - பொய்கையின்கட் சவாலிக்கும் அக்கினி
கண்களுக்குப் புலப்படின் நம்மன்பாக்களெல்லாம் அவ்வக்கினியிற் பிரவே
சிக்கும்போது நீயுமவருடன் பிரவேசியாமல், - அ உழை விரைவின் நீங்கி -
அவ்விடத்தை விரைவாக விட்டு நீங்கி. எ-று. (கஉ)

உத்தர கோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சித்திபங் கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி
வைத்தநம பதிக டம்மி லிவையிவை வணங்கி நனங்க
கித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென வியம்பி.

இ-ள். உத்தரகோசமங்கை என்னும் நம் ஊரில் சென்று அங்கு சித்தி
எவையும் எய்தி - உத்தரகோசமங்கை என்னும் நம்முடைய தலத்திற் போய்
அங்கே சித்திகளெவைகளையும் பெற்று, - தெய்விகலிங்கமேனி வைத்த நம்
பதிகள் தமயில் இவை இவை வணங்கின் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய
இலிங்கப்பிரதிட்டை செயப்பெற நமமுடைய தலங்களுள் இன்ன இன்ன
தலங்களை அடைந்து வழிபடின், - அங்கு அங்கு திகழ் இவ்வடிவே காண்டி -
அவ்வத்தலங்களினெல்லாம் விளங்குகின்ற இக்குருவடிவத்தையே நீ
தரிசிப்பாய், - காட்டுதும் - உனக்குத் தரிசிப்பிப்பேம், - என இயம்பி -
என்று சொல்லி. எ-று. (கங)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி பெழுங்கழுக் குன்ற மென்னும்
அந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டுப் போந்து
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்று
பின்னரெம் பதமே யான பெருமபதம் பெறுதி யென்றார்.

இ-ள். இந்நகர் வணங்கி நீங்கி - நீ இந்நத்தலங்களை யெல்லாம் தரி
சித்து வணங்கி நீங்கி, - எழும் கழுக்குன்றம் என்னும் அந்நெடும்பதி இறை
ஞ்சி - உயர்ந்த திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் அந்தப் பெரிய தலத்தைத்

தரிசித்து வணங்கி,—ஆண்டு நின்று ஈண்டுப் போந்து - அவ்விடத்தினின்று இங்கே மீண்டு வந்து,—பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்தி புத்தரை வாழில் வென்று பின்னர் - சிதம்பரத்திலே கனகசபையையடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திற் செயித்துப் பின்னர்,—எம் பதமே ஆன பெரும் பதம்பெறுதி என்றார் - நம் பாதக்கலப்பாகிய சாயுச்சியத்தைப் பெறக்கடவை என்று அருளிச்செய்தார். ஏ-று. (௧௪)

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும்
பன்னகம் புனைவோன மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வென்று மன்றன்
தன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகாத லுற்றும்.

இ-ள். மன்னும் அன்புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலும் ஆறும் - நிலை பெற்ற அன்பையுடைய திருவாதவூரர் தெய்வத்தன்மைபொருந்திய திரு வாசகம் பாடியருளுந் திறத்தையு, —பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதி பல வணங்கும் ஆறும் - சாபத்தை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமானுடைய தலங்கன் பலவற்றைத் தரிசித்து வணங்குந் திறத்தையும்,—பொன்னின் அம்பலத்தில் எய்திப் புத்தரை வென்று - சிதம்பரத்திலே கனகசபையையடைந்து புத்தர்களைத் தருக்கத்திலே செயித்து,—மன்றன் அரும் கமல பாதம் சார்தலும் பகாதல உற்றும் - சபாநாயகரது அருமையாகிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை அடையுந் திறத்தையும் கூறுவாம். ஏ-று. (௧௫)

மண்சுமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௪௪.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வரந்தர விருந்தார தமமை வாதவூ ரிறைவா போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகா புலியூர் மன்றிற்
பொருந்துவை முத்தி யென்று புகன்றதிங் கெவனோ வென்னத்
திருந்திய தவததாய் கேட்டி யென்றவா செப்ப லுற்றார்.

இ-ள். வரம் தர இருந்தார் தமமை வாதவூ இறைவர் போற்றி - தமக்கு வரங்கொடுத்தருளும்பொருட்டு வீற்றிருந்த பரமாதிரியரைத் திரு வாதவூரர் வணங்கித் துதித்து,—பிஞ்ஞகா - சுவாமீ,—பெருந்துறைநகரில் அன்றிப் புலியூர் மன்றில் முத்தி பொருந்துவை என்று இங்கு புகன்றது எவனோ என்ன - திருப்பெருந்துறையாகிய புண்ணியக்ஷேத்ரத்தின்கண்ணிச் சிதம்பரத்துள்ள கனகசபையிலே முத்திபெறுவை என்று

தேவரீர் இங்கே சொன்னது என்னையோ என்று வினாவ, — திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி என்று அவர் செப்பலுற்றார் - திருத்தமாகிய தவத்தை யுடையவனே கேட்கக்கடவை என்று பரமாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளுவாராயினர். என்று. (ச)

இத்தலத் திடையே கீட மெடுத்துள விடத்தி லன்றி வைத்துள விடத்தே யந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும் வித்தக வுனக்கிங் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை ஒத்திடுஞ் சிவாறு பூதி முத்தியம் பலந்தி லுண்டாம்.

இ-ள். இத்தலத்து இடையே கீடம் எடுத்துள இடத்தில் அன்றி - இப்பூமியின் கண்ணே புழுவானது தானெடுக்கப்பட்ட இடத்தின்கணன்றி, - வைத்துள இடத்தே அதே வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும் - வைக்கப்பட்ட இடத்தின்கண்ணேயே அவ்வேட்டுவனது வடிவத்தை அடையும், அது போல, — வித்தக - சதுரப்பாட்டையுடையவனே, — இவகு அன்பான்மெய்யுணர்வு உணக்கு உரைத்தே - ி எதிர்ப்பட்ட இந்நத தவத்தின்கண்ணே அன்புகாரணமாக நாம் உணக்கு மெய்ஞ்ஞானத்தை உபதேசித்தேதம், — மேன்மை ஒத்திடுஞ் சிவாறு பூதி முத்தி அமலத்தில் உண்டாம் - மேன்மை பொருந்திய சிவாணுபூதியாகிய பரமுத்தி சிதம்பரத்தின்கணுள்ள கனக சபையிலே உணக்குளதாம். என்று. (உ)

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுணை நாடி உடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலந் ரெழுத்துமொன்றாய் நெடுந்குழ லோசை யாகி நிலவும் வோசை போயங் கடங்கிய விடமே யென்று மடமும் பலம் தாகும்.

இ-ள். இடம்படும் உடம்பின் மூலத்து எழுந்த நல் சுழுணை நாடி உடன்கிளர் ஒளியே ஆகி - விசாலமாகிய இசசரீரத்தின்கண் மூலாதாரத்தினின்றும் எழுகின்ற நல்ல சுழுமுநாநாடியோடு ஒருங்கெழாநின்ற ஒளிமயமாகியும், — ஒளியில அஞ்ச எழுத்தும் ஒன்றாய் - அவ்வொளியிலே பஞ்சாக்ஷரமும் ஏகாக்ஷராகரமாகியும், — நெடும குழல் ஓசையாகி - நெடிய நாததாரையினியங்குமொலியாகியும், — நிலவும் அ ஓசை போய் அங்கு அடங்கிய இடமே - விளங்கும் அவ்வோசை மேலோக்கிச் சென்றங்கனம் ஒடுக்குந்தானமே, — என்றும் ஆகும் அமபலம் ஆகும் - நாம் என்றுத் தாண்டவஞ் செய்தருளுங் கனகசபையாகும். என்று. (உ)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்றும் மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே பிண்டமு மண்டமாகும் பிரமனோ டைவ ராகக் கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டிலுங் காண லாமே.

இ-ள். எண் தரும் பூதம் ஐந்தும் - எண்ணத்தக்க பூதங்களைந்தும், — எய்திய நாடி மூன்றும் - பொருந்திய இடை பிங்கலை சுழுமுனை என்னும் நாடிகண்மூன்றும், — மண்டலம் மூன்றும் ஆகி மன்னிய புணர்ப்பினாலே - சோமசூரியாக்கினிகள் என்னும் மண்டலங்கள் மூன்றமாகி நிலைபெற்ற சம்பந்தத்தினாலே, — பிண்டமும் அண்டம் ஆகும் - பிண்டமும் அண்டமும் தம்முள்ளொப்பனவாம், — பிரமனோடு ஐவர் ஆக கண்டவர் நின்ற ஆறும் இரண்டிலுங் காணலாம் - பிரமா விஷ்ணு உருத்திரன் மகேசுவரன் சதாசிவன் என்னும் பஞ்சகர்த்தாக்களும் நிற்கின்ற முறைமையும் இவ்விரண்டிடத்தி லுங் காணலாம். எ-று. (ச)

ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா யென்றுந்
திதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மட்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றங்குத்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற நிருத்தஞ் செய்வோம்.

இ-ள். ஆதலால் - இங்ஙனமாதலான், — இந்த அண்டத்து - இப்பிர மாண்டத்தின்கண்ணே, — என்றும் அறிவு அரும் பொருள் ஆய் தீது இலா மூலம் நாடில் - எஞ்ஞான்றும் அறிதற்கரிய பொருளாய்த் தீதற்ற மூல த்தை ஆராயுமிடத்து, — திகழ் சிவலிங்க மேனி - அது பிரகாசியாநிற்குஞ் சிவலிங்கவடிவமேயாம், — மீதில் ஆம் அந்த நாதவெளியின் மேல் ஒளி மன்று - மேலாகவுள்ள அந்த நாதவெளியில் ஒளிமயமாகிய கணகசபை வீளங்கு கின்றது, — அங்கு காதலான் மடவாள் காண கருத்து உற நிருத்தம் செய் வேம் - அசுசபையின்கண்ணே விருப்பத்தோடும் சிவகாமி தரிசிக்க நாம் கருத்தமைய நடனஞ்செய்வேம். எ-று. (இ)

அந்தநன் னடமே தென்னி னைந்தொழி னடத்த லாகும்
பந்தம் தகற்று மிரதப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வத் தலமுமத் தலமே யாகும்.

இ-ள். அந்த நல் நடம் எது என்னில் - அந்த நல்ல நடனத்தான் யாதென்று நீ வினவின், — ஐந்தொழில் நடத்தல் ஆகும் - சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தொழிலுஞ் செய்தலே யாம், — பந்தம் அகற்றும் இந்தப் படிவமும் அதுவே ஆகும் - பக்குவான்மாக் களது பாசக்கட்டைக்கும் இக்குருவடிவமும் அந்நடனவடிவமேயாம், — உலகத்தில் யாரும் வந்து காண்பரேல் வழுவா முத்தி தந்து அருள் அளிக்கும் தெய்வ தலமும் அததலமே ஆகும் - உலகத்தில் யாவராயினும் வந்து தரிசிக்கின் தவறாது முத்தியைக் கொடுத்து அருள்செய்யும் தெய்வத் தன்மைபொருந்திய தலமும் அந்தச் சிதம்பரமேயாகும். எ-று. (க)

தாவரும் பணில நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி லுள்ளார்

மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாமுந்

தேவருந் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதூர்.

இ-ள். தா அரும் பணிலம் நேமி தரிப்பவர் பிரமர் என்போர் யாவரும் - கேடற்ற சங்குசக்கரங்களைத் தாங்கிய விஷ்ணு பிரமாக்கள் எனப் படுவோர் யாவரும்,—புலி பாம்பு என்னும் இருவரும் - வியாக்கிரபாதர் பதஞ்சலி என்னும் முனிவரிருவரும்,—புரத்தில் உள்ளார் மூவரும் - தாரகாக்கன், கமலாக்கன், விததியுன்மாலி என்னும் முப்புரத்தசரர் மூவரும்,—தெய்வ மூவாயிரவரும் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தில்லைமூவாயிரவரும்,—முனிவர் தாமும் - இருடிகளும்,—தேவருந் தொழுது போற்றும் எல்லை - தேவர்களுந் தரிசித்தது வணங்கித் துதிக்கப்பெறும் இடமாயுள்ளது,—அத் தில்லை மூதூர் - அந்தப் பழைய தில்லைமாநகரம். எ-று. (எ)

மற்றிவை தெளிவா யென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்

நெற்றியி னீறு சாத்தி நின்றியென் றகல நில்லார்

சற்றிடஞ் சென்றார் பின்னு மிங்கிவர் தன்மை கண்டு

கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து.

இ-ள். இவை தெளிவாய் என்று - இவைகளை நீ நிசசயித்தறிந்துகொள்வாயாக என்று போதித்தது,—எதிர் பணிந்து வணங்கி நிற்பார் நெற்றியில் நீறு சாத்தி நின்றி என்று அகல - தமது சந்தியிலே தாழ்ந்து வணங்கி எழுந்த நிற்கும் திருவாதவூரது நெற்றியில் விபூதிதறித்து ஈண்டு நில்லென்று பரமாசாரியா நீங்குதலும்,—நில்லார் சற்று இடம் சென்றார் - திருவாதவூர் பிரிந்துநிற்கமாட்டாதவராய்ச் சிறிதுதூரம் பின்னொடர்ந்து சென்றனர்,—பின்னும் கற்றை அம் சடையார இங்கிவர் தன்மை கண்டு நின்று அருள் செய்து போந்து - பின்னரும் தொகுதியாகிய சடையைபுடைய சிவபெருமானாவர் இவரது தன்மையைக்கண்டு தங்கிநின்று கிருபானோக்கஞ்செய்து சென்று. எ-று. (அ)

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு கண்டுளங் களித்து நிற்கும்

புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் புலியூ ரையர்

துண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற் கொண்டு

நண்ணரு மன்பர் கூட்ட நணுகினர் வாத வூர்.

இ-ள். புலியூர் ஐயர் - சபாநாயகரானவர்,—கண் எதிர் நடக்கும் ஆறு கண்டு உளம் களித்து நிற்கும் புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தனர் - கண்ணுக்கெதிரே நடந்தருளுமாற்றைக்கண்டு களித்துநிற்கும் புண்ணிய புருஷராகிய திருவாதவூர் காண எதிரே மறைந்தனர்,—வாதவூர் துண்ணென இரக்கம் எய்தி கை தலைமேற் கொண்டு தொழுது - அப்பொழுது திருவாதவூர் விரைந்து மனமிரங்கிக் கைகளைச் சிரசில்வைத்துக் கும்பிட்டு,—நண் அரும் அன்பர் கூட்டம் நணுகினர் - நணுகுதற்கரிய பத்தர்களது திருக்கூட்டத்தை அடைந்தருளினார். எ-று. (ஆ)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வகுத் திறைஞ்சி யாங்கே
இருந்தன ரிருந்த நாளி லெய்திய தியம்ப லுற்றும்.

இ-ள். அரும் தவம் அகலா நெஞ்சத்து அன்பரும் தாமும் - அரிய தவவொழுக்கம் நீங்காத மனத்தையுடைய தொண்டர்களுந் தாமமாக, - திருந்திய அந்த குருந்தின் கீழ் தெய்வ ஓர் பீடிகையும் செய்து - திருத்த மாகிய அக்குருந்தமரத்தின்கீழே தெய்வத்தன்மைபொருந்திய ஒரு பீட முஞ் செய்து, - வரம் தரு செய்ய பாத மலர் வகுத்து இறைஞ்சி ஆங்கு இருந்தனர் - அதனமீதே தமக்கு வரததைத்தருஞ் செந்தாமரைமலர்போ லுந் திருவடிகளை நிரமித்து அருசசனைசெய்து வணங்கிக்கொண்டு அவ் விடத்திருந்தார், - இருந்த நாளில் எய்தியது இயம்பல் உற்றும் - அவ்வா றிருக்குகாலத்து நிகழ்ந்த சரித்திரத்தை யாம் கூறுவாம். எ-று. (க0)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ னன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு மென்றே
எண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல லுற்றார்.

இ-ள். (திருவாதவூரானவா) வெண பிறை முடித்த வேணி விண்ண வன் - வெண்மையாகிய பிறையைமுடித்த சடையையுடைய சிதாகாசுரப ராகிய நமதிறைவர், - அன்பு இலாத பண்பினா எனினும் தம்மைப் பாடி னர்க்கு இரங்கும் என்று - தம்மிடத்தன்பற்ற அபக்குவர்களாயினும் தம் மைப் பாடித் துதிப்பவர்களுக்குத் திருவுளமிரங்கி அனுக்கிரகஞ்செய்தரு ளுவார் என்று, - எண்பெறு நமச்சிவாய வாழ்க என்று எடுத்தது - நினைக் கப்படுகின்ற நமச்சிவாய வாழ்க என்று தொடங்கி, - நாதன் வண பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகலல் உற்றார் - சிவபெருமானது வண்மையை யுடைய திருவடிகளைத் துதித்து ஞானபாதப்பொருளையுடைய திருவா சகத்தைப் பாவொராயினார். எ-று. (கக)

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந் தருளை நல்கும்
அற்புத மறிபே நென்று மதிசயங் கண்டா மென்றும் [றுஞ்
எற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னையென்
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மன்னு மென்றும்.

இ-ள். சொல் பதம் கடந்து நின்ற சோதி வந்து அருளை நல்கும் அற்புதம் அறியேன் என்றும் - சொல்லும் பொருளுமாகிய இரண்டையுங் கடந்துநின்ற நின்மலவொளிவடிவாகிய சிவம் தானேவந்து திருவருள் சுரந்த “அற்புதமறியேனே” என்றும், - அதிசயம் கண்டாம் என்றும் - தன்னடியிற் கூட்டிய வதிசயங் கண்டாமே” என்றும், - எல் பொலி

சுடையாய் நெஞ்சம் என்னைக் குழைத்தனை என்றும் - செவ்வொளியாய் பொலிகின்ற சடையையுடையவரே மனம் “என்னைக் குழைத்தாயே” என்றும்,—சிற்பரன் தனது பாதம் சென்னியில் மன்னும் என்றும் - ஞான தீராகிய சிவபெருமானுடைய “சேவடிக்கணஞ்சென்னிமன்னிசுடருமே” என்றும், எ-று. (கக)

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைப்பட்டேனென்றும் உய்கிலேன் வாழேனென்று முனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ் செய்யுமா றறியே னந்தோ செத்திலேனென்றும் பொய்யர் பொய்யனே நிற்பொற் பாதம் புணருநா ளெந்நா ளென்றும்.

இ-ள். ஐயனே நின்னைக் காண நான் ஆசைப்பட்டேன் என்றும் - சுவாமீ! தேவாரைத் தரிசிக்க அடியேன் “ஆசைப்பட்டேன்” என்றும்,—உய்கிலேன் வாழேன் என்றும் - தமிழேனுயிருய்யேனாய் “வாழ்கிலேன் கண்டாய் வருகவென்றருள்புரிவாயே” என்றும்,—உனக்கு அடைக்கலமே என்றும் - “அடியேனுனக்கடைக்கலமே” என்றும்,—செய்யும் ஆறு அறியேன் செத்திலேன் அந்தோ என்றும் -செயற்பாலது இன்னதென்றறியாது மயங்குகின்றேன் ‘செத்திலேனந்தோ’ என்றும்,—பொய்யர் பொய்யனே நின் பொன் பாதம் புணரும் நாள் எந் நாள் என்றும் - பொய்யர்கட்குப் பொய்யராய் நிற்பவரே தேவாரது பொன்போலத் திருவடிகளை அடியேன் “புணருநாள் எந்நாளோ” என்றும், எ-று. (கக)

ஆதரித் தழைத்தா லிங்கே யதெந்துவென் றருளா யென்றும் போதமிக் குடைய பாட லிவையிவை புகன்ற பின்னர் மாதிரத் தெவரும் போற்ற வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணந் தீதறச் சிறந்த வெண்பா விருபதுந் திகழ வோதி.

இ-ள். இங்கே ஆதரித்தழைத்தாலதெந்துவென்றருளாய் என்றும் போதம் மிக்கு உடைய பாடல் இவை இவை புகன்ற பின்னர் - இவ்விடத்து “அடியேனாதரித்தழைத்தா லதெந்துவெயென்றருளாயே” என்றும் ஞானபாதப் பொருளை மிகவுமுடைய பாடல்கள் இவ்விவற்றைப் பாடியருளியபின்னர்,—மாதிரத்து எவரும் போற்ற வரும் திருவார்த்தை - அட்டதிக்கின்கணுள்ள எவருந் துதிக்கத்தகுந் திருவார்த்தையும்,—எண்ணம் - எண்ணப்பதிகமும்,—தீது அறச் சிறந்த வெண்பா இருபதுந் திகழ ஒதி - குற்றமறச் சிறந்த வெண்பா இருபதுமாகிய திருவாசகங்களையும் பாடியருளி. எ-று. (கச)

இயல்புடன் மொழியும் பள்ளி யெழுச்சி யேசறவு நெஞ்சத் தயர்வற வுரைக்கு மின்னை ரணையழங் கழலாம் பாடல் உயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி.

இ-ள். இயல்பு உடன் மொழியும் பள்ளி எழுச்சி - விதிப்படி ஒத்த துஞர் திருப்பள்ளியெழுச்சியும், — ஏசுமவு - திருவேசுமவும், — நெஞ்சத்து அயர்வு அற உரைக்கும் மின்னேரனைய பூங்கழலாம் பாடல் - பத்தர்களை யினோர் தம்மனத்தின்கணுள்ள பிறவித்துன்பநீங்கப் பாராயணஞ் செய்யத் தரும் “மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம்” என்னும் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய ஆனந்தமாலையும், — உயிருணி எனும் நல் செய்யுள் - உயிருணி என்று சொல்லப்படும் நல்லபாடலும், — பிரார்த்தனை - பிரார்த்தனைப் பததும், — ஓங்கு நீதி வியல் நெடும் கூடல் விருத்தம் பாண்டி மெய்த சமீபம் கூறி - உயாவாகிய நீதியினாலே வியக்கற் பாலதாகிய நெடிய மதுரையைக்குறிக்கும் விருத்தமாகிய திருப்பாண்டிப் பதிகமென்னும் மெய்ப்பொருளையுடைய திருவாசகங்களுையுர் திருப்பெருந் துறையின் கண்ணே திருவாயமலாநதருளி. எ-று. (கடு)

வேறு.

மருவுந் தொண்ட ருடன்கூடி வைகிச சிலநாட் செல்லமுதற் பரமன் சொல்லும் படியேபின் பரிபும பொய்கைத் தழல்கண்டு கருதாந் திருவஞ் செழுநீதாநிக கிணக் கிளரக் கனன்மீது விரவும் பேரன் புடையார்க ளொல்லாரு சென்று வீழ்ந்தார்கள்.

இ-ள். மருவும் தொண்டர் உடன் கூடி வைகிச சிலநாள் செல்ல - மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் அங்குருத்தின்கீழ் வசிக்குந் தொண்டர்களோடு கூடி வசித்துச சிலதினஞ்செல்ல, — முதல் பரமன் சொல்லும்படியே - முன்னரே பரமாசாரியா அருளிச்செய்த பிரகாரமே, — பின் பொய்கை பயிலும் தழல் கண்டு - பின்பு தடாகத்திறேன்றும் ஞானஞ்கினியைக் கண்டு, — கருதும் திரு அஞ்செழுத்து மீதி - உயிரகருறுதுணையாகக் கருதப் படும் பஞ்சாக்ஷரத்தையுஞ் செயித்துக்கொண்டு, — காணக கிளர் அக் கனல் மீது - காணும்படி சுவாலிக்கும் அவ்வகினியிலே — விரவும் பேர் அன்பு உடையார்கள் எல்லாம் சென்று வீழ்ந்தார்கள் - அக்கடவுளிடத்துச சென்று கலக்கும் பேரன்புடைய தொண்டார்களெல்லாருஞ் சென்று குதித்தார்கள். எ-று. (கக)

வீழ்ந்த போதிற்பு லிபூரர் விடைம லேறிந கவுரியுடன் [தலும் சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சுந் த தொழுவின் னிடையே தோன்று ஆழ்ந்த தடத்துட் கனன்பு மூகு மன்ப ரடங்குத் துயர்நீங்கி வாழ்ந்து வணங்கிக் கவாபாதர் வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள்.

இ-ள். வீழ்ந்த போதில் - அக்கினியில் வீழ்ந்த சமயத்தில், — புலியூர் கவுரி உடன் விடைமேல் ஏறி - சபாநாயகா சிவகாமியம்மையோடு இடபத்தி வேறி, — அங்கு இமையோர் சூழ்ந்து மலர் சிந்தித் தொழ - அங்கே

தேவர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து புஷ்பாஞ்சலிசெய்து வணங்க, —விண்ணிடையே தோன்றுதலும் - ஆகாயத்திலே தோன்றுதலும், —ஆழ்ந்த தடத்துள் கணல் மூழ்கும் அன்பர் அடங்கத் துயர் நீங்கி வாழ்ந்து வணங்கி - ஆழமாகிய அத்தடாகத்தில் அக்கினியிற் பிரவேசித்த தொண்டர்களைல்லாம் பிரிவாற்றுமையான்வந்த துன்பத்தைவிட்டு நீங்கிப் பேரின்பவாழ்வையடைந்து நமஸ்கரித்து, —கணநாதர் ஷட்வாய்த் திருமுன் வந்தார்கள் - பழைய சிவகணநாதர் ளளாகிச் சந்நிதியிலே வந்துசேர்ந்தனர். என்று. (க௭)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந் தொழுதங் கெழுவார் முசநாடி ஒருசற் றகலா தமர்நீரிங் கொழியத தனிரா மெய்தியதுங் கரையிற் றிரைபோய் விழவீசங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி எரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும்.

இ-ள். துரியத் தலையிற் பயில்வாரும் அங்குத் தொழுது எழுவார் முசநாடி - நின்மலதுரியமுடிவில் விளங்குஞ் சிவபெருமானும் அங்கே தம்மை வணங்கி எழுகின்ற தொண்டர்களைப் பார்த்து, —ஒரு சற்று அகலாது அமர் நீர் இங்கு ஒழிய தனி நாம் எய்தியதும் - ஒருசிறிதும் எம்மை விட்டகலாத நீர் இங்குகன்றிருப்பத தனிதது நாம் கைலாசத்திற்குச் சென்றமையும், —கரையில் திரை போய் விழவீசங் கழுநீர் வாசம் கமழ் வாவி எரியில் புகுவீர் என்றதும் - கரையின்கண்ணே திரைபோய்விழும்படி வீசுகின்ற கழுநீரினது நறுமணங்கமழும் இத்தடாகத்திலே தோன்றும் அக்கினியிற் பிரவேசியுங்கள் என்று உமக்கு நாம் கூறியதும், —யாதோ எனின் - யாதுகாரணம்பற்றியெனின், —இங்கு இது ஆகும் - அது இங்கே கூறும் இதுவாகும். என்று. (க௮)

வேறு

உத்தம நென்னுர் திருவாத வூரனை மன்னும் புலியூரிற் புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப புலிமிசை வைத்தோம யாமேகிற் சித்த மயர்ந்தே துயாசுருகு செய்திய னாமென் பதுதேரா இத்தல மீதே சின்னாவிங் கெழுமுடன வாரா திருமென்றும்.

இ-ள். உத்தமன் என்பது திருவாதவூரனை மன்னும் புலியூரில் புத்தரை வெல்லும்படி நாம் இப்புலிமிசை வைத்தோம் - உத்தமபுருஷனாகிய திருவாதவூரனை நிலபெற்ற சிதம்பரம், என்கண்ணே புத்தரை வாதில் வெல்லும்படி உமமுடன் வாராது தவிர்த்து நாம் இப்பூமியின் கணிக்குத்தினேம், —யாம் ஏகிங் - நாம் போனால், —சித்தம் அயாந்து துயர் கூரும் செய்தியன் ஆம் என்பது தேரா - அவர் மனம் கொந்து துன்பமிருந்தன்மையை யுடையனும் என்னும் உண்மையை அறிந்து, —எம்முடன் வாராது இத்தல மீதே சில் நான் இங்கு இருக்கின்றேன் - எம்முடன் கைலைக்கு வாராது அவனோடு இத்திருப்பெருந்துறையின்கண்ணே சிலதினம் இருக்கின்றேன் உங்களுக்கு முன்பணித்தேம். என்று. (க௯)

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந் தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும் பயில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்றே
பலமலர் கமழந் தடமீதிற் பாவரு ஞான வனல்சேர்வித்
திலதென நீடுஞ் சடம்பேவித் திவ்வுட லீந்தோ மிநநாளில்.

இ-ள். மலம் அகல்பவரும் மானுட வடிவந்தனை எய்தி சில பகல்
எனினும் புவி மீது பயில் காலை - ஆணவம் மாயை காமியம் என்னு மும்
மலங்களும் நீங்கப்பெற்ற சிவஞானிகளும் மெத்த மனிதசரீரத்தோடு சில
தினமேனும் பூமியிற் சேவிக்கும்போது, - மல வாதனை சேர் தரும் என்று -
அம்மலவாசனை மீளவந்து தாக்கும் என்று கருதி, - பல மலர் கமழும் தட
மீதில் புரவு அரு ஞான அனல் சேர்வித்தது - பலவித மலர்கள் நறுமணங்
கமழும் இத்தடாகத்திலே சொல்லுதற்கரிய ஞானாக்கினியை வருவித்தது, -
நீமெ சடம் இலது என வேவித்தது இந் நாளில் இவ் உடல் ஈந்தோம் -
மாயாகாரியமாகிய தூலசரீரத்தை இவ்வே என்னும்படி தகித்து இப்பொ
ழுது இந்தத் திவ்விய சரீரத்தை உமக்குத் தந்தேம். எ-று. (உ௦)

என்று விளம்பிக் கணநாத ரெங்கனும் மல்கப் புலியூரின்
மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் வானின் மறைநதா ரவ்வெல்லைத்
துன்றிய ஞானச சிவநாமச சொற்றமிழ் வல்லார வேறுகச்
சென்றொரு கொன்றைச செழுநீழற நிகழ விருநதார் சிவயோகம்.

இ-ள். என்று விளம்பிப் புலியூரின் மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் கண
நாதர் எவகனும் மல்க வானின் மறைந்தார் - என்றிவ்வனமருளிச்செய்து
சிதம்பரத்திலே கணகசபைவிளங்கத் திருடனஞ்செய்தருளும் சபாநாயக
ரும் கணநாதர்கள் எவ்விடத்தும் பரவிவர ஆகாயத்தின்கண மறைந்தருளி
னார், - அவ் எல்லைத் துன்றிய ஞானச சிவநாமச சொல் தமிழ் வல்லார்
வேறுகச் சென்று - அப்பொழுது பூரணஞானத்தைத்தரும் சிவநாமங்களி
னாலே திருவாசகமாகிய தமிழ்வேத்ததைப் பாடியருளவல்லவராகிய திரு
வாதவூரர் தனியே சென்று, - ஒரு கொன்றை செழு நீழல் திகழ் சிவ
யோகம் இருந்தார் - ஒருகொன்றைமரத்தினது செழுமையாகிய நிழலிலே
விளக்கமுறச் சிவயோகஞ் செயதுகொண்டிருந்தார். எ-று. (உ௧)

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறும்
முன்பு தமக்கா முருவெய்து முன்னவ னற்றா டொழுமாறும்
பொன்பொது விறகே யன்பாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத்[ர்.
தின்புறு மெப்போ தகயோகத் தியல்பொடு கண்டா ரென்செய்தா

இ-ள். அன்பாளர் - திருவாதவூரர், - அன்பர் அழற்கே புகும் ஆறும் -
தொண்டர்கள் ஞானாக்கினியிற் பிரவேசித்தமையும், - ஐயர் விடைக்கே
வரும் ஆறும் - சிவபெருமான் இடபாருடராய் எழுந்தருளிக் காட்சிகொ
டுத்தமையும், - முன்பு தமக்கு ஆம் உரு எய்தும் முன்னவன் நல் தான்

தொழும் ஆறும் - முன்னரே தமக்கேற்ற திருவடிவைக்கொண்ட சிவ பெருமானுடைய நல்ல திருவடிகளைத் தலவகடோறுஞ் சென்று தாம் தரிசித்துவணங்குந் தன்மையும்,—பொன் பொதுவிற்கே புகுவதும் எல்லாம் - கனகசபையிலே தாம் புகுந்து கலப்பதுமாகிய எல்லாவற்றையும்,—ஒருகாலத்து - நிகழ்காலமொன்றிலே,—இன்பு உறு மெய்ப் பேராதக யோகத்து இயல்பு ஒடு கண்டார் - இன்பமிகும் மெய்ஞ்ஞானத்தைத்தரும் சிவயோகத்தில் உள்ளபடி கண்டறிந்தார்,—என் செய்தார் - அவர் வேறு யாதுசெய்தார். எ-று. (௨௨)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச் சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்'9ன் எங்க னொளித்தா பெனமாலுற் ரெய்தினர் பொய்கைக் கரைமீதே கங்கை முடித்தார் விடையேறிக் கண்ணுற நண்ணுந் தலமோவென்றங்க ணிலத்தே போய்விழ்வுந் தழுதழு தருதோ வெனநொந்தார்.

இ-ள். செங்கை குவித்தார் - சிவந்தகைகளைக்கூப்பிக் கும்பிட்டார்,—விழி நீரைச் சிந்தினர் - கண்ணீர் சொரிந்தார்.—எந்தாய் வந்தாய் பின் எங்கண் ஒளித்தாய் என மால் உற்றுப் பொய்கைக் கரைமீது எய்தினர் - எம் பரமபிதாவோ! ஈண்டிவந்தருளினீர் பின்னர் எங்கே ஒளித்தீர் என்று மனமயங்கி அததடாகக்கரையையடைந்தார்,—கங்கை முடித்தார் விடை ஏறிக் கண் உற நண்ணும் தலமோ என்று - கங்கையைத்தரித்த சிவபெருமான் இடபவாகனத்தின்மேலிவந்து கண்களுக்குப் புலப்பட எழுந்தருளியவர்ப் பெறுந் தலமோ என்று விதந்து,—அங்கண் நிலத்தே போய் வீழ்வுற்று அழுது அழுது அந்தோ என நொந்தார் - அநகீழ்நிலத்தின்கட்போய் வீழுந்து அழுதழுது அந்தோ என்றிரங்கி வருத்தினார். எ-று. (௨௩)

வேறு.

அன்னை நிகர்ப்பீ ரென்னை பொழித்தீர யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழந்தே புகலாமோ
மின்னுரு வத்தீர் தம்மாருள் கூடா வினையேனுக்
கின்ன லளித்தீ ரெங்கு னொளித்தீ ரெனநொந்தார்.

இ-ள். அன்னை நிகர்ப்பீர் - மாதாவை ஒத்தவரே,—அன்பாளர் என்னை ஒழித்து பொய்கை அழல் பெற்றுப் பொன் அடிக்கே புகல் ஆமோ - தொண்டர்கள் தமியேனை இங்கே ஈக்கிவிட்டுத் தடாகத்தக்கினியின் மூழ்கித் தேவரீருடைய பொன்போலுந் திருவடிகளை அடையலாமா,—மின் உருவத்தீர் - மின்னலைப்போலச் செவ்வொளிவிளங்குந் திருமேனியையுடையவரே,—தும் அருள் கூடா வினையேனுக்கு இன்னல் அளித்தீர் எங்ஙண் ஒளித்தீர் என நொந்தார் - தேவரீருடைய திருவருளோடு கூடவிடாது தடுத்த தீவ்னையையுடைய தமியேனுக்குத் துன்பத்தைத் தந்தீர் எங்கே மறைந்தருளினீர் என்று வருத்தினார். எ-று. (௨௪)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணப் பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவி மாள
இன்னருட் சதக மெய்தா னரும்பியென் றெடுத்துச் சொன்னார்.

இ-ள். அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை அகன்று - திருவாதவூரர் அத் துக்க நிலையினின்று மனத்தெளிந்தெழுந்து அத்தடாகக்கரையைவிட்டு நீங்கி,—உயர் குருந்த நீழல் பன் அரும் மறைகள் காணப் பதமலர் வீழ்ந்து பற்றி - உயர்வாகிய குருந்தமரநிழலிலே சொல்லுதற்கரிய வேதங்களும் காண்டற்கரிய பாததாமரைமலர்களைக் கீழே வீழ்த்திறுக்கப் பற்றிக்கொண்டு,—நிலத்திலுள்ளார் வல்வினை மன்னிய பிறவி மாள - இப்பூமியின்க ணுள்ளாரது வலியவினையால் நிலபெற்ற பிறவிகெட்டொழிய,—இன் அருள் சதகம் மெய்தானரும்பி என்று எடுத்துச் சொன்னார் - இனிய திரு வருளையுடைய சதகத்தை “மெய்தானரும்பி” என்று தொடங்கிப் பாடியருளினார். எ-று. (உரு)

இத்திறங் கூறி யாங்குப் புலம்பினின் றிரங்கு மெல்லை
ரித்தனன் றுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்னர்
அத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
உத்தர கோச மங்கை யூர்தனி னெல்லை புக்கார்.

இ-ள். இ திறம் கூறி ஆங்கு புலம்பி நின்று இரங்கும் எல்லை - திருவாதவூரர் இந்தப்பிரகாரம் பாடியருளி அகவணம் புலம்பி நின்று இரங்குகின்றழி,—ரித்தன் அன்று உரைத்த நீர்மை நெஞ்சினுள் நினைந்து - நித்தியராகிய சிவபெருமான் அன்றருளிச்செய்ததனைத் தம்மனத்தின்க ணினைந்து,—பின்னர் - அதன்பின்னர்,—அத்தலத்து இறைஞ்சி எம் கோன் அருள் பெரு விடை பெற்று ஏகி - அத்திருப்பெருந்துறையின்கண் வணங்கி நம் பதியினது அருளையுடைய பெரிய விடைபெற்று நடந்து,— உத்தரகோசமங்கை ஊர் தனின் ஒல்லை புக்கார் - திருவுத்தரகோசமங்கை என்னும் ஸ்தலத்திலே விரைவிற் சென்றார். எ-று. (உசு)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவர் தடிமைக் கொண்ட
வடிவது காணு ராகி மயங்கிவெய் துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லென்னை யென்று நீத்தல்விண் ணப்ப மென்னுந்
தொடைநெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லே மேனி.

இ-ள். சடையவர் கோயில் எய்தி தம்மை வந்து அடிமைக் கொண்ட வடிவு காணார் ஆகி - திருவாதவூரர் சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆல் யத்தையடைந்து தம்மை வலியவந்தடிமைக்கொண்ட பரமாசாரியவடிவத் தைத் தரிசிக்கப்பெருதவராகி,—மயங்கி வெய்துயிர்த்து வீழ்ந்து - மயக்க

மடைந்து நெட்டியிர்த்து விழுந்து,—என்னை விடுதிதொல் என்று நீத்தல் விண்ணப்பம் என்னும் தொடைகெழு பாடல் ஓத—“என்னை விடுதிசண்டாய்” என்று நீத்தல்விண்ணப்பம் என்னும் திருவாசகத்தைப் பாடித் துதிக்க,—தொல்லே மேனி காட்டினர் - சிவபெருமான் பழைய தேசிகத் திருமேனியை அவருக்குத் தரிசிப்பித்தருளினார். ஏ-று. (உஎ)

கன்னலை யமுதை யங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னாள்
அந்நக ரிருநது தங்கோ னருண்மொழிப படியே சென்று
தாநிக ரில்லாத் தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச
சென்னின்ன னாட்டி லேகித திருவிடை மருதூர் சேர்ந்தார்.

இ-ள். கன்னலை அமுதை அவகே கண்டு இறைஞ்சிக்கொண்டு சில் நாள் அந்நகர் இருந்து - திருவாதவூரர் கரும்பையும் அமுதையும்போன்ற சிவபிரானை அவகே தரிசித்தது வணங்கி வழிபட்டிக்கொண்டு அத்தலத்திலே சிலதினமிருந்து,—தம் கோன் அருள் மொழிப்படியே சென்று - அதன் பின்பு தம் நாயகராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த வாக்கின்படியே அப் பாற்சென்று,—தம் நிகா இல்லாக தெய்வத் தலம் பல வணங்கி நீங்கி - தமக்கொப்புயர்வில்லாத தெய்வத்தன்மைபொருந்திய தலங்கள் பலவற்றை அடைந்து தரிசித்தது வணங்கி அவைகளையுங்கடந்து,—நல் சென்னி நாட்டில் எகித் திருவிடைமருதூர் சேர்ந்தாரா - நல்ல சோழநாட்டிற் போய்த் திருவிடைமருதூர் என்னும் தலத்தை அடைந்தார். ஏ-று. (உஅ)

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னாளு ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப புலம்ப லோதி
எய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ண லியம்பிய பதிக னெல்லார்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகலி சார்ந்தார்

இ-ள். அப்பதி தொழுத பின்னர் - திருவாதவூரர் அத்தலத்தைத் தரிசித்து வணங்கியபின்னா,—அன்பு உடன் ஆளுராய்வி செப்பு அரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ் திருப்புலம்பல் ஓதி எய்ப்பு அற இறைஞ்சி - அன்போடு திருவாரூரையடைந்து அவகே வீற்றிருந்தருளுந் தியாகராசசுவாமியினது துதித்தற்கரிய பொற்றாமரைமலர்போலத் திருவடிகளைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து, “பூகமலத்தயனெடுமா லறியாதநெறியானே” என்னுஞ் சொற்றொடரை முதலாகவுடைய திருப்புலம்பல் என்னும் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி இளைப்புநீங்கும்வண்ணம் வணங்கிச் சென்று,—அண்ணல் இயம்பிய பதிகள் எல்லாம் தப்பு அற வணங்கி நீங்கி - முன் பரமசாரியர் கூறியருளிய தலங்களுையெல்லாம் தவறறத் தரிசித்து வணங்கி நீங்கி அப்பாற்சென்று,—தட மதில் புகலி சார்ந்தார் - பெரிய மதில்குழந்த சேர்காழியையடைந்தார். ஏ-று. (உக)

குன்றென விளங்குவ் கோயிற் கோபுர வாயி னீங்கிச்
சென்றுயர் காரிலை யான செய்தகண் டிறைஞ்சி மெல்ல
மன்றிடை நடித்த காதன் மலாடி டிடித்துக் கொண்டு
பின்றிசழ்சடையோன் முன்னாப் பிடித்தபத தருளிச்செய்தார்.

இ-ள். குன்று என விளங்கும் கோயில் கோபுர வாயில் மீங்கிச்
சென்று - திருவாதவூர் அங்கே மலையைப்போல விளங்காநிற்கும் சிவா
வயத்தினது கோபுரவாயிலைக்கடந்து உன்னேசென்று, — உயர் காரிலை ஆன
செய்தி கண்டு இறைஞ்சி மெல்ல - ஆனதுயர்ச்சிபொருந்திய கைலாசகிரி
யாகிய செயல் பொருநதக்கண்டு வீழ்ந்து வணங்கி மெல்ல, — மன்று இடை
நடித்த காதல் மலர் அடி பிடித்துக் கொண்டு - கனகசபையிலே நடனஞ்
செய்தருளுகின்ற விரும்பத்தரும் செந்தாமரைமலர்போலும் திருவடிகளைப்
பற்றிக்கொண்டு, — பின் திகழ் சடையோன் முன்னாப் பிடித்த பத்து
அருளிச்செய்தார் - பின்னாகி விளங்காநிற்குஞ் சடைபையுடைய தோணி
யப்பரது சந்தியிலே “உம்பாகட்கரசே யொழிவறநிறைந்த யோகமே”
என்று தொடங்கி “உன்னேச சிக்கெனப்பிடித்தே நெனக்கெழுந் தருளுவ
தினியே” என்றிறுதிதோறு முடித்துப் பிடித்தபதென்னுந் திருவாசகத்
தைப் பாடியருளினார். எ-று. (௩௦)

தொல்வினைப் பகைமையுள்ளார் யாவரும் தொழுதா லிங்கு
வெவ்வாப் பகையை பென்று விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வணக்கமுடி குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைசுரு தில்லை திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி.

இ-ள். தொல் வினைப் பகைமை உள்ளார் யாவரும் இவகு தொழுதால் -
பழைய வினைப்பகையையுடையார் யாவரும் எண்குவந்து சுவாமியைத்
தரிசித்து வணங்கினால், — அப் பகையை வெல்வர் என்று - அப்பகைமையை
வெல்வரென்று திருவாதவூரர் சிந்தித்து, — விருப்புடன் சில நாள் வைகி -
விருப்பத்தோடு சிலதினம் அவகிருந்து, — மல்கும் அத்தலத்தை நீங்கி வண்
சுழக்குன்றில் அன்பால் செல்வதற்கு இசைந்து - திருவருள்நிறைந்த அச்
சீர்காழியை விட்டுவேகி வளவிய திருக்கழுக்குன்றம் என்னுஞ் சிவகேத்
திரத்தில் அன்போடு செல்வதற்கு இயைந்து, — தில்லை திசை குறித்து
இறைஞ்சி ஏகி - சித்தப்பரத்தைத் திக்குநோக்கி வணங்கிச்சென்று. எ-று. ()

வேறு

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி குன்றா
முத்தநதி சூழுமுது குன்றினை வணங்கி
அத்தல மகனறுய ரருட்டுறை யிதென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணொயி லடைந்தார்.

திருவாதவூர்புராணம்.

இ-ள். நெடும் உத்தர திசையில் எகி - திருவாதவூரர் நெடிய உத்தர, திக்கின்கட்சென்று, — ஒளி குன்ற முத்த நதி ழமும் முதுகுன்றினை வண்ண கி - வெள்ளொளியிக்க மணிமுத்தரதிசுழந்த திருமுதுகுன்றினைத் தரி சித்து வணங்கி, — அத தலம் அகன்று - அத்தலத்தைவிட்டு நீங்கி, — மெய் தவர்கள் இது உயர் அருட்டுறை என்று எண்ணி உறை வெண்ணெயில் அடைந்தார் - மெய்மையான தபோதனர் இது சிவபெருமானது திரு வருட்டுறையென்றுட்கொண்டு இருக்கப்பெற்ற திருவெண்ணெய்நல்லூரை அடைந்தருளினார். எ-று. (௩௨)

அந்நாட் வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னவழி சென்றுபல நாடுமுயர் காடுங்
கொன்னிப மடங்கலுறை குன்றமு மிகநதே
மன்னுமரு ணாபுரி மருங்குணைப வந்தார்.

இ-ள். அன்பு உடன் அந்நகர் வணங்கிய பின் - திருவாதவூரர் அன் போது அததிருவெண்ணெய்நல்லூரைத் தரிசித்து வணங்கிய பின்னர், — அகன்று நன்னர் வழி சென்று பல நாடும் உயர் காடும் கொன் இபம் மடங்கல் உறை குன்றமும் இகந்து - அத்தலத்தைவிட்டகன்று நல்ல நெறியின்கட் போய்ப் பரூட்டையும் உயராத காட்டையும் அச்சத்தைத் தரும் யானைகளும் சிங்கங்களும் வசிக்கும மலைகளையுங் கடந்து, — மன்னும் அருணாபுரி மருங்கு அணைய வந்தார் - திருவண்ணாமலைக்கு அதிகமீபமாக வந்தருளினார். எ-று. (௩௩)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முகப்பும்
நீடுகழு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
ஊடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டொழு துய்ந்தார்.

இ-ள். மாடமொடு கோபுரமும் - மண்டபங்களுங் கோபுரங்களும், — மன்னும் மணிமுத்தம் சூடும் மதிலும் - நீலைபெற்ற அழகிய முத்துக்களை மேற்கொண்ட மதில்களும், — தோரணம் பெரிய முகப்பும் - தோரணங்களை யுடைய பெரிய முகப்புமாகிய இவைகளெல்லாம், — நீடு கழுத அடவி நெருங்கி உள தண்கா ஊடு உயர்தல் கண்டு - நெடிய கழுதக்காடு தம்மு ணெருங்கிய குளிர்த் தோலையின் மத்தியிலே உயர்ந்த தோன்றுதலைக் கண்டு, — உவகை கொண்டு தொழுது உய்ந்தார் - திருவாதவூரர் மன மிழ்ச்சிக்கொண்டு வணங்கிக் கும்பிட்டு உய்ந்தார். எ-று. (௩௪)

அன்றிருவர் தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
என்றுமலை யண்ணலை நிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழுப்பதி புகுந்தார்.

இ-ள். அன்று இருவர் தேட அழல் ஆனது ஒரு வெற்பு ஆய் நின்ற வடிவோ - அக்காலத்துப் பிரம விஷ்ணுக்களாகிய இருவரும் முடியையும் அடியையும் தேட அகப்படாது அக்கினிப்பிழம்பாகியதொரு மலையார் நின்றவடிவோ, —மனம் நிறைந்த பெரு வாழ்வோ என்று மலை அண்ணலை இறைஞ்சிச் சென்று - மனத்தின்கணிறைந்த பேரின் பவாழ்வோ என்று துதித்துத் திருவண்ணாமலையைத் தரிசித்து வணங்கிச் சென்று, —அருணை ஆகிய செழும் பதி புருந்தார் - திருவருணையாகிய செழுமை நிறைந்த நகரத்திற் பிரவேசித்தருளினார். எ-று. (நக)

வேறு.

சோலையு மதினும் பல்பூர் தோரண மறுகூர் தெய்வச்
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சாதி மருகிற் சென்று
மாலையு மதியும் பாம்பு மத்தமு முடியில் வைத்தோன்
ஆலய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மைபன் றுண்ட மேனி.

இ-ள். சோலையும் மதினும் பல் பூர் தோரண மறுகும் தெய்வச் சாலைகள் பலவும் நீங்கி சாதி மறுகில் சென்று - திருவாதவூரர் சோலைகளும் மதில்களும் அழகிய பல தோரணங்கொண்டாய் திருவீதிகளும் தேவாலயங்களாகிய இன்னோரன்ன பலவற்றையுங் கடந்து கோயில்வீதியிற் போய், —மாலையும் மதியும் பாம்பும் மத்தமும் முடியில் வைத்தோன் ஆலயம் இறைஞ்சி - கொண்டை மலையையும் பிறையையும் சர்ப்பதையையும் பொன்னாடத்தமலரையும் முடிபின்கண்ணே சரித்த அருணைசேகவரரது ஆலயத்தைத் தரிசித்து வணங்கி, —தம்மை அன்று ஆண்ட மேனி கண்டார் - தம்மைமுன்னடிமைகொண்ட ஞானதேசிகத்திருமேனியைக்கண்டார். எ-று.

மாலுடன் பிரமன் நேவர் வந்துனக் கபய மென்றென்
மேலிடம் பொழுதி லால முண்டிருந் கண்ட போற்றி
மேலிடம் பவநோய் திர விண்ணாவர் மண் ணைப் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிரலை மருந்தே போற்றி.

இ-ள். மாலுடன் பிரமன் தேவர் வந்து உனக்கு அபயம் என்று என்று ஒலிடம் பொழுதில் - அரிபிரமேந்திராதிதேவர்கள் வந்து தேவாரீருக்கு அடைக்கலம் என்று முறையிடுங்குணத்து, —ஆலம் உண்டு இருள் கண்ட போற்றி - அவர்பொருட்டிநாகி ஆலகாலவிஷத்தையுண்டு கழத்த கண்டத்தையுடையவரே அடியேனைப் பாதுகாக்க, —விண்ணவர் மண்ணோர் மேலிடம் பவநோய் தீர - தேவர்களும் மனிதர்களுந் தம்மையடர்த்து மீனாரும் பவரோகம் நீங்க, —பச்சைப் பாலுடன் கலந்து உட்கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி - பசுமையாகிய திருமேனியையுடைய உமையம்மையாகிய பாலுடன் கலந்து உட்கொள்ளுகின்ற குளிரந்த மலையருந்தே! பாதுகாத்தருள்க. எ-று. (நக)

நெடியவன் சேழ லாகி நீணில மகழ்ந்துங் காணு

அடிகளென் றலைமேல்வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி

படியிடம் புக்கு முண்ணு முலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங்கொண்டசெம்பொற் குன்றமேபோற்றி போற்றி.

இ-ள். நெடியவன் சேழல் ஆகி நீள் நலம் அகழ்ந்தும் காணு
அடிகள் என் தலை மேல் வைத்த பெரும அருள் கடலே போற்றி - நெடிய
வடிவத்தையுடைய விஷ்ணு பன்றியாகி நீண்டபூமியை அகழ்ந்தும் காணுதற்
கரிய திருவடிகளை எனறலேமீது வைத்துத் தீர்த்தருளிய பெரிய கிருபா
சமுத்திரமீம் பாதுகாத்தருளுக, —படியிடம் புக்கும் உண்ணாமுலை எனும்
பச்சை மேனிக் கொடி இடம் கொண்ட செம்பொன் குன்றமே போற்றி
போற்றி - பூமியைப் பரிபாலனஞ்செய்யும் உண்ணாமுலையம்மை என்னும்படிய
திருமேனியையுடைய கொடியை வாமபாகத்திற்கொண்ட செம்மையாகிய
பொன்மலையாயுள்ளவரே பாதுகாத்தருளுக பாதுகாத்தருளுக. எ-று. (௩௮)

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னிவிடக் கிரமன் தன்னோக்
கொன்றதன பாவந் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
அன்றுவந் தென்னை யானு மணியன்னு மலையாய் போற்றி
என்றுதம் பரிவா லெதகு யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில்.

இ-ள். வென்றிடம் கன்னி - வெல்லுமியல்புடைய தூர்க்கை. —மேதிச்
சென்னி விக்கிரமன் கன்னைக் கொன்ற தன் பாவம் தீரக் குறித்திட - மகிதா
சுரனைக்கொன்ற தன் கொலைப்பாவத் தவிரும்படி வழிபட, —அருள்வாய்
போற்றி - அத்தூர்க்கைக்கு அருக்கிரகஞ்செய்கவரே பாதுகாத்தருளுக —
அன்று வந்து என்னை ஆளும் அளி அண்ணாமலையாய் போற்றி என்று
தம் பரிவால் இறைஞ்சி எத்தி - அன்று பரமாதாரியராக எழுந்தருளியவந்து
தமியேனை அடிமைகொண்டருளிய அழகிய அண்ணாமலையாய் பாதுகாத்
தருளுக என்று தம்மெய்யன்பினால் வணங்கிக் துதித்து. —அங்கு உறையும்
நாளில் - அங்கே வசிக்கும் காலத்தில். எ-று. (௩௯)

மாதர்கொண் மாத ரெல்லா மார்கழித் திங்க டன்னில்
ஆதிரை நாண்முன் னீரைத் தாகப் திணங்க டமயின்
மேதகு மனைக டோறு மறைத்தி நுள் ளிடிவ தான
போதவர் தம்மிற் கூடிப் புனற்றிட மாடல் செய்வார்.

இ-ள். மாதர் கொண் மாதர் எல்லாம் மார்கழி திங்கள் தன்னில்
ஆதிரைநான் முன் ஈரைத்து ஆகிய திணங்கள் தம்மில் - அழகையுடைய மகளி
ரெல்லாம் மார்கழிமாசத்துத் திருவாதிரை நகரத்திரத்துக்கு முற்பத்துத்
திணங்களிலெல்லாம், —இருள் விடிவது ஆன போது மேதகு மனைகள்
தோறும் அழைத்து அவர் தம்மில் கூடி புனல் தடம் ஆடல் செய்வார் -
இருள்புலருகின்ற விடியற்காலத்திலே மேன்மைபொருந்திய வீடுகடோறும்
போய் ஒருவரையொருவர் அழைத்து அவர் தம்முள்ளொருங்குகூடி நீரை
யுடைய தடாகத்திலே ஸ்நானஞ்செய்வார்கள். எ-று. (௪௦)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புசன்ற தாக
மன்னிப திருவெம் பாலை வாசகம் பேசுப பின்னர்
கன்னியர் பாடி யாடுங் கவின்கொளம் மனைகன் டன்னார்
பன்னிய பாட லாக வம்மனைப் பாடல் சொன்னார்.

இ-ள். அன்னவா இயல்பு கண்டார் - அம்மகளிரது தன்மையைக் கண்ட திருவாதவூரர்,—ஆங்கு அவர் புசன்றது ஆக மன்னிய திருவெம் பாலை வாசகம்பேசி - அவர்கூறிய கூற்றாக நிலைபெற்ற திருவெம்பாலை என்னுந் திருவாசகத்தை “ஆகியும் கழுவி ல்லா வருப்பெருஞ் சோதியை” என்றெடுத்துப்பாடி,—பின்னர் - அதன்பின்னர் —கன்னியர் பாடி ஆடும் கவீன்கொள் அம்மனை கண்டு - மகளிர் பாடி விளையாடுகின்ற அழகையுடைய அம்மனை விளையாட்டைக் கண்டு —அன்றார் பன்னிய பாடல் ஆக அம்மனைப் பாடல் சொன்னார் - அம்மகளிகூறிய கூற்றாகத் திருவம்மானை என்னுந் திருவாசகத்தை, “செங்கணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய, பொங்கு மலர்ப் பாதம் பூதலதே போத்தருளி” என்றெடுத்துப் பாடியருளினார். எ-று. (சக)

விரவுமன் புனையா ரந்த மேதரு தலத்தை நீங்கிப்
பரிவுடன் போகி யேகாட பரதனிற் பரனை யேத்தித்
தெரிவருங் காடக் கோட்டி சிறடி வணங்கித் தேவர்
வரநனைத் திறைஞ்சுந் தெய்வ வண்கழுந் குன்றிற் சென்றார்.

இ-ள். விரவும் அன்பு உடையார் அந்த மேதரு தலத்தை நீங்கி - பொருத்திய பேரண்பையுடைய திருவாதவூரர் அந்த மாட்சிமைப்பொருத்திய திருவண்ணாமலை என்னும் தலத்தை விட்டு நீங்கிச் சென்று,—ஏகாம் பரத்தனில் போகி பரனை பரிவு உடன் எகதி - காஞ்சிபுரத்தையடைந்து திருவேகம்பம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற ஏகாம்பரநாதசுவாமியை அன்போடு வணங்கித் துதித்து,—பரிவு அரும் காமக்கோட்டி சிறு அடி வணங்கி - இத்தன்மையினரென்றுயாவராலும் அறிந்து கோடற்கரிய காமக்கோட்டம் என்னும் ஆலயத்தில் வீற்றிருக்கின்ற காமாக்ஷியம்மையினது சிறிய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து,—தேவர் வரம்நினைந்து இறைஞ்சும் தெய்வ வண கழுக்குன்றில் சென்றார் - அதன்பின்பு தேவர்களைல்லாம் வரத்தைப் பெறும்பொருட்டெண்ணி வணங்குந் தெய்வத்தன்மையையுடைய வளவிய திருக்கழுக்குன்றத்திற் சென்றருளினார். எ-று. (சஉ)

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச் சென்னியன் குலவு மன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் பொற்றித் துணைவரின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுந் குன்றி லென்னும் [தார்.
பாட்டினை மொழிந்து சின்னாட் பயின்றுபின் பணிந்து போந்

இ-ள். கோடு இதழ் கமழும் கொன்றை சென்னியன் குலவும் அன்பர் - கொம்பர்களிலே இதழ்கள் நறுமணங்கமழும் கொன்றை மாலையைத்

தரித்த முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரர்.—சூட்டியமலர்த்தான் போற்றி - தஞ்சிரிலே முன்னரே சூட்டியருளிய செந்தாமரைமலர்போலுந் திருவடிகளை வணங்கித் - துதித்து, — துணைவ - உயிர் துணைவரே,—இக் கழுக்குன்றில் கலங்காவண்ணம் நின் செய்ய மேனி காட்டினை என்னும் பாட்டினை மொழித்து - இக்கழுக்குன்றத் திலே தமியேன் மனநகலங்காமல் உமதுசிவந்த திருமேனியைக் காண்பித்தென்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடி,—சிவ நாள் பயின்று - சிவதினம் அங்கே வசித்து —பின் பணிந்து போர்த்தார் - அதன்பின்பு சுவாமியை வணங்கித் திரும்பிச் சென்றருளினார். எ-று. (சக)

அத்தல முதலா நாப்பணைடர் அன பதியும் காணும் மைத்தடம் கரியும் நாடும் வானியு நதியு நீங்கி
பைத்தவெந் பாம்பொடாடி நரிமெலாம் பரிளாக்குந்
சிந்தாமலர் ஸ்ரீமலர் மூன்று காலந் மென்னர் சென்றார்.

இ-ள். அக்கலம் முதலா நாப்பணைடர் அன பதியும் காணும் மைத்தடம் கரியும் நாடும் வானியும் நதியும் நீங்கி - திருவாதவூரர் அத்தத் தலம் முதலாக மற் றியிலே திர்ப்படுகின்ற கலங்களையும் காடுகளையும் கரிய விரிசலமாகிய மலைகளையும் சோலைகளையும் தடாகங்களையும் நதிகளையும் கடந்து,—பைத்த வெந் பாம்பு ஒடி ஆடி - படத்தையுடைய வெவ்விவ சர்ப்பாபரணத்தோடு நடித்து,—நரி எலாம் பரிசன் ஆக்கும் சித்தர் தென் தில்லை மூன்று காவதம் என்ன சென்றார் - நரிக்கோபெல்லாம் குதிரைகளாக உருத்திரித்த சித்துவித்தையையுடையவராகிய சபாநாயகரது தெற்கின்கணுள்ள தில்லை மாநகரம் இனி முக்காவத தூரத்தென்று கண்டோர் தம்முட்குறச் சமீபமாகச் சென்றருளினார். எ-று. (சக)

வேறு.

தூமூரன் மடப்பாவையர் தோளாறையி லானாம்
மாமுகரு மிட்டெண்டியிர் வாழாதவர் தாமும்
தீமூள்கர வரன்மெலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போமூர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார்.

இ-ள். தூ மூரன் மடம் பாவையர் தோள் ஆசையில் ஆள் ஆம் மாமுகரும் - சத்தமாகிய முறுவையுடைய இனமைபொருந்திய மகளிரது தோள்களைத் தழுவும் ஆகரவொன்றானே அம்மகளிருக்குத் தாம் ஆட்படுகின்ற முழுமூடரும்,—இட்டு உண்டு உயிர் வாழாதவர் தாமும் - பிறருக்குக் கொடுத்துத் தாமும் உண்டு உயிர்வாழாத லோபிகளும்,—தீ மூள்கர அரன் மேல் அருள் செய்யாதவர் பலரும் போம் ஊர்வழி போகாதவர் - அக்கினிசுவாலிக்குங் கையையுடைய சிவபெருமான்மாட்டன்பு செய்யாத பாவிகள் பலரும் செல்லும் நிரயநெறிக்கட் செல்லாத திருவாதவூரர்,—புலியூர் வழி போனார் - சிதம்பரத்துக்குச் செல்லும் நெறிக்கட் சென்றருளினார். எ-று. (சக)

செல்லுஞ்சா மிருபாலொளி திகழ்கொன்றையின் மலரால்
எல்லொன்றிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம கைபோன்றன தோன்றி.

இ-ள். செல்லும் சுரம் இரு பால் ஒளி திகழ் கொன்றையின் மலரால்
எல் ஒன்றிய இமையோர் உலகு என எங்கும் நின்றன - திருவாதவூரர்
செல்லும்வழி இருமருங்கிலும் செவ்வொளிவிளங்காநின்ற கொன்றையின்
பூவினிலே பொற்பிரகாசத்தையுடைய தேவருலகென்று சொல்லும்படி
எங்கும் பரந்துநின்றன,—சிவ நாமம் புல்லும் தமிழ் போல் வண்டு இசை
பாட - சிவநாமத்தோடு பொருந்துந் தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகத்தைப்
போல இனிதாக வண்டிகள் கீதம்பாட,—தோன்றி பொருள் சொல்லும்
வல்லார் தம கை போன்றன - செங்காந்தண்மலர்கள் அவ்விசைப்பாட்டிற்
குப் பொருள்சொல்லுஞ் சாதுரியத்தையுடைய நாடகமகளிரது அபியங்
காட்டித் கைகளையொத்தன. எ-று.

(சசு)

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய லெனவொண்மலர் குலவுங்கவி ரெல்லாம்
பள்ளமபடர் புனல்போற்புலன் வழியே பயில் சிறியோர்
உள்ளந்தமை யொக்குருதிகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா.

இ-ள். தெள்ளும் சிவஞானம் சிறிது இல்லார் தவவேடம் கொள்ளும்
செயல் என - தெளிவைத்தருஞ் சிவஞானஞ் சிறிதுமில்லாத கபடிகள் தவ்
வேடத்தைக்கொள்ளுந் தன்மைபோல,—கவிர் எல்லாம் ஒன் மலர் குல
வும் - முருக்குக்களெல்லாம் வாசனையற்ற செவ்வொளியிக்க மலர்களாற்
சிறந்து விளங்கும்,—திகழ் மைக்கொண்டு ஒளிர் காயா - மிக விளங்காநின்ற
கருநிறத்தைக்கொண்டி பிரகாசிக்குங் காயாமலர்களானவை,—பள்ளம் படர்
புனல் போல் புலன் வழியே பயில் சிறியோர் உள்ளந்தமை ஒக்கும் -
பள்ளத்தைநோக்கித் தானே செல்லும் நீரைப்போலச சத்தாதி ஐம்புலன்
வழியே தடையற்றுச் செல்லுங் கீழ்மக்களது கரிய மனங்களைநிகர்க்கும்.எ-று.

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலும்பணை யசையா
சுயின்குழு வெழுதேனி னிரூல்சேர் மலர்நாகம்
ஆயந்திகழ் தாராகண மகல்வான்மிளிர் மதியம்
ஏயும்படி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கும்.

இ-ள். பாயும் குல மந்தித் திரள் பயிலும் பணை அசையா சுயின்
குழு எழு தேனின் இருல் மலர் சேர் நாகம் - பாயஞ்சாதியாகிய குரங்குக்
கூட்டங்கள் சஞ்சரிக்குங் கொம்புகள் அசைதலான் சுயினது கூட்டங்கள்
எழப்பெறுந் தேன்கூடும் மலர்களும் பொருந்தப்பெற்ற புண்ணீர்மரங்கள்,—
ஆயும் திகழ் தாராகணம் அகல் வான் மிளிர் மதியம் ஏயும்படி கிளர்

பொங்குளின் இடை எங்கும் நின்றன - கூட்டமாக விளங்குகின்ற நட்சத்
திரங்களும் வானில் விளங்கும் பூண்சந்திரனும் ஒக்கும்படி கிளராதின்
சோலைகளில் எவ்விடத்தும் நின்றன. எ-று. (சஅ)

பக்கங்கிளர் கழுக்கின்றிள் பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் கோதும்பல குயில்காகள பூதங்
தொக்கன்பொடு விண்ணாதிபர் செரியும்பல பொற்பு
ஒக்கும்படி. மலர்சிந்தின வொண்சண்பகச் சோலை.

இ-ள். பக்கம் கிளர் கழுக்கின்றிள் பல சாமரை வீச - திருவாதவூர்
செல்லுநெறியின் இருபக்கங்களிலும் கிளராதிற்கும் கழுக்கின் கூட்டங்
கள் பாளையாகிய பல சாமரங்களை இரட்டவும்,—கொக்கின் தளிர் கோ
தும் பல குயில் காகளம் ஊத - மாலினது இளந்தளிர்களைக் குடையும் பல
குயில்கள் சிறுசின்னங்களை ஊதவும்.—பல விண் ஆதிபர் தொக்கு அன்பு
ஒடு செரியும் பொன் பூ ஒக்கும்படி - பல தேவத்தலைவர்கள் ஒருங்குதிராண்டு
அன்போடும் அவர்மீதுசெரியும் சுவரணபூஷ்பாஞ்சலியை ஒக்குமென்று
கூறும்படி,—சண்பகச் சோலை ஒண் மலர் சித்தின - சண்பகச்சோலைகள்
பொன்னிறம்பொருந்திய மலர்களைச் சித்தின. எ-று. (சக)

நீங்காவா மிவ்வாறுள நீங்குத நரந்தர்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின்றிள் வருளங்
கோங்காசினி கொந்தாரொழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யகன்றாபுலி பூராகநர் கண்டார்.

இ-ள். நீங்கா வளம் இவ்வாறு உள - நீங்காத வளங்களை இவ்வாறு
கொண்ட.—நீன் சூதம் நரந்தம் தேங்கு ஆர் அளி முரல் பாதிரி தெங்கின்
திரள் வருளம் கோங்கு ஆசினி கொந்து ஆர் செழும் மந்தாரம் நெருங்கும் -
நெடிய மாவும் நாரததையும் நீரைவுபொருந்திய வண்டுகள் சத்திக்கின்ற
பாதிரியும் தெங்கின்கூட்டமும் மகிழும் கோங்கும் பலாவும் கொத்தார்ந்த
செழிய மந்தாரமுமாகிய மாக்கணைருங்கிய,—பூங்காவை அகன்றார் புலியூர்
ஆம் நகர் கண்டார் - பூஞ்சோலையைத் திருவாதவூர் நீங்கிச் சிதம்பரமாகிய
நகரைக் கண்டார். எ-று. (கௌ)

சேனென்றிப மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணந்தரு குட்பங்கிளர் துணைமாளிகை பலவுங்
காணுந்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுந்திரு வருளன்பர் புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார்.

இ-ள். சேண் ஒன்றிய மதிலும் - ஆகாயத்திலுயர்ந்த மதிலும்,—பணி
திகழ் கோபுர நிரையும் - சிறப்பத்தொழில் விளங்கும் கோபுரவரிசைகளும்,—

சோணம் தரு கும்பம் கிளர் துணைமாளிகை பலவும் - பொற்கும்பங்கள் பிரகாசியாகின்ற இணைமாடங்கள் பலவும்,—காணும் தொறும் எழில் செங் வது கண்டு அஞ்சலி கொண்டு - பாக்குந்தோறுங் கண்களுக்கு அழகுசெய் வதைக்கண்டு அஞ்சலிசெய்து,—திரு அருள் பூணும் அன்பா புகழ்ந்தார் உன் மகிழ்ந்தார் - சபாநாயகரது திருவருளைப்பெறத்தரும் அன்பையுடைய திரு வாத்தலார் அவற்றைத் தமவாக்காற புகழ்ந்து மனமகிழ்ச்சியுடையராயினார். எ-று. (கௌ)

வேந்தரு மொலியுநதொழும் விண்ணோதம தொலியுங்
 * கிதநதரு மொலியுங்கிளர் முழவங்களி னொலியும்
 போதநதரு சிவஞானிகள் புகலாகம வெலியும்
 ஒதுநதமி மொலியுங்கட லொலிசெய்தன | லியூர்.

இ-ள். புலியூர் - அந்தச் சிதம்பரத்திலே,—வேகம் தரும் ஒலியும் - வேதாததியனதருமொலியும்,—தொழும் விண்ணோ தமது ஒலியும் - வழிபாடுசெய்யுந் தேவர்களது தோத்திரவொலியும்,—கீதம் தரும் ஒலியும் - சங்கீதங்களினொலியும்,—கிளர் முழவங்களின் ஒலியும்-கிளர்கின்ற மிருதங்கங்களினொலியும்,—போதம் தரு சிவஞானிகள் புகல் ஆகம ஒலியும் - அறிவைதருஞ் சிவஞானிகள் படிக்கும் சைவாகமங்களினொலியும்,—ஒதம் தமிழ் ஒலியும் கடல் ஒலி செய்தன - ஒதுகின்ற தமிழ்ப்பிரபத்தங்களினொலியும் சமுத்திரம்போல ஒலித்தன. எ-று. (கூஉ)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதி களகலா
 வரையொன்றிய வ்யாகோபுர மணிவாயில் புகுநதே
 உரையொன்றிய சிவஞான முணாததுரு சிவநன் னூர்
 கரைகண்டவா மணிமனறெதிரா கண்டா ரருள் கொண்டா.

இ-ள். உரை ஒன்றிய சிவஞானம் உணாததும் நல் சிவனால் கரை கண்டவர் - உயாச்சிபொருந்திய சிவஞானத்தைவிளக்கும் நல்ல சைவாகம சமுத்திரத்தின் கரைகண்ட திருவாத்தலார்,—நிரை ஒன்றிய மணி மாளிகை நெடு வீதிகள் அகலா - வரிசையாகப்பொருந்திய திருமாளிகைகளையுடைய நெடிய வீதிகளைக் கடந்து,—வரை ஒன்றிய உயா மணி கோபுர வாயில் புகுந்து - மலைபோல உயர்ந்த அழகிய கோபுரவாயிலின்வழியாக ஆலயத்தினுட் பிரவேசித்தது,—மணி மன்று எதிரா கண்டா ரருள் கொண்டார் - அழகிய கனகசபையை நேரேகண்டு பக்திமிகக்குடையராயினார். எ-று. (கூங்)

பொன்னாபொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமேல்
 அந்நாளடி வைக்குமபர னாகும்படி கண்டா
 மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்னுசர னென்றே
 சொன்னாபல காலனபொடு தொழுதாரமிக வழுதார.

இ-ள். பொன் ஆர் பொது நின்று ஆடிய புனிதன்தனை முடிமேல் அந் நான் அடி வைக்கும் பரன் ஆகும்படி கண்டார் - திருவாதவூரர் கனக சபையின்கணின்று நடனஞ்செய்தருளுகின்ற நிருமலராகிய சபாநாயகரை முன்னரே தஞ்சிரசின்மீது திருவாடிதிகைச்செய்தருளிய பரமாசாரியராகக் கண்டார்,—அன்பு ஓடி தொழுதார் - அன்போடு வணங்கினார் —மிக அழுதார் - பின் மிகவும் அழுதார்,—மன்னா - முழுமுதலே,—உயிர் அன்னாய் - உயிர்போன்றவரே,—மணி மன்ற சரண் என்று பலகால் சொன்னார் - அழகிய சபாநாயகரே அடியேன் தேவாரீருக்கு அடைக்கலம் அடைக்கலம் என்று பலமுறை சொன்னா. எ-று. (௧௫௪)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேயி நெழுந்தன்பொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டேர்குழ லுமைபங்களை வண்டில்லையு ளின்னே
கண்டேனென நற்பாடல் கருத்தார வுரைத்தார்.

இ-ள். இரு கண் விண்டு நீர் வீழ வீழ்ந்து இன் அடி முடி மேல் கொண்டு பின் எழுந்து - திருவாதவூரர் இருகண்களும் இமையாது ஆனந்தபாஷ்பம்பொழியச் சந்தியில்வீழ்ந்து தம்மினுமினிய திருவாடி களைச் சிரசின்மேற்கொண்டு வணங்கி எழுந்துநின்று,—அன்பு ஓடி குறையா அருள் நிறையா - தம் பேரன்பினோடு குறைந்துநின்று திருவருள் நிறையப்பெற்று,—வண்டு ஏர் குழல் உமை பங்களை - வண்டிகள் எழு கின்ற கூந்தலையுடைய சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகரை,—வண் தில்லையுள் இன்னே கண்டேன் என நல் பாடல் கருத்து ஆர உரைத்தார் - வாழ்விய தில்லைமாநகரத்திதுபொழுது “கண்டேனே” என்று நல்ல பாடலாகிய கண்டபத்து என்னுந் திருவாசகத்தை மனங்கொளப் பாடிய ருளினார். எ-று. (௧௫௫)

குன்றாவருண் மூலந்திகழ் குறியாகிய சுடரும்
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியும்
ஒன்றாகிய வதுபூதியி லுற்றார்செய லற்றார்
நின்ற ரசை விலலாவொரு நிலையோவிய மானார்.

இ-ள். குன்ற அருண் மூலந் திகழ் குறி ஆகிய சுடரும் மன்று ஆகிய வெளி ஊடு மகிழ்ந்து ஆடிய ஒளியும் ஒன்று ஆகிய அதுபூதியில் உற்றார் - திருவாதவூரர் குறைவற்ற கிருபையுடைய மூலஸ்தானத்தில் விளங்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானாகிய சோதியும், கனகசபையாகிய சிதாசகத்திலே மகிழ்ந்து நிருத்தஞ்செய்தருளுஞ் சபாநாயகராகிய சோதியுந் தம்முளிரண் டற்ற சிவாதுபூதியையடைந்து,—செயல் அற்றார் நின்றார் - ஆன்மசேட்டைகளற்று நின்றார்,—அசைவு இல்லா ஒரு நிலை ஒவியம் ஆனார் - அசைவில் லாத நிலையையுடைய ஒரு சித்திரவடிவமாயினா. எ-று. (௧௫௬)

மைகால் குழ லுமைபங்கின் வழிபாடு மறந்தே
கைதாலசை விலவாயின கண்ணுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மென்னோவிது தெருளாமரு னென்னு
மெய்காவலர் மணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார்

இ-ள். மை கால் குழல் உமை பங்கின் வழிபாடும் மறந்து - கருமை யைக் காலுக்கின்ற கூந்தலையுடைய சிவகாமிசமேதராகிய சபாநாயகருக்குச் செய்யும் வழிபாட்டையும் மறந்து,—கை கால் அசைவு இல ஆயின - கைகளும் கால்களும் அசைவில்லாதனவாயின,—கண்ணும் சிறிது இமையா- கண்களுஞ் சிறிதும் இமைக்கின்றில,—செய் காரியம் என்னோ - இதற்கு நாம் செய்யுங்காரியம் யாதோ,—இது தெருளாம் மருள் என்னு - இதனைத் தெளியோம்; இது மயக்கமாமென்று கவலைகூர்ந்து,—மெய்காவலர் மணி மன்றை விடப் போம் இனி என்றார் - மெய்காப்பாளர் அழகிய கனக சபையைவிட்டு இனி அகலப்போம் என்று கடிந்து கூறினர். எ-று. (௫௭)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளார் -
தாண்டவ நிகழு ஞானத் தன்மையின் றென்மை நாடிக்
காண்டகு துரியா தீதக் களிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி நின்றனர் நெடிது போது.

இ-ள். பூண்டு அருள் கொண்ட காவல் புரிபவர் உரைத்தல் கேளார் - எவலைப்பூண்டு அருள்கொண்ட மெய்காவலர்கூறிய வார்த்தையைத் திரு வாதவூர கேளாராய்,—நிகழும் தாண்டவம் தொன்மைத் தன்மை ஞானத் தின் நாடி - நிகழ்கின்ற அநவாதாரண்டவத்தைப் பழைய திவ்விய ஞானத் தாலே தம்முள்ளொப்பப் றிசிக்தது,—காண நகு துரியாதீதக் களி பரத்து ஒளியில் மூழ்கி - காணகூடக துரியாதீதமாகிய ஆநக்கிவரின்மலவொளியின் கட்டி புகழுந்தி —நெடிது போது ண்டது லா கம்பம் ஆகி நின்றனர் - நெடுநேரம் நீண்டதொரு தம்பமபோல அசைவற நின்றார். எ-று. (௫௮)

போமெனப்போரா ரொன்றாம புகல்கிலர் பித்தங்கொண்டார்
ஆமெனக் காவ லாள ரஞ்சிவின் றழுங்கு மெலலை
சாரமுடற் குயிர்வந் தெய்துத் தன்மைபாற் குவிர்த கஞ்சத்
தேமலர்க் கரமேற் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார்.

இ-ள். போம் எனப் போகார் ஒன்றும் புகல்கிலர் - நாம் போமென்று சொல்லவும் போகின்றிலர் ஒன்றும் பேசுகின்றிலர்,—பித்தம் கொண்டார் ஆம் எனக் காவலாளர் அஞ்சி நின்ற அழுவாகும் எல்லை - பித்தங் கொண்டவராகும் என்று மெய்காப்பாளர் அசமுற்றுநின்று வருந்துகின்ற முழி,—சாம் உடற்கு உயிர் வந்து எய்தும் தன்மை போல் குவிர்த தேம்

சஞ்ச மலர் கரம் மேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி என்றார் - இறந்த வுடம்பினுண் மீள அவ்வுயிர்வந்தெய்துமாறுபோல குவிந்த தேனையுடைய செந்தாமரைமலர்போலும் திருக்கரங்களைச் சிரசின்மேல்வைத்து, “சிவசிவ போற்றி” என்றார். எ-று. (௫௧)

மூன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண் டங் தன்னிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப் பின்னர் [குத் அன்னையம் பி.கைதன் பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப் பொன்னவர் கோயின் மேல்பாற் புலீச்சுரஞ் சென்று சேர்ந்து.

இ-ள். மூன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலம் கொண்டு - மும்முதலாகிய சபாநாயகரது செம்பொன்மயமாகிய சபையை மூன்று தரம் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அதன்பின்பு, —அங்குத் தன் நிகர் இல்லா மூலத் தலைவனை வணங்கி - அங்கே தமக்கு நிகரில்லாத சிவலிங்கப்பெருமானாகிய திருமூலட்டானேசுவரரை வணங்கி, —அன்னே அம்பிகைதன் பாதம் அன்பு உடன் இறைஞ்சி - அகிலலோகமாநாயகிய உமையம்மையினது திருவடிகளை அன்போடு வணங்கி —பின்னர் பொன் அவிர் அந்தக் கோயில் மேல் பால் புலீச்சுரம் சென்று சேர்ந்து - அதன்பின்னாப் பொன்மயமாய் விளங்குகின்ற அவ்வாலயத்தின் மேலேதிகக்கிலுள்ள திருப்புலீச்சுரத்திற் போய்ச்சேர்ந்து. எ-று. (௬௦)

வரநதர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாதேச் சரநதனி விருந்த வண்ண மரபுத மிறைஞ்சி நீங்கித் திருநீய மணி பொர் வாழ்ந் திலைபம் பலஞ்சூழ் வீதி பொருந்துழி யமித டான வாசகம் புகல அற்றா.

இ-ள். வரம் தர இருந்த நாதன் மலர் அடி வணங்கி - தமமெய்யன் பர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைப் பிரசாதிதகருளும்பொருட்டுச் சிவலிங்கத் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவபெருமானது செந்தாமரை மலர்போலும் திருவடிகளைவணங்கி, —நாகேசசுரத்தினில் இருந்த அண்ணல் தன் பதம் இறைஞ்சி நீங்கி - திருநாகேசசுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைவணங்கி அவ்விடத்தினின்று நீங்கி, — திருந்திய மறையோர் வாழும் திலையைப்பலம் சூழ் வீதி பொருந்துழி - திருத் தமாகிய அத்தணர்வசிக்கின்ற கனகசபையைச்சூழ்ந்த வீதியிலே தாம் செல்கின்றழி, —அமிதம் ஆன வாசகம் புகலல உற்றார் - கேட்போரது செவிப்புலன்களுக்கு அமிதமயமாகிய திருவாசகங்களைப் பாடியருளுவாராயினர். எ-று. (௬௧)

ஆடுமிக் குலாநற் நிலலை யாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும் பாடலைப் புகன்று கோயி லிருவகைப் பதிகங் கூறி

நாமெச் சிவபு ராண மொழிந்தநல் லகவன் மூன்றாய்
நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா லோதினர் நீதி மிக்கார்.

இ-ள். நீதி மிக்கார் - ஒழுக்கத்தின்மிக்க திருவாதவூரர்,—ஆடும் குலாத் தில்லை ஆண்டவன் தனைக் கொண்டு என்னும் இந் நல் பாடலைப் புகன்று - “ஆடுகொலாததில்லை யாண்டானைக்கொண்டன்றே” என்னும் இந்த நல்ல சொற்றொடரை ஈற்றடியாகவடைய குலாப்பத்து என்னுந் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி,—கோயில் இருவகைப் பதிகம் கூறி - கோயின் மூத்ததிருப் பதிகம் கோயிற்றிருப்பதிகம் என்னும் இவ்விருவகைப் பதிகங்களையும் பாடியருளி,—நாமெ அச் சிவபுராணம் ஒழிந்த நல் அகவல் மூன்றாய் மெய் நீடு தமிழும் அன்பு ஆல் ஒதினா - ஆராயதகும் அச்சிவபுராணமாகிய கலிவெண்பாவை ஒழித்தொழிந்த நல்ல கீதத்திதிருவகவல், திருவண்டப் பகுதி, போற்றித்திருவகவல் எனனும் ஆசிரியப்பா மூன்றமாகி உண்மை மிக்க தமிழ்வேதங்களையும் அன்போடும் பாடியருளினார். எ-று. (௬௨)

கைவளை சிலம்பச் செர்பொற் கிங்கணி கறங்கச சூழ்ந்து
மைவளா குழன் மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியர் வரும்ப வெம்போரா விழிககயல் புரட்டி ஞாங்கர்
இவ்வகை நின்று சுண்ண மிடி க்தனா மடநதை நல்லார்.

இ-ள். மடநதை நல்லார - மடநதைப்பருவத்தையுடைய மகளிர்கள்,— கைவளை சிலம்ப - கைகளிற்றறித்த வளைபல்கள் சத்திககளும்,—செம்பொன் கிங்கணி கறங்க - மாற்றுடாத பொன்னாலாகிய சத்திகைகள் ஒலிக்கவும்,— மை வளா குழன் மேல் வண்டு மருண்டு திரண்டு சூழ்ந்து இசை பாட - கருமைவளாரின்ற கூடதவிளியது வண்டுக்கம்மயங்கி ஒருவகுதிரண்டு சூழ்ந்து கீதம்பாடவும்,—மெய் வியாவு அரும - சரீரத்திலே வெயர்வை அருப்பவும்,—மெய் போர் விழிக கயல் புரட்டி - குழையோடு வெவ்விய போரையுடைய கண்களாகிய கயல்களைப் பிறழ்செய்து,—ஞாங்கர் இவ் வகை நின்று சுண்ணம் இடித்தனா - பக்கத்தே இந்தப்பிரகாரம் நின்று பொற்சுண்ணம் இடித்தாராகள். எ-று. (௬௩)

அத்திரு வணையார் பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக
மெய்ததமிழ் முதனான்கு மிகுதிருச சுண்ண மோதி
மைத்திகழ் காவி னூடு வருகலு மாங்குே பொய்தல்
தத்தமின முயலுவ காதற சிறுமியர் தமமைக் கண்டார்.

இ-ள். அத் திரு அணையார் பாடல் கேட்டு - திருவாதவூரர் இலக்குமி போலும் அம்மகளிராபடுகின்ற வள்ளைப்பாட்டைக்கேட்டு,—அவர் இசைத் தது ஆக - அம்மகளிராகூறிய கூற்றாக,—மெய் தமிழ் அதனால் நன்கு மிகு திருசுண்ணம் ஒதி - மெயம்மையாகிய தமிழ்மொழியினாலே “மூத்தநற் றும்பூமலைதூக்கி” என்றெடுத்து நன்மைமிக்க திருப்பொற்சுண்ணம்

என்னும் திருவாசகத்தைப் பாடியருளி,—மைத் திகழ் காவின் ஊடு வருத
லும் - கருநிறம்விளங்காநிற்கும் சோலையின்கட் செல்கின்றழி,—ஆங்கே
பொய்தல் தத்தமில் முயலும் காதல் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார் - அவ்
விடத்தே விளையாட்டைத் தம்முட்கூடித் தனித்தனி முயலும் விருப்பத்தை
யுடைய சிறுபெண்களைக் கண்டார். எ-று. (சுச)

கண்டபின் வறிது கூறுங் கசட்டுரை சிறிது மற்றெம்
அண்டனை யுரைமி னீரென் நவரவ ருரைத்த தாக
எண்டரு திருத்தென் னேணந் திருவுந்தி யெழிற்றோ னோக்கம்
பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப் பாடல்பொன் னூசல் சொன்னார்.

இ-ள். கண்ட பின் - திருவாதவூரர் அசுசிறுமியர்களைக் கண்டபின்
னர்,—நீர் வறிது கூறும் கசட்டு உரை சிறிதும் அற்று எம் அண்டனை
உரைமின் என்று அவர் அவர் உரைத்தது ஆக - நீவிர் வீணேகூறும் குற்ற
முடைய இப்பாடல்களை முழுவதுங் கைவிட்டு அண்டவடிவினராகிய நஞ்
சிவபெருமானையே பாடுங்கள் என்று அம்மகளிர் ஒருவருக்கொருவர் கூறிய
கூற்றாக,—எண் தரு திருத்தென்னேணம் - நன்குமதிப்பைத்தருந் திருத்
தென்னேணமும்.—திருவுந்தி - திருவுந்தியாரும் —எழில் தோணோக்கம் -
திருத்தோணோக்கமும் —பண் திகழ் திருப்பூவல்லி பாடல் - பண்விளங்கா
நிற்கும் திருப்பூவல்லி என்னும் பாடலும்,—பொன்னூசல் சொன்னார் -
திருப்பொன் னூசலுமாகிய திருவாசகங்களைப் பாடியருளினார். எ-று. (சுசு)

ஆங்கொரு சிறுமி தன் ரீ தன்னைபை நோர்க்கு கூறுந்
தாங்கிசை மொழியே யாசத் தருமவை ரீபைந் தோதி
ஞாங்கரின் முரலுந் தும்பி தன்னையு நாயநது நாதன்
பூங்கழல் வழுத்து கென்று புனிதாகோத் தும்பி சொன்னார்.

இ-ள். புனிதர் - சுத்தராகிய திருவாதவூரர்,—ஆவகு ஒரு சிறுமி தன்
சீர் அன்னையை நோக்கிக் கூறும் தாங்கு இசை மொழியே ஆக - அங்கனம்
ஒரு சிறுபெண் தன் நற்றாயைநோக்கிக் கூறும் ஏந்திசையையுடைய கூற்
றாக,—தருமவை ஈரைந்து ஒதி - தருதியையுடைய அன்னைப்பத்தைப் பாடி
யருளி,—ஞாங்கரில் முரலும் தும்பி தன்னையும் (நோங்கி) - தம்பக்கத்தே
மலர்மீது திப்பாடுகின்ற தும்பியையும் விளித்தது,—நாதன் பூம் கழல் நயந்து
வழுத்துக என்று - சிவபெருமானது பொலிவாகிய திருவடிகளை விரும்பிப்
பாடக்கூடவை என்று,—கோத்தும்பி சொன்னார் - திருக்கோத்தும்பி என்
னும் திருவாசகத்தையும் பாடியருளினார். எ-று. (சுசு)

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொற்பினங் குயிலே கூவி
இங்கழை யெம்பிராணை யென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
திங்களஞ் சடையான் பாதஞ் செபிபெனத் தெசாங்க மென்னுந்
தங்கிசைத் தரிமுஞ் சொன்னார் தந்திக ரொருவ ரில்லார்.

இ-ள். தம் நிகர் ஒருவர் இல்லார் - தமக்குநீகரோருவருமில்லாத திருவாதவூரர்;—பொருளின் இடையே வாழும் பொற்பு இளம் குயிலே - சோலையின் மத்தியில்வாழும் அழகையுடைய இளமையாகிய குயிலே,— கூவி எம் பிரானை இவரு அழை என்பதும் - நீ கூவி எம்முடைய சிவ பெருமானை இங்கே அழையென்பதாகிய குயிற்பத்தும்,—கிளியை நோக்கி திங்கள் அம் சடையான் பாதம் செப்பு என - கிளியைப்பார்த்து நீ பிறை தவழும் அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதியென்று,—தெசாவகம் என்னும் தங்கு இசை தம்மும் சொன்னார் - திருந்த சாவகம் என்னும் தங்கிய இசையையுடைய திருவாசகமும் பாடியருளினார். எ-று. (சுஎ)

மண்ணிடத் தெம்மை யாண்ட வடிவினை யன்றி மற்றோர் அண்ணலைக் கடவு ளென்பார்க் கஞ்சதும் வினையே மென்று பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்துநற் பன்ன சாலை ஒண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங் கிருந்தன ருண்மை மிக்கார்.

இ-ள். உண்மை மிக்கார் - மெய்யுணர்வின்மிக்க திருவாதவூரர்;— மண்ணிடத்து எம்மை ஆண்ட வாழ்வினை அன்றி - இம்மண்ணுலகின்கண் எம்மை அடிமைகொண்ட பெருவாழ்வாகிய சிவபெருமானையல்லது,—மற்று ஓர் அண்ணலைக் கடவுள் என்பார்க்கு வினையேம் அஞ்சதும் என்று - மற்றொரு தலைவினைப் பதி என்னும் பாலிகட்கே தீவினையையுடைய தமிழேம் அஞ்சவேமென்று—பண் உறச சிறந்த பாடல் பகர்ந்து - பண் பொருந்தச சிறந்த அசசப்பத்தாகிய திருவாசகமும் பாடியருளி,—நல் பன்னசாலை ஒன் நகர்ப் புறம்பு செய்து ஆங்கு இருந்தனர் - நல்ல பன்ன சாலையை அழகிய அந்நகரின்புறத்தே அமைத்து அதன்கண் இருந்தருளினார். எ-று. (சுஅ)

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைந்தமி தோதி வையம் பெரும்பிறப் பகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி யெல்லாம் இருந்தநற் றொகுதி தோறு மியம்பின் மகிழ்ச்சி யெய்தி அரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யித்தார்.

இ-ள். வையம் பரம்பரப் பொருள் ஆம் இந்தப் பைந்தமிழ் ஓதி பெரும் பிறப்பு அகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி எல்லாம் - உலகமானது பரம்பராகிய சிவனையே பொருளாகவுடைய இத்திருவாசகத்தைப் பாராயணஞ்செய்து பெரிய பிறவிரீங்க வந்து திருவாதவூரஞ்செய்த திருவாதவூரது செய்கைகளையெல்லாம்,—அரும் புகழ் தில்லை உள்ளார் யாவரும் இருந்த நல் தொகுதி தோறும் இயம்பி நல் மகிழ்ச்சி எய்தி அதிசயித்தார் - அரிய புகழையுடைய தில்லைமாநகரவாசிகளெல்லாம் தாமொருங்கு கூடி இருக்குஞ் சபைகடோறும் எடுத்தினிதுபாராட்டி நல்ல மனமகிழ்ச்சியோடதிசயமடைந்தார்கள். எ-று. (சுஆ)

தத்துவ முடிவி லாடுந் தாண்டவந் தம்முட் கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி னிமலனை யிறைஞ்சி யன்பால்
இத்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரை வாதித் வென்ற புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம்.

இ-ள். தத்துவ முடிவில் ஆடும் தாண்டவம் தம்முள் கண்டு - தத்துவங்களின்முடிவில் ஆடும் சூக்குமநடனத்தைத் தம்முளே தரிசித்தும்;— நித்தலும் சென்று மன்றில் கிமலனை அன்பு ஆல் இறைஞ்சி - நாடோறுஞ் சென்று கனகசபையின்கண் நீருமலராகிய சபாநாயகரை அன்பினாலே வணங்கித் துதித்தும்;—இத திறம் ஐயர் தில்லை எல்லையில் இருந்தார் - இந்தப்பிரகாரம் திருவாதவூரர் சிதம்பரத்தின் எல்லையிலே வீற்றிருந்தருளினார் அதுநிற்க;—இப்பால் புத்தரை வாதித் வென்ற புகழினை உரைத்தல் செய்வாம் - இனி இவர் புத்தரை வாதித்வென்ற புகழையுடைய சரித்திரத்தை யாங் கூறுவாம். எ-று. (௭௦)

திருவம்பலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - சகச.

புத்தராவாதில்வென்றசருக்கம்.

தாமுநீடு வேணியண்ண ருள்விடாவொர் மாதவன்
ஆழிஞால வண்மையுண்மை யாயுநேய நெஞ்சினான்
சோழநாடு கண்டதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
ஈழநாடு தன்னைநாட வெண்ணியங்கு நண்ணினான்.

இ-ள். தாமு நீடு வேணி அண்ணல் தான் விடா ஓர் மாதவன் - தாழ்ந்த நெடியசடையையுடைய சிவபெருமானது திருவடிகளை ஒருபோதும் மறவாத பெருமைபொருந்திய ஒரு தபோதனர்;—ஆழி ஞால வண்மை உண்மை ஆயும் நேய நெஞ்சினான் - சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமியின்கண் நாநா வீத வளங்களையும் உண்மையையும் ஆராய்ந்தறியும் விருப்பம்பொருந்திய மனத்தையுடையவர்;—சோழ நாடு கண்டு தில்லை தொழுத பின்பு - அவர் சோழநாட்டு வளங்களைக்கண்டறிந்து தில்லைமாகரைத் தரிசித்து வளங்கிய பின்னர்;—பழுது இலா ஈழ நாடு தன்னை நாட எண்ணி அங்கு கண்ணினான் - குற்றமற்ற ஈழநாட்டுவளங்களையும் கண்டறியும்படி கருதி அந்நாட்டையடைந்தார். எ-று. (௭)

நண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழ நாடனும்
அண்ணா னிருந்தவ் ரடைந்துசே ரிடநதொறும்

எண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூர்
உண்ணிலாவு மன்பினு லுரைக்குமா தொடங்கினான்.

இ-ள். நன்னும் ஆதி மாதவன் அங்ஙனம் வந்தடைந்த முதன்மையையுடைய அத்தபோதனர், —நலம் கொள் ஈழ நாடன் ஆம் அண்ணல் இருந்த ஊர் அடைத்து - நன்மைகள் பொருந்திய ஈழநாட்டையுடைய அரசு னிருக்கும் இராசதானியையடைந்து, —சேர் இடம் தொறும் தில்லை மன்றம் எண் இலாத காலம் வாழி என்று கூர் உள் நிலாவும் அன்பினால் உரைக்குமா தொடங்கினான் - தாம்போயிருக்கும் இடங்கடோறும் சிதம்பரத்துள்ள பொன்னம்பலம் நீழேழிவாழ்க என்று மிகத் தம்மனத்தின்கணிகமும் பேரன்பினாலே சொல்லும்படி தொடங்கினார். எ-று. (உ)

சென்றுசே ரிடந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பலம்
என்றுகூறி வைகுநாளி னீழநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூராதா நபந்திறைஞ்சி மன்னகேவ
ஒன்றியா முரைத்துமென் றுவரதிவ்வாறு கூறினார்.

இ-ள். சென்று சேர் இடம் தொறும் சிறந்த செம் பொனம்பலம் என்று கூறி வைகு நாளில் - அத்தபோதனர் தாம்போயிருக்கும் இடங்கடோறும் அழகிய சிறந்த “பொன்னம்பலம் வாழ்க” என்றிங்ஙனமுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கப்பெறு மிந்நாட்களில் ஒருநாள், —நன்று இலாத மூகர் ஈழ நாடன் முன்பு போய் நயந்து இறைஞ்சி - நன்மையிலாத ஊமர் களாகிய புத்தர்கள் சிலர் அவ்விழதேசத்தரசன் முன்னரேபோய் அவனை விரும்பி வணங்கி, —மன்ன யாம் ஒன்று உரைத்தும் உவந்து கேள் என்று இவ்வாறு கூறினார் - நம்மரசனே யாம் ஒன்று கூறுதும் அதனை மகிழ்ந்து கேள் என்று இவ்வாறு கூறுவாராயினார். எ-று. (ங)

ஒற்கமி நிருத்தனா மொருத்தனிர் நகர்க்குநான்
நற்கலன்க ளக்குமாலே நாளுமுண்ப தையமே
நிற்பினும்மி ருப்பினு நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொற்களாநது ரைக்குமென்று சொல்லிமுன் வணங்கினார்.

இ-ள். ஒற்கம இல் நிருத்தனம் ஒருத்தன் இ நகர்க்கு உளான் - தளர்ச்சியில்லாத நிருத்தத்தையுடையனாகிய ஒருவன் இந்நகரத்தின்கண் வந்திருக்கின்றான், —நல கலன்கள் அக்குமாலே - அவனுக்கு நல்ல ஆபரணங்கள் உருத்திராக்ஷமாலைகள், —நாளும் உண்பது ஐயமே - அவன் நாடோறும் உண்பது பிசையே, —நிற்பினும் இருப்பினும் நிலாவு செம் பொன் மன்று எனும் சொல் கிளந்து உரைக்கும் என்று முன் சொல்லி வணங்கினார் - அவன் நிற்கும்போதும் இருக்கும்போதும் விளங்காநின்ற “பொன்னம்பலம்” என்னுஞ்சொல்லை விதந்துரைப்பான் என்று எதிரே கூறி வணங்கினார். எ-று. (ச)

வேறு

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென் நிசைத்தா னிருப னாகவருஞ் சென்றன் புடையாய்வருகவுணைபுழைத்தான் றிறன்மன்னவனென்ன நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளும் பவிபெற் றுண்பதொழிந் டன். தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும முளதோ வேந்தற்கெனவுரைத்தா

இ-ள். ரிருபன் இன்று அவனை இவருக் கொணர்வீர் என்று இசைத் தான் - அரசன் அதுகேட்டு இததினம் அவனை இவகே அழைத்துக்கொண்டு வருக என்று பணித்தான்,—ஆங்கு அவரும் சென்று அன்பு உடையாய் திறன் மன்னவன உனை அழைத்தான் வருக என்ன - அவ்விடத்தவர்களுஞ் சென்று அன்பையுடையவரே! வலியையுடைய நமமரசன் உம்மை அழைக் கின்றான் வருக எனறுகூற,—என்று என்பதும் தீதும் இன்றி நாளும் பவிபெற்று உண்பது ஒழிந்தது ஒன்றும் கருதாா ஒடும் வேந்தற்குக் கருமம் உளதோ என உரைத்தான் - நன்மை என்பதும் தீவகு என்பதாயின்றி நாடோறும் பிசையேறறுணனும இஃதொன்றல்லது பிறிகொன்றுஞ் சிந்தியாதவர்கணமாட்டி ம நம்மரசனுக்குக் காரியம் உண்டோ என்று கூறி னார். எ-று (இ)

ஊறிற் பவிகொண் டென்குணுமற் றென்றுங் கரும மில்லெனினும் பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரததல பரமா ரிருபாக காதலினால் வேரிக் கமழ்தா ரெமமரசன் றன்பால் வருதல் வேண்டுமெனச் சீரிற் நிகழ்வேற ஹாதருடன் சென்ற னென்றுந் தீமையிலான்.

இ-ள். ஊரில் பவி கொண்டு உண்கினும் - ஊரிலே பிசையை எடுத்து உண்டாலும்.—மற்று ஒன்றும் கருமம் இல் எனினும்—உலகத்து ஒருகாரிய மும் இல்லையெனினும்,—பாரில் பயிலவாா உயிர புரததல் ரிருபர்க்குப் பரம் ஆம் ஆதலினால் - தமது நாட்டின்கட் சஞ்சரிக்கும் பிரசைகளது உயி ரைப் பாதுகாததல அரசருக்கு முக்கியகடனாகும் ஆதலினால்,—வேரி கமழ் தார் எம் அரசன் தன் பால் வருதல் வேண்டும் என - நறுமணங் கமழும் மாலையையுடைய நம்மரசன்மாட்டி லோ வருதல்வேண்டும் என்று தூதுவர் கூற,—ஒன்றும் தீமை இலான சீரின் திகழ் வேல தூதர் உடன் சென்றான் - ஒருதீமையுமில்லாத அததபோதனா அழகுடன்விளங்கும் வேலையுடைய தூதுவரோடு சென்றார். எ-று. (ச)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து செயிநான் கொழிந்து முதுசிலம் ஐந்தும் புனைந்து பாரமிதை யாறைந் தடக்கு மியல்புடையோன் கந்தங் கெய்தன் முத்தியெனக் காட்டுங் குரவ னுடனிருப்பச் சந்தஞ் சிறந்த புயரிருப னிருநதான் றுனை புடைசூழ.

இ-ள். முந்தும் பிடகம் மூன்று உணர்ந்து - மிக்க பிடகதான் மூண் றையுங் கற்றுத் தெளிந்து,—செயிா நானகு ஒழிந்த - குற்றங்கள் நான்கையுந்

தவிர்த்து,—முது சீலம் ஐரதம் புனைந்து - பழைய சீலங்கள் ஐரதையும் மேற்கொண்டு, —பாரமிதை ஆற்றந்து அடக்கம் இயலபு உடையோன் - பாரமிதை முப்பதையும் அடக்கம் இயலபுடையனாகிய, —கந்தம் கெடுதல் முதலி எனக் காட்டி முரவன் உடன் இருப்ப - பஞ்சகந்தமும் தீரக்கெடு உதே முதலி எனச் சாதிகளும் பௌத்தாசாரியன் ஒருங்கிருப்ப. —தானே புடை சூழ - சேனைகள் பக்கத்தேகுழ —சந்தம் சிறந்த புய நிருபன இருந்தான் - அழகுசிறந்த புயங்களை யுடைய புகரராசா வீற்றிருந்தான். எ-று.

பிடகம் மூன்றாவன விநயபிடகம், அபிதனமபிடகம், சூத்திரபிடகம் என்பன. பாரமிதை என்றது பரிபத்குவாகள புத்தபதவியை அடைதற்கு வேண்டிவனவாகப் பௌத்ததுலகளிற் சொல்லப்பட்ட தானம், சீலம், பொறை, வீரியம், தியானம், உணர்ச்சி, உபாயம், தபை, பெலம், ஞானம், எனலும் பத்தினையும் இப்பத்தம் ௨ பிராநோசசி, ௨ மஹபுநோசசி, பொருணோசசி எனலும் வகையான முப்பதாகும் என்பா பாரமிதை என்பது கரையடைந்தது என்ப பொருள்படும் பாரம் - கரை. இதை - அடைந்தது. பாரமீதே என்ற பாடமுந் தவறு பாரமிதை என்ற பாடமுந் தவறு (௭)

உடுக்குந் தலைவன ரோவணமு மொளி பொச்சணமுமாதிரையு ளடுக்குந் சதங்கை நெடியிரம்பு யிலுந் திலத்த திருமுகமும் [ம அடுக்குந் சிறபுன முறுவலு] ன் றரையுந் சடையுந் சண்டரசன் திடுக்கங் கொள்வந் தருநாக் விருந்தான் திருவம் பலமென்று

இ-ள் உடுக்கும் தனி வெண் கோவணமும் - அத்தப்போகனா அரை பிற்கட்டிய ஒப்பற்ற வெண்மையாகிய செளபீணமும் — ஒளி பொக்கணமும் - விளங்காநின்ற பிச்சாபாகதிடமும் — மாரகிரைம - அளவையமைந்த தண்டமும், — அடுக்கும் சதங்கை நெடும் பிரம்பும் - கையிலே தாங்கும் சதங்கை ஒவிக்கும் நெடிய பிரம்பும், — இலகும் திலத்த திருமுகமும் - பிரகாசிக்குந் திலகப்பொட்டையுடைய திருமுகமும் — அடுக்கும் சிறு புன முறுவலும் - வாயினகணரும்புந் குறுமுழுவலும், — நீன்று அசையும் சடையும் அரசன்கண்டு திடுக்கம் கொள் வந்து - பின் நழாது நின்றசையுந் சடையுமாகிய இவைகளைப் புத்தரரசன்கண்டு நடுங்குமாடி வந்து, — திருவம்பலம் என்று அருகாக இருந்தான் - 'திருவம்பலம்' என்று சரீரமாக இருந்தான் எ-று. (1)

இருக்குந் தலைவன தலைநோக்கி யிரப்பா திருவம் பலமென்றிங், குரைக்குந் தரைமை பெவரவொலென வுலகளங் பவ லுந் கவலுரைப்பான, பெருக்கும் புகழாழ றிகழவளவன் பிரியா விருகட பேரந்நாற, புரந்நா திருநட டறந்தழைக்கும் புலியு ரென்ப தொன்று நாடா

இ-ள். இருக்கும் தலைவன்தனை நோக்கி - இவ்வனம் வந்திருக்குந் போதனரை அரசன் நோக்கி, — இப்போ திருவம்பலம் என்று இவரு

உரைக்கும் தகைமை எவன் கொல் என - இப்போது நீர் “திருவம் பலம்” என்று சொல்லுந் தகைமை என்கொலோ என்று வினவு,—உலகான்பவனுக்கு அவன் உரைப்பான் அவ்வரசனுக்கு அவர் கூறுவாராயினார்,—பெருகரும் புகழால் திகழ் வளவன் பிரியா இரு கண பேர் அருளால் புரக்கும் திரு நாட்டு அறம் தழைக்கும் புலியூர் என்பது ஒன்று உளது - வளர்க்கும் புகழான்வளங்குள் சோழராசா பிரிவில்லாத இருகண்களின் பூரணகிருபாதோக்கத்தாற் பாதுகாக்கின்ற காவிரிநாட்டின் கண்ணே தருமம் விருத்தி எய்தப்பெறும் சிதம்பரம் எனறொரு சிவஸ்தலம் இருக்கின்றது. எ-று. (௬)

அந்தப் பதிமுன் நிலைவன மஃதே புவன மனைத்தினுக்கும் முந்தக் கிளருந் தெய்வதல மதனான் புல தானமதாம இரதப் புவிக்கு நாப்பனை விலங்கும பொதுவா மிடமதனிற் சந்தத் தனத்தா னுமைகாணா தலைவன் நிருததாண் டவம்புரியும்.

இள அந்தப் பதி முன் நிலை வனம் - அத்தலம் முன்னரே நிலை வனம்,—அஃதே புவனம் அனாததினுக்கும் முந்தக் கிளரும் தெய்வ தலம் - அதுவே சகலபுவனங்களுக்கும் முதமகணுண்டாகிய தேவதலம்,—அதனால் அது மூல தானம் ஆம் - அத்தக்காரணத்தால் அது மூலஸ்தானம் என்று சொல்லப்படும்,—இரதப் புவிக்கு நாப்பனை என இலங்கும பொதுவா மிடமதனில் - இப்பூமிக்கு நடு என்று சொல்லுமபடி விலங்கும் பொதுவாகிய அவ்விடத்திலே,—சந்தத் தனத்தான் உமை காணத் தலைவன் திருத்தாண்டவம் புரியும் - சந்தனக்குழம்புபுகிய தனங்களை யுடைய சிவகாமியமமை தரிசிக்கச் சபாநாயகா திருநடனம் செய்தருளுவர். எ-று. (௧௦)

மன்னுந் திறலான் மனுமைநதன் வடிவிற ரொழுநோய் மாற்றிறெடும் பொன்னங் கிரிபோல லுருநலகும் புனிதந் தடமுண் டதின்மூழ்கி முன்னம் புவிவிற றவமொன்று முயலாதவரு பைநது தொழில் என்னுந் திருநதாண் டாமபுரிதல கண்டா லுலகி லினிப்பிறவார்.

இ-ள். மன்னும் திறலான் மனுமைநதன் வடிவில் தொழு நோய் மாற்றி நெடும பொன்னம் கிரிபோல உரு நல்கும் புனிதத் தடம் உண்டு - நிலபெற்ற வலியையுடைய சிங்கவன்மன் என்னுமனுருமாரனது சரீரத்தின் கணுள்ள குட்டனோயை நீக்கி டெடிய மேருவைப்போலும் பொன்மயமாகிய மேனியைக்கொடுத்த சிங்கவகை என்னும் ஒரு தீர்த்தம் அங்கே இருக்கின்றது,— முன்னம் புவியில் தலம் ஒன்றும் முயலாதவரும் அதில் மூழ்கி ஐந்து தொழில் என்னும் திருநதாண்டவம் புரிதல கண்டால் - பூர்வசன்மங்களிலே இப்பூமியில் ஒருசிறிதுந் தவஞ்செய்யாத பாவிகளும் பஞ்சகிருத்தியத்துக்கு நிமித்தமாகிய நிருத்தநகை அங்கே தரிசிக்கப்பெற்றால்,—உலகில் இனிப்பிறவார் - அவர்கள் இவ்வுலகின் கணவர்தினி ஒருபோதும் பிறவார்கள். எ-று.

நண்ணும் பிறவி யொழித்து யிர்க்கு நலஞ்சேர்முத்திகொடுப்பதற்குங்
கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளில் யானே வல்லன் எனப் பதமேல்
வண்ணர் திகழ்பொற் கழலணிந்து மதுகைக் கொடியுங்கட்டியருட்
பெண்ணம் பிலககண் காணாடஞ் செய்வான் தப்பெருந்தருக்கால்.

இ-ள். நண்ணும் பிறவி ஒழித்து உயிர்க்கு நலம் சேர் முத்தி கொடுப்
பதற்கு இங்கு எண்ணும் சமயக் கடவுளில் யானே வல்லன் என - அநாதி
யாக வரும் பிறவியை நீக்கி ஆன்மாக்கட்குப் பாமுத்தியைக் கொடுத்தற்கு
இங்கே நன்குமதிக்கப்படும் பலசமயகருத்தாக்களுள் நாமேவல்லேம் என்ப
தற்கறிகுறியாக, —பதமேல் வண்ணம் திகழ் பொன் கழல் அணிந்து மது
கைக்கொடியும் சட்டி - திருவமரின்மீது அழகுவிளங்காரின்ற பொன்னு
லாகிய வீரக்கழலைத்தரித்து விருதுக்கொடியையுங் கட்டி, —அந்தப் பெரும்
தருக்கால் - அந்தப் பெருங்கனிப்போடு —அருள் பெண் அப்பிகை கண்
காண நடம் செய்வான் - அருட்சக்தியாகிய சிவகாமியம்மை தரிசிக்கச் சபா
நாயகர் நிருத்தஞ்செய்தருளுவார். எ-று. (கஉ)

தேக்குஞ் சடிவ முடிக்கடவு ளிருநான் கருதாத் தீமனமும் [ரின்
வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு மொருகாற் பொன்னம் பலமென்
ஆக்கர தருமஞ் செழுந்திருபத் தோராயிரத்தோ டறுநாறு
நாக்கொண் டொரக்கு மதற்குநிக ரென்றான் குன்ற நற்புகழான்.

இ-ள். தேக்கும சடிவம் முடிக்கடவுள் இருநான் கருதாத் தீமனமும்
வாக்கும் செயலும் கொடியோரும் ஒருகால் பொன்னம்பலம் என்னில் -
கங்காசலம் நிறையப்பெற்ற சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானது இரு
திருவடிகளையுந் தியானியாத நன்மையற்ற மனமும் வாக்குஞ் செய்கையும்
கொடியபாலிகளும் ஒருகால் “பொன்னம்பலம்” என்றுசசரிக்கப்பெறின், —
நாக்கொண்டு ஆக்கம் தரும் அஞ்செழுத்து இருபத்தோராயிரத்தோடறுநாறு
உரைக்கும் அத்தற்கு நிகர் என்றான் - நாககிணிலே மோகூத்தைத்தரும் சிவ
மூலமந்திரமாகிய பஞ்சாக்ஷரத்தை இருபத்தோராயிரத்தறுநாறுதரம் செபிப்
பதற்கு நிகராகும் என்றார், —குன்ற நல் புகழான் - குறையாத நல்ல கீர்த்
தியையுடைய அத்தபோதனர். எ-று. (கஉ)

நீறுந் திருவஞ் செழுத்துயிலா நிருபா திருவம் பலமென்று
கூறும்பொருளிங் கிதுவாகு மென்றான் குன்ற மெனுங்குணத்தான்
தேறும் டிடக முன்றுமுரை செய்யுந் தலைவ னல்லாது [ன்.
வேறுங் கடவுளொன்றுளதோ வென்றே புத்தன் வெகுண்டொரப்பா

இ-ள். குன்று ஆம் எனும் குணத்தான் - மலையென்று சொல்லத்தகுங்
குணத்தையுடைய தபோதனர், —நீறும் திரு அஞ்செழுத்தும் இலா நிருபா -
விபூதியைத்தரித்தலும், பஞ்சாக்ஷரத்தைச் செபித்தலுமில்லாத அரமனே!, —

திருவம்பலம் என்று இங்குக் கூறும் பொருள் இது ஆகும் என்றான் -
பொன்னம்பலம் என்றிகே நாககூறியபொருள் இதுவேயாகுமென்றான்,
—புத்தன் - புத்தகுரு, —தேறும் பிடகம் மூன்றும் உரை செய்யும் தலை
வன் அல்லாது வேறுங் கடவுள் ஒன்று உளதோ என்று கெருண்டு உரைப்
பான் - தெளிவுபொருத்திய பிடகநான் மூன்றையுஞ் செய்த நககடவுளே
யல்லது உலகத்திற்கு வேறுமொருகடவுளுண்டோ என்று கெருண்டு கூறு
வான். எ-று. (௧௪)

சென்றே தில்லை பொனும்பதிநிற் சேர்வென் லாது செய்தவன்றான்
நின்றே நடிக்குங் கழலீடு நீடுங் கொடிய பீடமுடையேன்
ஒன்றே கடவுள் புத்தனென வுலகோ றறிய ளைக்கதநத
மன்றே போதி நிழம்பெருமான் பள்ளி பெனவும் வழங்கியேன்.

இ-ள். சென்றே தில்லை என்றும் பதியில் சேர்வேன் - நானிப்பொழுதே
சென்று சிதம்பரம் எனனும் தலத்தையடைவேன், —வாது செய்து அவன்
தான் நின்றே நடிக்கும் கழலீடும் நீடும் கொடியும் ஈடுகு அறுப்பேன் -
அகருள்ள சைவர்களோடு வாடிஞ்செய்து அககடவுளானவர் நடனஞ்செய்
கின்ற பாத்திற் பிணித்த வீரக்கழலின் வலியையும் நீண்ட விருதுக்கொடி
யையும் இவகே அறுப்பேன், —கடவுள் ஒன்றே - உலகத்திற்குப் பதி
ஒன்றே, —புத்தன் என உலகோர் அறிய உரைத்து - அப்பதியும் புத்தசட
வுளே என உலகிலுள்ளார் அறியச் சொல்லித் தாபித்து, —அந்த மன்றே
போதி நிழல் பெருமான் பள்ளி எனவும் வழங்குவிப்பேன் - அக்கனகசபை
யினையே அரசமரநிழலிலிருக்கும் நம்புக்கடவுளாது பள்ளி எனவும் வழங்கச்
செய்வேன். எ-று. (௧௫)

இந்தக் கருமந் தினமூன்றில் யானே முடிப்ப நெனவெழுந்து
சந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன்முன் வணங்குங் கணஞ்சூழ
ந்தத் கிளருந் திரைகடலு நாடுங் சாநி மகன் றேகப்
புந்தித் துயரங் கொண்டொல்லி சென்றான் புத்தன் புலியூரில்.

இ-ள். புத்தன் இந்தக் கருமம் தினம் மூன்றில் யானே முடிப்பன்
என எழுந்து - புத்தகுருவானவன் இக்காரியத்தை மூன்றுதினங்களுள்
யானே முடிப்பேன் என்று பிரதிஞ்ஞைசெய்தெழுந்து —சந்தச் சிவிகை
மேல் கொண்டு தன் தாள் வணங்கும் கணம் சூழ - அழகிய சிவிகைமேலிவ
ர்த்து தன்பாதங்களினை வழிபடும் சீவவர்க்கும் சூழ, —நந்தம் கிளரும் திரைக்
கடலும் நாடும் காடும் அகன்று எகி - சங்குகள்கிளருந் திரைகளையுடைய
கடலையும் நாட்டையும் காட்டையும் கடந்துசென்று, —புந்தித் துயரம்
கொண்டு ஒல்லி புலியூரில் சென்றான் - மனவியாகுலமகொண்டு விரை
வாகச் சிதம்பரத்திற் சென்றான். எ-று.

கந்தங்களினரும் என்பது எதுகை நோக்கி வலித்து நின்றது. (௧௬)

வேறு

மன்னனுர் தனது செல்வ மகட்டுள மூகை நீங்கப்
பொன்னினம் பலத்தி லேக வென்பது பொருந்த வுன்னித்
தன்னெடுந் தானே சூழத் தனிப்பெருந் சிவிகை யேறிச்
சென்னிரன் னுடு சோந்து திலையி னெல்லை புங்கான்.

இ-ள். மன்னனும் தனது செல்வ மகட்டு உள மூகை நீங்க பொன்னின் அம்பலத்தில் எக என்பது பொருந்த உன்னி - புத்தராசனுர் தனது செல்வம்போன்ற மகட்டுள்ள உமைகதன்மைமீதகந் கனகசபையிற் செல்லவேண்டுமென்பதை மனம்பொருந்த நினைந்து, —தன் நெடும் தானே சூழ தனிப் பெரும் சிவிகை எறி நல சென்னி நாடு சோந்து திலையின் எல்லை புங்கான் - தனது மிகந் சோனைகளாகுழ ஒப்பற்ற பெரிய சிவிகையின் மீதிவாந்து எல்ல சோழநாட்டிற் சென்று சிதம்பரத்தினெல்லையை அடைந்தான். எ-று. (க6)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன பெய்திப் புத்த நங்குச்
சங்கரன் றிலை பெலலை சிவிகையி னிழிந்து சாரந்து [ல்
பொங்குதண் புலலகை சென்னிப் புலகை வான் பொற்கோயி
தங்குசெங் கனக சாலம் தபங் நமண் டபத்தி லானான்.

இ-ள். இங்கிவன் செல்லு முன்ன பெய்திய புத்தன் - இப்புத்தராசன் செல்வதற்குமுன்சென்ற புத்தருவானவன், —அங்கு சங்கரன் திலை எல்லை சிவிகையின் இழந்து சாரந்து - அங்கே சிவிரானது திலைமாநகரத்தெல்லையிலே சிவிகைபைவிட்டிறங்கிச் சார்ந்து, —பொங்கு தண் புலன் கோ சென்னி அரன் புலகைப பொன் கோயில் கங்கு செம் கனக சாலம் தயங்கு மண்டபத்தில் ஆனான் - மேலேகின்றும் தண்ணிய கங்காநதி பொருந்திய முடியையுடைய சிவபெருமானது திருப்புலகைமாமைய அழகிய ஆலயத்துள்ள செம்பொற்கூட்டம்விளங்கும் ஒருமண்டபத்தை அடைந்திருந்தான். எ-று. (க7)

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
ஒங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமர்ந்துழி யுரக ராசி
தாங்கிய சடிவன் கோயி றன்னிலுட் கருமஞ் செய்வோர்
சங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார்.

இ-ள். ஆங்கு அவன் இருப்பச் சென்ற அரசனும் இறைஞ்சி ஏத்தி ஒங்கிய மகிழ்ச்சி எய்தி அமர்ந்துழி - அங்கே புத்தருவிருப்பச்சென்ற புத்தராசனும் அவனை வணங்கித் துதித்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்திருந்தபோது, —உரக ராசி தாங்கிய சடிவன் கோயிறன்னில் உட்கருமம் செய்வோர் சங்கு இவர் வடிவு கண்டு யாவரும் ஒருங்கு சேர்ந்தார் - சர்ப்பக்கூட்டத்தைத்

தூங்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானது ஆலயத்திலே உட்பணிசெய்-
பவர்கள் இவர்களது வரவைக்கண்டு யாவரும் ஒருங்குதிரண்டார்கள். எ-று.

வேறு.

தத்தமன நொந்துகன நுனென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
அத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே
புத்தகடி தேகிது பொழேமென வுரைத்தார்.

இ-ள். தத்தம் மனம் நொந்து கனல் தான் என வெகுண்டு - அங்-
கனந்திரண்ட சைவர்களெல்லாந் தங்கள் தங்கள் மனம்வருந்தி அக்கினி
போலக் கோபங்கொண்டு,—சித்தம் அயர்வு எய்தும் வகை சில் மொழிகள்
கூறு - அப்புத்தர்கள் மனந்திகைக்கும்படி சிவவார்த்தைகளைப் பேசி,—
அத்தன் உறை தில்லை நகர் எல்லையை அகன்றே புத்த கடிது ஏகு - பாம
பிதாவாகிய சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்ற இத்தில்லைமாநகரின் எல்லையை
விட்டுப் புத்தனே! சீக்கிரம் ஒடிப்போய்விடு,—இது பொழேறும் என உரைத்-
தார் - இக்குற்றத்தைச் சகிக்கமாட்டோம் என்று கூறினார். எ-று. (௨௦)

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவுரை கொண்டே
நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்துச்
சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
தேர்பெற நிறுத்தியல தேகுவதி லென்றான்.

இ-ள். தார் வளவன் முன்னர் உயர் தர்க்க உரை கொண்டு - வெற்றி
மாலையைத்தரித்த சோழராசாவுக்கெதிரே உயர்வாகிய தர்க்கவார்த்தை
யைக்கொண்டு,—நீர் பரவு சைவம் நிலை அன்று என மறுத்து - நீவிர்
துதித்து அதுசரிக்கும் சைவசமயம் பொய்ச்சமயம் என்று நிராகரித்து,—
சீர் மருவு புத்தன் உயர் தெய்வம் என இப்போது ஏர் பெற நிறுத்தி
அலது - புகழையுடைய நம் புத்தனே முதற்கடவுளென்று இப்போதே
தாபித்தல்லது,—ஏகுவது இல் என்றான் - யாமிவ்விடத்தை விட்டுப்போவ
தில்லை என்று கூறினான். எ-று. (௨௧)

புத்தனவ னின்னன புகன்றபி னெவர்க்கும்
இத்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே
மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கரத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்னோர்.

இ-ள். புத்தனவன் இன்னன புகன்ற பின் - புத்தனவன் இன்னோ-
ரன்ன வார்த்தைகளைக் கூறியபின்னர்,—அன்னோர் எவர்க்கும் இத்திறம்
உரைக்குவம் எனக் கடிது அகன்று - அவர்கள் சிதம்பரவாசிகள் எவர்கட்கும்

புத்தரைவாதிஸ்வென்றசருக்கம்.

கனக

இச்சம்பவத்தைச் சொல்வேமென்று விரைந்துபோய்,—மெய்த்தவர்க்கு வேதமுதலோர் பரிசுரத்தோர் தத்தம் மனை தோறும் இது சாற்றினர்கள் - உண்மையாகிய தபோதனர்கள், வேதமுதல்வர்களாகிய தில்லவாழந்தணர்கள், பரிவாரத்தோர் என்னும் இவர்களுடைய வீடுகடோறுஞ்சென்று இதனைச் சொன்னார்கள். ஏ-று. (உஉ)

புண்ணுழையும் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
அண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம் தெய்திவரு புத்தன்
எண்ணமது கேட்டுவ மெனக்கடிது சென்றார்.

இ-ள். புண் நுழையும் வேல் நிகர் புகன்ற மொழி கேளா - புண்ணின் கணுழையும் வேற்படைபோலச் சொல்லிய வார்த்தையை அவர்களனைவரும் கேட்டு,—அண்ணல் உறை கோயில் இடை யாவரும் அடைந்து - சிவ பெருமான் வீற்றிருக்கின்ற கோயிலின்கண் யாவரும் போய்,—வண்ணமணி மண்டபம் எய்தி - இனி நாம் புலீச்சுரத்திலுள்ள அழகிய இரத்தின மண்டபத்தின்கட் போய்,—வரும் புத்தன் எண்ணம் அது கேட்டுவம் எனக்கடிது சென்றார் - அம்மண்டபத்தின்கண் வந்திருக்கும் புத்தருவினது மனக்கருத்தென்னை என்று கேட்டறிவோம் என்று விரைந்து சென்றார்கள். ஏ-று. (உஉ)

தெய்வமறை யந்தணர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா
உய்வதறி யாதவொரு நீபயமு ருதே
இவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றார்.

இ-ள். தெய்வமறை அந்தணர்கள் செல்ல - தெய்வதன்மை அமைந்த வேதத்தில் வல்ல தில்லவாழந்தணர்கள் செல்ல,—எதிர் வாரா மெய் உணர்வு இல் புத்தனை வெகுண்டு பல சொல்லா - எதிர்கொண்டு உபசரி யாத மெய்யறிவற்ற புத்தருவைக் கோபித்துப் பலவற்றைப் பேசி,— உய்வது அறியாத ஒரு நீ பயம் உருது இவ்வகை இருந்த மதியாமை என என்றார் - உய்யுநெறியறியாத நீ ஒருசிறிதும் அசசமின்றி இங்ஙனம் இறு மாந்திருந்த அவமதிப்புக்குக் காரணம் என்னை என்று வினாவோர். ஏ-று.

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நூங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநுவல் வீரேல்
எங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேன்யான்
இங்கெனெதிர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான்.

இ-ள். அங்கம் மறை ஆகம புராணம் அவையாலே நும் கடவுளே கடவுள் என்று நுவல் வீரேல் - ஆறங்கம் நால்வேதம் இருபத்தெட்டாகமம் உஉ

பதினெண்புராணம் என்னும் நூஞ்சாஸ்திரங்களினாலே உமது சிவனே கடவு
 னென்று நீவிர் சொல்லிநிறுத்துதல் கூடுமாயின் அதனை நிராகரித்து,—எம்
 கடவுளே கடவுள் என்று யான் நவிலவேன் - நஞ்சமய சாத்திரங்களைக்
 கொண்டு எம்கடவுளே கடவுளென்று யான் சொல்லி நிறுத்துவேன்,—
 இங்கு என் எதிர் கூறும் எனவே அவன் இசைத்தான் - ஆதலின், இங்
 கெனக்கெதிரே நீவிர் நுக்கொள்கையைச் சொல்லும் என்று அப் புத்த
 குரு கூறினான். எ-று. (உரு)

போற்றும்மறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
 தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோம்
 மாற்றமினி யுன்னுட னுரைக்குமது மற்றோர்
 சேற்றினெதிரா கல்லெறிதல் செய்வதல துண்டோ.

இ-ள். போற்றும் மறை அந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டு - யாவரா
 லுந் துதிக்கத்தகும் வேதங்களை அகதியயனஞ்செய்யுந் தில்லைவாழந்தணர்
 கள் புத்தகுருவைக் கோபித்துப்பார்த்துக் கூறுவாராயினர்,—தோற்றனை
 எனக் கலைஞர் சொல்ல உனை வெல்வோம் - தோற்றனை என்று தார்க்கிகர்
 சொல்லும்படி நாம் உன்னை வெல்வோம்,—இனி மற்று ஓர் மாற்றம்
 நின்னுடன் உரைக்கும் அது - அஃதொழிந்து இனிப் பிறிதொருவார்த்
 தையை நினளோடு கூறுவது,—சேற்றின் எதிரா கல் எறிதல் செய்வது
 அவது உண்டோ - சேற்றின்மீது கல்லுவிட்டெறிந்தவழி அசசேறு எறிந்
 தார்மீது தெறித்ததல்போல ஆவதல்லது பிரயோசனமாவதுண்டோ. எ-று.

நன்றிதரு வாரும்பொரு ஞானிகுரை செய்தால்
 நின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தக் கட னுமால்
 இன்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சீர்
 ஒன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம்.

இ-ள். நன்றி தருவாரும் ஒரு ஞானிகுரை செய்தால் நின்று அதன்
 வெகுட்சியை நிறுத்தல் கடனும் - நன்மையைச்செய்யும் பெரியோரும் ஒரு
 நாய் குரைக்கின் அவனான் தங்கிரின்று அதன் வெகுளியைத் தணித்தல்
 அவருக்கு முக்கியகடனாகும்,—இன்று இழியும் நின் உடன் இகழ்ச்சி
 எனினும் - இத்தினம் இழிவுபொருந்திய நினளோடு வாதஞ்செய்தல் எமக்
 கிழிவாயினும்,—சீர் ஒன்றும் இலை ஆன உனை ஓர் உரையில் வெல்வோம் -
 ஒரு சிறப்புமில்லாத உன்னை ஓர் உரையில் வெல்வோம். எ-று. (உ௪)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னோருந்
 தொக்கசபை முன்னர்நம தார்க்கவுரை சொன்னாற்
 றக்கதென லாமிது தகாததிது வென்றால்
 எக்கலக மும்மிலை யிதேகரும மாமால்.

இ-ள். மிக்க திறல் மன்னவரும் மெய் உணர்வினோரும் தொக்க சபை முன்னா நம தாக்க உரை சொன்னால் - மிக்க வலிமையையுடைய அரசர்களும் மெய்யுணரையையுடைய பணடிதார்களும் ஒருங்கு சிவனிட சபைக் கெதிரே நாமிருத்திரத்தேமும் நமமுடைய தாக்கவாரத்தைக்களைச் சொன்னால்,—இது தக்கது இது தகாதது எனலாம் - இது தக்கது இது தகாதது என்று அவர்களே சித்தாந்தஞ் செய்துவிட்டலாம்,—என்றால் - இந்நனஞ் சித்தாந்தஞ் செய்யப்படின,—எக்கலகமும் இலை - ஒரு கலகமுமிலலை ஆதலின்,—இதே கருமம் ஆம் - இதுவே ரணசெய்யற்பாலதாகிய காரியமாம். எ-று. (உஅ)

உத்தர முரைக்கவழி யாதுபுவி யூரா
புத்தனை முனிந்தனா புடைத்தனாக னென்றே
இத்தல முரைத்துவிடு மெனறுவன வனபான
மெய்ததவா விரித்தெழுது மோலைபை விடுத்தார

இ-ள். மெய்ததவா - மெய்மமையாகிய தவத்தையுடைய தில்லைவாழ்ந்தணாகள்,—புலியூரா உத்தரம் உரைக்க அறிபாது புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனாகள் என்று இஃதலம் உரைத்துவிடும் என்று - சிதம்பரவாசிகள் வீனாகக்கு விடைகூற அறியாமல புத்தருவை வெகுண்டு புடைத்தார்களென்று இவ்வுலகம் அபவாதஞ் சொல்லுமென்று —வளவனபால் விரித்து எழுதும் ஒலையை விடுத்தார - சோழராசாவிரித்ததுச சம்பவங்களை விரித்தெழுதிய ஒரு திருமுகத்தை அனுப்பினார்கள். எ-று. (உக)

அந்தணா பெருந்தவ ரருங்கலை யுணராதோரா
வந்த னுரு நாளைமணி மன்றதொழ வென்றே
புத்தமகி தோலைபல போசுநப்பின வெய்யோன்
முநதுற வெளித்தனன முநாதன னிராவோன்.

இ-ள் அந்தணா பெருந்தவா அரும் கலை உணராதோரா - பிராமணர்களும் பெரிய தபோதனாகளும் அரிய கலாபணடிதார்களும்,—மணி மன்று தொழ நாளை வந்து அணுகும் என்று புத்தி மகிழ் ஒலை பல போககிய பின் - அழகிய கனகசபையைத் தரிசித்துவணங்க நாளைக்கு வந்துசேருங்க னென்று மனமகிழுத்தசேதுவாகிய திருமுகங்கள் பலவற்றை அனுப்பிய பின்னா,—வெய்யோன் முநதுற ஒளித்தனன - சூரியன் முன்னா அஸ்தமயனமாயினான்,—இராவோன் முநாதனன - சந்திரன் உய்யாஞ்செய்தான். எ-று (உஃ)

வேறு

துங்கவா நென்னு மாதின் சுடாறுதற நிலக மென்னை [ச
கங்குலா மடநகை பாங்குற கவின்கொளகண் ணாடி யென்ன
சங்கவா குழையாது கிட தரளவெண் கவினை யென்னத
திருகண்மா கட்டி டோன்றச சிறந்தது ஞால மெல்லாம்.

இ-ள். அங்கவான் என்னும் மாதின் கூடர் துதல் திலகம் என்னுள் உயர்ச்சிபொருந்திய ஆகாயம் என்னும் பெண்ணினது ஒளியையுடைய நெற்றியின்கண் விளங்குந் திலகம்போலவும்,—கங்குல் ஆம் மடத்தை பார்க்கும் கவின கொள் கண்ணாடி என்ன - இராக்காலமாகிய பெண் தன் வடிவமுடைய நோக்கும் அழகிய கண்ணாடியைப்போலவும்,—சங்க வார் குழையார்க்கு இட்ட தாள வெண கவிகை என்ன - நெடிய சங்கக் குண்டலத்தை யுடைய சிவபெருமானுக்கு இந்திரன்கவிதத வெணமையாகிய முத்துக் குடையைப்போலவும்,—மா கடவுள் திருகள் தோன்ற - தெய்வத்தன்மையையுடைய சந்திரனுதிகக,—ஞாலம் எல்லாம் சிறந்தது - இவ்வுலகமுழுதுஞ் சிறப்படைந்தது. எ-று. (௩௪)

இன்றொரு தினமுந் தேரா விங்கிரு நாளை யாங்கள்
உன்றன துயாசசி யின்மை காட்டுவ முலகிற கென்று
நன்றிகொண் மனையிற் சென்றே யாருநல் லுணவு மாந்தி
அன்றிருண் மேன்மை யாள ரருநதுயில் பயிலுங் காலை.

இ-ள். மேன்மையாளர் - மகிமையையுடைய தில்லைவாழ்ந்தணர்கள்,—தேரா இன்றொரு தினமும இவகு இரு - புத்தனே இவ்வொருதினமாத் திரம் இவகே இரு —நாளை யாங்கள் உன்றனது உயிாசசியின்மை உலகிற் குக் காட்டுவம் என்று - நாளை நாம் உன்னுடைய இழிவை உலகிற்குக் காட்டுவேம் என்று கூறி,—நன்றி கொள் மனையில் சென்று யாரும் நல் உணவு மாந்தி - நன்மையையுடைய தம்மில்லககளிற் சென்று யாவரும் நல்ல உணவுகளை உண்டு —அன்று இருள் அரும் துயில் பயிலும் காலை - அன்றிரவில் அரிய சித்திரைசெய்யுமபோது. எ-று. (௩௫)

அழகுற மன்றி லாநி னையர்கைப் பிரமபு தாங்கித்
தழைசடை முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாகி [ன்
விழைதரு வடிவங் கொண்டு வெளிப்படச் கனவில் வெய்யோ
எழுவதன் முன்ன ரெய்தி யாவர்க்கு மிதுபு கன்றர்.

இ-ள். அழகு உற மனநில் ஆடும் ஐயர் - அழகுபொருந்தக் கனக சபையின் கண்ணே நடனஞ்செய்தருளும் கடவுள்,—கைப் பிரம்பு தாங்கி - தமது கையிற் பிரமபைத தாங்கி —தழை சடை முடியும் மேனி சாத்திய நீறும் ஆகி - தழைத்த சடாமுடிபையும் திருமேனியிலே தரித்த வீழ்தியையு முடையவராகி,—விழைதரு வடிவம் கொண்டு - என்றும் வீருமபத்தகும் ஒரு வடிவங்கொண்டு,—கனவில் வெய்யோன் எழுவதன் முன்னர் வெளிப்பட எய்தி - அவ்வந்தணரது சொப்பனத்தில் சூரியோதயத்தககுமுன்னர் வெளிப் பட வந்தருளி,—யாவாக்கும் இது புகன்றா - அவரனைவர்க்கும் இதனைத் திருவாய்மலர்ந்தருளினார். எ-று. (௩௬)

வருந்துவ தொழிமி னமமு ரெல்லையில் வைகி யன்பால்
இருந்தனன் வாதவூர னியவுறா நிகட்ட போதே

பொருந்திய தர்க்க நூலாற் புத்தரை வெவ்வா னின்னே
அருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை யென்றார்.

இ-ள். வருந்துவது ஒழியின் - வருந்துதலை விடுங்கள்.—வாதவூரன் அன்பால் நம் ஊர் எல்லையில் வைகி இருந்தனன் - திருவாதவூரன் மெய்யன்போடும் நமது தில்லைமாநகரவெல்லையிற் சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கின்றனன்,—இவ்வுரை கேட்டபோதே பொருந்திய தர்க்க நூலால் புத்தரை வெவ்வான் - இவ்வார்த்தையை நீவிர் சொல்லக்கேட்ட துணையானே பொருந்திய தர்க்கனால் வதிப்படி பெளத்தர்களை வாதத்தில் வெவ்வான்,—அரும் தவம் உடைய நீர் இன்னே போய் அவனை அழைத்திடும் என்றார் - அரிய தவத்தையுடைய நீவிர் இப்பொழுதே போய் அவனை அழையுங்கள் என்றார். எ-று.

(௩௪)

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றில்
ஒண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் முடியிற் கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார்.

இ-ள். கனவுதன்னில் கண்டனர் விழித்தனர் - கனவிலே இங்கனங் கண்டு நித்திரைவிட்டெழுந்து,—கனக மன்றில் ஒண் தொடி பாகன் அன்பால் உரைத்தது கருத்தில் ஆய்ந்து மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - கனக சபையின்கண்ணே நிருத்தஞ்செய்தருளும் ஒளிபொருந்திய வளையலைத் தரித்த சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபாநாயகர் கருணைத்திறத்தாற் றுமாகவே வந்து திருவாய்மலர்க்கருளியகைத் தம்முள்ளத்தின்கட்பலகாற் சித்தித்துத் தெளிந்து மனமகிழ்ச்சிகொண்டார்கள்,—முடியில் செம் கை குவித்தனர் - சிரசிலே சிவந்த கைகளைக் கூப்பிவைத்தஞ்சலிசெய்தார்கள்,—கோயில் மண்டப மிசையே எல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார் - பின்னர் அவ்வாலயத்தில் மண்டபத்தின்கண் அவரனைவரும் வந்தொருங்கு கூடி னார்கள். எ-று.

(௩௫)

புல்லறி வுடைய புத்தன் புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்னர்
எல்லையில் கருணை யான்வந் திருங்கன வதனி லெய்திச்
சொல்லிய மொழியி னாலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கு வெப்போன் வரவிரி கமல மொத்தார்.

இ-ள். புல் உறிவு உடைய புத்தன் புகன்றதற்கு இரங்கி - தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அற்பவறியையுடைய புத்தருரு முன்னர்க்குரிய அக்கூற்றிற்கு இரங்கி,—பின்னர் எல்லை இவ் கருணையான் வந்து இரும் கனவுதனின் எய்திச் சொல்லிய மொழியினாலே சோதிகொள் முகத்தர் ஆகி - அதன் பின்னர் முடிவற்ற பேரருளையுடைய சபாநாயகர் வந்து பெரிய கனவில் அடைந்து சொல்லிய வார்த்தையினாலே ஒளிபொருந்திய முகமுடையவராய்,—வல் இருக்கு ஒடுங்கி வெய்யோன் வர விரி கமலம் ஒத்தார் -

செறிந்த இருநையுடைய இராக்காலத்திற்கு ஒடுங்கி சூரியனுதிக்க மலர்
கின்ற தாமரைமலரை ஒத்தனர். எ-று. (௩௬)

தெய்விகு மான மன்றிற் திருநடம் புரியு நாதன்
தைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புந தாங்கி
மைவிரி கங்குற் காலை வந்துநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
இவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு சொன்னார்.

இ-ள். தெய்விகம் ஆன மன்றில் திரு நடம் புரியும் நாதன் - தெய்வத்தன்மைபொருந்திய கனகசபையின்கண்ணே நடனஞ்செய்தருளுஞ் சபாநாயகா, —தைவரு நீறும் செய்ய சடையும் நல் பிரம்பும் தாங்கி மை விரிகங்குல் காலை வந்து - பூசிய விபூதியும் சிவந்த சடாமுடியும் பொற்பிரம்புகொண்டு இருள்விரிந்த இவ்விராக்காலத்திலே நமது கனவின் கணவந்து, — இவ்வகை மொழிந்தார் என்று யாவரும் கனவு சொன்னார் - இந்தப்பிரகாரத் திருவாய்மலர்ந்தருளிளுரென்று அவரனைவருகண்ட கனவுநிலையைத் தனித் தனி ஒருவருக்கொருவா கூறினார். எ-று. (௩௭)

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியந்துகூறித்
தத்தமி லன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத வுரா மேவிடத் தணுகு வோமென்
முத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற் குறுகி னார்கள்.

இ-ள். அத்தனை மன்றுள் ஆடும் ஐயனை வியந்து கூறி - பரமபிதாவும் கனகசபையின்கணடிக்கும் பூசகியருமாகிய சபாநாயகரை வியந்து பேசி, — தத்தமில் அன்பு கூர்ந்து தரித்தன வருத்தம் நீங்கி - கங்கடங்களுள் அன்பு மிக்குத் தாங்கொண்ட மனவருத்தத்தினின்று நீங்கி, — மெய்த்தவ வாதவூர் மேவு இடதது அணுகுவோம் என்று - மெய்ம்மையாகிய தவத்தை யுடைய திருவாதவூர் வீற்றிருக்கும் இடத்தை அடைவோமென்று கருதி, — உத்தம பன்னசாலை ஒல்லையில் குறுகினார்கள் - அவரது சிறந்த பன்னசாலையைச் சீக்கிரத்தில் அடைந்தார்கள். எ-று. (௩௮)

கூடினர் பன்ன சாலை கூருட் குன்றை யன்பால்
நாடின ருவந்து கண்டார் ஁ளினவா சனத்தின் மீது
பீடின ரிருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் பிறங்கு மன்றில்
ஆடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியப்பி னார்கள்.

இ-ள். பன்னசாலை கூடினர் - இங்ஙனம் வில்லவனத்துள்ள பன்னசாலையையடைந்த தில்லைவாழ்ந்தணாகள், —கூர் அருள் குன்றை அன்பால் நாடினர் உவந்து கண்டார் - மிக்கோவருந் திருவருட்குன்றாகிய வாதவூரைப் பேரன்போடுநாடி மனமுவந்து கண்டார்கள், —நளின ஆகனத்தின் மீது பீடினர் இருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் - பதுமாசனத்திலே பெரியோ

ராகிய வாத்தூர் இருந்தயோகம் பெயர்த்தார்,—பிறங்கும் மன்றில் ஆடினர் உரைத்த எல்லாம்—விளங்குகின்ற சபையில் நடிக்கும் நடராசர் சொன்னவைகளையெல்லாம்.—ஆங்கவர்க்கு இயம்பினார்கள் - அவ் வாத்தூர்க்குச் சொன்னார்கள். எ-று. (நக)

வேறு.

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல நிலங்குதலு
மன்றிறை பணித்த துணரா
வந்தவரு டன்கடிது சென்றுதிரு மன்றனை
வணங்கியருள் பெற்று மயலாள்
சிற்தைய ரிருந்தமணி மண்டபம் தெப்தியவர்
தியமுக நாடி லிடரே
நந்துமென வேயெழினி கொண்டமறை வித்தெதி
ரிருந்தனர் நலங்கொ ளணைமேல்.

இ-ள். அங்க மொழி அன்பினர் செவிப்புலன் இலங்குதலும் - அவ் வார்த்தை சிவபத்திமாளுகிய திருவாத்தூரது செவிப்புலகட்கு விடய மாதலும், —உன்று இறை பணித்தது உணரா - திருப்பெருந்துறையின்கண் ஞானோபதேசஞ்செய்த அங்காலத்துத் தமக்காஞ்ஞாபித்தருளிய அவ்வாஞ் ஞானையை நினைந்து.—வந்தவர் உடன் கடிது சென்று திருமன்றனை வணங்கி அருள் பெற்று - தம்மிடத்துவந்த தில்லைவாழ்ந்தணர்களோடு விரைந்து சென்று அழகிய சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கித் திருவருள்பெற்று,— மயல் ஆம் சிற்தையர் இருந்த மணி மண்டபம் எய்தி - மயக்கம்பொருந்திய மனத்தையுடைய புத்தர்களிருக்கும் இரத்தினமண்டபத்தையடைந்து,— அவர் தீய முகம் நாடில் இடரே நந்தும் எனவே எழினி கொண்டி மறை வித்து - அப்புத்தர்களது தீயமுகத்தை நாம் நேரேநோக்கிற் பாவமே மிகு மென்று இடுதிரைகொண்டு அவர்களைத் தமக்கு வெளிப்படாதிருக்கும்படி மறையச்செய்து —எதிர் நலங்கொள் அணைமேல் இருந்தனர் - அவர்கட் கெதிரே அழகுபொருதிய ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தருளினார். எ-று. ()

மன்னுமறை யந்தனர் புராணிக ரருங்கலைகள்
வல்லவந்நல லோர்க ளுடனே
சென்னிவள வன்கடிது வந்துதிரு மன்றனெதிர்
சென்றுதொழு தங்க ணகலா
மின்னுமணி மண்டபம் தெய்தியரு ளன்பரை
வியந்தடி வணங்கி யருகா
நன்னரணை யின்புற மிருந்தனன் விரிந்தகலை
நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல்.

இ-ள். சென்னி வளவன் - சோழமகாராசா, —மன்னும் மறை அந்தணர் புராணிகர் அரும் கலைகள் வல்லவர் நல்லோர்கள் உடனே கடிது வந்து - நிலைபெற்ற வேதங்களிலே மகாபாண்டித்தியமுடைய பிராமணர்களும் பெளராணிகர்களும் அரிய கலைஞானங்களில் வல்ல விற்பன்னர்களுமாகிய நல்லவர்களுடனே விரைந்து சிதம்பரத்திற்கு வந்து —திரு மன்றன் எதிர் சென்று தொழுது அககண அகலா மின்னு மணி மண்டபம் எய்தி - அழகிய சபாநாயகரது சந்திரியையடைந்து தரிசித்து வணங்கி அவ்விடத்தைவிட்டகன்று திருப்புலீசுசரத்துள்ள இரத்தினமண்டபத்தையடைந்து, —அருள் அன்பரை அடி வணங்கி வியந்து - திருவருளையுடைய மெய்யன்பராகிய திருவாதவூரது திருவடிகளை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து. —விரிந்த கலை நான் நிறைவு கொண்ட மதி போல் அருகா நன்னா அணைமின்புறம் இருந்தனன் - சோடசகலைகளும் நிறைந்த பூரணசந்திரிப்போல அவரது மருங்காக இடப்பட்ட நல்ல ஆசனத்தின்மீது வீற்றிருந்தான். எ-று. (சக)

சமுவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்துதிறை
யிட்டகுறை நல்கி யிறைவா
வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவனை
மன்னர்பெரு மானு மகிழா
வேழமிவை நல்லவிலை யிலலையிம் மணிக்கென
வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ்
சூழமவை தங்குதலு பங்கய லிருந்தனர்கள்
சூழ்ந்துகரி சொல்லு மயலோர்.

இ-ள். வள சமு நாடனும் எழுந்து அடி பணிந்து திறை இட்ட குறை நல்கி - வளம்பொருந்திய சமுமண்டலாதிபதியும் சோழமண்டலாதிபதியைக் கண்டு விரைந்தெழுந்து பாதகளைவணங்கி முன்கொடுத்தெஞ்சிய திறைப் பொருட்குறையைக் கொடுத்தது, —இறைவா வாழி மிக வாழி என நின்ற பொழுது, —மகாராசாவே வாழ்க வாழ்க என்று துதித்துநிற்கும்போது, —அங்கவனை மன்னர் பெருமானும் மகிழா - அவ்வீழாரசாவைச் சோழராசாவும் மனமுவந்து நோக்கி, —வேழம் இவை நல்ல - நீ தந்த இவ்வியானைகள் மிகவும் சிறந்தன, —இம்மணிகரு விலை இல்லை என வியந்து அருகு இருத்தி - இவ்விரத்தினங்கட்கு விலைமதிப்பு இல்லையெனப் புகழ்ந்து தன்பக்கத்திருத்தி, —எவரும் சூழும் அவை தவகுதலும் - அனைவரும் சூழ்ந்திருக்குமச சபையின்னகண் தானும் வீற்றிருத்தலும், —சூழ்ந்து கரி சொல்லும் அயலோர் அககு அயல் இருந்தனர்கள் - ஆராய்ந்துணர்ந்து சான்று உறும் மத்தியஸ்தர்களும் அவ்வரசனுக்குப் பக்கத்தே இருந்தார்கள். எ-று.

தில்லைநக ரந்தணர் தபோதனர் சிறந்தினி
திருந்துழி விரிந்த சிவநூல்
வல்லவ ரிழிந்தருண புத்தனுடன் வாதுசெயு
மன்னுசைப காண வருவோர்

தொல்லைமறை தந்தவன் முருந்தன் முனி வோரெழுவர்
சுழுமிரு நான்கு திசைமேல்
எல்லையி லிருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய
மிராப்பக லிலங்கு கதிரோர்.

இ-ள். தில்லை நகர் அந்தணர் தபோதணர் சிறந்து இனிது இருந்துழி-
தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் தீபோதனாசனும் சிறந்தினிதாக வீற்றிருக்கும்
பொழுது,—விரிந்த சிவ நூல் வல்லவர் இழிந்த குண புத்தன் உடன் வாது
செயும் மன்னு சபை காண வருவோர் - பார்த சிவாகமங்களில் வல்ல
திருவாதவூரர் இழிந்தகுணம்பொருந்திய புத்தகுருவோடு வாதஞ்செய்யும்
நிலைபெற்ற சபையைக்காணும்படி இன்னும் வந்தவாகள் யாரெனில்,—
தொல்லை மறை தந்தவன் - பழைய வேதங்களைத்தந்த பிரமாவும்,—முருந்
தன் - விஷ்ணுவும்,—முனிவோர் எழுவா - சக்த இருடிகளும்,—சூழும் இரு
நான்கு திசை மேல் எல்லையில் இருப்பவா - இவ்வுலகைசுழும்ந்த அட்ட
திக்கின் முடிவுகடோறும் வசிகளும் இந்திரன்முதலிய திக்குப்பாலகரெண்ம
ரும்,—உருத்திரர்கள் - உருத்திரர்களும்.—விஞ்சையர் - வித்தியாதாரர்களும்,—
மிராப்பகல் இலங்கு கதிரோர் - சந்திரசூரியர்களும் பிறருமாம். எ-று, (சஉ)

வேறு.

தன்பெருந் தானை சூழ விருந்ததன் பொன்னி நாடன்
தென்பெருந் துறைசூழ் நாடன் நிருவடி வணங்கி நின்று
நின்பாஞ் சைவஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்னர்
என்பரம் புத்தர் தம்மை யீங்குபிர் செகுப்ப தென்றான்.

இ-ள். தன் பெரும் தானை சூழ இருந்த தன் பொன்னி நாடன் -
தனது மிக்க சேனைகள்கூழ் வீற்றிருந்த தண்ணிய காவிரிகாட்டையுடைய
சோழமகாராசா,—தென் பெருந்துறை சூழ் நாடன் நிருவடி வணங்கி
நின்று - தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருந்துறைசூழ்ந்த பாண்டிநாட்டை
யுடைய திருவாதவூரனுடைய திருவடிகளை வணங்கிநின்று,—சைவ ஞான
நிலைமையை நிறுத்தல் நின் பரம் - சைவமாகிய ஞானம் அமைந்த நிலைமை
யைத் தாபித்தல் தேவரீரது பாரமாகும்,—பின்னர் புத்தர் தம்மை ஈங்கு
உயிர் செகுப்பது என் பரம் என்றான் - பின்னர் ஈண்டெவ்ந்த இப்புத்தர்களைத்
தப்பாது உயிர்வதைசெய்வது தமியேனது பாரம் என்று விண்ணப்பஞ்
செய்தான். எ-று. (சச)

வளவனில் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லாம்
உளமயர் வெய்த வாத லூருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக்
கள்வுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யென்னக் [ன்.
கிளர்செவி நுழைவே லென்னக் கேட்டவ னிதனைச் சொல்லா

இ-ள். வளவன் இவ்வகையில் கூற - சோழமகாராசா இந்தப்பிரகாரம் வாதவூரருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, —வந்த பொய் புத்தர் எல்லாம் உளம் ஆயர்வு எய்த - அங்கே வந்த பொய்யையுடைய பொளத்தர்களெல்லாம் மனமயர்ச்சியுடைய, —வாதவூர் உள் மகிழ்ச்சி எய்தி - திருவாதவூர் மன மகிழ்ச்சியடைந்து, —களவு உரை பகர்வோய் நீ வந்த காரணம் உரை என்ன - கபடவார்த்தைகளைப் பேசும் புத்தனே நீ ஈணவெந்த காரணம் என்னை சொல்லென்று சொல்ல, —கிளர் செவி நுழை வேல் என்னக் கேட்டவன் இதனைச் சொல்வான் - கிளரானின்ற செவிகளில் நுழையும் வேலைப்போலக் கேட்ட புத்தகுரு இதனைச் சொல்வான். எ-று. (சடு)

மன்னுமெம் கடவு ளல்லான் மற்றிலை கடவு ளென்றே
இந்நெடும பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்
பொன்னினம பலத்தே யெங்குள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி.
நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு வேறிலை நினைந்த தென்றான்.

இ-ள். இந் நெடும பதியில் எய்தி - இப்பெரும்பதியின்கண் வந்து, — மன்னும் எம் கடவுள் அல்லால் மற்று கடவுள் இலை என்று இயம்பி - நிலைபெற்ற நம் கடவுள் அல்லது வேறுகடவுள் இல்லையென்று சொல்லி, — இங்கு எவரும் காண பொன்னின் அம்பலத்தே எககள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி - இங்கே யாவருங்காணக் கனகசபையின்கண்ணே நம் புத்த கடவுளைத் தாபனஞ்செய்யும்படி கருதி, —நென்னல் வந்து இருந்தேன் - நேற்று வந்திருந்தேன், —இங்கு நினைந்தது வேறு இலை என்றான் - இங்கே எண்ணி வந்தகாரியம் பிறிதொன்றில்லை என்று கூறினான். எ-று. (சக)

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாப் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வுன்ற னற்பெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுஞ் செப்பு கென்றார்.

இ-ள். என்றலும் - என்று புத்தகுரு கூறுதலும், —வாதவூர் எம் இறைவர் புன் முறுவல் எய்தி - நஞ்சமயகுரவராகிய திருவாதவூர் புன்னகை செய்து, —முன் தவம் ஒன்றும் இல்லாய் - பூர்வதவம் சிறிதுமில்லாதவனே, — முயல் இபம் ஆவது உண்டோ - முயல் யானையாவதுமுளதோ, —நன்று - நீகூறிய இது மிகவும் நன்று, —அது நிற்க - அஃதவ்வளவினிற்கு, —உன்றன் நல் பெரும் கடவுடானும் அவன் அடியில் சென்று சேரும் செய்தியும் செப்புக் கென்றார் - உனது நல்ல பெரிய கடவுளினது இலக்கணத்தையும் அக்கடவுளடியிற் சென்றதையும் முததி இலக்கணத்தையும் சொல்லுக என்று வினாவினார். எ-று. (சஎ)

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவற்கு வெய்யோன் கதிரொளி காட்ட லாமோ

நண்ணலா வெங்க ணாத னற்புக முரைக்கி னன்ன
எண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு மென்றுபி னிதுபு கன்றான்.

இ-ள். அண்ணலார் உரைத்த போதில் - பெருமையிற்சிறந்த திருவாதவூரர் இவ்வாறு சொல்லியசமயத்தில்.—ஆங்கவன் வெகுத்தி எய்தி - அப்புத்தருரு கோபமகொண்டு,—கண இலாதவற்கு வொய்யோன் கதிர் ஒளி காட்டலாமோ - குருடீனுக்குச சூரியகிரணத்தின் ஒளியைக் காட்டுதல் கூடுமோ கூடாதன்றே,—நண்ணலா எங்கள் நாதன் நல் புகழ் உரைக்கின் - நும்மறிவு சென்றறிதற்கரிய நங்கடவுளது நம்புகழைச சொல்லப்புகின்,— நல் நா எண இல ஆயிரங்கள் வேண்டுமென்று - நல்ல நாக்குக்கள் அளவில்லாத ஆயிரம் வேண்டுமென்று முன்னாப் பொதுவாகையாற் கூறி,— பின் இது புகன்றான் - பின் சிறப்புவகையால் இதனைக் கூறத்தொடங்கினான். எ-று. (சஅ)

அறந்திகழ் பிடக நன்னூ லோதிபன் புடைய னாதிப்
பிறங்குபல யோனி தோறும் பிறநதுயிரக் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நாலவகை பொரித்தது மாண்பு
சிறந்துள போதி நீழற் சேர்வனெம் மிறைவ னாவான்.

இ-ள். எம் இறைவன் ஆவான் - நங்கடவுளாவார்,—அறம் திகழ் நல் பிடக நூல் ஒதி - கொல்லாமை முதலிய தருமங்களை விதித்து விளங்கும் நல்ல பிடகநூல்களைக் கூறி,—அன்பு உடையன் ஆகிப் பிறங்கு பல் யோனி தோறும் பிறந்து - உயிரகளித தனபுடையவராகி விளங்காநின்ற பல யோனிகடோறும் பிறந்து,—உயிர்க்கு உறுதி செய்து - அங்வுயிர்க்கு நன்மைகளைச்செய்து,—மறம் தரு கோறல் ஆதி நாலவகை ஒழித்து - பாவத் தைத்தருகின்ற கொலை முதலிய குற்றங்கள் நான்கையும் நீக்கி,—மாண்பு சிறந்துள போதி நீழல் சேர்வன - மகிமை சிறந்துள்ள அரசமரீழலில் வீற்றிருப்பர். எ-று. (சக)

மேவிய கருவீற் சேரு முருவம் வேதனை குறிப்புப்
பாவனை யுடன்விஞ் ஞானம் பஞ்சகர தங்கள் கூடி
ஒவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்பம்
ஆவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான்.

இ-ள். மேவிய கருவில் சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை உடன் விஞ்ஞானம் பஞ்ச கந்தங்கள் கூடி - உதாத்திற்பொருந்திய கருப் பத்தின்கட்சேரும் உருவம் வேதனை குறிப்புப் பாவனை விஞ்ஞானம் என்னும் பஞ்சகந்தங்களுங் கூடி,—ஒவில் பல் உணர்வு உண்டாகி ஒழிவது பிறவீத்துன்பம் - ஒழிவற்ற பலதிற அறிவுகளுமுதித்துப் பின்பு நாகூடிய வாரே அக்கந்தங்களின் கூட்டம் ஒழிவைப்பொருந்துவதே பிறவீத்துன்பமாம்,—ஆவது பொன்றக் கேடாய் அழிவது முத்தி என்றான் - அப்பஞ்ச

கந்த கூட்டம் முற்ற நாசமாயழிவதே முததி என்று புத்தருரு கூறி ஸூன். எ-று. (இ௦)

வாதவூரண்ண லாரும் வண்புனற் பொன்னி நாடன்
தீதிலா முகத்தி னூடு சிறந்தருட பராவை நல்கிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பிததுஷா பசரும் புத்தற்
கேதியா மின்று சொலவ தென்றுபின் னிது புகன்றா.

இ-ள். வாதவூர அண்ணலாரும் வண புனல் பொன்னி நாடன் - பெருமையிற்சிறந்த திருவாதவூரரும் சிறந்த நீர்பொருந்திய காவிரிநாட்டை யுடைய சோழமகாராசாவினது,—தீது இலா முகத்தின் ஊடு சிறந்த அருள் பார்வை நல்கி - தீங்கிலலாத முகத்தின்கட்பொருந்தத் திவ்விய கிருபானோக்கஞ்செய்து,—பேதையாய அறிமால் கொண்டு பிதது உரை பகரும் புத்தற்கு - முழுமகனாய அறிமடம்பூண்டு பித்துரைகளை வசனிற்கும் இப்புத்தருருவுக்கு,—யாம் இன்று சொலவது ஏது என்று - யாம் இன்று சொல்லறபாலது யாதோ என்று சிறிது சிந்தித்து,—பின் இது புகன்றார் - பின்னர் இதனைக் கூறியருளுவாரா. எ-று. (இ௧)

தருமமுண டென்று நனநூல் சாற்றினன் றலைவ னென்பை
மருவிய வுணர்வுண டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்பை
பொருளுட னுரைதான தோடு புகலுமுன் னுணர்வு போனால்
இருடரு நினநூல் சொலவ தெப்படி யியமபல வேண்டும்.

இ-ள். தருமம் உண்டு என்று நல நூல் தலைவன் சாற்றினன் என்பை - கொல்லாமை முதலிய அறங்களுடனென்று நல்ல பிடகநூல்களை நககடவுள் கூறினா என்று முறகூறினே,—மருவிய உணர்வு உண்டாகிக் கணத்தில் மறைந்திடுமெனையை - பொருந்திய அறிவுண்டாகி அது கணப்பொழுதிற் செடும் என்று பிறகூறினே,—உரை உடன் பொருள் தேடிப் புகலும் முன் உணர்வு போனால் - சொல்லையும் பொருளையுந் தேடி நூல் செய்வதன் முன்னமே அவ்வறிவு பககம் உறுமேயானால்,—இருள் தரும் கின் நூல் சொல்வது எப்படி இயமபல் வேண்டும் - மயக்கத்தைததரும் கின் பிடக நூல்களை நககடவுள் கூறுவது எவ்வனம் சொல்வாயாக. எ-று. (இ௨)

ஆதலா லறநூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காசப்
பேதமாம் யோளி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசே ரொருவா மாலைத் தீரககவந தவர்க டாமும்
போதமால் கொளளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ.

இ-ள். ஆதலால் அற நூல் என்பது உணக்கு இலை - ஆதலினாலே ருமசாஸ்திரம் என்பது உணக்கில்லை, அதுநிற்க,—உயிர்கட்கு ஆகப் பேதம்

ஆம் யோனி தோறும் இறைவன் பிறந்தனன் என்றாய் - உயிர்கட்காக நானு
பேதமாகிய யோனிகடோறும் நககடவுள் பிறந்தார் என்றனை, — தீது சேர்
ஒருவர் மாலை தீர்க்க வந்தவர்கள் தாமும் போதமால் கொள்ளின் - தீமை
பொருந்திய ஒருவரது மயக்கத்தை நீக்கும்படி வந்தவர்கள் தாமும் மிக
மயக்கத்தைக்கொள்ளின், — அம் மால் அங்கு போவது உள்ளது ஆமோ -
அம்மயக்கம் அவரினின்றும் நீங்குவது உண்மையாகுமோ. எ-று. (இரு)

கொல்வது கருதா நெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம்
பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்
வெல்புலி நரியே யாகி வெம்பசி யுற்றான் மற்றுப்
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும் போதி நாதன்.

இ-ள். எங்கள் கோ கொல்வது கருதான் என முன்னம் உரைத்தாய் -
நககடவுள் உயிரகொலையெய்ய நீனைக்கமாட்டா என்று முன்னர்க்குறி
னாய், — நின் பெரும் போதிநாதன் பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசை
பிறக்கும் நாளில் - அக்கடவுள் நானாவிதயோனிகடோறும் பூமியிற் பிறந்து
திரியுகாலத்தில், — வெல் புலி நரி ஆகி வெம்பசி உற்றால் - தன்பகையை
வெல்லும் புலியும் நரியுமாய்ப்பிறந்து கொடுப்பசி பொருந்தப்பெறின், —
மற்றுப் புல் ஒடு தழையோ தின்பான் - ஊன்றிப்பதைவிட்டுப் புலையும
பசுசிலைகளையுமா தின்பா? சொல்வாயாக. எ-று. (இரு)

கரவெனு முன்ற னூலிற் சரதமைந் துடனே கூடி
உருவமு மழியு மென்ற யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிரககருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா நென்பதே மதியி லாதாய்.

இ-ள். கரவு எனும் உன்றன் னூலிற் கந்தம் ஐந்து உடனே கூடி
உருவமும் அழியும் என்றாய் - கபடமுடையது என்று சொல்லப்படும் உனது
நூலினாலே கந்தம் ஐந்துடனே கூடி உருவமும் அழியும் என்றாய், — உன்
இறைக்கு உருவம் என்கே - நின்கடவுட்கு நின்பிடகநூல் கூறுமுருவம்
பின்னர் யாண்டையதோ, — மதி இலாதாய் - புத்தியில்லாதவனே, — விரவிய
யோனி தோறும் உயிர்க்கு அருள் செய்ய வேண்டி மருவு ஒரு வடிவம்
கொண்டான் என்பதே - பொருந்திய பலயோனிகடோறும் ஆன்மாக்கட்
கருள்செய்ய விரும்பி நககடவுள் அதற்கியைந்த வடிவங்கொண்டு பிறந்தா
ரென்பது என்னை? எ-று. (இரு)

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வருவின் தோலுன்
சீரணி போதி நீழற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொன்றதன் முத்தி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார்.

இ-ள். காரண உயிரில் கூடும் காரிய உரு ஜின்னேல் - காரணவஸ்து வாகிய ஆன்மாவோடு கூடும் காரியமாகிய உருவம் இல்லையாயின்,—சீர் அணி போதி நீழல் சேர் உன் இறைக்கு உருவம் இல்லை - அழகுபொருந்திய அரசமரீழிலிருக்கும் நின் டவுட்கு உருவந்தான் இல்லையே,—பூரண ஞானம் இல்லாய் - அற்பவறிவையுடையவனே,—பொன்றுதல் முத்தி என்னும் பேர் உணர்வு இல்லா உன்றன் பிடகதூல் யாவர் சொன்னார் - பஞ்சகந்தமுங் கெடுதலே முத்தி என்று கூறும் பேரறிவற்ற நின் பிடகதூலை யாவர் கூறினார், சொல்வாயாக. எ-று. (ருசு)

இருபதிற் றொருவ ராக வெண்ணு முன்புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி யென்பை
பரிவொடு சுமந்து பெற்றா ருயிர்கெடப் பழுது செய்தே
அரு நரகத்தில் வீழு மவர்களை காடவு ளாவார.

இ-ள். இருபதிறு ஒருவர் ஆக எண்ணும் உன் புத்தர் எல்லாம் வருவது சிறந்த தாயா வயிற்றினைப் பீறி என்பை - தண்ணங்காரன் மகா வீரன் முதலிய இருபதிறு ஒருவராகச் சொல்லப்படும் நின் புத்தரெல்லாம் பிறப்பது சிறந்த தாயரது வயிற்றைப் பிளந்து என்று கூறுவை,—பரிவு ஒடு சுமந்து பெற்றா உயிா கெடப் பழுது செய்து அரு நரகத்தில் வீழும் அவர்களோ கடவுளாவார் - வருகக்கதோடு சுமந்து தம்மைப்பெற்ற நற்றாயரை உயிர் துறக்கும்வண்ணங் கொன்று மீளுதற்கரிய நரகக்குழியின்கண் வீழ்ந்தழுத்தும் அவர்களோ கடவுளென்று கொள்ளத்தக்கவர். எ-று. (ருசு)

சரவுடைப் பூத நான்கின் கலப்பினிற் பேத மல்லா [தூலில்
துருவினுக் குயிராவே நின்றென் றுரைப்பைரின் பொய்ம்மை
இரவினிற் றயிலுங் காலுன் முகத்தினிலேறிப் போகும்
அரவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய்.

இ-ள். சரவு உடைப் பூதம் நான்கின் கலப்பினில் பேதம் அல்லாது உருவினுக்கு உயிா வேறு இன்று என்று நின் பொய்ம்மை தூலில் உரைப்பை - மறைதலையுடைய பிருதிவீமுதலிய பூதங்கள் நான்கின் கலப்பிலே ஒரு வேறுபாடேயல்லது இவ்வுருவத்தின்கண் இதற்கு வேறாக உயிரென் றொருபதார்த்தமில்லை என்று நின் பொய்யாகிய பிடகதூற கோட்பாடுபற்றி கூறுவை,—இரவினிவ துயிலுங்கால் உன் முகத்தினில் ஏறிப் போகும் அரவினை பூத பேதம் அறிந்ததோ அறிவு இலாதாய் - இராக்காலத்து நீ நித்திரையெய்யும்போது நின் முகத்திலேறிச் செல்லும பாம்பை அப்பூதபேதம் அறிந்ததோ? அறிவில்லாதவனே. எ-று. (ருசு)

உருவமு முயிருங் கூடு முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
உருவமிங் கிறந்த காலே யுயிர்கடி தகன்று போகும்
உருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே லிதனு லுன்றன்
உருவமு முயிரும் வேறு மென்றுரை யுன்றன் வாயால்.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம். கஅரு

இ-ள். உருவமும் உயிரும் கூடும் உணர்வு உனக்கு இல்லை - மேற் கூறியவாறல்லது உடம்பும் உயிரும் கூடுதலானே அறிவு நிகழும் என்னும் உண்மையறிவு நின்மதத்திற்கில்லை,—உருவம் இங்கு இறந்த கால உயிர் கழித அகன்று போகும் - இவ்வுடம்பு இங்கே இறந்தவழி அவ்வுயிர் விரைந்து செல்லும், சென்றபின் யாதுசெய்யுமெனின்?—மேல் உருவமும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும் - மேலும் அவ்வாறே உன்வினைக்கீடாகப்பொருந்துவதோர் தேகமும் அவ்வுயிருக்கூடிப் பிறக்கும்,—இதனால் உன்றன் உருவமும் உயிரும் வேறாம் என்று உன்றன்வாயால் உரை - இதனால் உன் உடம்பும் உயிரும் தமமுள் வேறாம் என்று நீயே உன்வாயால் சொல்லக்கடவை.

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வானம்
ஆனதில் வழங்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம் புனரீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகும்
நீரவி லோசை வானி னிகழ்ந்துள செய்தி யென்பாய்

இ-ள். வானமும் இல்லை வானதது ஓசையும் இல்லை வானம் ஆனது இல் வழக்காம் என்று உன்றன நூலில் அரற்றுவை - ஆகாயம் என்றொரு திரவியமில்லை அதனகட் சூழ்மலில்லை அவ்வாகாயமென்பது இவ்வழக்காம் என்று நின் பிடகநூலபரறிப் பிறறுவாய்,—கால் நிலம் புனல் தீ நான்கும் கலப்பதற்கு இடமது ஆகும் - (அவ்வாகாயம்) காற்று நிலம் நீர் நெருப்பு என்னும் நான்கும் கலத்தற்கு இடமாகும்,—நீ நவில ஓசை வானில் நிகழ்ந்துள செய்தி எனபாய் - நீ சொல்லுகின்ற சத்தமும் ஆகாயத்திலே நிகழ்ந்த செய்தி என்று சொல்லுக. எ-று. (சு0)

இடமிரு திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடநெடுந திசையிற போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடனியி லறிவி லாரும் பித்தரும் பொய்மை யோரும்
உடனிக முவையிற கூறி னொக்குநீ யுரைப்பவெல்லாம்.

இ-ள். இடம் மிகும் திசை என்பது தான் இவ்வழக்கு என்னும் நீயே நெடும் வட திசையில் போதி மரம் என வணக்கம் செய்வை - மிகவும் விசாலமாகிய திசை என்பது இவ்வழக்கென்று கூறும் நீயே அதனோடு மாறுபட உயர்வாகிய உததரதிக்கிலே அரசமரம் என நமஸ்காரஞ்செய்வாய்,—புடலியில் அறிவு இலாரும் பித்தரும் பொய்மையோரும் உடன் நிகழ் அவையில் கூறின் - இப்பூமியின்கண மந்தர்களும பித்தர்களும பொய்யரும் ஒருங்கிருக்கும் அவைக்களத்தின்மாதிரிம் கூறப்படின,—நீ உரைப்ப எல்லாம் ஒக்கும் - நீகூறுவனவெல்லாம் பொருந்தும. எ-று. (சுக)

மரமுயி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
உருவினர் போல நன்னீ ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்
சருகெழு முணவின் றுயி னாதலாற் சனை பேதத்
தருவினை யருத்த வெங்கோ னுருயிர்க் கமைத்த தென்பாய்.

இ-ள். மரம் உயிர் அல்ல என்பை - மரம்முதலியவற்றை உயிரில்லாத சடப்பொருளுென்று சொல்வாய்,—மன்னும் ஐம்பூதம் ஆன உருவினர் போல நல் நீர் உணவிலால் கிளை கொண்டு ஓங்கும் - அவை நிலைபெற்ற பஞ்சபூத காரியமாகிய சரீரத்தையுடைய நம்மோர்போல நல்ல நீராகிய உணவுண்டாயிற் கிளைகளை ஈன்று செழித்தோககி வளராநிற்கும்,—உணவு இன்று ஆயின் சருகு எழும் - அவ்வுணவில்லையாயிற் சருகாய் உலர்ந்தழியும்,—ஆதலால் - இவ்வணுமாதலினாலே,—சனன பேதத்து^௨ அருவினை அருத்த எங்கோன் ஆருயிர்க்கு அமைத்தது என்பாய் - பலதிருத்தனவாகிய பூரவசன்மங்களிற் செய்துகொண்ட தீராதற்கரிய வினைப்பயனகளை நுகர்வித்தற்கு நங் கடவுள் அரிப ஆன்மக்கட்கு இயற்றியது மரம்முதலிய அசரவடிவம் என்று நீயே சொல்வாயாக. எ-று. (௬௨)

வன்பெரும் பழுது கோறன் மண்மிசைப் பிறர் செகுத்த புன்புலா நின்ன னன்றென் றுரைப்பைநின்பொய்ம்மைநூலிற் நின்பையென் றுனக்கு நல்லூ னுடலுயிர செகுத்தே யூட்டி உன்பசி தணித்தார் பாவ மெய்துவ துனக்கு நன்றோ.

இ-ள். கோறல் வன் பெரும் பழுது - யாதானும் ஒருயிரைக்கொல்லுதலே ஒருவர்க்குப் பெருங்கொடும பாவமாம்,—மண் மிசைப் பிறர் செகுத்த புன் புலால் தின்னல ஈன்று என்று நின் பொய்ம்மை நூலில் உரைப்பை - அஃதன்றி இவ்வுலகத்து ஒருவர் கொன்ற புல்லிய ஊனை மற்றொருவர் உணனுதல் பாவமாகாது என்று நின் பொய்ம்மையாகிய பிடகநூல் பற்றிப் பேசவை,—உடல உயிர செகுத்தது நல் ஊன் தின்பை என்று உனக்கு ஊட்டி உன் பசி தணித்தாரா - உயிரை உடம்பினின்றுகொண்டு நீக்கி நல்ல ஊனை உண்பாய் என்று உனக்கு உண்பித்தது உன்பசியைத் தணித்தவர்,—பாவம் எய்துவது உனக்கு நன்றோ - அக்கொலைப்பாவத்தை அடைவது அவ்ஊனை உண்ட உனக்கு நல்லதோ. எ-று. (௬௩)

காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென் றுரணம் பரவு மெங்கோ னாகமம் புகல்வார் சொல்வார் பூரண வுயிருரு சேரப் பொன்றுதன் முத்தி யென்று பேரணங் குற்ற நீயே பிரிவறி யாது சொன்னாய்.

இ-ள். காரணம் நிற்க என்றும் காரியம் கெடுதல் வீடு என்று - காரணமாகிய ஆன்மா நிற்க எஞ்ஞான்றும் காரியப்பொருளாகிய சரீரம் கெடுதலே முததி என்று,—ஆரணம் பரவும் எங்கோன் ஆகமம் புகல்வார் சொல்வார் - வேதங்களுந் துதிக்கும் எமது பதியாகிய சிவபெருமான் அருளிச் செய்த ஆகமங்களை ஒதியுணர்ந்த மகான்கள் கூறுவர்,—பூரண உயிரும் சேரப் பொன்றுதல் முததி என்று - நிறைவையுடைய உயிரும் அசசரீரத்தோடு தீரக்கெடுதலே முததி என்று,—போ அணங்கு உற்ற நீயே பிரிவு

புத்தரை வாதில்வென்றசருக்கம். கஅடு

அறியாது சொன்னாய் - பெரும்பேய் தீண்டப்பெற்ற நீயே வேறுபாடுகளை
உணராது இங்ஙனங் கூறியாய். எ-று. (சுச)

அழிந்திடி னைந்து கந்த முத்தியென் றுரைத்தா பைந்தும்
அழிந்திடின் முத்தி பெற்றா ராரென வினவுங் காலை
அழிந்திடி மைந்தி னுண்டா முனர்வென வுரைக்கி னைந்தும்
அழிந்தன விலைபா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார்.

இ-ள். ஐந்து கந்தம் அழிந்திடின் முத்தி என்று உரைத்தாய் - பஞ்ச
கந்தங்களுந் தீரக்கெடின் அதுவே முத்தி என்று கூறியாய்,—ஐந்தும்
அழிந்திடின் முத்தி பெற்றார் ஆர் என வினவும் காலை - அவ்வைந்தும்
அழிந்தவழி ஆண்டு முத்திபெற்றவர்தாம் யாவர் என்று வினவுமிடத்து,—
அழிந்திடும் ஐந்தின் உண்டாம் உணர்வு என உரைக்கின் - அழிந்த பஞ்ச
கந்தங்களிலும் உளதாகிய அறிவு என நீ சொல்லின்,—ஐந்தும் அழிந்தன
இலையாம் - அப்பஞ்சகந்தங்களும் அழிந்தன வல்லவாகும்,—முத்தி ஆவதும்
இல்லை என்றார் - ஆகவே, அம்முத்தி என்பதும் இல்லை எனத் திருவாதவூரர்
சொல்லினர். எ-று. (சுரு)

வேறு.

பொங்குபுகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
எங்கடவு னோதுபெறு முத்திபெறு வென்றீர்
உங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வென்னத்
தங்குகிய ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார்.

இ-ள். பொங்கு புகழ் மங்கி உள புத்தனும் வெகுண்டு - மென்மேற்
கிளரும் புகழ்மழுகப்பெற்ற புகழ்குருவும் கோபங்கொண்டு,—எம் கடவுள்
எது பெறு முத்தி எது என்றீர் - ஈமக்குக் கடவுளும் நம்மாற் பெறப்படும்
முத்தியும் இல்லையென்று இத்துணையுஞ் சாதித்தீர் அதுநிற்க,—உம் கடவுள்
யாது உமது முத்தி எது என்ன - நங்கடவுளிலக்கணம் யாது? நீர்பெறும்
முத்தியாவது யாது? சொல்லும் என்று வினவ,—நங்கு சிவ ஞானம் உணர்
சைவர் இது சொல்வார் - நிலபெற்ற சிவஞானத்தை நன்குணர்ந்த சைவ
ராகிய திருவாதவூரர் இதுணை சொல்வார். எ-று. (சுசு)

ஆலமணி நீழலி லிருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்போன்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருண் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ.

இ-ள். மணி ஆல் நீழலில் இருந்து அறம் உரைக்கும் - நங்கடவுள்
அழகிய கல்லாலவீருகநீழலிலே தகவினாமுர்த்தியாயிருந்து சனகர்முதலிய
முனிவர்களுக்குத் தருமோபதேசஞ்செய்வார்,—கோலம் பலர் கண்டு கும்பிட

நழிப்போன் - தந்திருமேனியைத் தம்மடியவர் பலருந் தரிசித்து வழிபடும் பொருட்டிக் கனகசபையின்கண் நடனஞ்செய்தருளுவர்,—மேல் அணியும் நீறன் - திருமேனியிலணியும் விபூதியையுடையவர்,—உமை கூறன் - உமா தேவியை வாமபாகமாகவுடையவர்,—அருள் மேவும் சீவன் அவன் நல் பெருமை செப்ப எளிது ஆமோ - திருவருணிரம்புஞ் சபாவருணத்தை யுடையவர் அக்கடவுளது நல்ல மகிமை இவ்வியல்பிற்றென்று சொல்வ தற்கு எளியதோ. எ-று. (சுஎ)

தில்லைமணி மன்றிலுறை திங்களணி யெங்கோன்
எல்லையுள னோமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான்.

இ-ள். தில்லை மணி மன்றில் உறை திங்கள் அணி எம் கோன் - இத்தில்லைமாநகரின்கணுள்ள அழகிய கனகசபையில் வீற்றிருக்கும் நககடவு ளானவர்,—மொழிய எல்லை உளனோ என்று அருள புரிந்து சொல்லும் அளவில் - இவ்வியல்பினரென்று வரையறுத்துக்கூற ஓர் வரையறையுள் அகப்பட்டவரோ என்று திருவாதலூர் அருளசெய்து சொல்லுமளவில்,— பல தொடுத்து முயலாது நில்லும் - பல சொற்பரையோக்குசெய்த முய லாது நில்லும்,—இது கூறும் என நீசன் இது உரைத்தான் - இவ்வின விற்கு விடைகூறும் என்று பதிதனாகிய புத்தருரு இதனைக் கூறுவா னயினான். எ-று. (சுஅ)

முன்னாவட நீழலி லிருந்தற மொழிந்தான்
என்னிறைவ நென்னுமுரை யென்னெதி ருரைத்தீர்
ம ஸப மாலைகொ டிருக்கும்து மற்றோ
உன்னரிய நற்கடவு ளுண்டென நீனைந்தே.

இ-ள். என் இறைவன் - நககடவுளானவர்,—வட நீழலில் இருந்து அறம் மொழிந்தான் என்னும் உரை என் எதிர முன்னா உரைத்தீர் - கல்லாலவிருக்கி நீழலிலிருந்து தருமோபதேசஞ்செய்தார் என்னும் வார்த் தையை நீர் எனக்கெதிரே முன்னாக் கூறினீர்,—மன்னு செப மாலை கொடு இருக்குமது—பொருந்திய செபமாலை கையிற்கொண்டிருக்கும் அத்தன்மை,— மற்று ஓர் உள் அரிய நல் கடவுள் உண்டு என நீனைந்தோ - தமக்குத் தியா னித்தற்கரிய பிறிதொரு நற்கடவுள் உண்டென்று கருதிப்போலும். எ-று.

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
தில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோகள்சிலா நாடுபவ ருண்டாய
அலலதுத மிசசைதனி லாடுபவ ருண்டோ.

இ-ள். தில்லை இறை - சிதம்பர சபாநாயகர், —மல்லல் உலகத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன் என்ன உரை செப்பினர் - வளம்பொருந்திய இவ்வுலகத்தவர் தரிசித்து வணங்கி வழிபடத் தாண்டவஞ் செய்தருளுவார் என்று கூறினார், —செகத்தே நல் அறிவிலோர்கள் சிலர் நாடுபவர் உண்டாய் அல்லது தம் இசைகளில் ஆடுபவர் உண்டோ - இவ்வுலகின்கண்ணே தம்மனும் நல்லறிவை உடையோர் ஒருசிலராயினும் காண்போர் உள்ளவிடத் தல்லது தன்னிசையான் நடனஞ்செய்பவரும் உண்டோ இல்லையே. எ-று.

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு னாடிப்போன்
மெய்யணியு நீறெனென மேன்மைகொடுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொலலிறை புனைநதான்.

இ-ள். வையம் முழுது உய்ய மணி மன்றினுள் ஈடிப்போன் - உலகமுழுவதும் உய்யும்வண்ணம் அழகிய கனகசபையின்கண்ணே நடனஞ் செய்தருளும் நங்கடவுளானவா, —மெய் அணியும் நீறன் என மேன்மை கொடு உரைத்தீர் - திருமேனியிலணியும் விபூதியையுடையவா என மேம்பாடுகொண்டு கூறினார், —உமது தொல் இறை - நம் பழைய கடவுள், —செய்ய ஒளி தங்கு திருமேனி கனில நீறு துய்யது எனவோ புனைந்தான் - செவ்வொளிபொருந்திய திருமேனியிலே விபூதியைச் சுததமுளதென்று கருதியோ கரித்தாரா. எ-று.

(எக)

மங்கையொரு பங்கெனென வண்மைகொடுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை அண்டோ
அங்கமொரு பாதிமட மாநின்று வாண
உங்கலிறை நீரதுறவி னுறுதவ மன்றோ

இ-ள். மங்கை ஒரு பங்கன் என வண்மை கொடு உரைத்தீர் - நங்கடவுள் உமாதேவியை ஒருபாகமாகவுடையவா என்று மேம்பாடுகொண்டு கூறினார், —பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை உண்டோ - பங்காகப்பொருந்திய பெண்ணையுடைய வடிவம் பூமியில் உளதோ? அதுதற்கு, —உங்கள் இறை அவகம் ஒரு பாதி மட மாதின் உருவு ஆனால் - நங்கடவுள் தந்திருமேனியிற் பாதி ஸ்திரீரூபமாயின், —நீர் தூவில உறந்தது அவம் அன்றோ - நீர் துறவறத்தை மேற்கொண்டதட்டிப்பது பயனின்முயற்சியாய் முடியுமன்றோ. எ-று.

(எஉ)

என்றவன் மொழிந்தார் னிகழ்ச்சிகளைச் செய்து
மன்றனடி யார்கன்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதாய்
உன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றி துரை செய்வார்.

இ-ள். என்று அவன் மொழிந்த பின் - என்றிவனன் அப்புத்தருரு கூறியபின்னர்;—மன்றன் அடியாக்கள் பெரு வாழ்வு பெற வந்தார் இவ்வு சசி நகை செய்து - சிவனடியார்கள் பெருவாழ்வுபெற வந்தவதரித்த திருவாதவூரர் அவமதிசு சிரிப்புசெய்து,—நல தவம் இலாதாய-நல்ல தவமிலாத வனே,—நன்றி உபதேசம் இது உன் தன் எதிரா சொல்வது அல என்று - நன்றியுக்கும் உபதேசமாகிய இது உன் முன்னிலையிற் சொல்லற்பால தன்று என்று சொல்லியபின்,—இது உரை செய்வாரா - இதனைச் சொல்லுவாரா. எ-று. (எஉ)

ஓங்குசெப மாலை ரொடிருத், நலுல கெல்லாம்
நங்குயா தவங்களுசெய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படை தொழில்களா சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிககாகர பத்திரம் தாகும்

இ-ள். ஓங்கு செப மாலை கொடு இருததல் - நங்குடவுள் உயர்ந்த செபமாலைபைக கரத்திறகொண்டு கல்லாலவருகூர்ந்திலில் வீற்றிருததல்,— நங்கு உலகு எல்லாம் உயா தவங்கள் செய என்று இனிது கொள்ளாய் - இவ்வுலகத்தவாக்கொல்லாம் உயாத தவங்கள் செய்யும்பொருட்டு என்று நன்கறித்துகொள்ளக்கடவாய்,—தாங்கிய படை தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும் பாங்கு உள் பணிககா கர பத்திரம் ஆகும் - அது, கைகளிலே தாங்குகின்ற படைககல விதைகளை மாணககாக்கு அன்போடுபயிற்றும் ஆசிரியாகனது கையின்கண்ணுள்ள வாட்படைபோலாகும் என்று அறிந்து கொள்ளக்கடவாய். எ-று. (எச)

சட்டிய தவப்பய விலாதவாகள் போலுன்
நாட்டமுடை யாபெதிர் நடத்தடுவெ னென்றாய்
காட்டவனல் போலுடல் சலந்தாறெர மெல்லாம்
ஆட்டுமொரு நடநவென மொண்ணென வெண்ணாய்.

இ-ள். சட்டிய தவப் பயன் இலாதவாகள் போல் ஊன் நாட்டம் உடையார எதிரா நடத்தடுவென என - தேடிய புண்ணியப்பயனில்லாத இவ்வுலகத்து நாடககளைப்போல நங்குடவா - நன்கண்கண்ணையுடைய இவ்வுலகத்தவாக்கெதிரே நடனஞ்செய்வாரா என்று கூறியுய்,—எம் அண்ணல் - நங்குடவுள்,—காட்ட அனல் போலுடல் நலாது உயிரை எல்லாம் ஆட்டும் ஒரு நடடுவென் என எண்ணாய் - வீரகினகண்ணே கலந்திருககுந் தீயைப்போல உடம்பினகன வ்யாபித்துநன்று உயிரகளை எல்லாம் ஆட்டுகின்ற ஒரு நடடுவென என்று அறிந்துகொள்ளக்கடவாய். எ-று. (எடு)

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ வென்றே
சாற்றினை யுயிரககிடா தணிககவென வெண்ணாய்

புத்தரைவா தில்வென்றசருக்கம். கஅசு

தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெந்நோய்
மாற்றும்வகையன்னை யருந்திய மருந்தாம்.

இ-ள். நின் இறைவன் நீற்றினை அணிந்தது என் என்று சாற்றினை - நுங்கடவுள் திருமேனியின்மீது விபூதியைப் பூசியது என்னை என்று வினவினை,—உயிர்க்கு இடர் தணிக்க என எண்ணும் - அது, ஆன்மாக்களது பிறவித்துன்பத்தை நீக்கியருளும்பொருட்டுென்று அறியக்கடவாய்,— தோற்றி உள தம்புதல்வா துன்பம் உறும் வெந்நோய் மாற்றும் வகை அன்னையர் அருந்திய மருந்து ஆம் - அஃது, தோன்றிய தகடுமுந்தைகளது துன்பமிக்க கொடிய நோயை நீக்கும்பொருட்டுத தாயர் உட்கொண்ட மருந்துபோல்வதாம். எ-று.

(எக)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே
சொல்லுமத லாலொருவா சொல்லவெளி தாமோ.

இ-ள். புல் அறிவு கொண்டு பல பொதுதது மொழி புத்தா நில் - அற்ப அறிவைக்கொண்டு பலபொய்வாதனைகளைக் கற்பித்துக்கூறும் புத்தருவே நில்,—அவன் அலால் ஒருவர் நீறு அணிவது உண்டோ - அககடவுளல்லது மற்றொருவர் தந்திருமேனியில் விபூதிநரிப்பதமுண்டோ, இல்லையே,— நல்ல திருநீற்றின் உள நன்கு மறை தானே சொல்லும் - நல்ல விபூதியினிடத்துள்ள மகிமையை வேதங்களே எடுத்துச்சொல்லும்,—அது அலால் ஒருவர் சொல்ல எளிது ஆமோ - அவ்வேதமன்றி மற்றொருவாசொல்ல அஃது எளியதோ. எ-று.

(எஎ)

பாகமதி லுந்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
போகமுல குகருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொததருமுன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்டுதவ யோகவுரு வானான்.

இ-ள். பாகமதில் உததமியை வைத்தல் பழுது என்றாய் - நங்கடவுள் தம்பாகத்தில் உமாதேவியை இருதகிடருளியது குற்றம் என்று கூறியாய்,— உலகுக்குப் போகம புரிந்தருள என்றே மாக முகில் ஒத்த குழல் மகனை ஒடு இருந்தான் - ஆன்மாக்கட்குப் போகமுட்டித் தொலைததுப் பாகம்வரு வித்தற்பொருட்டுென்றே ஆகாயத்தின்கட்சஞ்சரிக்கும் முகிலையொத்த கூர் தலையுடைய உமாதேவியோடுகூடிப் போகவடிவாயிருந்தனா,—உயிர்க்கு யோகம் உதவ யோக உருவு ஆனான் - பக்குவான்மாக்கட்கு யோகமுத்தி உதவுதற்பொருட்டு யோகவடிவாயிருந்தருளினான். எ-று.

(எஅ)

அந்தர்கர முற்றதடி யன்றியறி யார்போல்
இந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய்.

இ-ள். அந்தர்கரம் உற்ற தடி அன்றி அறியார் போல் - குருடர் தங்
கையிலகப்பட்ட ஊன்றுகோலையலலது பிறிதொன்றை அறியமாட்டார்
அதுபோல,—இந்த மொழி கற்றனை - இவ்வாகுபெயர்களைமாத்திரம் வினவக்
சற்றுக்கொண்டனை,—இனிப் பிறிது தேராய் - இனி வேறொன்றும் அறிய
மாட்டாய்,—கண் இல்லாய் - அறிவில்லாதவனே,—மைந்து புனை சந்த
விடையான மலரின் மன்னும் கந்தம் என நின்ற நிலை கண்டிலை - வலிமை
பொருந்திய அழகிய இடபத்தை வாகனமாகக்கொண்ட நஞ் சிவபிரான்
மலரின் கண் மணம்போல உலகெங்கும் வியாபித்து மறைந்துநிற்கும் நிலையை
நீ சிறிதும் அறிந்தாயில்லை. எ-று. (எக)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிகு வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றார்.

இ-ள். ஆதி - ஆதிகும்—சிவயோகி - சிவயோகியும்,—மிகு போகி -
மிக்கபோகியும்,—அருவாகும் சோதி - அருவாகிய ஒளியும்,—வெகுரூபி -
பலரூபமுடையவரும்,—சகவாரி - இன்பக்கடலும்,—துயரில்லா நீதி - துய
ரில்லாத நீதியுமாகிய கடவுள்,—மணி மன்றதனில் நின்ற நிலை அல்லால் -
அழகிய கனகசபையின் கண நிற்கும் தாண்டவநிலையை ஒருசிறிதறிவதல்
லது,—முடியாது பதம் யாது - அவருக்குத் திருமுடியாது திருவடியாது,—
யார் அறிவர் என்றா - யாவாரும் அறியவல்லவன் என்று கூறினர். எ-று.

மைந்தர்மட வார்தமது வாங்கிறைவி நீபே
இந்தவகை பொய்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
அந்தமில் வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாநினை முனிந்து டொழிந்தார்

இ-ள். அந்தம் இல ஆகிய அரும் கலைகள் வல்லார் - முடிவற்ற அரிய
கலைஞானங்களில் வல்ல திருவாதவூரர்,—மைந்தர் மடவார் தமது வாக்கு
இறைவி நீயே - ஆடவா மகளிரது வாக்கிலிருந்து வசனிப்பிக்கும் தலைவியா
கிய நாமகள் நீயே,—இந்தவகை பொய் மொழி இயம்புவது என் என்றே
முந்து கலை மாநினை முனிந்து,—இந்தப் புத்தர்களது வாக்கிலிருந்து இந்
தப்பிரகாரம் பொய்வார்த்தைகளைக் கூறுவது என்னை என்று முதன்மையா
கிய சரசுவதியைக் கோபித்து,—இது மொழிந்தார் - பின்னர் இதனைக் கூறி
யருளுவாராயினார். எ-று. (அக)

வேறு.

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை சொல்வதென்கலை மாதராய்
தக்கன் வேள்வியி லுன்ற னாசி தமிழ்த தின்று மறப்பதே
மூக்க னானரு ளில்லை பென்றிடு மூகர் நாவை யகன்றாரீ
நக்க னாதிரு வாணை யேகென நாம டந்தையு பஞ்சினுள்.

இ-ள். கலைமாதராய் - கலைமகளே,—தொக்க நால் மறை சொல்லும்
நீ இவை சொல்வது என் - தொகுதியாகிய சதுர்வேதங்களையும் பிரமாவின்
வாக்கிலிருந்துகூறியநீ ஈண்டு அதற்குமாறாக இப்புத்தருமுதலாயினார் வாக்
கிலிருந்து பொய்ம்மொழிகளாகிய இன்றோன்னவற்றைக் கூறுகின்றது
என்னையோ,—தக்கன் வேள்வியில் உன்றன் நாசி தமிழ்தது இன்று மறப்
பதே - சிவபிரானே நிந்தித்தியற்றிய தக்கனது யாகத்தில் உடம்பட்டிருந்த
நின்பூக்கை வீரபத்திரருத்திரர் துணித்த தண்டத்தை நீ இப்பொழுது மற
ந்துவிடலாமா,—மூக்கனான் அருள் இல்லை என்றிடு மூகர் நாவை அகன்று
நீ நக்கனார் திருவாணை ஏகு என - மூன்றுகண்களையுடைய சிவபிரானது
திருவருள் உலகிற்கில்லையென்று மறுக்கும் இப்பதிதர்களது நாகக்கைவிட்
டகன்று நீ சிவாஞ்ஞைப்படி போ என்று கூற,—நாமடந்தையும் அஞ்சி
னுள் - நாமகளும் அச்சங்கொண்டனன். எ-று. (அஉ)

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னின்று மகன்ற பின்பவர் தாமெலாம்
நஞ்ச யின்றவர் போலொ டுங்கி நடுங்கி மூகர்க ளாயினார்
நெஞ்ச நொந்துபி னீழ நாட னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞானநூல்
எஞ்ச லின்றிய செல்வர் பாத பிறைஞ்சி நின்றிது கூறுவான்.

இ-ள். அஞ்சி வஞ்சகர் நாவில் நின்றும் அகன்ற பின்பு - நாமகளை
அதற்கு அச்சங்கொண்டு தபடிகளாகிய புத்தர்களது நாக்கினின்றும் நீங்கிய
பின்னர்,—அவர் எலாம் நஞ்ச அயின்றவர் போல் ஒடுங்கி நடுங்கி மூக
ர்கள் ஆயினார் - அப்புத்தர்களனைவரும் விஷத்தை உண்டவர்களைப்போல
மனமொடுங்கிச் சரீரம் நடுங்கி உமைகளாயினர்,—பின் ஈழ நாடன் நெஞ்சம்
நொந்து - அதன்பின்னர் ஈழமண்டலாதிபதி மனம்வருந்தி,—நிறைந்திடும்
சிவஞான நூல் எஞ்சல் இன்றிய செல்வர் பாதம் இறைஞ்சி நின்று இது
கூறுவான் - நிறைந்த சிவஞானநூல்களில் ஒருசிறிதும் குறைவற்ற அருட்
செல்வராகிய திருவாதவூரது திருவடிகளை வணங்கி எழுந்துநின்று இது
னைச் சொல்வான். எ-று. (அங)

சொல்ல வல்லவர் மூகை யாயினர் சொல்லி லாவொரு மூகையாம்
வல்லி பென்புதல் விக்கு மூகை மறைந்து நல்லுரை கூடினால்
நல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென நாய னாவ டன்னைநீ
ஒல்லை யிங்ரதை பென்ன வந்தவ ளுண்மை சேரவை நண்ணினுள்.

இ-ள். சொல்ல வல்லவர் மூகை ஆயினர் - பேசவல்ல புத்தர்கள் இது பொழுது ஊமைகளாயினார்கள்,—சொல் இலா ஒரு மூகை ஆம் வல்லி என் புதல்விக்கு - பேசஞ்சத்தியற்ற ஒரு ஊமைப்பெண்ணையி வல்லிபோலும் என்மகளுக்கு,—மூகை மறைந்து நல் உரை கூடினால் - அவ்ஹைமைத்தன்மை நீக்கி வாக்குவன்மை கைகூடுமாயின்,—நான் உமக்கு நல்ல தொண்டன் என - தமிழேன் தேவாரீருக்கு நல்ல அடிமையென்று சொல்ல,—நாயனார் அவள் தன்னை நீ இவரு ஒல்லே அழை என்ன - திருவாதவூரர் அப்புதல்வியை நீ இங்கே விரைவாக அழையென்று பணித்தருள,—அவள் ஒல்லே வந்து உண்மை சேர் அவை நண்ணினான் - அப்பெண் விரைவாக அழைக்கப்பட்டு வந்து உண்மைபொருத்திய அசசபையை அடைந்தாள். எ-று. (அச)

நண்ணி யங்குமு னின்ற கன்னியை நன்மை யாளரு நாடியே
சண்ணி னின்னருள் செய்து பின்னர் கரைந்து முன்ன ரிருத்தியே
உண்ண மிக்கியி ருந்த புத்த னுரைத்த தர்க்க மவைக்கெலாந்
தண்ண றங்குழல் வல்லி நல்லுரை சாற்று கென்று விளம்பினார்.

இ-ள். அங்கு நண்ணி முன் நின்ற கன்னியை நன்மையாளரும் நாடியே கண்ணின் இன் அருள் செய்து - அங்கே வந்து முன்னின்ற அக் கன்னிகையை நன்மையாளராகிய திருவாதவூரரும் திருவுளங்கொண்டு கண்ணிலே நோக்கி —பின்னர் - அதன்பின்,—கரைந்து முன்னர் இருத்தி - அழைத்துத் தம்முன்னிலையில் இருத்தி,—தண நறும் குழல் வல்லி - தண்ணிய நறிய கூந்தலையுடைய பெண்ணே.—உன் நடுங்கி இருந்த புத்தன் உரைத்த தர்க்கம் அவைக்கெலாம் நல் உரை சாற்றுக என்று விளம்பினார் - மனம் நடுங்கி ஈண்டிருக்கும் புத்தருரு வினாவிய தருக்கவினாக்கட்கெல்லாம் இனி நீயே நியாயவார்த்தைகளைச் சொல்லுக என்று பணித்தருளினார். எ-று. (அரு)

பற்று நன்குண ராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்று ணார்தவர் போல மன்னிய கன்னி மாறுரை கூறினாள்
மற்று மங்கையர் சாழ லாம்பினோ யாட லாக மகிழ்ச்சியால்
உற்ற தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதினார்.

இ-ள். பற்று நன்கு உணராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்கம் அவைக்கு எலாம் - தம்மாற் பற்றப்படும் நன்மையை அறியாத புத்தர்கள் வினாவிய தருக்க வினாக்கட்கெல்லாம்,—மன்னிய கன்னி கற்று உணர்ந்தவர்போல மாறு உரை கூறினாள் - ஈண்டு நிலைபெற்ற அக்கன்னிகை வேதசிவாகமங்களை ஒதியுணர்ந்த பண்டிதர்களைப்போல உத்தரம் கூறினாள்,—உண்மையர் - மெய்யுணர்வையுடைய திருவாதவூரர்,—அதன் பொருள்தன்னை உற்று - அவ்வினாவுத்தரங்களின் முடிந்தபொருளைத் திருவுளங்கொண்டு,—மற்றும் மங்கையர் சாழல் ஆம் வீளையாடல் ஆக மகிழ்ச்சியால் வாசகமாக ஒதினார் - அக்கன்னியர்கள் தம்முட்கூடிக் கைகொட்டிவீளையாடும் சாழல்வீளையாட்

இன் புயத்ததாக மனமகிழ்ச்சியோடு திருச்சாழலென்னும் திருவாசகமாகப் பரடியருளினார். எ-று. (அக)

‘சுழ மன்னனு மஞ்செழுத்து மியம்பி நீறு புனைந்துபின் தாழ நின்றடி மைத்தி நந்தவ ருத தொண்டின னாயினான் சோழ னும்புலி யூரின் மன்னிய தொன்மை யாளரு மம்பலம் வாழ வென்று துதித்து நின்றெழில் வாத லூரை யேத்தினார்.

இ-ள். சுழ மன்னனும் அஞ்செழுத்தும் இயம்பி நீறு புனைந்து - சுழ மண்டலபதியாகிய புத்தராசனும் பஞ்சாக்ஷரத்தையுஞ் செபித்து விபூதியைத் தரித்து,—பின் தாழ நின்று அடிமைத்திறம் தவருத தொண்டினன் ஆயினான் - அதன்பின்னர் நாயனாரை வணங்கிநின்று அடிமைத்தொழில்களில் வழுவாத தொண்டெடையனாயினான்,—சோழனும் புலியூரின் மன்னிய தொன்மையாளரும் அம்பலம் வாழ என்று துதித்து நின்று - சோழராசனும் சிதம்பரத்தில் வசிக்கும் பழையோரும் பொன்னம்பலம் வாழ்க என்று துதித்துப் பின்னர், — எழில் வாடலூரை எத்தினார் - திருவாதலூரைத் துதித்தனர். எ-று. (அ)

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுபர் சைவ னாரெதிர் நின்றான் கக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின னுனபின் துக்க மாகிய சீவ ரததுவ ராடை மூடு முடம்பினார் மிக்க காதர மூகை தீரநிதி லேவண்டு மென்று வணங்கினான்.

இ-ள். தக்க சீர் பயில் ஈழ மன் உயர் சைவனார் எதிர் நின்று அக்க மாலை புனைந்து நீறும் அணிந்து நன்கு தொண்டினன் னுனபின் - தக்க சிறப்பினையுடைய சுழநாட்டரசன் உயர்ந்த சைவாசாரியராகிய திருவாதலூருக்கு எதிரேநின்று உருத்திராக்கமாலையை அணிந்து விபூதியையுந் தரித்து நல்ல திருத்தொண்டையுடைய சைவனாகிய பின்னர்,—துவர் துக்கம் ஆகிய சீவரம் ஆடை மூடும் உடம்பினா மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டும் என்று வணங்கினான் - துவர்தோய்த துக்கமாகிய சீவரவஸ்திரத் தினாலே போர்க்கப்படும உடம்பையுடைய இப்புத்தர்களுல்லாம் மிக்க அச்சத்தைத்தரும் மூகத்துவத்தினின்றும் தீங்கவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து வணங்கினான். எ-று. (அ)

இன்ன வாறருள் செய்கு வாயினி யெம்பி ரானென வன்புடன் பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி யூரு ளாரு மிறைஞ்சினார் மன்னு சீர்புனை வாதலூர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே முன்ன ராக வணங்கி யேயவர் மூகை தீர்ந்திது கூறினார்.

இ-ள். பொன்னி சூழ் வளம் நாடனும் புலியூர் உளாரும் - அப்பொழுது காவிரி சூழ்ந்த வளம்பொருந்திய நாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும் சிதம்பரவாசிகளும்,—இனி எம்பிரான் இன்ன ஆறு அருள் செய்குவாய்

என அன்பு உடன் இறைஞ்சினார் - இனி எம்பெருமானே ஈழராசன் வேண்டிக்கொள்கின்ற இந்தப்பிரகாரத் தேவரீர் அருள்செய்க என்று அன்போடு வணங்கினார்;—மன்னு சீர் புனை வாதவூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்க-நிலைபெற்ற புகழையுடைய திருவாதவூரர் மனமகிழ்ந்து கிருபானோக்கஞ் செய்தருள,—அவர் மூகை தீர்ந்து முன்னர் ஆக வணங்கி இது கூறினார் - அவர்கள் ஊமை நீங்கப்பெற்றுச் சந்திதியிலே வணங்கி இதனைச் சொல்வாராயினார். எ-று. (அக)

மாசி லாத மனத்தி னாய்முன மன்னு தீவினை செய்தலால்
ஆசி லாதவெ ணீர் ணிந்துந லஞ்செ முத்துரை செய்திலேம்
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியார்
துாச தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றி வணங்கினார்.

இ-ள். மாசு இலாத மனத்தினும் - களங்கமற்ற மனத்தையுடையவரே,—முனம் மன்னு தீவினை செய்தலால் - நாம் பூர்வசன் மங்களிலே மிக்க தீவினைகள் செய்திருந்தமையினால்,—ஆசு இலாத வெண் நீறு அணிந்து நல் அஞ்செழுத்து உரை செய்திலேம் - குற்றமற்ற வெண்மையாகிய விபூதியைத்தரித்துப் பஞ்சாக்ஷரத்தையுஞ் செபிக்கப்பெற்றிலேம், ஆயினும்,—பூசல் ஆகிய நீறு உடன் புனை அக்கமாலைகள் காவி ஆம் துாசதா - பூசத்தரும் விபூதியோடு புனையத்தரும் உருத்திராக்கமாலையையும் காவீவஸ்திரத்தையும் எமக்குத் தந்தருளும்,—துவர் ஆடையைச் சுடு என்று துன்றி வணங்கினார் - துவர்தோய்த்த எமது சீவரவஸ்திரங்களைத் தகித்துவிடும் என்று மிகச் சமீபித்து வணங்கினார். எ-று. (க௦)

கோட்டமின்றிய வுண்மையார் நகை கோட்டு கின்ற முகத்தராய்
ஈட்டு முன்செய் தவத்தி னூரிவ ரென்று சிந்தையி லெண்ணியே
வாட்ட ருந்திரு நீர் ணிரது வயங்கு ருத்திர சாதனம்
பூட்டி யங்கவர் சீவ ரங்கினர் பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினார்.

இ-ள். கோட்டம் இன்றிய உண்மையார் - தன்னிலையினின்றும் கோணுதலில்லாத மெய்யுணர்வையுடைய திருவாதவூரர்,—நகை கோட்டுகின்ற முகத்தராய் - நகையாலே கோட்டுகின்ற முகமுடையவராய்,—இவர் முன்செய் ஈட்டு தவத்தினார் என்று சிந்தையில் எண்ணி - இவர்கள் பூர்வசன் மங்களிற் செய்தீட்டிய தவத்தையுடையவர் என்று தந்திருவுள்ளத்திற் சிந்தித்து,—வாட்டு அரும் திருநீறு அணிந்து - மலவலியை வாட்டுகின்ற அரிய விபூதியை அவர்கட்கணிந்து,—வயங்கு உருத்திர சாதனம் பூட்டி - விளங்காநின்ற உருத்திராக்கமாலையைப் பூட்டி,—அங்கவர் சீவரம் கிளர் பொங்கு தீக்கு இரை ஆக்கினார் - அவரது சீவரவஸ்திரங்களைச் சவாலிக்கின்ற அக்கினிக்கு இரையாகக் கொடுத்தருளினார். எ-று. (க௧)

பொய்யி லாவரு னையரும்புலி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேடமின்றி வயங்கு நீறணி வார்களுந்
துய்ய காவிரி நாட னுத்துக டரு மீழ்த மன்னனுந்
செய்ய மாமணி மன்று ளார்திரு முன்பு சென்று வணங்கினார்.

இ-ள். பொய் இலா அருள் ஐயரும் - மெய்மையாகிய சீவகாருண்
ணியத்தையுடைய திருவாதவூரரும், - புலியூர் உளார்களும் - தில்லைவாசிக
ளும், - முன்பு சேர் மையல் ஆகிய வேடம் இன்றி வயங்கு நீறு அணிவார்
களும் - முன்னரேபொருந்திய மயக்கத்தைத்தரும் புத்தசமயவேடம் ஒழிந்து
பிரகாசிக்கின்ற விபூதியையணிந்தவர்களும், - துய்ய காவிரி நாடனும் -
சுத்தமாகிய காவிரிநாட்டையுடைய சோழமகாராசாவும், - துகள் தீரும்
ஈழர் தம் மன்னனும் - குற்றம்நீங்கிய ஈழதேயத்தரசனும், - செய்ய மாமணி
மன்றுளார் திருமுன்பு சென்று வணங்கினார் - அழகிய மாணிக்கமணிகொ
ண்டு குயிற்றிய சபையையுடைய நங்கடவுளை அவரது சந்நிதியிற் சென்று
வணங்கினார்கள். எ-று. (கஉ)

பொன்று கின்றது முத்தியென்று புரன்று நின்று உழல் புத்தர்தாம்
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
இன்றி தன்பொரு ளாய்வ தென்பல வாறுடன் கடன் மீதிலே
சென்ற தண்புன லல்லரோ வுயர் தில்லை யெல்லையை நண்ணினார்.

இ-ள். பொன்றுகின்றது முத்தி என்று புகன்று நின்று உழல் புத்தர்
தாம் மன்று கண்டு அன்பு உடன் வணங்கி மா பெரும் தவர் ஆவதே -
பஞ்சகந்தங்களும் முற்றக்கெடுகின்றதனையே முத்தி என்று கூறி நின்றுழ
லும் புத்தர்கடாம் இங்ஙனம் கனகசபையைத்தரிசித்து அன்போடு வணங்கி
மிகவும் பெரிய சைவர்களாகியது என்னை, - இதன்பொருள் ஆய்வது என் -
இதன்பொருளை ஆராய்வதென், - உயர் தில்லை எல்லையை நண்ணினார் -
உயர்ந்த தில்லைமாநகரினெல்லையை அடைந்தவர்கள், - பல ஆறு உடன்
கடல் மீதில் சென்ற தண் புனல் அல்லரோ - பலநதிகளாய் ஒருசேரச்
சமுத்திரத்தின்கட் சென்ற நீரினியல்பையுடையரல்லரோ. எ-று. (கங)

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாந ஓருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலாம்
என்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்மனை யேகினார்.

இ-ள். மன்று அகன்றபின் யாவரும் செல - கனகசபையைவிட்டு
நீங்கிய பின்னர் மற்றையனாவரும் தத்தம் உறைவிடங்கட்குச் செல்ல, -
வாதவூர் உறை வள்ளலார் - வரையாதுகொடுக்கும் உதாரகுணசீவராகிய
திருவாதவூர், - சென்று இலங்கு திருப்புலீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கி -
மறித்துஞ் சென்று விளங்காநின்ற திருப்புலீச்சுரத்தில் வீற்றிருக்கும் சிவ
பெருமானுடைய அழகிய திருவடிகளை வணங்கி, - என்கிற துன்றிய அங்கண்

வைகினர் - நன்மைமிகும்படி அங்கே வீற்றிருந்தருளினார்,—நல்ல தில்லை உணர் எலாம் ஐயர் நீர் இனி என்றும் இங்கு இரும் என்று தம்மனை வகினார் - நல்ல தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் பிறரும் சுவாமீ நீர் இனி எம் பொருட்டு எப்பொழுதும் இங்கே இருமென்றுகூறித் தம்மில்லங்களிற் சென்றார். எ-று. (௧௪)

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு புரந்த மன்காணு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களும்
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞான முதிர்ந்த கோவை யகன்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை தம்மி லன்புடன் மேவினார்.

இ-ள். பொன்னி நாடனும் - காவிரிநாட்டையுடைய சோழமகாராசா வும்,—ஈழ நாடு புரந்த மன்னனும் - ஈழதேயத்தரசனும்,—முன்பு சேர் மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறு அணிவார்களும் - பூர்வசன்மங்களிற் சேர்ந்த நீலபெற்ற பாவமீனகக் கனகசபையைத் தரிசித்து வணங்கி விபூதியை அணிந்தவர்களும்,—ஞானம் முதிர்ந்த கோவை முன்னர் ஆக இறைஞ்சி அகன்று போய் - ஞானத்தின்மிக்க குரவராகிய திருவாதவூரரைச் சந்திப்பில் வணங்கி அநுமதிபெற்று அவ்விடத்தைவிட்டகன்றுபோய்,—மின்னு மா மணி மாட மாளிகை தம்மில் அன்பு உடன் மேவினார் - பிரகாசிகின்ற இரகசினங்கள்குயிற்றிய மாடங்களிலும் திருமாளிகைகளிலும் பத்தியோடங்கிருந்தனர். எ-று. (௧௫)

புன்மை வேட மகன்று நீறு புனைந்து வார்களு மன்னனுந்
தொன்மை யார்திரு வாத வூரர் துலபகு பாதம் வணங்கியே
நன்மை யார்மணி மன்றி ஹைஞ்சி நபந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம்
வன்மை யான தொழிநது தில்லை மன்னு முரென வைகினார்.

இ-ள். புன்மை வேடம் அகன்று நீறு புனைந்துளார்களும் மன்னனும் - புல்லிய புத்தசமயவேடத்தைக் களைந்து விபூதியைத்தரித்தவர்களும், அவர் கட்டரசனும்,—தொன்மை ஆர் திருவாதவூரர் துலபகு பாதம் வணங்கி - பழைமைபொருந்திய திருவாதவூரரது விளங்காரின்ற திருவடிகளை வணங்கி,—நன்மை ஆர் மணி மன்று இறைஞ்சி - நன்மைபொருந்திய அழகிய கனகசபையை அடைந்து சபாநாயகரைத் தரிசித்துவணங்கி,—நெஞ்சினில் வஞ்சம் ஆம் வன்மை ஆனது ஒழிந்து - தம்மனத்தின்கட் கபடமாகிய முரண் தானே நீங்கப்பெற்று,—தில்லை நயந்து தம் மன்னும் ஊர் என வைகினார் - தில்லைநகரைவிரும்பித் தமது சனனவூராகக்கொண்டு அங்கிருந்தனர். எ-று.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௫௧௦.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடுஞ் சமய மென்னுந்
தடங்கயத் திரளை வெல்லுந் தனிப்பெரு மடங்க லன்னார்
நெடுந்தவப் பெருமை யாலே நினைப்பருஞ் சைவ ஞானம்
இடம்படப் புகல்வார் பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம்.

இ-ள். உடம்பட பொய்யை மெய்யா உரைத்திடும் சமயம் என்னும்
தடம் கயம் திரளை வெல்லும் தனி பெரு மடங்கல் அன்னார் - (கேட்போர்)
உடன்பொழுது பொய்யை மெய்யாகச் சொல்லுகின்ற சமயங்கள் என்னும்
பெரிய யானைத்திரளை வெல்லும் ஒப்பில்லாத பெருஞ் சிவகம்போன்றவ
ரும்,—நெடும் தவப் பெருமையாலே நினைப்பு அரும சைவ ஞானம் இடம்
படப் புகல்வார் - மிக்க சிவபுண்ணிய விசேடத்தினாலே நினைத்தற்குமரிய
சிவஞானத்தை விரிவுபடப் பாடுபவருமாகிய திருவாதவூரர்,—பின்னர் -
புத்தரை வாதில் வென்றருளியபின்னர்,—எய்திய செய்தி சொல்வாம் -
திருவடிபெற்ற சரித்திரத்தை இனி யாற கூறுவாம். எ-று. (க)

ஆடல்வெம் படையி னுட்சி யெழுச்சியோ டச்சோ வென்னும்
பாடலுந் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித்
தேடலுந் திகைப்பு மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
வாடலுந் களிப்பு மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானார்.

இ-ள். ஆடல் வெம் படையினுட்சி எழுச்சியோடு அச்சோ என்னும்
பாடலும் - திருவாதவூரர் வெற்றிபொருந்திய விரும்பத்தக்க திருப்படை
யாட்சி திருப்படையெழுச்சி அச்சோப்பதிகம் என்னும் பாடல்களையும்,—
தெய்வ லோக யாத்திரைப்பதனும் ஒதி - சிவலோக யாத்திரைப்பத்து
என்னும் பாடலையும் பாடி,—தேடலும் திகைப்பும் மீளத் தெளிதலும் -
நீதேதலும் திகைத்தலும் பின்னர்த் தெளிதலும்,—சிறுமை கொண்டு
வாடலும் களிப்பும் இல்லா - துயர்கொண்டு வாடுதலும் களித்தலுமில்
லாத,—நல் பெரு வாழ்வில் ஆனார் - நல்ல பேரின்பவாழ்விலே வாழ்பவ
ராயினார். எ-று. (உ)

போற்றாமஞ் செழுத்து நீறும் புவிமிசை விளங்கத் துன்பம்
மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார்
சீற்றமில் புலியும் பாம்புஞ் சீர்பெற வணங்கு மன்றில்
எற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மென்று கண்டார்.

இ-ள். போற்றும் அஞ்செழுத்தும் நீறும் புவிமிசை விளங்க - துதிக்கப்
படுகின்ற பஞ்சாட்சரமும் விபூதியும் இந்நிலவுலகெங்கும் பிரகாசிக்கும்படி,—

துன்பம் மாற்றிடும் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார் - ஆன்மாக்கட்
 ரூப் பிறலித்துன்பத்தை நீக்கவல்ல சிவஞானத்தையே பொருளாகவுடைய
 திருவாசகத்தைப் பாடியருளும்வண்ணம் அவதாரஞ்செய்த திருவாதவூரர், -
 சீற்றம் இல் புலியும் பாம்பும் சீர் பெற வணங்கும் மன்றில் ஏற்றினன்
 புலியூர் - கோபமில்லாத வியாக்கிரபாதமுனிவரும் பதஞ்சலிமுனிவரும் சிறப்
 புப்பெற வணங்குகின்ற கனகசபையையுடைய சிவபெருமானது சிதம்
 பரத்தை, - மேலேச் சிவபதம் என்று கண்டார் - மேலாகிய சிவலோகம்
 என்று கண்டு தெளிந்தார். எ-று. (ங)

ஐயரங் குறையு நாளி லாடக மன்றி லாடும்
 மெய்யர்தங் கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
 துய்யமுப் புரிதான் மார்புந் துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
 செய்யமென் பாத நோவச் சென்று முன் னாக நின்றார்.

இ-ள். ஐயர் அங்கு உடையும் நாளில் - திருவாதவூரர் அங்கிருக்
 குங்காலத்தில் ஒருநாள், - ஆடக மன்றில் ஆடும் மெய்யர் - கனகசபையிலே
 இருத்தஞ்செய்தருளும் மெய்யராகிய சபாநாயகர், - தம் கருணையால் - தந்
 திருவுள்ளத்து முகிழ்த்த பெருவகருணைத்திறத்தினாலே, - ஓர் வேதிய வடி
 வம் கொண்டு - ஒரு பிராமணவடிவாகக்கொண்டு, - துய்ய முப்புரி துல் மார்பும்
 துலங்கு புத்தகமும் தோன்ற - திருமார்பிலே சுததமாகிய உபவீதந்தரித்த
 மார்பும் திருக்கரத்திலேவிளங்கும் புத்தகமும், வெளிப்பட்டித்தோன்ற, -
 செய்ய மெல் பாதம் நோவ சென்று முன் ஆக நின்றார் - சிவந்த மெல்லிய
 திருவடிகள் வருந்த நடந்துசென்று அவர்க்கெதிராக நின்றருளினார். எ-று.

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
 இன்புற வாத லூ ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
 கொன்புனை மறையின் மிக்கீ ரெங்குநீர் கூறு மென்ன
 மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டி மண்டலத் திருப்பே நென்றார்.

இ-ள். முன்பு உற நின்ற வேத முதல்வரை - தமக்கெதிரே வந்து
 நிற்கின்ற வேதமுதல்வராகிய அவரை, - வாதவூரர் இன்புற முகத்தில்
 நோக்கி இரும் என - திருவாதவூரர் முகத்தில் இனிமைபொருந்த நோக்கி
 இங்கே இரும் என்று சொல்ல, - இருந்த பின்னர் - அவரிருந்தபின்னர், -
 கொன்புனை மறையின் மிக்கீர் எவரு உளீர் கூறும் என்ன - பெருமை
 பொருந்திய வேதத்திலவல்ல அந்தணரே யாண்டுள்ளீர் சொல்லும் என்று
 வினவ, - மன் பெரு வளம் சேர் பாண்டி மண்டலத்து இருப்பேன் என்
 றார் - அவர் நிலைபெற்ற பெரிய வளம்பொருந்திய பாண்டிமண்டலத்தின்
 கண் இருப்பேமென்று கூறினார். எ-று. (கு)

பாண்டி நா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
 ஈண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மென்ன

ஆண்டநா யகன்ற னானை யாகிய கரும நும்மைக்

காண்டலே யென்று பின்னுங் கருத்துற விதனைச் சொன்னார்.

இ-ள். பாண்டி நாடு என்ற பின்னர் - அவ்வந்தனர் நத்தேயம் பாண்டி நாடு என்ற பின்னர்,—பரிவு உடன் செறிவு கூறி - அன்போடு கலப்பு வார்த்தைகளைக் கூறி,—எண்டு நீர் வருதல் வேண்டும் காரியம் இயம்பும் என்ன - இங்கே நீர் ஷவேண்டுகாரியம் என்னை சொல்லும் என்று வினவி,—ஆண்ட நாயகந்தன் ஆனை ஆகிய கருமம் - அடிமைக்கொண்ட ஆன்மநாதராகிய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையாகிய காரியம்,—நும்மைக் காண்டலே என்று - நும்மைக் காணுதலாம் என்று கூறி,—பின்னும் கருத்து உற இதனைச் சொன்னார் - பின்னரும் மனத்திற் பதியுமாறு இதனைக் கூறியருளினார். எ-று. (க)

மண்ணிடைப் புகுந்து மேலை வானிடைப் பறந்து முன்னர்க்
கண்ணனு மயனுந் தேடிக் காண்பதற் கரியார் தம்மைப்
புண்ணிய மன்றி லாழிப் புனிதரைப் பரியி லேறப்
பண்ணுதும் பெருமை யாலே வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு.

இ-ள். முன்னர்க் கண்ணனும் அயனும் - முன்னொருவன் லிஷ் ணுவும் பிரமாவும்,—மண் இடைப் புகுந்தும் மேலை வான் இடைப் பறத் தும் - மண்ணின்கட் பன்றியாகி அகழ்ந்து புகுந்தும் மேலுள்ள ஆகாயத்தின் கண் அன்னமாகிப் பறத்தும்,—தேடிக் காண்பதற்கு அரியார் தம்மை - அடிமுடிகளைத் தேடியும் காணுதற்கரியவரும்,—புண்ணிய மன்றில் ஆடும் புனிதரை - சுத்தமாகிய சபைபின்கண்ணே நடனஞ்செய்தருளுபவருமாகிய சோமசுந்தரக்கடவுளை,—பரியில் ஏறப் பண்ணும் நும் பெருமையாலே - ருதியிலிவர்த்து எழுந்தருளுப்படிசெய்த உம்முடைய மகிமையினாலே,— பாண்டி நாடு வாழ்ந்தது - பாண்டிநாடு பெருவாழ்வடைந்தது. எ-று. (எ)

தென்பெருந் துறையி லையன் திருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன் றின்றி வாவி சூழ்கழுக் குன்றிற் சென்று
பொன்பொலி மன்றி லெப்திப் புத்தரை வாதில் வென்றீர்
என்பது கேட்டுப் பின்னர் யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார்.

இ-ள். தென் பெருந் துறையில் ஐயன் திருவடி சேவை செய்து - தெற்கின்கணுள்ள திருப்பெருந்துறையிலே சிவபிரானுடைய திருவடி களைத் தரிசித்து வணங்கித் துதித்து,—துன்பம் ஒன்று இன்றி வாவி சூழ் கழுக்குன்றில் சென்று - வருத்தஞ் சிறிதுமின்றித் தடாகங்களுக்குந்த திருக்கழுக்குன்றத்தையடைந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து,—பொன் பொலி மன்றில் எய்தி - அதன்பின்னர் மீண்டுவந்து இச்சிதம்பரத்திலே கனக சபையையடைந்து,—புத்தரை வாதில் வென்றீர் என்பது கேட்டு - புத்தர் களைத் தருக்கத்திலே வென்றீர் என்பதனைக் கேட்டபிற்து,—பின்னர்

வந்தும் மகிழ்ச்சி கொண்டார் - அதன்பின்னர் அனைவரும் மிகப் பிரிவினை கொண்டனர். எ-று.

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யன்பி னாலே
ஒதிய தமிழின் பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதூய ரகல வின்னே வந்தன நெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும் விளங்க வென்றார்.

இ-ள். வேதியர் பெருமான் - பிராமணேத்தமரே, —ஆதியை - முதல்வரும், —மன்றுள் ஆடும் ஐயனை - கனகசபையின்கண நிருத்தஞ்செய்தருளும் அரம்பிதாவுமாகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, —அன்பினாலே ஒதிய தமிழின் பாடல் உள்ளவை - மெய்யன்புகாரணமாக நீர் பாடிய அருடபாககளைத் ததையும், —மாதூயர் அகல ஓத எண்ணி இன்னே வந்தனன் - பெரிய பிறவித் துன்பம் நீங்கப் பாராயணஞ்செய்யும்படி கருதி இவகே வந்தேன், —எழுதல் வேண்டும் - யானவற்றை எழுதல்வேண்டும் —விளங்க இன்று விளம்பிடும் வன்றார் - அவைகளை விளங்க இப்போது சொல்லும் என்றனர். எ-று. (க)

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண்ணுமன் புடைய ராகி நற்சடை முடியார் தம்மை
எண்ணருந் தமிழின் பாட்டா லியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்ந துளமெய்ஞ் ஞான வாசக முவந்து சொன்னார்.

இ-ள். விண்ணகம் பரவும் நாதன் இவ்வகை விளம்ப - விண்ணுலக வாசிகளாகிய தேவர்களுந் துதிக்குஞ் சிவபெருமானாகிய அவ்வந்தனர் இந் தப்பிரகாரம் சொல்ல, —நல் சடை முடியார் தம்மை - நல்ல சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானே, —சிந்தை நண்ணும் அன்பு உடையர் ஆகி என்னையும் தமிழின் பாட்டால் இயம்பிய ஐயர் - மனத்தின்சுட்பொருந்தும் அன் னுடையவராகி அளவற்ற தமிழ்ப்பாக்களினாலே முன்பு துதிசெய்த திருவாதவூரர், —அப்போது உள் செகிழ்த்து - அதுகேட்டவுடன் மனம் நெக்குருகி, —மெய்ஞ்ஞானம் உள வாசகம் உவந்து சொன்னார் - மெய்ஞ்ஞானமாகிய பொருளையுடைய திருவாசகங்களை மனமுவந்து சொல்லியருளினார். எ-று.

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார்.

இ-ள். அங்கு அவர் உரைத்த எல்லாம் - அத்திருவாதவூரர் சொல்லிய திருவாசகங்களையெல்லாம், —அம்பலத்து ஆடும் ஐயர் செம் கையில் ஏடு வாங்கி தெளிவு உற வரைந்த பின்னர் - கனகசபையிலே திருநடனஞ் செய்தருளுகின்ற சிவபெருமானாவா தமது சிவந்த திருக்கரத்தினாலே

ஈட்டை எடுத்துத் தெளிவாக எழுதிழுடித்த பின்னர்,—பொங்கிய அருளி
னும் புகன்று இடர் அகல் - மிக்க அருளையுடைய அக்கடவுளும் யாவரும்
ஒதிப் பிறவித்துன்பத்தினின்று நீங்குமாறு,—தையல் பங்கினர் தம்மை
கோவை பாடுதல் வேண்டும் என்றார் - சிவகாமியம்மை சமேதராகிய சபா
நாயகரைத் தலைவராகக்கொண்டு ஒரு கோவை பாடுதல்வேண்டுமென்
றனர். எ-று. (கக)

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன்னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைந்தார் சொன்ன வித்தக ரயர்ச்சிகொண்டார்.

இ-ள். மன்னிய தவத்தின் மிக்கார் அதற்கு உளம் மகிழ்ந்து கூற -
நிலைபெற்ற தவத்தான் மேம்பட்ட திருவாதவூரர் அக்கேள்விக்கிசைந்து
மனம் உவந்து சொல்ல,—பொன் அவர் வேணியார் தாம் முன் உற
இருந்து கோவை எழுதினர் - பொன்போல விளங்குஞ் சிவந்த சடையை
யுடைய சபாநாயகர் தாம் எதிரேயிருந்து கோவையை எழுதினார்,—
முடிந்த பின்னர் - அஃதெழுதி முடிந்தபின்னர்,—புத்தகம் சேமித்து அங்
கண் மின் என மறைந்தார் - அத்திருமுறையைத் திருக்காப்புசெய்துகொ
ண்டு அங்கே மின்னல்போல மறைந்தருளினார்,—சொன்ன வித்தகர் அயர்
ச்சி கொண்டார் - அவைகளைச் சொல்லிய திருவாதவூரர் இவர் நம்பரமா
சாரியார்போலும் என்று தம்வசமழிந்தார். எ-று. (கஉ)

எழுந்தன ரெங்கு மோடி நாடின ரிதென்கொ லென்னு
அழுந்தினர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப்
பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்குப் போயினை பென்று மண்மேல்
விழுந்தனர் பரமா னந்த வேலை வெள்ளத்து ளானார்.

இ-ள். எழுந்தனர்-பின்னர் அவ்வயர்ச்சி நீங்கி எழுந்தனர்,—எங்கும்
ஒடி நாடினர் - அவரை எவ்விடங்களினும் ஒடித் தேடினார்,—இது என்
கொல் என்னு அழுந்தினர் - ஐஃதென்னை என்று மனம்வருந்தினார்,—
மன்றுள் ஆடும் ஆதி என்று அறிந்தபின்னர் - கணகசபையின் கண்ணே நிருத்
தஞ்செய்தருளும் சபாநாயகரேயாம் என்று நிச்சயித்தறிந்தபின்னர்,—
கண்ணீர் பொழிந்தனர் - கண்களினின்றும் ஆனந்தபாஷ்பஞ்சொரிந்தனர்,—
எங்கு போயினை என்று மண் மேல் விழுந்தனர் - தேவரீர் இதுபொழுது
எங்கே மறைந்தருளினீரென்று பூமியில் விழுந்தனர்,—பரம ஆனந்த வேலை
வெள்ளத்துள் ஆனார் - சிவானந்தமாகிய சமுத்திரத்திற் படிவாராயினார். எ-று.

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார் சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
அந்தரத் தவரை மாலை யபினை யு முகந்து நாடி

நந்தமக் கடிமை பூண்டு நயந்தவ னொருவன் சொன்ன
இந்தநற் பாடல் கேண்மி னென்றவர்க் கருளிச் செய்தார்.

இ-ள். செந்தமிழ்க்கு அன்பு மிக்கார் - செந்தமிழ்மொழியிலே அன்பு மிக்க சிவபெருமானாவார்,—சென்று தம் மன்றில் எய்தி - சென்று தம் கனகசபையை அடைந்து,—அந்தரத்தவரை மாலை அயனையும் உகந்து நாடி - தேவரையும் விட்டுணுவையும் பிரமதேவரையும் மகிழ்ந்து நோக்கி,—நந்தமக் கு அடிமை பூண்டு நயந்தவன் ஒருவன் சொன்ன - நமக்கு அடிமைபூண்ட ஓர் அன்பன் பாடிய,—இந்த நல் பாடல் கேண்மின் என்று அவர்க்கு அருளிச்செய்தார் - இந்த நல்ல செந்தமிழ்ப் பாடல்களைக் கேளுங்கள் என்று அவர்கட்கு எடுத்து வாசித்துக் காட்டியருளினார். எ-று. (கச)

மெய்த்தவ வாத வூன் விளம்பிட வெழுது மித்தப்
புத்தக மன்று ளாடல் புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே திருநதமைக் காப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். மெய் தவ வாதவூன் விளம்பிட - மெய்மையாகிய தவத்தை யுடைய வாதவூன் கூற,—எழுதும் இந்த புத்தகம் - எழுதிய இப்புத்த கம்,—மன்றுள் ஆடல் புரிந்தவன் எழுத்தாம் என்று - கனகசபையின்கண் நடனஞ்செய்யும் திருசுசிறம்பலமுடையானது கையெழுத்தாம் என்று,— முத்தியை உதவும் கோவை முடிவு இடத்து எழுதி - முத்தியைக் கொடுக்க வல்ல திருக்கோவையின் முடிவிலே எழுதி,—பின்னர் - அதன்பின்,—சித் திரம் மலர்க் கையாலே திருந்த மைக்காப்பும் செய்தார் - சித்திரமாகிய தாமரைமலர்போலத் திருக்கரங்களினாலே திருந்தமுற மைக்காப்புஞ் செய் தருளினார். எ-று. (கரு)

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ருலகுக் கெல்லாம்
நண்புடை வாத வூர் நறவ முணர்த்த வெண்ணி
எண்பெறு முனிவர் விண்ணோ ரிறைஞ்சுமம் பலத்து வாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை வாசக முறையை வைத்தார்.

இ-ள். வெண் பிறை முடித்த வேணி வித்தகர் - வெண்மையாகிய பாலசுந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சாதுரியராகிய சிவபெருமானா வார்,—உலகுக்கு எல்லாம் நண்பு உடை வாதவூர் நல் தவம் உணர்த்த எண்ணி - இவ்வுலகிற்கெல்லாம் நட்பையுடைய திருவாதவூரது நல்ல தவத்தை உணர்த்தத் திருவுளவகொண்டு,—எண்பெறு முனிவர் விண் ணோர் இறைஞ்சும் அம்பலத்து வாயில் வண்படி மீதே - மூவாயிரமென்னுந் தொகைபெறுந் தில்லைவாழந்தணர்களுந் தேவர்களுந் தம்மைவணங்கி வழி படுஞ் சிற்சபையின் வாயிலிலுள்ள வளவிய பஞ்சாக்ஷரப்படியின்மீதே,— உண்மை வாசக முறையை வைத்தா - சத்தியஞானத்தையே பொருளாக வுடைய திருவாசகபுத்தகத்தை வைத்தருளினார். எ-று. (கசு)

வைத்தபின் பூசை செய்யு மந்தணர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண்ணும் புதுமைதை விகமா மென்று
சித்தமங் குருகி நின்று திலையுள் ளார்கட் கெல்லாம்
இத்திறங் கூறல வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்து.

இ-ள். வைத்த பிள் - திருமுறையை அங்கே வைத்தபின்னர், —பூசை செய்யும் அந்தணர் வந்து கண்டு - பூசைசெய்யும் அந்தணர் ஒருவர் வந்து கண்டு, —இப் புத்தகம் இங்கு நண்ணும் புதுமை தைவிகம் ஆம் என்று - இப்புத்தகம் இங்கேவந்த அப்புதம் தேவசெயலேயாம் என்று நிச்சயித்து, —அங்கு சித்தம் உருகி நின்று - அவகே மனம் நெகருருகிநின்று, —திலை உள்ளார்கட்கு எல்லாம் இததிறம் கூறல வேண்டும் என்று - பின்னர் இச்சிதம்பரவாசிக்கெல்லாம் இச்சம்பவத்தைச் சொல்லுதல்வேண்டும் என்று கருதி, —மன்று அகன்று போந்து - அக்கனகசபையைவிட்டு நீங்கிச் சென்று. எ-று. (கௌ)

செந்திரு மருவுந் தொல்லைத் திலைநன் னாகரி லுள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றினா ரிந்த நீமை
அந்தணர் மொழிந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் றேழுடி
வந்தவா படிமே லண்ணல வைத்தபுத் தகங்கண் டார்கள்.

இ-ள். செந்திரு மருவும் தொல்லை திலை நல் நகரில் உள்ளார் தம் திரு முன்பு சென்று - இலகரு மிவசெகும் பழைய திலைமாநகரவாசிகளது சமீபத்திற் போய், —இதக நீமை சாற்றினா - இவ்வற்புத சம்பவத்தைக் கூறினா, —அந்தணர் மொழிந்த பின்னா - அவ்வாதணர் கூறியபின், —இது அதிசயம் என்று ஒடி வாத்தா - இது போற்புதம் என்று வல்விரைநது வந்த வாகனெல்லாம், —அண்ணல் படிமேல வைத்த புத்தகம் கண்டார்கள் - சிவ பிரான் பஞ்சாஷ்டாபடியினமீது வைத்த திருமுறையை நேரே கண்டார் கள். எ-று. (கௌ)

யாவருந் தம்மு ண்டி யெமமிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புருத் தொண்ணு தெய்விக மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன பதன லண்ணல விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று பாபபது தக்க தென்றார்.

இ-ள். யாவரும் தம்முள் நாடி - அவரனைவரும் தம்முளராய்ந்து, —எம் இறை உறையும் மன்றுள தேவரும் புருத் ஒண்ணு - நம் முழுமுதலாகிய சபாநாயகர் வீற்றிருக்குங் கனகசபையின்கண்ணே தேவர்களும் உட்பிரவேசித்தல்கூடாது, —இது தெய்விகம் என்று எண்ணி - ஆதலான் இது நம் கடவுள்செயலேயாம் என்று நிச்சயஞ்செய்து, —மேவும் அன்பு அதனால் அண்ணல் விளம்பிய சைவ நூலோ - இத்திருமுறை நம்மேற்கொண்ட அன்பினுற் சிவபிரான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சைவாகமமோ, —தாவு செந்

தமிழோ என்று பார்ப்பது தக்கது என்றார் - பரவிய செந்தமிழ் நூலோ என்று பார்ப்பதுவே செயற்பாலது என்று கூறினார்கள். எ-று. (௧௬)

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
வாக்கினி லொருவர் சென்று மலர்கொடு வணக்கஞ் செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகந்: தன்னைச் சேமம்
நீக்கின ரோதி னார்முன் நீதிக்கொ ளகவ னான்கும்.

இ-ள். தேக்கிய அருளும் அன்பும் சிறந்தவர் எல்லாம் சொல்லும் வாக்கினில் - நிறைந்த அருளிஞலும் அன்பினாலும் விசேடித்தவர்களெல்லாஞ் சொல்லிய சொல்லின்வண்ணமே,—ஒருவர் சென்று மலர் கொடு வணக்கம் செய்து - ஒருவர் சென்று மலர்களைக்கொண்டருசசித்து வணங்கி,—பூ கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகம் தன்னைச் சேமம் நீக்கினர் - கொன்றைமாலு நறுமணங்கமழுஞ் சடையையுடைய சபாநாயகர் வைத்த அப்புத்தகத்தைக் கட்டவிழ்த்து,—முன் நீதி கொள் அகவல் நான்கும் ஒதி னார்—முதற்கண நீதியையுடைய ஆசிரியப்பா நான்கையும் வாசித்தனர். எ-று.

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமிழ் முறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறும்
உரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத் துயர்வாத லூர்ன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினார்.

இ-ள். திருச்சதகம் முதலாகச் சிறந்த தமிழ் அறுநூறும் - திருச் சதகம்முதலாகச் சிறந்து விளங்குகின்ற தமிழ்வேதமாகிய திருவாசகம் அறுநூறும்,—அகப்பொருள் விரித்த கோவை ஒரு நானூறும் விளங்க உரைத்தனர் - அகப்பொருட்டுறைகளை விரித்துக்கூறிய திருக்கோவை நானூறும் விளங்க வாசித்தனர்,—பின் முடிந்த இடத்து - பின்னர் முடிவின்கண்,—உயர் வாதவூர்ன் மொழி - உயர்ந்த வாதவூர்ன் கவிசை,—தரித்து எழுதும் அம்பலவன் எழுத்து என்று சாற்றினார் - ஏற்று எழுதிய திருச்சிற்றம்பல முடையானது கையெழுத்தென்று வாசித்தனர். எ-று. (௨௧)

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டுடலுங் கண்ணீருங் கசிந்துருகு சிந்தையுமாய்
சட்டியமெய்த் தவமுடையோ னியம்பியவிந் தமிழன்றி
வீட்டுநெறிந் கினிச்சிவநூல் வேறுளதோ வென்றார்கள்.

இ-ள். கேட்டவர்கள் எல்லோரும் - இப்பிரபந்தங்களைக் கேட்டவர்கள் அனைவரும்,—கிளர் புளகம் குறுவேர்வு காட்டு உடலும் - கிளராரின்ற புளகமும் குறுவேர்வையுங் காட்டுஞ் சரீரமும்,—கண்ணீரும் கசிந்து உருகு

சிந்தையும் ஆய் - ஆனந்தபாஷ்பமும் நெக்குருகும் மனமுமாய், —சுட்டிய மெய் தவம் உடையோன் இயம்பிய இத் தமிழ் அன்றி - பூர்வசன்மங்களிலே தேடிய மெய்மையாகிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரர் திருவாய்மலர்ந் தருளிய இத் தமிழ்ப்பிரபந்தங்களல்லது, —வீட்டு நெறிக்கு இனி சிவனால் வேறு உளதோ என்றார்கள் - மோகூவழிக்குச் சிவசாத்திரம் இனி வேறும் ஒன்றுளதோ என விதந்து பேசினார்கள். எ-று. (உஉ)

பூணரவன் நிருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோ மென்றெண்ணி
மாணுடைமன் நகன்றேகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாது வென்றவர்முன் சென்றார்கள்.

இ-ள். இதன் பொருள் யாணர் தேனை - இந்துற்பொருளாகிய புதிய தேனை, —பூண் அரவன் திருநாமம் புகழும் அருந்தவர் சொல்ல - சர்ப்பா பரணத்தையுடைய சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களைத் துதிசெய்யும் அரிய தவத்தையுடைய திருவாதவூரர் சொல்லியருள, —இன்று உணர்வோம் என்று எண்ணி - நாம் இன்றறியக்கடவோம் என்று சிந்தித்து, —மாண் உடை மன்று அகன்று எகி - மாட்சிமைபொருந்திய கனகசபையை வீட்டு நீங்கி, —மறை வல்லார் - வேதத்தில் வல்லவரும், —போதி நிழல் வீணருடன் பெரு வாது வென்றவர் முன் சென்றார்கள் - அரசமரிழில நன்குமதிக்கும் வீணர்களாகிய புத்தர்களோடு வாதஞ்செய்து வென்றவருமாகிய திருவாத வூரது சந்நிதியிற் சென்றனர். எ-று. (உரு)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரான்
இன்றுசெயுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்நின் றெல்லோரும்
ஒன்றியவென் புன்பாட லுவந்தருளப் புலியீதில்
அன்றுசெயுந் தவமறியே நென்றமுதா ரன்பாளர்.

இ-ள். எல்லோரும் சென்று - யாவரும் சென்று, —அவர் தம் திரு முன்பு திருமுறை வைத்து - அவர் சந்நிதியிலே அத்திருமுறையைவைத்து, — அண்டர் பிரான் இன்று செய்யும் செயல் இது என்று நின்று இயம்பினர் - தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் இன்று செய்த செயல் இதுவேயாம் என்று வணங்கி எழுந்துநின்று சொல்லினர், —அன்பாளர் - அன்பையாளுந் திரு வாதவூரர், —ஒன்றிய என் புன் பாடல் உவந்தருள - எளிமைபொருந்திய எனது புல்லிய பிரபந்தங்களை நமதான்மநாயகர் திருவுளநுவந்து தம தருமைத் திருக்கரங்களினாலே எழுதியருள, —புலி மீது அன்று செய்யும் தவம் அறியேன் என்று அமுதார் - பூமியிலே பூர்வசன்மங்களிற்செய்த தவத் தைத் தமியேன் இன்னது என்று அறியேனென்றமுதார். எ-று. (உச)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரில்
எண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து

பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிதும்பால்
நண்ணுமான் செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள்.

இ-ள். புண்ணியர் இங்கு இவ்வாறு புலம்பினர் - புண்ணியராகிய திருவாதவூரர் இங்கே இவ்வாறு புலம்பினர்,—பின் - அதன்பின்பு,—புலி யூரில் எண் அரும் அன்பு உடையார்கள் - சிதம்பரத்துள்ள அளவற்ற அன் புடையவர்கள்,—இதம் உடன் அஞ்சலி செய்து - பீரீதியோடு கைகுவித்துக் கும்பிட்டு வணங்கி,—பண் உலவும சிவ ஞானப் பாடல் கொளும்படி தும்பால் நண்ணும் அரன் - பண்பொருள்துஞ் சிவஞானப் பொருளையுடைய பாக்களைப் பாடுவித்துக்கொள்ளும்பொருட்டித் தேவரீர்மாட்டெழுந்தருளுஞ் சபாநாயகர்,—செய்தது என் - செய்தருளிய செயல் யாது,—நீர் நவிலும் எனச் சொன்னார்கள் - தேவரீர் சொல்லியருளும் என்று பிரார்த்தித் தார்கள். எ-று.

(உரு)

அல்லலெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின் புலியூரர் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து
தில்லையிலெம் பெருமானைச் செப்பியளித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கூற வேண்டுமென நவின்னார்கள்.

இ-ள். அல்லல் எனும் பிறவி இலார் - துன்பத்திற்கேது என்னும் பிறப்பற்ற திருவாதவூரர்,—அண்ணல் செய்யும் செயல் யாவும் சொல்லினர் - சிவபெருமான் தம்மாட்டெழுந்தருளியவந்து செய்தருளிய செயல்கள் அனைத் தையுஞ் சொல்லியருளினா,—பின் - சொல்லியபின்னர்,—புலியூரர் மனம் களிகூர்ந்து தொழுது - தில்லைவாசிகள் அதுகேட்டு மனம் மிகமகிழ்ச்சி யடைந்து வணங்கி,—எம் தில்லையில் பெருமானைச் செப்பிய இத் தமிழ் மாலை நல்ல அரும் பொருள் - நஞ் சிதம்பர சபாநாயகரையே தலைவராகக் கொண்டு தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய இத்தமிழ்ப்பிரபந்தங்களின் சிற ந்த அரிய அர்த்தத்தை,—கூற வேண்டும் என நவின்னார்கள் - தேவரீரே தமிழேங்கட்குச் சொல்லியருளவேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தார்கள். எ-று.

ஒங்குபுகழ்த் திருவாதவூரையும் பெருமானுந்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞானச் சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
பூங்கனகப் பொதுவெதிரே போய்ப்பகர்வே நெனப்போக
ஆங்கவர்முன் சென்றரு மன்பொடுபின் சென்றார்கள்.

இ-ள். ஒங்கு புகழ் திருவாதவூர் உறையும் பெருமானும் - மிக்க பெரும்புகழையுடைய திருவாதவூரிலே வசிக்கும் நஞ் சமயகுரவராகிய மாணிக்கவாசகசுவாமிகளும்,—களி கூர்ந்து - மிகக் களிப்படைந்து,—மெய் சிவஞானம் தேங்கிய சிந்தை உடன் - மெய்மையாகிய சிவஞானம் பொங்கி வழிகின்ற இருதயத்துடன்,—பூ கனகப் பொது எதிரே போய்ப் பகர் வேன் எனப் போக - பொலிவாகிய கனகசபைக்கெதிரே போய் இவை களின் பொருளை உங்கட்குச் சொல்வேன் என்று கூறிச் சென்றருள,—

ஆங்கவர் மூன் சென்றாரும் அன்பு ஒடு பின் சென்றார்கள் - அவர்மாட்டு
மூன் சென்றவர்களும் அவர்மீது அன்புகூர்ந்து பின்னாகச் சென்றனர். எ-று.

நின்றபுகழ்ப் புலியூர் நேயமுடன் புடைசூழச்
சென்றருளுக் கிடமான செம்பொனினம் பலமெய்தி
ஒன்றியவித் தமிழ்மாலேப் பொருளிலவரென் றுரைசெய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங் கவர்காண.

இ-ள். நின்றபுகழ்ப் புலியூர் நேயமுடன் புடை சூழச் சென்று -
நிலைபெற்ற கீர்த்தியையுடைய சிதம்பரவாசிகளெல்லாம் பத்தியோடு பக்க
த்தே சூழ்ந்துவரச் சென்று, —அருளுக்கு இடம் ஆன செம்பொனின் அம்ப
லம் எய்தி - அருட்கிடமாகிய கனகசபையை அடைந்து, —ஒன்றிய இத்
தமிழ் மாலேப் பொருள் இவர் என்று உரை செய்து - பொருந்திய இத்
தமிழ்ப் பிரபந்தப்பொருள் இச்சபாநாயகரே என்று திருவாய்மலர்ந்து, —
மன்றதனில் கடிது எகி அவர் காண அவரு மறைந்தனர் - அச்சபையின்கண்
விரைந்து சென்று அவர்கள் நேரே காண அவகே மறைந்தருளினார். எ-று.

செய்காட்டுங் கமுகடவித் தில்லையுளார் பொருளென்றே
கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரசுப் பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனே மேவியநீ ராக்கினார்.

இ-ள். செய்காட்டும் கமுகு அடவி தில்லை உளார் பொருள் என்றே -
வயல்களைக்காட்டுங் கமுகுகாடுகூழ்ந்த தில்லையிலுள்ளாராகிய சபாநாயகரே
இப்பிரபந்தகட்டுப் பொருள் என்று, —கை காட்டித் தம் உருவம் காட்டாமல்
மறைந்தாரை - கையினாலே சபாநாயகரைச் சுட்டிக் காட்டிவிட்டுத் தந்திரு
மேனியைக் காட்டாது மறைந்தருளிய திருவாதவூரை, —பை காட்டும்
பேர் அரவ பணி உடையார் - படத்தைக்காட்டும் பெரிய சர்ப்பத்தை ஆபரண
மாகவுடைய சபாநாயகர், —தமக்கு மெய் அன்பு காட்டி - தம்மிடத்தவர்
தொண்ட மெய்யன்பை நம்மனோர்க்குக் காட்டி, —பால் உடனே மேவிய
நீர் ஆக்கினார் - பாலோடுகலந்த நீர்போலத் தம்மோடு கலந்து பெருவாழ்
வடையுமபடி செய்தருளினார். எ-று. (உக)

வேறு.

ஈனமிசூந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சியும்
ஆனவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாமல்
ஊண்வுடற் கிரைதேடி புழன்றுலகிற் றடுமாறி
மாநரகிற் புருவாரே மாயைவலைப் படுவார்கள்.

இ-ள். மாயைவலைப் படுவார்கள் - மாயாகாரியமாகிய பிரபஞ்சவலையிற் சிக்குண்டவர்கள்,--ஈனம் மிகுந்து உள தோலும் என்பும் நரம்பும் சீயும் ஆன உடல் - இழிவுமிகுந்துள்ள தோலும் எலும்பும் நரம்புஞ் சீயுமாகிய உடம்பும்,--சிவருபம் ஆம் இதனைத் தெளியாமல் - சிவருபமாகும் இதனைத் தெளியாமல்,--ஊன உடற்கு இரை தேடி உலகில் உழன்று தடுமாறி - தசைப்பொதியாகிய இவ்வுடம்பிற்கு உணவைத்தேடி உலகெங்குஞ் சுழன்று தடுமாறித் திரிந்து,--மா நரகில் புகுவாரே - முடிவிற்பெரிய நரகத்தின்கண் வீழ்ந்தழுந்துவாரே இஃதென்னை. எ-று. (௩௦)

வேறு.

அண்டனை யண்டர் கோனை யன்பின ரடையு மாறு
கண்டனர் புளக மெய்திக் கம்பித மாகி நின்று
விண்டனர் கசிந்து சிந்தை வேர்த்தனர் மேனி யெங்கும்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார்.

இ-ள். தில்லை உள்ளார் - அப்பொழுது சிதம்பரவாசிகளெல்லாம்,-- அண்டனை - சிதாகாசுரபரை,--அண்டர் கோனை - மகாதேவரை,--அன்பினர் அடையும் ஆறு கண்டனர் - பத்திமானாகிய திருவாதவூரர் அடையுந்தன்மையைக் கண்டார்கள்,--புளகம் எய்திக் கம்பிதம் ஆகி நின்று சிந்தை கசிந்து விண்டனர் - புளகங்கொண்டு சரீரம் விதிர்விதிர்ந்துநின்று மனம்நெக்குருகினார்கள்,--மேனி எங்கும் வேர்த்தனர் - சரீரமெங்கும் வேர்வைகொண்டார்கள்,--மகிழ்ச்சி கொண்டனர் - பரமானந்தமடைந்தார்கள்,--செங்கை குவித்தனர் - சிவந்த கைகளைக் கூப்பிக் கும்பிட்டு வணங்கினார்கள். எ-று.

வேறு.

பூத நடங்க டொடங்கின போத மகிழ்ந்தனு குங்கண
நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
வேதமொ டந்தர துந்துபி மீது முழங்கி யெழுந்தன
மாதவ ரிந்திர ரைந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர்.

இ-ள். பூதம் நடங்கள் தொடங்கின - பூதங்கள் ஆனந்தக்கூத்தாடின,-- போத மகிழ்ந்து அணுகும் - மிக மகிழ்ந்தனாகிய,--கணநாதர் புகழ்ந்தனர் - கணநாதர்கள் துதித்தார்கள்,--தும்புரு நாரதர் அங்கு இசை கொண்டனர் - தும்புருவும் நாரதரும் அங்கே கீதம்பாடினார்,--வேதம் ஒடி அந்தர துந்துபி மீது எழுந்து முழங்கின - வேதங்களுந் தேவதூதர்களும் ஆகாயத்திலே எழுந்து மிக்கொலித்தன,--மாதவர் இந்திரர் ஐந்தரு மா மலர் சிந்தி வணங்கினர் - பெரிய தபோதனர்களும் இந்திராதிதேவர்களும் பஞ்சதருக்களின் பெருமையாகிய பூக்களைச் சிந்தி வணங்கித் துதித்தார்கள். எ-று. (௩௨)

ஞான நடம்பயில் சங்கர னாம மிருந்துள நெஞ்சினர்
மோன சுகந்த முடன்சிவ பூசை முயன்று நயந்தவர்
ஊனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி லுறைந்து சிறந்தவர்
வானக மும்பர வுந்திரு வாசக விற்ப நுகர்ந்தனர்.

இ-ள். ஞானம் நடும் பயில் சங்கரன் நாமம் இருந்துள நெஞ்சினர் - ஞானநடனஞ்செய்தருளுஞ் சிவபெருமானது பஞ்சாக்ஷரங் குடிக்கொண்டிருக்கும் மனத்தையுடைய யோகிகளும்,—மோன சுகந்தம் உடன் சிவ பூசை முயன்று நயந்தவர் - மௌனத்தோடும் சுகந்தவர்க்கங்கலோடும் சிவ பூசையை முயன்றுசெய்து விருப்படைந்த கிரியாவான்களும்,—ஊனம் இவ் அன்பு ஓடி தென் புலியூரில் உறைந்து சிறந்தவர் - சூற்றமற்ற அன்பினுடனே தெற்கின்கணுள்ள சிதம்பரத்தில் வசித்தலாற் சிறந்த சரியாவான்களும்,—வானகமும் பரவும் திருவாசக இன்பம் நுகர்ந்தனர் - விண்ணுலகவாசிகளாகிய தேவர்களுந் துதிக்கத்தகுந் திருவாசகம் என்னுந் தமிழ் வேதச் சொற்சுவை பொருட்சுவைகளை நன்கணுபவித்தனர். எ-று. (நூ.)

வாதவூ ரந்தணர் தந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
ஓதின ரன்புட னெண்ணெலி யூடு முகந்தது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ்ஞானமுறுஞ்சுகபோகமுடன்புகழ்பெறுவர்கள்
திதில் பவங்க டொலைந்துபின் சோருவர் வன்சிவ லோகமே.

இ-ள். திரு வாதவூர் அந்தணர் தம் வாய்மை விளங்கு திருக்கதை - திருவாதவூரருடைய உணமைவிளங்கும் இங் திருப்புராணத்தை,—அன்பு உடன் ஓதினர் - அன்போடு ஓதினவர்களும்,—ஒன் செவி ஊடு முகந்து அது கேட்டவர் - அழகிய செவிகளான் முகந்து அதனை உற்றுக் கேட்டவர்களும்,—போத மெய் ஞானம் உறும் சுக போகம் உடன் புகழ் பெறுவர்கள் - போதமாகிய மெய்ஞ்ஞானத்தையும் மிக்க சுகபோகவாழ்வையும் புகழையும் இம்மைக்கட் பெறுவார்கள்,—பின் பவங்கள் தொலைந்து தீது இவ்வண் சிவலோகம் சேர்ருவர் - தேகாந்தத்திற் பிறவிதொலைந்து தீதற்ற சிறந்த சிவலோகத்தை அடைவார்கள். எ-று. (நூ.)

வேறு

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
வேதவா கமமும் வாழ்க வேந்தர்செங் கோலும் வாழ்க
திதிலைத் தெழுத்து நீறுஞ் சிவனடி யாரும் வாழ்க
வாதவூ ரிதை புராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க.

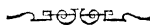
இ-ள். பூதல மாதும் வாழ்க - பூமிதேவியும் வாழ்க,—பொன் மழை பொழிந்து வாழ்க - பொன்போலும் முகில்கள் மழைபொழிந்து வாழ்க,—

வேத ஆகமமும் வாழ்க - வேதாசனங்களும் வாழ்க, —வேந்தர் செங்கோலும் வாழ்க - அரசருடைய செங்கோலும் வாழ்க, —தீது இல் ஐந்து எழுத்தும் நீறும் சிவன் அடியாரும் வாழ்க - தீதற்ற பஞ்சாக்ஷரமும் விபூதியுஞ் சிவ பத்தர்களும் வாழ்க, —வாதவூரிறை புராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க - இத்திருவாதவூரர் புராணத்தை அன்போடு படித்தவர்களும் கேட்டோர்களும் வாழ்க. எ-று. (௩௫)

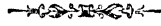
திருவடிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௫௪௪.

திருவாதவூர்புராணம் முற்றுப்பெற்றது

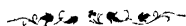

சுத்தி பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க	உக	களிற்றின்	கவளமா முகத்தின்
உ	ங்	என்பதற்கு	எனக்கொண்டு
ச	க	மணப்	மண்பர்
சு	க	னருளநற்	னருளநற்
கக	ங்	சிவபெரு	சிவபெருமா
கங்	உஅ	தண்டேன	தண்டேன்
கக	எ	ஒவி	ஒலி
உக	கச	முன்	முன் முறைமுறை
,,	கங்	சந்நிதியில்	சந்நிதியில் முறைமுறை
உஉ	உங்	மண்ணுல	மண்ணுலக
ங்உ	உ	அரசன்	அரசா
சுசு	உஉ	முழைத்தது	முழைத்தது
,,	ங்	கண்	பின்னர் கண்
,,	,,	கண்களை	பின் கண்களை
எக	ங்	கூறி.	கூறினார்.
அக	ங்	சோரணம்	சோரணம்
கங்	ங்	நர்த்தனர்	நர்த்தனர்
,,	அ	நர்த்தனர்	நர்த்தனர்
,,	க	இழுத்து	கொடுத்தனர்
கங்	கச	இடிய	இடித்து
,,	ங்	முனிவொழித	சினந்தணித
கங்	உஅ	மூன்னே	மூன்னே
கங்	கஉ	மூன்னர்	மூன்னர்
,,	ங்	முறையு	உறையு
ககச	கச	ஆரவாரித்து இரங்கி	ஆரவாரித்து
கங்	ங்	மண்சந்த	மண்சமந்த
கங்	ங்	சங்கம்	மங்கலசங்கம்
கங்	க	சங்கம்	மங்கலசங்கம்.
கங்	கஅ	உயிர்ச்சி	உயர்ச்சி
கஎச	உஎ	வாழ்க	மிகவாழ்க

திருவெம்பாவை.

ஆதியுபந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ்

சோதியையாம்பாடக்கேட்டேயும்வாட்டடங்ஙண்
மாதேவளருதியோவன்செவியோரின்செவிதான்
மாதேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க்கேட்டனுமேவிம்மினிம்மிமெய்ம்மறந்து
போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ஙன்
வதேனுமாகாங்கிடந்தாளென்னெயென்னே
யீதேயெந்தோழிபரிசேலோரெம்பாவாய். (சு)

பாசம்பரஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனும்

பேசும்போதெப்போதிப்போதாரமளிக்கே
நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர்
சீசியிவையுஞ்சிலவேவிளையாடி.
ஏகமிடமீதோவிண்ணோர்களைத்துதற்குக்
கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந்
தேசன்சிவலோகன்நில்சைச்சிற்றம்பலத்து
ளீசனூர்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (உ)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென்

னத்தனானந்தனமுதனென்றன்ருறித்
தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய்
பத்துடையீர்சன்பழவடியீர்பாங்குடையீர்
புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்சொண்டாற்பொல்லாதோ
வெத்தோரின்னன்புடைமையெல்லோமறியோமோ
சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை
யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெம்பாவாய். (ஈ)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ

வண்ணக்கிளிமொழியாரெல்லாரும்வந்தாரோ
எண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வளவுங்
கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே

விண்ணுக்கொருமருந்தைவேதவிழுப்பொருளைக்
கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்ககிந்துள்ளம்
உண்ணெக்குநின்றருதயாமாட்டோநீயேவந்
தெண்ணிக்குறைநிறுநியிலேலோரெம்பாவாய். (ச)

மாலறியாநான்முதலுங்காணுமலையினைநாம்
போலறிவோமென்றள்ளபொக்கங்களைபேசும்
பாலூறுதேன்வாய்ப்படிநீகடைதிறவாய்
ஞாலமேவிண்ணோபிறவேயறிவரியான்
கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக்கோதாட்டுஞ்
சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேபென்
றோலமிடினுமுணராயுணராய்கா
ணேலக்குமுலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (ரு)

மானேநீநென்னலைநானேவந்துங்களை
நானேயெழுப்புவனென்றலுநாணுமே
போனதிசைபசுராயின்னம்புலந்தின்றோ
வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான்
தானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும்
வூன்வார்கழன்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவாய்
ஊனையுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (சு)

அன்னையிவையுஞ்சிலவோபலவமர
ருன்னற்கரிபாறொருவனிருஞ்சீரான்
கின்னங்கன்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய்
தென்னாவென்னமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பாய்
என்னையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேளவெவ்வேறுயின்னந்துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப்பேதையாப்போல்வாளாகிடத்தியா
லென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு
மேழிலியம்பனியமபும்வெண்சங்கெங்குங்
கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருனை
கேழில்விழுப்பொருள்கள் பாடினோங்கேட்டி லையோ
வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா
யாழியானன்புடமையாமாறுமில்வாறோ

ஊழி முதல்வனாய்நின்றவொருவனை
பேணுபங்காவனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (அ)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே
பின்னாப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே
உன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ
முன்னடியார்தாள்பணியோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோம்
அன்னவரேயெங்கணவராவாவருகந்து
சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோம்
இன்னவகையெயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (ஆ)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர்
போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே
பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன்
வேதமுதல்விண்ணோருமண்ஊந்துதித்தாலும்
ஓதவுலவாவொருதோழன்ருண்டருளன்
கோதில்குலத்தரன்நன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகள்
ஏதவனாரேதவன்பேராருற்றாராயலா
ரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (க)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக்
கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி
ஐயாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாமல்போற்
செய்யாவெண்ணீரடிசெல்வாசிறுமருங்குன்
மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா
வையாநியாட்கொண்டருளும்வினையாட்டின்
உய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ
மெய்யாமற்சாப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (கக)

ஆர்த்தபிறனித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந்
தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதியாடும்
கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங்
காத்தும்படைத்துங்கரந்தும்வினையாடி
வார்த்தையும்பேசிவனாசிலம்பவார்கலைக
ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுமுன்மேல்வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத
மேத்தியிருஞ்சுணரீராடேலோரெம்பாவாய். (கஉ)

பைங்குவலோக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா
 லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தால்
 தங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலின
 லெங்கள்ரிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த
 பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ்சிலம்பிச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக
 கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப்
 பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாலேலோரெம்பாவாய். (கந)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக்
 கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச்
 சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி
 வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச்
 சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி
 யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப்
 பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன்
 பாதத்திறம்பாடியாலேலோரெம்பாவாய். (கச)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான்
 சீரொருகால்வரீயோவாள்சித்தங்களிகூர
 நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பணிப்பப் [ள்
 பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியா
 பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு
 மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள்
 வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி
 யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாலேலோரெம்பாவாய். (கரு)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா
 ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின்
 மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்
 பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்பருவம்
 என்னச்சிலகுலவிநந்தம்மையாளுடையா
 டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கும்
 முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே
 யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். (ககூ)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா
 லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக்க

௫

திருவெம்பாவை.

சொங்குண்குங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி-
யிங்குநம்மில்லங்கடோறுமெழுந்தருளிச்
செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகளை
யங்கணரசையடியோங்கட்காரமுதை
நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்
பங்கயப்பூம்புனல்பாய்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௭)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென் நிறைஞ்சும்
விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீற்றற்றற்போற்
கண்ணாரவிகதிர்வந்துகார்கரப்பத்
தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாசகைகடாமகலப்
பெண்ணாகியானையலியாய்ப்பிறங்கொளிகேர்
விண்ணகிமண்ணகியித்தனையும்வேருகிக்
கண்ணா முதமுமாய்நின்றான்முழல்பாடிப்
பெண்ணையிப்பூம்புனல்பாய்தாடேலோரெம்பாவாய். (1)

உங்கையிற்பிள்ளையுனக்கேயடைக்கலமென்
றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தால்
எங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே
ளங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க
எங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க
கங்குல்பகலெங்கண்மற்றென்முங்காணற்க
இங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே
லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய். (௧௯)

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர்
போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீராமணையடிகள்
போற்றிமானுமுதலுங்காணாதபுண்டரிகம்
போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள்
போற்றியாமார்கழிரீரடேலோரெம்பாவாய். (௨0)

திருச்சிற்றம்பலம்.

